Sfântul prooroc Ieremia

(1 mai)

Sfântul proroc Ieremia, alături de Isaia, Iezechiel și Daniel, face parte dintre marii profeți ai Vechiului Testament. A trăit în jurul anului 600 i.d.Hr., când evreii au fost luați în robia babilonică sau persană de către împăratul Nabucodonosor. Numele său înseamna „Iahve înalță”, era preot, iar profeția sa a fost trecută în scris de Sfântul proroc Baruh. A fost supranumit profet al lacrimilor sau al plângerilor, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care se depărtase de Dumnezeu și slujea idolilor și care a atras astfel pedeapsa divină. Sfântul proroc Ieremia a trăit sub patru regi din țara lui Iuda: Iosia, Ioachim, Iehonia și Sedechia. El a început să profetească de la vârsta de cincisprezece ani. Ieremia a profețit și anii adevărați ai robiei, 70 de ani, spre deosebire de falșii profeți care vorbeau de o robie de scurtă durată. Ieremia a ajuns apoi în Egipt unde a trăit vreme de patru ani. Egiptenilor Ieremia le-a prorocit căderea idolilor lor și sosirea Fecioarei împreună cu Pruncul în Egipt. Sfântul proroc Ieremia a fost omorât cu pietre de către iudei. În Proloage este amintită tradiția potrivit căreia împăratul Alexandru cel mare, a dat porunca

mutării moaștelor proorocului Ieremia și a îngropării lor la Alexandria. Sfântul proroc Ieremia este cinstit pe 1 mai.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 5
În această lună, ziua întâia - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia (Minei).....8
Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Ieremia 18
Imnografie 25
Sfânta Scriptură: Ieremia 27
Capitolul 1 - Chemarea profetului 27
Capitolul 2 - Israel nerecunoscător şi pedepsit 28
Capitolul 3 Necredinţa lui Iuda. Chemarea lui Israel. Din nou în Sion. Întoarcerea lui Israel la Domnul 30
Capitolul 4 - Continuare. Năvălire din Miazănoapte 32
Capitolul 5 - Fărădelegile Ierusalimului aduc năvălirea duşmanilor. Pedeapsă spre îndreptare 34
Capitolul 6 - Din nou despre năvălirea vrăjmaşilor. Profetul ca „Om de'ncercare“ 35
Capitolul 7 - Adevărată şi falsă închinare.....37
Capitolul 8 - Continuare. Plângeri şi poveţe. Înstrăinarea lui Israel. Legea şi preoţii.....39
Capitolul 9 - Stricăciune în Iuda; tristeţe în Sion. Adevărata înţelepciune....41
Capitolul 10 - Lipsa de folos a idolilor. Pustiirea Ierusalimului 42
Capitolul 11 - Ruperea legământului cu Dumnezeu. Prigoană împotriva lui Ieremia 44
Capitolul 12 - Fericirea celor răi. Dumnezeu Îşi deplânge moştenirea. Judecata şi mântuirea neamurilor.....45
Capitolul 13 - Cingătoarea Eufratului. Burdufurile pline. Munţi în amurg. Pedepse asupra Ierusalimului 46
Capitolul 14 - Secetă şi foamete. Rugăciunea profetului.....48
Capitolul 15 - Răspunsul Domnului. Plângerea profetului.....49
Capitolul 16 - Viaţa profetului ca simbol. Risipiţii lui Israel. Vestire de năvală. Întoarcerea neamurilor.....51
Capitolul 17 - Păcatul şi pedeapsa lui Iuda. De-ale înţelepciunii. Templul Domnului. Rugăciunea lui Ieremia. Păzirea zilei de odihnă.....52
Capitolul 18 - Vasul olarului. Pedepse pentru necredincioşia lui Israel. Uneltire împotriva lui Ieremia. Ruga profetului.....54

Capitolul 19 - Urciorul spart ca simbol al mâniei Domnului 55
Capitolul 20 - Ieremia în temniţă. Plângerea sa 56
Capitolul 21 - Răspuns soliei lui Sedechia. Cuvânt către casa regală 57
Capitolul 22 - Cuvânt către casa regală (continuare). Profeţii asupra unor regi ai lui Iuda 58
Capitolul 23 - Profeţie mesianică. Păstorii buni şi răi. Regele drept ce va să vină. Domnul împotriva profeţilor mincinoşi.....60
Capitolul 24 - Cele două coşuri de smochine 62
Capitolul 25 - Robia babilonică. Pedepsirea neamurilor 63
Capitolul 26 - Despre dărâmarea Ierusalimului. Ieremia arestat şi judecat ..65
Capitolul 27 - Jugul, simbol al supunerii faţă de regele Babilonului 67
Capitolul 28 - Cearta cu Anania, profetul mincinos.....68
Capitolul 29 - Scrisoarea lui Ieremia către cei din robie. Profeţie împotriva lui Şemaia.....69
Capitolul 30 - Dumnezeu le făgăduieşte Iudeilor întoarcerea din robie 71
Capitolul 31 - (continuare) 73
Capitolul 32 - Ieremia cumpără o ţarină 75
Capitolul 33 - Alte făgăduinţe.....78
Capitolul 34 - Profeţie despre robia babilonică.....79
Capitolul 35 - Cei din casa recabiţilor nu vor să bea vin 81
Capitolul 36 - Cartea lui Ieremia este arsă de către Ioiachim 82
Capitolul 37 - Sedechia îl închide pe Ieremia în temniţă 84
Capitolul 38 - Ieremia în groapa temniţei. Cea din urmă vorbă a sa cu Sedechia 85
Capitolul 39 - Căderea Ierusalimului.....87
Capitolul 40 - Ieremia în libertate.....88
Capitolul 41 - Uciderea lui Godolia 90
Capitolul 42 - Fuga în Egipt.....91
Capitolul 43 - Fuga în Egipt (continuare). Ieremia prevesteşte cucerirea Egiptului de către Nabucodonosor 92
Capitolul 44 - Ieremia şi evreii din Egipt 93
Capitolul 45 - Ieremia îl mustră pe Baruh 95
Capitolul 46 - Profeţie împotriva Egiptului 96
Capitolul 47 - Profeţie asupra celor de alt neam.....97
Capitolul 48 - Profeţie asupra Moabului.....98
Capitolul 49 - Profeţii despre Amon, Edom, Damasc, triburile arabe, Elam 100
Capitolul 50 - Profeţie asupra Babilonului 103

Capitolul 51 - Profeţie asupra Babilonului (continuare) 105
Capitolul 52 - Asediul şi căderea Ierusalimului. Sedechia, rob. Jefuirea Ierusalimului. Ducerea'n robie. Eliberarea lui Ioiachim 109
Introducere la Plângerile lui Ieremia 112
Plângerile lui Ieremia: Capitolul 1 - Plângerea întâi 113
Capitolul 2 - Plângerea a doua 115
Capitolul 3 - Plângerea a treia 116
Capitolul 4 - Plângerea a patra 118
Capitolul 5 - Plângerea a cincea 119
Sfântul Efrem Sirul - Tâlcuire la cartea profetului Ieremia (pdf) 121
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului prooroc Ieremia 122
Sfântul proroc Ieremia - drumul spre sfințenie 141
Sinaxar - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia 142
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul proroc Ieremia 144
Calendar ortodox - Sfântul prooroc Ieremia 146
Calendar Ortodox - Sfântul prooroc Ieremia; Sfinții cuvioşi mucenici Eftimie, Ignatie și Acachie 148
Proloage - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia (sec. VI î.Hr.) 150
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia 155
Cântare de laudă la Sfântul proroc Ieremia 157
Predică despre puterea cuvântului lui Dumnezeu 158
Sfântul Nicolae Velimirovici - Cum S-a arătat Duhul Sfânt credincioşilor? .. 160
Sfântul cuvios Paisie Aghioritul - Situaţia în care se află naţiunea noastră ... 161
Sfântul Ieremia, profet 163
Preot dr. Marius Daniel Profir - Controversa profetului Ieremia cu falșii profeți 167
Diaconul Dr. Cătălin Vatamanu – Ieremia, profet al pătimirilor 170
Sfântul proroc Ieremia, profet al lacrimilor sau al plângerilor 173
Orthodoxwiki - Proorocul Ieremia 175
Icoane 179

Evanghelia şi Apostolul zilei

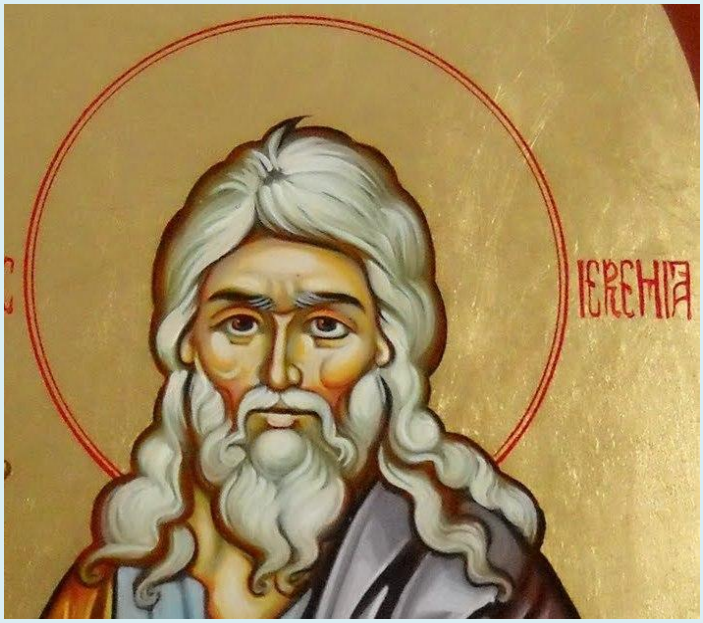

Evanghelia

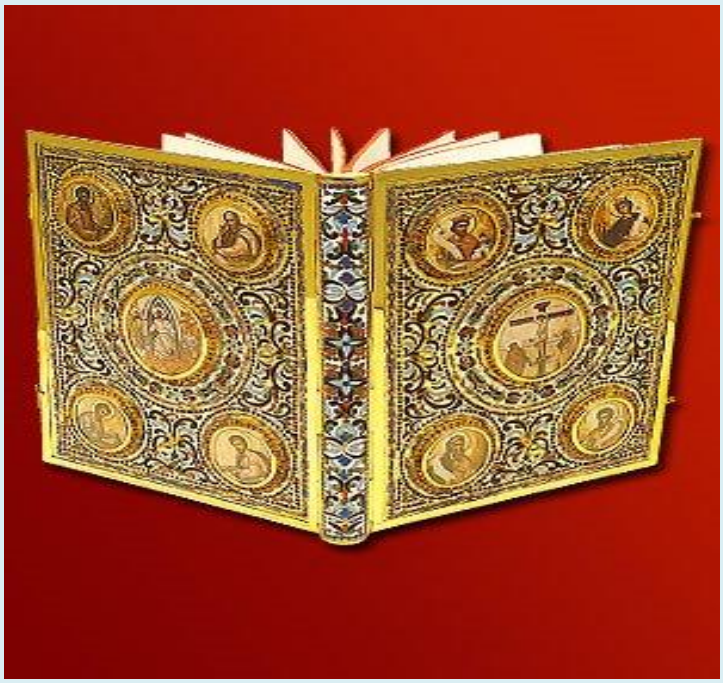

Ev. Luca 4, 22-30

22. Şi toţi Îl încuviinţau şi se mirau de cuvintele harului care ieşeau din gura Lui şi ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif?

23. Şi El le-a zis: Cu adevărat Îmi veţi spune această pildă: Doctore, vindecă-te pe tine însuţi! Câte am auzit că s-au făcut în Capernaum, fă şi aici în patria Ta.
24. Şi le-a zis: Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa.
25. Şi adevărat vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a închis cerul trei ani şi şase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul.
26. Şi la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.
27. Şi mulţi leproşi erau în Israel în zilele proorocului Elisei, dar nici unul dintre ei nu s-a curăţat, decât Neeman sirianul.
28. Şi toţi, în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mânie.
29. Şi sculându-se, L-au scos afară din cetate şi L-au dus pe sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie;
30. Iar El, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

Apostol

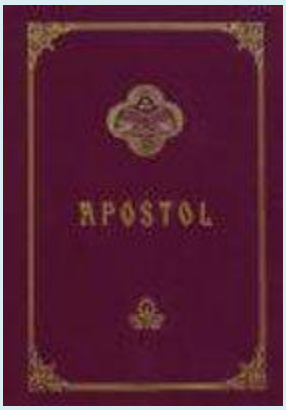

Epistola către Tesaloniceni a Sfântului apostol Pavel

I Tesaloniceni 2, 14-20

14.Căci voi, fraţilor, v-aţi făcut următori ai Bisericilor lui Dumnezeu, care sunt în Iudeea, întru Hristos Iisus, pentru că aţi suferit şi voi aceleaşi de la cei de un neam cu voi, după cum şi ele de la iudei,
15. Care şi pe Domnul Iisus L-au omorât ca şi pe proorocii lor; şi pe noi ne-au prigonit şi sunt neplăcuţi lui Dumnezeu şi tuturor oamenilor sunt potrivnici,
16. Fiindcă ne opresc să vorbim neamurilor, ca să se mântuiască, spre a se împlini pururea măsura păcatelor lor. Dar la urmă, i-a ajuns mânia lui Dumnezeu.

17. Iar noi, fraţilor, fiind despărţiţi de voi, o bucată de vreme, cu ochii nu cu inima, ne-am sârguit cu atât mai mult, cu mare dor, să vedem faţa voastră.
18. Pentru aceea, am voit să venim la voi, îndeosebi eu Pavel - o dată şi încă altă dată, - dar ne-a împiedicat satana.
19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cununa laudei noastre, dacă nu chiar voi, înaintea Domnului nostru Iisus, întru a Lui venire?
20. Căci voi sunteţi slava şi bucuria noastră.

În această lună, ziua întâia - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia (Minei)

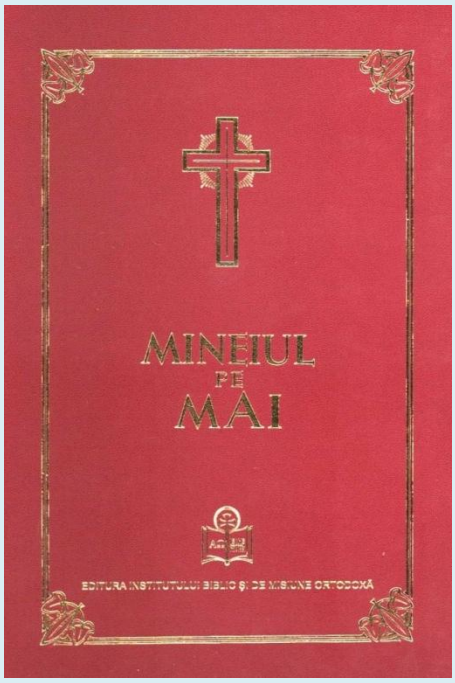

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale praznicului şi 3 ale proorocului.

Stihirile proorocului, glasul al 8-lea:

Podobie: Doamne, deşi ai stat...

Doamne, Tu mai întâi ai cunoscut pe Ieremia cel mărit până a nu se zidi, şi mai-nainte până de a se naşte din pântece, l-ai sfinţit a fi prooroc, ca unul ce ai ştiut adevărat a fi cu minte slobodă. Cu ale căruia rugăciuni, mântuieşte-ne pe noi, ca un Bun şi Iubitor de oameni.

Doamne, de s-a şi aruncat în noroi măritul Ieremia, dar de mirosul cel veselitor se împărtăşea după înţelegere, ca şi cum ar fi fost petrecând în corturile Raiului. Cu ale căruia rugăciuni mântuieşte-ne pe noi ca un Bun şi Iubitor de oameni.

Doamne, deşi grăia tânguiri Ieremia robul Tău, dar veselia ce avea către Tine, ca un prooroc, nu o a împuţinat; căci sufletul şi-a alcătuit cu dragostea Ta, Hristoase, şi pururea se umplea de veselia cea negrăită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna praznicului.

Troparul proorocului, glasul al 2-lea: A proorocului Tău, Doamne, Ieremia pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 și al proorocului pe 4.

Canonul proorocului

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Mai înainte de a te zidi, te-ai sfinţit din pântecele maicii tale, după mai-nainte dumnezeiască cunoştinţă; şi te-ai uns a fi prooroc limbilor, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Cel ce are mai-nainte cunoştinţa tuturor, mai-nainte văzând mişcările cugetului tău, o Ieremio, descoperitorul de cele dumnezeieşti, te-a făcut pe tine îndreptător poporului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepţeşte curăţindu-ţi vederea cugetului de necurăţiile trupului, te-ai arătat dorită mărturie adevărului, către Făcătorul tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca ceea ce mai presus de fire ai născut cu trup pe Cuvântul Tatălui, care S-a sălăşluit întru tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat Stăpână tuturor făpturilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

Tu, Stăpâne ai sfinţit pe proorocul Tău mai-nainte de naşterea lui, şi l-ai trimis îndreptător celor rătăciţi.

Locuind în buzele tale darul Duhului, ca pe o făclie luminoasă, te-a arătat celor dintru întuneric.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mirul tău cel cu bună mireasmă, nesuferindu-l poporul lui Israil cel înnoroit, te-a închis pe tine în groapă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prin tine Preacurată, Fiul lui Dumnezeu, cel mai presus de fiinţă şi fără începere, bine a voit să Se împreune cu oamenii.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare proorocule şi mucenice Ieremio, ai primit de sus darul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat: Iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se S-a arătat pe pământ.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Norodul cel fărădelege, nevrând să primească mirosul dumnezeieştii cunoştinţe, te-a supus în noroi, pe tine care întăreai legile cele drepte, înţelepte. Carele ducându-se în robie silnică de barbarii cei fără de Dumnezeu, l-ai plâns proorocule fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Prea luminată strălucirea Preasfântului şi Dumnezeiescului Duh, strălucind în inima ta, te-a făcut vrednic a lumina celor dintru întuneric.

Arătându-te mai iertător decât toţi proorocii, prea fericite de Dumnezeu cuprinsule, învredniceşte-mă iertării, pe mine care sunt întunecat de multe patimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce te-ai făcut mijlocitor strălucirii celei arătătoare şi dumnezeieşti, prin mijlocirea ta, împacă viforul vieţii mele cel cu multă tulburare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Dumnezeu aflând acum pe Israil cel iubit, i-a dat toată cunoştinţa ştiinţei, şi din tine Fecioară ne-a strălucit nouă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Ca pe un fulger ai trimis pe prea sfinţitul tău Ieremia proorocul, ca să te vestească pe Tine, Hristoase, Lumina celor dintru întuneric.

Stăpânul tău cu mai-nainte cunoştinţa sa, la vremile cele căzute, săgeată aleasă ascunsă în tolbă te-a arătat pe tine, Ieremio.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având urechile cugetului curate, mărite proorocule te-ai învrednicit a auzi Duhul când grăia către tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mare şi înfricoşată este taina Fecioarei, că printr-însa a alăptat ca o Maică pe Dumnezeu, care S-a arătat oamenilor pe pământ.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor...

Precum ți-ai lărgit gura sufletului, duhovniceşte din destul ai tras luminarea şi darul, purtătorule de Dumnezeu, şi îndestulându-te după împărtăşire, ai dat din strălucire tuturor celor ce au poftit, o proorocule.

Văzând marea cea lumească că se înalță cu întreite valuri de supărări, ai poftit locuirile cele mai de jos, şi izvor curgător de lacrimi ca un râu ca să plângi cu amar pe poporul tău cel vrăjmaş.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai-nainte grăitorule de cele dumnezeieşti. Căci poporul cel fărădelege al evreilor, ca pe un miel, a spânzurat pe lemn pe Hristos începătorul vieţii şi făcătorul de bine a toată făptura.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul cel născut din Tatăl fără de trup, mai-nainte de veci, din tine Preacurată se naşte în vreme cu trup, şi în umbra lui toţi vom trăi, precum odinioară a proorocit Ieremia.

Irmosul: Adâncul păcatelor, şi viforul greşelilor mă tulbură, şi întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă surpă pe mine. Ci-mi tinde şi mie mâna ta cea tare ca lui Petru, o îndreptătorule, şi mă mântuieşte.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Luna lui mai are zile 31. Ziua are ceasuri 14 şi noaptea are ceasuri 10.

În ziua dintâi, pomenirea Sfântului prooroc Ieremia.

Stih: Sufletele cele împietrite şi străine de dumnezeiasca frică.
Viaţa dumnezeiescului Ieremia prin pietre o ridici.
Întru întâia zi a lui mai, pe Ieremia cel mărit.
Îndărătnicul neam cu pietre l-a omorât.

Acesta din pântecele mamei sale s-a sfinţit, şi era sfânt Domnului şi prooroc, trăgându-se din Anatot.

Acesta după ce s-a robit Ierusalimul de către Nabucodonosor, împăratul Babilonului, s-a pogorât la Dafnele Egiptului şi acolo proorocind fu ucis cu pietre de poporul lui Israil, şi murind s-a îngropat în locul lăcaşului lui Faraon; pentru că egiptenii văzând folosul de la dânsul, l-au mărit. Fiindcă prin rugăciunea lui s-au omorât aspidele, care prăpădeau pe egipteni. Asemenea s-au omorât şi fiarele ce se aflau prin ape, căror le zic egiptenii efort, iar elinii, crocodili.

Pentru aceasta creştinii ce se află la locul acela, până astăzi, rugându-se merg în locul acela unde este mormântul proorocului, şi luând ţărână se tămăduiesc de muşcările aspidelor.

Deci zic că şi Alexandru Machedon stând deasupra mormântului proorocului, şi aflând cele pentru dânsul, i-a mutat moaştele în Alexandria, şi împărţindu-le pretutindenea în cetate, şi punându-le împrejurul ei a gonit de acolo aspidele, şi în locul lor a adus şerpii ce se cheamă argalii, pe care i-a adus de la Argos, şi li se trage numele de acolo.

Deci a zis Ieremia către popii Egiptului, cum că va să se facă un semn; adică că vor să se cutremure idolii Egiptului, şi vor cădea la pământ, pentru Mântuitorul prunc ce se va naşte în iesle din Fecioară. Şi pentru aceea până astăzi, ei au în loc de Dumnezeu o fecioară lehusă, şi punând un prunc în iesle, i se închină, de care lucru întrebându-i pe dânşii şi împăratul Ptolomeu pentru această pricină, i-au spus că taina aceasta se trage de la strămoşi, şi este dată la părinţii noştri de un cuvios prooroc, şi aşteptăm sfârşitul tainei.

Şi spun pentru proorocul acesta, că mai-nainte de prada bisericii, a luat Chivotul legii şi cele ce erau într-însul, şi a pus de le-a îngropat sub o stâncă de piatră, şi a zis cei ce erau acolo: Dusu-s-a Domnul din Sinai la Cer, şi iarăşi va să vie în Sinai

cu putere, şi va fi vouă semnul venirii sale, când se vor închina toate limbile la lemn. Şi a zis, că nimenea nu va putea scoate Chivotul acesta fără decât numai Aaron preotul şi nici nimenea va deschide tablele care sunt într-însul, nici din preoţi, nici din prooroci, fără decât Moise alesul lui Dumnezeu. Iar la Înviere întâi se va ridica Chivotul şi va ieşi din pământ, şi se va pune în muntele Sinai, şi se vor aduna toţi sfinţii la dânsul, aşteptând pe Domnul, şi fugind de vrăjmaşul care va căuta să-i omoare.

Iar în piatra aceea a scris cu degetul său numele lui Dumnezeu şi s-a făcut tiparul literelor, ca o cioplitură de fier. Şi nor luminos îndată a acoperit numele acela. Şi nu va putea nimenea chibzui locul, nici va putea să cinstească numele lui Dumnezeu până în ziua aceea.

Însă piatra este în pustiu, unde s-a făcut întâi Chivotul de Veseleil între doi munţi, unde zace Moise şi Aaron. Şi se arată noaptea norul ca lumina la locul acela în chipul cel dintâi, după cum la israeliteni se arăta norul noaptea şi-i lumina pe ei.

Deci era proorocul Ieremia bătrân de ani, mic la statul trupului, barba având din sus lată şi jos îngustă. Şi se face soborul lui în biserica Sfântului apostol Petru, care este aproape de Sfânta Biserică cea mare.

Tot în această zi, pătimirea Sfântului mucenic Vata persul.

Stih: Şi lui Vata celui ce cu sabia capul s-a tăiat.
În cereştile lăcaşuri a umbla, după cuviinţă i s-a dat.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Filosoful de sabie s-a săvârşit.

Stih: Filosof şi cu numirea şi cu lucrul te-ai arătat,
Tu prietene al înţelepciunii cu adevărat.

Tot în această zi, cuvioasa Isidora cu pace s-a săvârşit.

Stih: Isidora de pe pământ către cereasca stupină ai zburat.
Ca ceea ce albina adunătoare de faptă bună te-ai arătat.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Sava spânzurat fiind în smochin s-a săvârşit.

Stih: Adus-a creanga smochinului roadă timpurie cu adevărat.
Pe Sava cel ce cu mâinile legate l-a spânzurat.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor măriţilor trei noi cuvioşi mucenici: a lui Eftimie celui ce se trăgea cu neamul din Demiga Peloponesului, și în Constantinopol la anul o mie opt sute patrusprezece, martie în douăzeci şi două, în Duminica Floriilor, prin sabie s-a nevoit. Şi a lui Ignatie celui ce se trăgea din Zagora veche și în Constantinopol, în același an octombrie în opt prin sugrumare s-a săvârșit. Şi a lui Achachie celui ce se trăgea din Tesalonic și în Constantinopol, la anul o mie opt sute cincisprezece la întâia zi mai, prin sabie s-a săvârșit. Şi se săvârşeşte pomenirea lor în cinstitul lor mucenicesc locaş, ce se află la schitul cinstitului înaintemergător din Aton.

La Eftimie:
Stih: Eftimie al meu, bucură-te, bucură-te zic de multe ori.
Căci prin tăiere înțelepţeşte ai aflat bucuria în ceruri.

La Ignatie:
Stih: Pe Ignatie îl văd ca pe o altă stea strălucită,
Prin sugrumare, de la pământ la Cer ridicată.

La Acachie:
Stih: Ca pe un miel a junghiat, vai prin sabie,
Bărbații sângiurilor, pe măritul Acachie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăznire şi focul în rouă l-au prefăcut strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Tu proorocule, acum nu întru nădejdi, ci în faptă văzând plinite proorociile tale strigi: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Organ dumnezeiesc te-ai arătat, ocârmuindu-te cu mâna Mângâietorului, grăind glasuri cereşti, şi cântând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scriind tânguiri o proorocule, nu ți-ai împuţinat dumnezeiasca veselie, cu care împreună tu ai crescut din pruncie, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Intrând în pântecele Fecioarei, precum bine ai voit; vrând să mântuieşti pe oameni, arătat ai învățat pe prooroci această minune; bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cei ce s-au făcut...

În ceruri te-ai suit cu veselie, de Dumnezeu insuflate Ieremia, şi împreună cu cei fără de trup, umbli împrejurul scaunului Împăratului tuturor strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Luminându-te cu lumina razei celei dumnezeieşti, şi primind ca o oglindă mult luminoasă strălucirile, dăruieşti celor ce poftesc cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătându-te propovăduitor sfințit bunei credinţe, prea lăudate ai înfruntat slăbiciunea nedumnezeirii Ieremio, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Dătătorul de viață din tine a primit fiinţa mea, şi o a curăţit pe dânsa de spurcăciunile cele mai dinainte, o Maică a lui Dumnezeu. Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pe Domnul, şi-L prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu darul tău biruitori tiranului şi văpăii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile tale, au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Prin lumina cea foarte curată te-ai amestecat cu strălucirea dumnezeirii, căreia arătările arătat le-ai avut pe pământ, fericite.

Ajungând până la izvorul cel nepieritor al strălucirilor celor de acolo, de Dumnezeu insuflate, arătat ai câştigat sfârşitul cel dorit de tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe toți cei ce laudă pomenirea ta, prea fericite Ieremia, învredniceşte-i a se lumina cu raza cea purtătoare de lumină, de care acum te îndulcești.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cei ce suntem încredințați de prea curată naşterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare te rugăm să ne mântuim de primejdii.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu Cetele cele fără de trupuri, slăvindu-te pe tine.

Luminânda şi Stihoavna praznicului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

La Liturghie

Fericirile praznicului.

Prochimenul, glasul al 4-lea: Tu eşti preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu... Apostolul către Corinteni: Fraţilor, nu fiţi prunci cu mintea.,. Aliluia, glasul al 5-lea: Moise şi Aron întru preoţii Lui... Evanghelia de la Luca: În vremea aceea, se mirau oamenii de cuvintele Darului... Chinonicul: Întru pomenire veşnică...

Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Ieremia

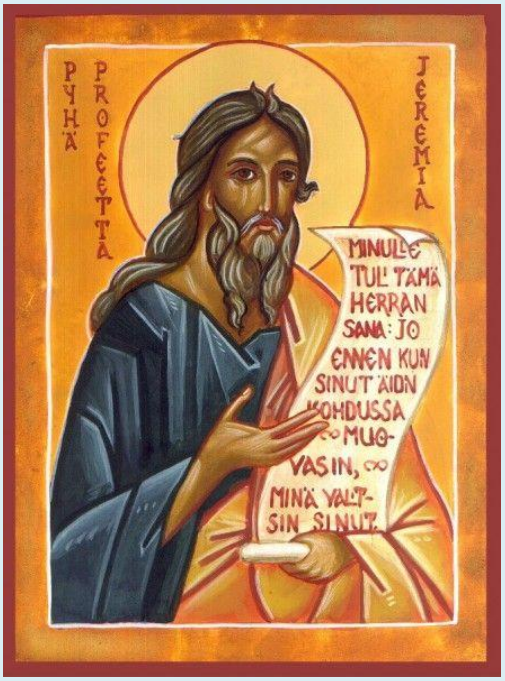

Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Ieremia (1 mai):

https://www.academia.edu/78479325/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_prooroc_Ieremia_1_mai_

https://archive.org/details/canon_202205

***

Troparul Sfântului prooroc Ieremia, glasul al 2-lea: A prooroculuiTău, Doamne, Ieremia pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai înainte de a te zidi, te-ai sfinţit din pântecele maicii tale, după mai înainte dumnezeiască cunoştinţă; şi te-ai uns a fi prooroc neamurilor, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce are mai înainte cunoştinţa tuturor, mai înainte văzând mişcările cugetului tău, o Ieremia descoperitorule de cele dumnezeieşti, te-a făcut pe tine îndreptător poporului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepţeşte curăţindu-ţi vederea cugetului de necurăţiile trupului, te-ai arătat dorită mărturie adevărului, către Făcătorul tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca ceea ce mai presus de fire ai născut cu trup pe Cuvântul Tatălui, care S-a sălăşluit întru tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat stăpână tuturor făpturilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce …

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, Stăpâne, ai sfinţit pe proorocul Tău, mai înainte de naşterea lui, şi l-ai trimis îndreptător celor rătăciţi.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locuind în buzele tale harul Duhului, ca pe o făclie luminoasă, te-a arătat celor din întuneric.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mirul tău cel cu bună mireasmă, nesuferindu-l poporul lui Israel cel înnoroit, te-a închis pe tine în groapă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin tine Preacurată, Fiul lui Dumnezeu, Cel mai presus de fiinţă şi fără de început, a binevoit să Se împreune cu oamenii.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea luminată strălucirea Preasfântului şi Dumnezeiescului Duh, strălucind în inima ta, te-a făcut vrednic a lumina celor din întuneric.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te mai iertător decât toţi proorocii, prea fericite de Dumnezeu cuprinsule, învredniceşte-mă de iertare, pe mine care sunt întunecat de multe patimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce te-ai făcut mijlocitor strălucirii celei arătătoare şi dumnezeieşti, prin mijlocirea ta, împacă viforul vieţii mele cel cu multă tulburare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu aflând acum pe Israel cel iubit, i-a dat toată cunoştinţa ştiinţei, şi din tine Fecioară ne-a strălucit nouă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un fulger ai trimis pe prea sfinţitul Tău Ieremia proorocul, ca să Te vestească pe Tine, Hristoase, lumina celor din întuneric.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpânul tău cu mai înainte cunoştinţa Sa, la vremile cele căzute, săgeată aleasă ascunsă, în tolbă te-a arătat pe tine, Ieremia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având urechile cugetului curate, mărite prooroc, te-ai învrednicit a auzi Duhul când grăia către tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mare şi înfricoşătoare este taina Fecioarei, că printr-însa a aplecat ca o Maică pe Dumnezeu, care S-a arătat oamenilor pe pământ.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum ţi-ai lărgit gura sufletului, duhovniceşte din destul ai tras luminarea şi harul, purtătorule de Dumnezeu, şi îndestulându-te după împărtăşire, ai dat din strălucire tuturor celor ce au poftit, o proorocule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând că marea cea lumească se înalţă cu întreite valuri de supărări, ai poftit locuirile cele mai de jos, şi izvor curgător de lacrimi ca un râu, ca să plângi cu amar pe poporul tău cel vrăjmaş.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai înainte grăitorule de cele dumnezeieşti. Căci poporul cel fără de lege al iudeilor, ca pe un miel a spânzurat pe lemn pe Hristos, începătorul vieţii şi Făcătorul de bine a toată făptura.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel născut din Tatăl fără de trup, mai înainte de veci, din tine Preacurată Se naşte în vreme cu trup, şi în umbra Lui toţi vom trăi, precum odinioară a proorocit Ieremia.

Irmosul: Adâncul păcatelor şi viforul greşelilor mă tulbură, şi întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă surpă pe mine. Ci-mi întinde şi mie mâna Ta cea tare ca lui Petru, o îndreptătorule şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare prooroc şi mucenic Ieremia, ai primit de sus harul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se S-a arătat pe pământ.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăznire şi focul în rouă l-au prefăcut strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu proorocule, acum nu întru nădejdi, ci în faptă văzând împlinite proorociile tale strigi: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Organ dumnezeiesc te-ai arătat, ocârmuindu-te cu mâna Mângâietorului, grăind glasuri cereşti, şi cântând: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scriind tânguiri, o proorocule, nu ţi-ai împuţinat dumnezeiasca veselie, cu care împreună tu ai crescut din pruncie, strigând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Intrând în pântecele Fecioarei precum bine ai voit, vrând să mântuieşti pe oameni, arătat ai învăţat pe prooroci această minune; binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cei ce s-au făcut...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceruri te-ai suit cu veselie, de Dumnezeu insuflate Ieremia, şi împreună cu cei fără de trup, umbli împrejurul scaunului Împăratului tuturor, strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu lumina razei celei dumnezeieşti, şi primind ca o oglindă mult-luminoasă strălucirile, le dăruieşti pe acestea celor ce le poftesc, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătându-te propovăduitor sfinţit al dreptei credinţe, prea lăudate, ai înfruntat slăbiciunea necredinţei, Ieremia, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dătătorul de viaţă din tine a primit fiinţa mea, şi o a curăţit pe dânsa de întinările cele mai dinainte, o, Maică a lui Dumnezeu. Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinam Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cei ce s-au făcut cu harul Tău biruitori tiranului şi văpăii, tinerii cei ce au păzit foarte poruncile Tale au strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin lumina cea foarte curată te-ai amestecat cu strălucirea Dumnezeirii, căreia arătările le-ai dobândit, lămurit pe pământ, fericite.

Stih: ***Sfinte proorocule Ieremia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajungând până la izvorul cel nepieritor al strălucirilor celor de acolo, de Dumnezeu însuflate, arătat ai câştigat sfârşitul cel dorit de tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe toţi cei ce laudă pomenirea ta, prea fericite Ieremia, învredniceşte-i a se lumina cu raza cea purtătoare de lumină, de care acum te îndulceşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce suntem încredinţaţi de prea curată naşterea ta, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, te rugăm să ne izbăvim de primejdii.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, cei mântuiţi prin tine, cu Cetele cele fără de trupuri slăvindu-te pe tine.

Sedelna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Poporul cel fără de lege, nevrând să primească mirosul dumnezeieştii cunoştinţe, te-a supus în noroi, pe tine care întăreai legile Mele drepte, înţelepte. Care ducându-se în robie silnică de barbarii cei fără de Dumnezeu, l-ai plâns prooroc fericit.

Imnografie

Condacul Sfântului prooroc Ieremia: Curăţindu-ţi cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare prooroc şi mucenic Ieremia, ai primit de sus harul proorociei, şi la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, şi nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se S-a arătat pe pământ.

Troparul Sfântului prooroc Ieremia: A prooroculuiTău, Doamne, Ieremia pomenire prăznuind, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului proroc Ieremia - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/cantari/video-troparul-sfantului-proroc-ieremia

Troparul Sfântului rooroc Ieremia (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-prooroc-ieremia-limba-greaca

Sinaxar - Sfântul proroc Ieremia - 1 mai:

https://www.trinitas.tv/sfantul-proroc-ieremia-1-mai/

Sfânta Scriptură: Ieremia

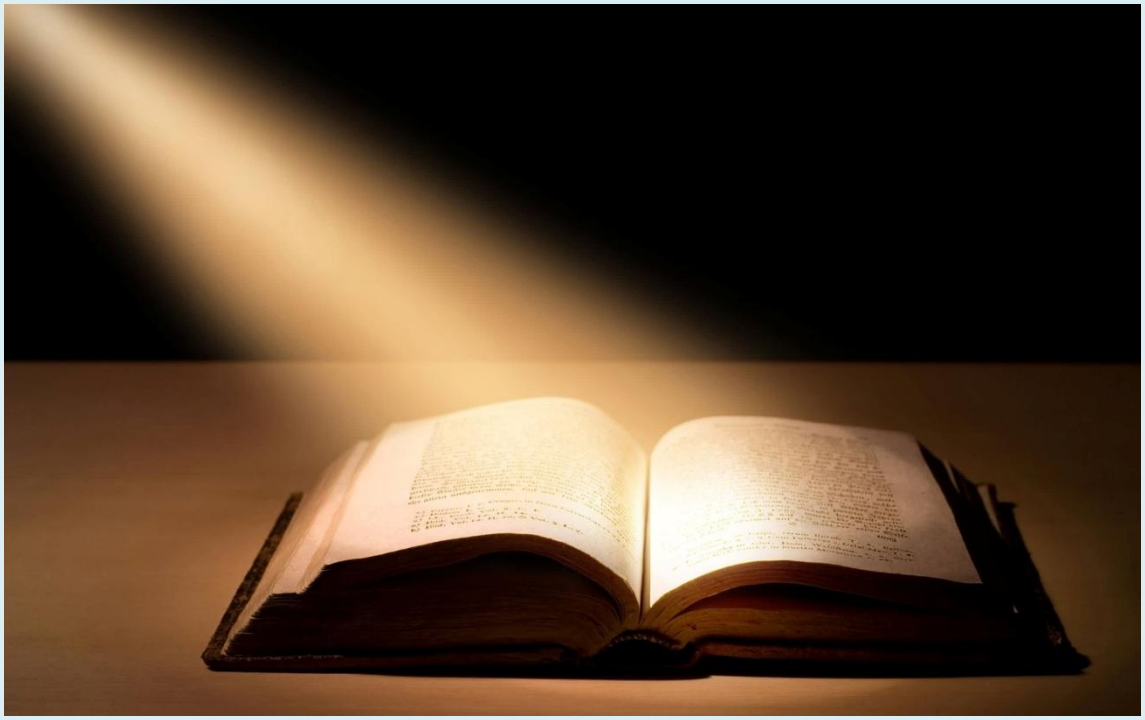

Capitolul 1 - Chemarea profetului

1. Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoţii de la Anatot, din pământul lui Veniamin,
2. Către care a fost cuvântul Domnului, în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, în anul al treisprezecelea al domniei acestuia,
3. Precum şi în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, până în luna a cincea din anul al unsprezecelea al lui Sedechia, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, adică până la robirea Ierusalimului.
4. Fost-a cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis:
5. "Înainte de a te fi zămislit în pântece, te-am cunoscut, şi înainte de a ieşi din pântece, te-am sfinţit şi te-am rânduit prooroc pentru popoare".
6. Iar eu am răspuns: "O, Doamne, Dumnezeule, eu nu ştiu să vorbesc, pentru că sunt încă tânăr".
7. Domnul însă mi-a zis: "Să nu zici: Sunt încă tânăr; căci la câţi te voi trimite, la toţi vei merge şi tot ce-ţi voi porunci vei spune.
8. Să nu te temi de dânşii, căci Eu sunt cu tine, ca să te izbăvesc", zice Domnul.
9. Şi Domnul mi-a întins mâna, mi-a atins gura şi mi-a zis: "Iată am pus cuvintele Mele în gura ta!

10. Iată te-am pus în ziua aceasta peste popoare şi peste regate, ca să smulgi şi să arunci la pământ, să pierzi şi să dărâmi, să zideşti şi să sădeşti!"
11. Apoi a fost cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis: "Ieremia, ce vezi tu?" Şi eu am răspuns: "Văd un toiag din lemn de migdal".
12. Zisu-mi-a Domnul: "Tu ai văzut bine, că Eu priveghez asupra cuvântului Meu, ca să-l împlinesc!"
13. Şi iar a fost cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis: "Ce vezi tu?" Şi eu am răspuns: "Văd un cazan clocotind, care e gata să se verse dinspre miazănoapte".
14. Iar Domnul mi-a zis: De la miazănoapte se va deschide nenorocire asupra tuturor locuitorilor ţării acesteia.
15. Că iată voi chema toate popoarele ţărilor de la miazănoapte, zice Domnul, şi vor veni acelea şi îşi vor pune fiecare din ele scaunul său la poarta de intrare a Ierusalimului, pe lângă toate zidurile lui şi în toate cetăţile lui Iuda;
16. Şi voi rosti asupra lor judecata Mea pentru toate fărădelegile lor, pentru că M-au părăsit, au aprins tămâie înaintea altor dumnezei şi s-au închinat la lucrurile mâinilor lor.
17. Dar tu, încinge-ţi coapsele tale şi scoală de le spune tot ce-ţi voi porunci. Nu tremura înaintea lor, fiindcă nu vreau să tremuri înaintea lor.
18. Că iată, Eu te-am făcut astăzi cetate întărită, stâlp de fier şi zid de aramă înaintea acestei ţări întregi: înaintea regilor lui Iuda, înaintea căpeteniilor ei, înaintea preoţilor ei şi înaintea poporului ţării.
19.Ei se vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui că Eu sunt cu tine, ca să te izbăvesc", zice Domnul.

Capitolul 2 - Israel nerecunoscător şi pedepsit

1. Fost-a cuvântul Domnului către mine şi a zis:
2. "Mergi şi strigă la urechile fiicei Ierusalimului şi zi: "Aşa grăieşte Domnul: Mi-am adus aminte de prietenia cea din tinereţea ta, de iubirea de pe când erai mireasă şi mi-ai urmat în pustiu, în pământul cel nesemănat.
3. Atunci Israel era sfinţenia Domnului şi pârga roadelor lui; toţi câţi mâncau din ea se făceau vinovaţi şi nenorocirea venea asupra lor", zice Domnul.
4. Casa lui Iacov şi toate seminţiile casei lui Israel, ascultaţi cuvântul Domnului! Aşa zice Domnul:
5. "Ce nedreptate au găsit în Mine părinţii voştri, de s-au depărtat de Mine şi s-au dus după deşertăciune şi au devenit ei înşişi deşertăciune?
6. În loc să zică: Unde este Domnul, Cel ce ne-a scos din pământul Egiptului şi ne-a povăţuit prin pustiu, prin pământul cel gol şi nelocuit, prin pământul cel sec, prin pământul umbrei morţii, prin care nimeni nu umblase şi unde nu locuia om?

7. Eu v-am dus în pământ roditor, ca să vă hrăniţi cu roadele lui şi cu bunătăţile lui; voi însă aţi intrat şi aţi spurcat pământul Meu şi moştenirea Mea aţi făcut-o urâciune.
8. Preoţii n-au zis: Unde este Domnul? Învăţătorii legii nu M-au cunoscut; păstorii au lepădat credinţa şi proorocii au proorocit în numele lui Baal şi s-au dus după cei ce nu-i pot ajuta.
9. De aceea la judecată voi grăi împotriva voastră, zice Domnul, şi împotriva nepoţilor voştri voi cere osândă!
10. Să vă duceţi în insulele Chitim şi să vedeţi; trimiteţi în Chedar şi cercetaţi cu de-amănuntul şi aflaţi:
11. Fost-a, oare, acolo ceva de felul acesta? Schimbatu-şi-a oare vreun popor dumnezeii săi, deşi aceia nu sunt dumnezei? Poporul Meu însă şi-a schimbat slava cu ceea ce nu-l poate ajuta.
12. Miraţi-vă de acestea, ceruri; cutremuraţi-vă, îngroziţi-vă, zice Domnul!
13. Că două rele a făcut poporul Meu: pe Mine, izvorul apei celei vii, M-au părăsit, şi şi-au săpat fântâni sparte, care nu pot ţine apă.
14. Au doară rob sau fiu de rob e Israel? Pentru ce dar s-a făcut el pradă?
15. Mugit-au asupra lui puii de leu, ridicatu-şi-au glasul lor şi au făcut pustiu ţara lui; cetăţile lui sunt fără locuitori.
16. Chiar şi locuitorii din Nof şi cei din Tahpanhes ţi-au ras capul, Israele!
17. Oare nu ţi-ai pricinuit tu singur aceasta, părăsind pe Domnul Dumnezeul tău, când te povăţuia?
18. Şi acum pentru ce ai luat drumul Egiptului, ca să bei apă din Nil? Şi pentru ce ţi-ai luat drumul spre Asiria, ca să bei apă din râul ei?
19. Lepădarea ta de credinţă te va pedepsi şi răutatea ta te va mustra. Înţelege şi vezi cât e de rău şi de amar de a părăsi pe Domnul Dumnezeul tău şi de a nu mai avea nici o teamă de Mine, zice Domnul Dumnezeul puterilor.
20. Că în vechime am sfărâmat jugul tău şi am rupt cătuşele tale, şi tu ai zis: "Nu voi sluji la idoli, şi totuşi pe tot dealul înalt şi sub tot pomul umbros ai făcut desfrânare.
21. Eu te-am sădit ca pe o viţă de soi, ca pe cea mai curată sămânţă; cum dar Mi te-ai prefăcut în ramură sălbatică de viţă străină?
22. Chiar de te-ai spăla cu silitră şi chiar dacă te-ai freca cu leşie, tot pătat eşti în nedreptăţile tale faţă de Mine, zice Domnul Dumnezeu.
23. Cum poţi tu să zici: Nu m-am întinat şi n-am umblat după Baal? Priveşte la purtarea ta din vale şi află ce ai făcut tu, cămilă zburdalnică, tu care cutreieri toate drumurile,
24. Asină sălbatică, deprinsă în pustiu, care în aprinderea poftei ei, soarbe aerul! Cine o va putea împiedica să-şi împlinească pofta? Toţi cei ce o caută nu se vor osteni, că în luna ei o vor găsi. Când i s-a zis:

25. Întoarce-ţi piciorul de la calea strâmbă şi gâtul nu-l deprinde a înseta, ea a răspuns: Nu, zadarnic! Căci iubesc dumnezei străini şi merg după ei.
26. Cum furul când este prins se ruşinează, aşa se va ruşina şi casa lui Israel şi poporul şi regii lui şi căpeteniile lui şi proorocii lui şi preoţii lui, căci au zis lemnului:
27. "Tu eşti tatăl meu!" Şi pietrei i-au grăit: "Tu m-ai născut!", şi nu şi-au întors spre Mine faţa, ci spatele, iar la vreme de nevoie vor zice: "Scoală şi ne izbăveşte!"
28. Dar unde-ţi sunt, Iudo, dumnezeii care ţi i-ai făcut? Să se scoale şi să te izbăvească la vreme de necaz, dacă pot! Căci câte cetăţi ai, atâţia sunt şi dumnezeii tăi.
29. Pentru ce vă certaţi cu Mine? Toţi v-aţi purtat cu necredincioşie şi aţi păcătuit împotriva Mea, zice Domnul.
30. În zadar am bătut pe copiii voştri, că n-au primit învăţătură; pe proorocii voştri i-a mâncat sabia voastră, ca un leu pierzător, şi nu v-aţi temut".
31. Ascultă, poporule, cuvântul Domnului care zice: "Pustiu am fost Eu oare pentru Israel? Sau ţara întunericului am fost? Pentru ce dar poporul Meu zice: Noi înşine ne suntem stăpâni şi nu mai venim la Tine?
32. Au doară uită fata podoaba sa şi mireasa găteala sa? Poporul Meu însă M-a uitat de zile nenumărate.
33. Fiica Ierusalimului, cât de iscusită îţi eşti tu în căile tale ca să cauţi iubirea! Ba pentru aceasta şi la nelegiuiri ţi-ai deprins căile tale,
34. Şi chiar şi în poalele hainei tale se află sângele săracilor nevinovaţi, pe care nu i-ai prins spărgând zidul, şi totuşi zici:
35. "De vreme ce sunt nevinovată, mânia Lui de bună seamă se va abate de la mine". Pentru că zici: "N-am greşit", de aceea iată Eu cu tine mă voi judeca.
36. De ce atâta grabă ca să-ţi schimbi calea? Vei fi ruşinată de Egipt, cum ai fost ruşinată de Asiria.
37. Şi de acolo vei ieşi cu mâinile pe cap, pentru că a lepădat Domnul pe cei în care tu ţi-ai pus nădejdea, pe cei cu care tu nu vei avea izbândă".

Capitolul 3 Necredinţa lui Iuda. Chemarea lui Israel. Din nou în Sion. Întoarcerea lui Israel la Domnul

1. Şi a mai spus: "Dacă un bărbat îşi lasă femeia, şi ea se duce de la el şi se face soţie altui bărbat, mai poate ea oare să se întoarcă la el? Prin aceasta nu s-ar întina în adevăr, oare, ţara aceea?" Şi tu te-ai desfrânat cu mulţi iubiţi şi vrei să te întorci la Mine? zice Domnul.
2. Ridică-ţi ochii spre înălţimi şi priveşte: Unde oare nu s-au desfrânat aceia cu tine? Şezut-ai pentru ei lângă cale, ca arabul în pustiu, şi ai spurcat ţara cu desfrânarea ta şi cu vicleşugul tău.

3. De aceea ploile de toamnă au lipsit şi la fel şi cele de primăvară, dar Tu ai avut frunte de desfrânată şi nu te-ai ruşinat.
4. Şi acum strigi către Mine: "Tatăl meu, Tu ai fost povăţuitorul tinereţilor mele!
6. Zisu-mi-a Domnul în zilele lui Iosia: "Văzut-ai ce-a făcut Israel, această fiică necredincioasă? A umblat pe toţi munţii înalţi şi pe sub tot copacul umbros şi s-a desfrânat pe acolo.
7. După ce a făcut toate acestea, i-am zis: "Întoarce-te la Mine!" Dar nu s-a întors. Şi a văzut acestea Iuda, sora sa cea necredincioasă.
8. Şi deşi am lăsat pe fiica lui Israel cea necredincioasă pentru atâtea fapte de desfrânare şi i-am dat carte de despărţire, am văzut că necredincioasa ei soră, Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus şi ea să se desfrâneze.
9. Şi prin neruşinarea desfrânărilor ei a pângărit ţara şi s-a desfrânat cu pietrele şi cu lemnele.
10. Peste toate acestea Iuda, necredincioasa soră a fiicei lui Israel, nu s-a întors la Mine din toată inima sa, ci numai din prefăcătorie", zice Domnul.
11.Apoi iarăşi mi-a zis Domnul: "Fiica lui Israel cea necredincioasă s-a dovedit că e mai dreaptă decât Iuda cea lepădată de Dumnezeu.
12.Mergi de vesteşte cuvintele acestea la miazănoapte şi zi: Întoarce-te, necredincioasă fiică a lui Israel, zice Domnul, că nu voi vărsa asupra voastră mânia Mea, pentru că sunt milostiv şi nu Mă voi mânia pe veci, zice Domnul.
13. Recunoaşte-ţi însă vinovăţia ta, căci te-ai abătut de la Domnul Dumnezeul tău şi te-ai desfrânat cu dumnezei străini sub tot arborele umbros şi glasul Meu nu l-ai ascultat, zice Domnul.
14. Întoarceţi-vă, voi copii căzuţi de la credinţă, zice Domnul, că M-am unit cu voi şi vă voi lua câte unul de cetate şi câte doi de seminţie şi vă voi aduce în Sion.
15. Apoi vă voi da păstori după inima Mea, care vă vor păstori cu ştiinţă şi pricepere.
16. Când vă veţi înmulţi şi veţi ajunge mult roditori pe pământ, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai zice: "O, chivotul aşezământului Domnului". Nimeni nu se va mai gândi la el, nimeni nu-şi va mai aduce aminte de el, nimănui nu-i va mai părea rău de el, nimeni nu va mai face altul.
17. În vremea aceea Ierusalimul se va numi tronul Domnului şi toate popoarele se vor aduna acolo pentru numele Domnului şi nu se vor mai purta după îndărătnicia inimii lor celei rele.
18. În zilele acelea va veni casa lui Iuda la casa lui Israel şi se vor duce împreună din ţara de la miazănoapte, în ţara pe care am dat-o Eu moştenire părinţilor voştri.
19. Eu Mi-am zis: Cum să te pun pe tine în numărul fiilor şi să-ţi dau ţara cea plăcută, care este moştenirea cea mai frumoasă a mulţimii poporului? Dar iarăşi Mi-am zis: Tu Mă vei numi Tată al tău şi nu te vei mai depărta de Mine.

20. Însă tocmai cum femeia necredincioasă înşală pe iubitul său, aşa şi voi, casa lui Israel, v-aţi purtat cu înşelăciune faţă de Mine, zice Domnul.
21. Glas se aude pe înălţimi, s-aude plânsul jalnic al fiilor lui Israel, care se tânguiesc pentru că şi-au stricat căile lor şi au uitat pe Domnul Dumnezeul lor.
22. Întoarceţi-vă, copii răzvrătiţi, şi Eu voi vindeca neascultarea voastră! Ziceţi: Iată venim la Tine, că Tu eşti Domnul Dumnezeul nostru.
23. Cu adevărat în deşert ne-am pus nădejdea în dealuri şi în mulţimea munţilor; cu adevărat, în Domnul Dumnezeul nostru este mântuirea lui Israel.
24. Din tinereţea noastră această urâciune a mâncat ostenelile părinţilor noştri: oile lor, boii lor, fiii lor şi fiicele lor.
25. Iar noi zăcem în ruşinea noastră şi ocara noastră ne acoperă, pentru că am păcătuit înaintea Domnului Dumnezeului nostru, şi noi şi părinţii noştri din tinereţea noastră şi până în ziua de astăzi şi n-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru".

Capitolul 4 - Continuare. Năvălire din Miazănoapte

1. De vrei să te întorci, Israele, zice Domnul, întoarce-te la Mine şi, de vei depărta urâciunile de la faţa Mea, nu vei mai rătăci.
2. Dacă tu vei jura: "Viu este Domnul!", în adevăr, în judecată şi în dreptate, neamurile se vor binecuvânta şi se vor lăuda în El.
3. Căci aşa zice Domnul către bărbăţia lui Iuda şi ai Ierusalimului: "Araţi-vă ogoare noi şi nu mai semănaţi prin spini!
4. Bărbaţi ai lui Iuda şi locuitori ai Ierusalimului, tăiaţi-vă împrejur pentru Domnul şi lepădaţi învârtoşarea inimii voastre, ca nu cumva să izbucnească mânia Mea ca focul şi să ardă nestinsă din pricina răutăţii faptelor voastre.
5. Spuneţi acestea în Iuda şi le vestiţi în Ierusalim! Grăiţi şi trâmbiţaţi cu trâmbiţa prin ţară! Strigaţi tare şi ziceţi:
6. "Adunaţi-vă şi să intrăm în cetatea cea întărită!" Înălţaţi steagul spre Sion, fugiţi şi nu vă opriţi, că iată aduc de la miazănoapte necaz şi nevoie mare!
7. Iată, iese leul din desişul său şi pierzătorul popoarelor se apropie; plecat-a din locul său, ca să pustiiască pământul tău; cetăţile tale vor fi stricate şi fără locuitori.
8. De aceea încingeţi-vă cu sac, plângeţi şi vă tânguiţi, că iuţimea mâniei Domnului nu se va abate de la voi.
9. În ziua aceea, zice Domnul, va încremeni inima regelui şi inima căpeteniilor; preoţii se vor îngrozi şi proorocii se vor mira".
10. Atunci eu am zis: "O, Doamne Dumnezeule, amăgit-ai Tu oare pe poporul acesta şi Ierusalimul, când ai zis: Veţi avea pace, şi iată sabia a ajuns până la suflet?"

11. În vremea aceea se va zice poporului acestuia şi Ierusalimului: "Iată vine vânt arzător din munţii cei pustii asupra fiicei poporului Meu şi vine nu pentru a vântura, nici pentru a curăţi grâul;
12. Dar va veni dintr-acolo de la Mine vânt mai puternic decât acesta şi voi rosti judecata Mea asupra lor.
13. Iată, se va ridica, cum se ridică norii; căruţele lui vor fi ca furtuna şi caii lui mai iuţi decât vulturii". Vai de noi, căci vom fi prăpădiţi!
14. Ierusalime, spală răul din inima ta, ca să te izbăveşti! Până când se vor sălăşlui în tine cugete necredincioase?
15. Că iată se aude glas de la Dan şi vestea pieirii din munţii lui Efraim:
16. "Spuneţi popoarelor şi vestiţi Ierusalimului că din ţară depărtată vin împresurători şi scot strigăte împotriva cetăţilor lui Iuda".
17. Ca paznicii câmpului, aşa l-au înconjurat pe Israel de jur împrejur, pentru că el s-a răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul.
18. Căile tale şi faptele tale, Israele, ţi-au pricinuit acestea; din pricina necredincioşii tale şi-a venit acest amar, care a străbătut până la inima ta".
19. Inima mea! Inima mea! Mă doare inima până în adânc! Tulburatu-s-a inima mea în mine şi nu pot tăcea, că tu, suflete al meu, auzi glasul trâmbiţei, auzi strigătul de război.
20. Nenorocire peste nenorocire: tot pământul se pustieşte şi fără de veste mi s-au stricat corturile şi într-o clipeală sălaşurile mele.
21. Oare mult îmi este dat să văd steagul şi să aud sunetul trâmbiţei?
22. Şi toate acestea sunt numai pentru că poporul Meu e fără minte şi nu Mă cunoaşte, sunt copii nepricepuţi şi n-au înţelegere; sunt pricepuţi numai la rele, iar binele nu ştiu să-l facă.
23. Mă uit peste ţară şi iată este ruinată şi pustie;
24. Caut la ceruri şi iată nu este lumină pe ele; privesc la munţi şi iată că ei tremură şi dealurile toate se clatină.
25. Mă uit şi iată nu este nici un om şi toate păsările cerului au fugit.
26. Mă uit şi iată Carmelul este o pustietate şi toate cetăţile lui sunt arse cu foc de la faţa Domnului şi au pierit de la faţa mâniei Lui.
27. Că aşa a zis Domnul: "Toată ţara va fi pustiită, dar nu o voi nimici de tot.
28. Va plânge de aceasta pământul şi cerurile sus se vor întuneca, pentru că Eu am zis, Eu am hotărât şi nu Mă voi căi, nici Mă voi întoarce de la aceasta.
29. De strigătele călăreţilor şi ale arcaşilor ţara întreagă este pusă pe fugă; toţi vor fugi în pădurile cele dese şi se vor sui pe stânci; toate cetăţile vor fi părăsite şi nici un locuitor nu va mai fi în acestea.
30. Şi tu, pustiito, ce vei face? Chiar când te-ai îmbrăca în purpură, chiar dacă te-ai găti cu podoabe de aur şi ţi-ai sulemeni ochii cu dresuri, în zadar te-ai face frumoasă, că iubiţii tăi te dispreţuiesc şi vor numai viaţa.

31. Când aud glas ca de femeie ce naşte, aud geamăt ca al uneia ce naşte pentru întâia oară: este glasul fiicei Sionului; ea geme şi întinde mâna, zicând: "O, vai de mine, mi se istoveşte sufletul înaintea ucigaşilor!"

Capitolul 5 - Fărădelegile Ierusalimului aduc năvălirea duşmanilor. Pedeapsă spre îndreptare

1. "Cutreieraţi uliţele Ierusalimului, uitaţi-vă, cercetaţi şi căutaţi prin pieţele lui: nu cumva veţi găsi vreun om, măcar unul, care păzeşte dreptatea şi caută adevărul?
2. Căci Eu aş cruţa Ierusalimul. Chiar când ei zic: "Viu este Domnul", ei jură mincinos.
3. O, Doamne, ochii Tăi nu privesc ei oare la adevăr? Tu îi baţi şi ei nu simt durerea; Tu îi pierzi şi ei nu vor să ia învăţătură; şi-au făcut obrazul mai vârtos ca piatra şi nu vor să se întoarcă.
4. Şi mi-am zis: "Poate că aceştia sunt nişte bieţi nenorociţi! Sunt nişte proşti, pentru că nu cunosc calea Domnului, legea Dumnezeului lor.
5. Voi merge deci la cei mari şi voi grăi cu aceştia, că ei ştiu calea Domnului; legea Dumnezeului lor". Dar şi aceştia cu toţii au sfărâmat jugul şi au rupt cătuşele.
6. De aceea îi va lovi leul din pădure şi lupul din pustiu îi va răpi; leopardul le va fi păzitor cetăţilor lor; care din ei va ieşi va fi sfâşiat, că s-au înmulţit fărădelegile lor şi lepădările de credinţă au sporit.
7. Cum, adică, să te iert, Ierusalime, pentru aceasta? Fiii tăi M-au părăsit şi se jură pe dumnezei care n-au fiinţă. Eu i-am săturat, iar ei au făcut desfrânare, umblând în grup prin casele desfrânatelor.
8. Ei sunt cai îngrăşaţi şi fiecare din ei nechează după femeia aproapelui său.
9. E cu putinţă să nu pedepsesc aceasta, zice Domnul, şi Duhul Meu să nu se răzbune asupra unui popor ca acesta?
11. Căci casa lui Israel şi casa lui Iuda s-au purtat faţă de Mine cu multă necredinţă, zice Domnul.
12. Au tăgăduit pe Domnul şi au zis: "El nu este şi nenorocirea nu va veni asupra noastră; şi nu vom vedea nici sabie, nici foamete!
13. Proorocii sunt vânt şi nu este în aceştia cuvântul Domnului. De aceasta şi ei să aibă parte!"
14. De aceea, aşa zice Domnul Dumnezeul puterilor: "Pentru că voi grăiţi asemenea vorbe, iată voi face cuvintele Mele foc în gura ta, iar pe poporul acesta îl voi face lemne şi-l va mistui focul acesta.
15. Casa lui Israel, iată voi aduce asupra voastră un neam de departe, zice Domnul, un popor puternic, un popor vechi, un popor a cărui limbă tu nu o ştii şi nu vei înţelege ce grăieşte el.
16. Tolba lui e ca un mormânt deschis şi ai lui toţi sunt viteji;

17. şi vor mânca aceia secerişul tău şi pâinea ta; vor mânca pe fiii tăi şi pe fiicele tale; vor mânca oile tale şi boii tăi; vor mânca strugurii tăi şi smochinele tale şi vor trece prin sabie cetăţile tale cele întărite în care tu te încrezi.
18. Suiţi-vă pe zidurile lui şi le dărâmaţi, dar nu de tot, ci stricaţi numai crestele lor, pentru că acestea nu sunt ale Domnului;
18. Dar nici în zilele acelea nu vă voi pierde cu totul, zice Domnul.
19. Şi de veţi zice: Pentru ce ne face Domnul Dumnezeul nostru toate acestea? Atunci să ţi se răspundă: Pentru că M-aţi părăsit pe Mine şi aţi slujit la dumnezei străini, în ţara voastră, de aceea veţi sluji la dumnezei străini într-o ţară care nu este a voastră.
20. Spuneţi aceasta în casa lui Iacov, vestiţi-o în Iuda şi ziceţi:
21. Ascultaţi acestea, popor nebun şi fără inimă! Ei au ochi şi nu văd, urechi au, dar nu aud.
22. Au doar nu vă temeţi de Mine, zice Domnul, şi nu tremuraţi înaintea Mea? Eu am pus nisipul hotar împrejurul mării şi hotar veşnic, peste care nu se va trece. Deşi valurile ei se înfurie, nu pot să-l biruiască şi, deşi ele se aruncă, nu pot să-l treacă.
23.Dar poporul acesta are inimă îndârjită şi răzvrătită:
24. Răzvrătitu-s-au şi s-au dus şi n-au zis în inima lor: "Să ne temem de Domnul Dumnezeul nostru, Care ne dă la vreme ploaie timpurie şi târzie şi ne păstrează săptămânile hotărâte ale culesului".
25. Fărădelegile voastre au schimbat aceasta şi păcatele voastre au depărtat acest bine de la voi.
26. Că se află necredincioşi prin poporul Meu, care pândesc ca prinzătorii de păsări, se ascund la pământ, pun curse şi prind pe oameni.
27. Cum sunt coteţele pline de păsări, aşa sunt casele lor pline de înşelătorie;
28. Prin aceasta s-au ridicat şi s-au îmbogăţit ei, s-au făcut graşi şi cu pielea lucioasă şi în rele au trecut orice măsură;
29. Nu fac dreptate nimănui, nici chiar orfanului, nu dau dreptate săracului şi huzuresc. E cu putinţă oare să nu pedepsesc acestea şi să nu Mă răzbun asupra unui popor ca acesta? - zice Domnul.
30. Lucruri înspăimântătoare se petrec în ţara aceasta:
31. Proorocii profeţesc minciuni, preoţii învaţă ca şi ei, şi poporului Meu îi place aceasta. Dar la urmă ce veţi face?"

Capitolul 6 - Din nou despre năvălirea vrăjmaşilor. Profetul ca „Om de'ncercare“

1. Fugiţi, fiii lui Veniamin, fugiţi din Ierusalim, trâmbiţaţi cu trâmbiţa în Tecoa şi daţi semne prin focuri la Bethacherem, că iată se iveşte de la miazănoapte o nenorocire şi zdrobire mare!
2. Pierde-voi pe fiica Sionului cea frumoasă şi gingaşă.
3. Păstorii vor veni la ea cu turmele lor, îşi vor întinde corturile împrejurul ei şi va paşte fiecare partea sa.
4. Pregătiţi război împotriva ei! Sculaţi-vă şi haideţi spre miazăzi! Vai! Ziua este spre sfârşit şi iată se lasă umbrele serii.
5. Dar sculaţi-vă şi hai să mergem noaptea şi să stricăm palatele ei.
6. Căci aşa zice Domnul Savaot: "Tăiaţi copaci şi faceţi val împotriva Ierusalimului; această cetate trebuie pedepsită, pentru că în ea se află numai nedreptate.
7. Cum aruncă izvorul apă din sine, aşa aruncă şi ea din sine răutate; în ea se aude împilare şi jaf şi pururea se văd înaintea feţei Mele dureri şi răni.
8. Înţelepţeşte-te, Ierusalime, ca să nu se depărteze sufletul Meu de la tine şi ca să nu te fac pustietate şi pământ nelocuit".
9. Aşa zice Domnul Savaot: "Până la sfârşit se vor culege rămăşiţele lui Israel, cum se culege via; lucrează cu mâna ta şi îţi umple panerul, ca şi culegătorul de struguri.
10. Cu cine să vorbesc şi cui să vestesc, ca să audă? Că iată urechea lor este netăiată împrejur şi nu pot să ia aminte; şi iată, cuvântul Domnului a ajuns de râs la ei şi nu găsesc în el nici o plăcere.
11. De aceea sunt plin de mânia Domnului şi n-o mai pot ţine în mine; o voi vărsa deci asupra copiilor pe uliţe şi asupra adunării tinerilor, că vor fi luaţi şi bărbat şi femeie, şi cel în vârstă şi cel încărcat de zile;
12. şi casele lor vor trece la alţii; tot aşa şi ţarinele şi femeile. Pentru că voi întinde mâna Mea asupra locuitorilor ţării acesteia, zice Domnul,
13. Pentru că fiecare din ei, de la mic până la mare, este robit de lăcomie şi, de la prooroc până la preot, toţi se poartă mincinos.
14. Ei leagă rănile poporului meu cu nepăsare şi zic: "Pace! Pace!" Şi numai pace nu este!
15. Dar se ruşinează ei, oare, când fac urâciuni? Nu, nu se ruşinează deloc, nici roşesc. De aceea vor cădea printre cei căzuţi şi se vor prăbuşi în ziua în care îi voi pedepsi, zice Domnul.
16. Aşa zice Domnul: "Opriţi-vă de la căile voastre! Priviţi şi întrebaţi de căile celor de demult; de calea cea bună şi mergeţi pe dânsa şi veţi afla odihnă sufletelor voastre.
17. Pus-am păzitori peste voi şi am zis: Ascultaţi sunetul trâmbiţei!
18. Iar ei au zis: Nu vom asculta! Aşadar, ascultă, poporule, şi află, adunare, ce are să se întâmple cu aceştia.

19. Ascultă, pământule: Iată voi aduce asupra acestui popor o nenorocire, rodul cugetelor lor, că n-au ascultat cuvintele Mele şi legea Mea au lepădat-o.
20. La ce Îmi este bună tămâia care vine din Şeba şi scorţişoara din ţară depărtată? Arderile de tot ale voastre nu le voiesc şi jertfele voastre Îmi sunt neplăcute".
21. De aceea aşa zice Domnul: "Iată pun înaintea poporului acestuia piedici şi se vor poticni de ele deodată şi părinţii şi copiii, vecinul şi prietenii lui, şi vor pieri".
22. Aşa zice Domnul: "Iată vine un popor din ţara de la miazănoapte, un popor mare se ridică de la marginile pământului şi ai săi ţin în mână arcul şi suliţa.
23. Şi sunt cruzi şi neînduraţi; glasul lor mugeşte ca marea şi vin pe cai, gata să lupte ca un singur om, împotriva ta, fiica Sionului".
24. Noi am auzit de ei şi ne-au slăbit mâinile de spaimă; ne-au cuprins groază şi dureri ca ale femeii ce naşte.
25. Să nu ieşiţi la câmp, nici la drum să nu plecaţi, căci sabia duşmanilor şi groaza sunt pretutindeni.
26. Fiica poporului Meu, încinge-te cu sac şi-ţi presară cenuşă pe cap; tânguieşte-te ca după moartea singurului tău fiu! Plângi amar, că fără de veste va veni pierzătorul asupra voastră!
27. Turn te-am pus în mijlocul poporului Meu şi stâlp, ca să afli şi să urmăreşti drumul lor.
28. Aceştia cu toţii sunt răzvrătiţi, îndârjiţi şi semănători de clevetiri; sunt aramă şi fier, toţi sunt nişte stricaţi.
29. Foalele s-au ars, plumbul s-a topit de foc şi turnătorul în zadar a topit, că cei răi nu s-au ales.
30. Argint de lepădat se vor numi, că Domnul i-a lepădat".

Capitolul 7 - Adevărată şi falsă închinare

1. Cuvântul ce a fost de la Domnul către Ieremia: "Stai în uşa templului Domnului şi rosteşte acolo cuvântul acesta şi zi:
2. Ascultaţi cuvântul Domnului, toţi bărbaţii lui Iuda, care intraţi pe această poartă ca să vă închinaţi Domnului!
3. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Îndreptaţi-vă căile şi faptele voastre şi vă voi lăsa să trăiţi în locul acesta!
4. Nu vă încredeţi în cuvintele mincinoase care zic: "Acesta este templul Domnului, templul Domnului, templul Domnului".
5. Iar dacă vă veţi îndrepta cu totul căile şi faptele voastre, dacă veţi face judecată cu dreptate între om şi pârâşul lui,
6. Dacă nu veţi strâmtora pe străin, pe orfan şi pe văduvă, nu veţi vărsa sânge nevinovat în locul acesta şi nu veţi merge după alţi dumnezei spre pieirea voastră,

7. Atunci vă voi lăsa să trăiţi în locul acesta şi pe pământul acesta, pe care l-am dat părinţilor voştri din neam în neam.
8. Iată, vă încredeţi în cuvinte mincinoase, care nu vă vor aduce folos.
9. Cum? Voi furaţi, ucideţi şi faceţi adulter; juraţi mincinos, tămâiaţi pe Baal şi umblaţi după alţi dumnezei, pe care nu-i cunoaşteţi,
10. Şi apoi veniţi să vă înfăţişaţi înaintea Mea în templul Meu, asupra căruia s-a chemat numele Meu, şi ziceţi: "Suntem izbăviţi", ca apoi să faceţi iar toate ticăloşiile acelea?
11. Templul acesta, asupra căruia s-a chemat numele Meu, n-a ajuns el oare, în ochii voştri peşteră de tâlhari? Iată, Eu am văzut aceasta, zice Domnul.
12. Mergeţi deci la locul Meu din Silo, unde făcusem altădată să locuiască numele Meu, şi vedeţi ce am făcut Eu cu el, pentru necredinţa poporului Meu Israel!
13. Şi acum, de vreme ce aţi făcut toate faptele acestea, zice Domnul, şi Eu v-am grăit dis de dimineaţă şi n-aţi ascultat, v-am chemat şi n-aţi răspuns,
14. De aceea şi cu templul acesta, asupra căruia s-a chemat numele Meu şi în care voi vă puneţi încrederea, şi cu locul pe care vi l-am dat vouă şi părinţilor voştri, voi face tot aşa, cum am făcut cu Şilo;
15. Vă voi lepăda de la faţa Mea, cum am lepădat pe toţi fraţii voştri, toată seminţia lui Efraim.
16. Tu însă nu te ruga pentru acest popor şi nu înălţa rugăciune şi cerere pentru dânşii, nici nu mijloci înaintea Mea, că nu te voi asculta.
17. Nu vezi tu ce fac ei prin cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului?
18. Copiii adună lemne, iar părinţii aţâţă focul şi femeile frământă aluatul ca să facă turte pentru zeiţa cerului şi să săvârşească turnări în cinstea altor dumnezei, ca să Mă rănească pe Mine.
19. Dar oare pe Mine Mă rănesc ei - zice Domnul - şi nu pe ei înşişi, spre ruşinea lor?"
20. De aceea, aşa zice Domnul Dumnezeu: Iată se revarsă mânia Mea asupra locului acestuia, asupra oamenilor şi dobitoacelor, asupra copacilor, asupra ţarinii şi asupra roadelor pământului, şi se vor aprinde şi nu se vor mai stinge".
21. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Arderile de tot ale voastre adăugaţi-le la jertfele voastre şi mâncaţi carne;
22. Că părinţilor voştri nu le-am vorbit şi nu le-am dat poruncă în ziua aceea, în care i-am scos din pământul Egiptului, pentru arderea de tot şi pentru jertfă;
23. Ci iată porunca pe care ţi-am dat-o: Să ascultaţi glasul Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi Îmi veţi fi poporul Meu, şi să umblaţi pe toată calea pe care vă poruncesc Eu, ca să vă fie bine.
24. Dar ei n-au ascultat glasul Meu şi nu şi-au plecat urechea lor, ci au trăit după pofta şi îndărătnicia inimii lor rele şi s-au întors cu spatele către Mine, iar nu cu faţa.

25. Din ziua când părinţii voştri au ieşit din pământul Egiptului şi până în ziua aceasta am trimis la voi pe toţi robii Mei - proorocii - şi i-am trimis în fiecare zi dis de dimineaţă;
26. Dar ei nu M-au ascultat şi nu şi-au plecat urechea lor, ci şi-au învârtoşat cerbicia şi s-au purtat mai rău decât părinţii lor.
27. Şi când le vei vorbi cuvintele acestea, ei nu te vor asculta; şi când îi vei chema, nu-ţi vor răspunde.
28. Atunci să le zici: Iată un popor care nu ascultă glasul Domnului Dumnezeului său şi nu primeşte învăţătură! Credinţa nu mai este; ea a dispărut din gura lor.
29. Tunde-ţi părul tău şi-l aruncă, şi ridică plângere pe munţi, că a lepădat Domnul şi a părăsit pe neamul care şi-a atras mânia Sa.
30. Că fiii lui Iuda fac rele înaintea ochilor Mei, zice Domnul, şi şi-au pus urâciunile lor în templul asupra căruia s-a chemat numele Meu ca să-l pângărească;
31. Şi au zidit locurile înalte la Tofet, în valea fiilor lui Hinom, ca să-şi ardă fiii şi fiicele cu foc, ceea ce Eu nu le-am poruncit şi ceea ce Mie nu Mi-a trecut prin minte.
32. De aceea, iată vin zile, zice Domnul, când locul acesta nu se va mai chema Tofet şi valea fiilor lui Hinom, ci valea uciderii, şi în Tofet se vor face înmormântări din pricina lipsei de loc.
33. Şi vor fi trupurile poporului acestuia hrană păsărilor cerului şi fiarelor pământului, şi nu va fi cine să le alunge.
34. Şi voi curma în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului glasul de bucurie şi glasul de veselie, glasul mirelui şi glasul miresei, pentru că pământul acesta va fi pustiu".

Capitolul 8 - Continuare. Plângeri şi poveţe. Înstrăinarea lui Israel. Legea şi preoţii

1. "În vremea aceea, zice Domnul, oasele regilor lui Iuda şi oasele căpeteniilor lui, oasele preoţilor şi proorocilor şi oasele locuitorilor Ierusalimului vor fi aruncate din mormintele lor,
2. Şi vor fi aruncate înaintea soarelui şi a lunii şi înaintea întregii oştiri cereşti, pe care ei le-au iubit şi cărora au slujit şi pe urma cărora au umblat, pe care le-au căutat şi cărora s-au închinat. Nimeni nu le va aduna, nici le va îngropa, ci vor zăcea ca gunoiul pe pământ.
3. Şi toţi ceilalţi care vor rămâne din acest neam rău vor dori moartea în locul vieţii, în toate locurile, pe unde îi voi izgoni, zice Domnul.
4. Să le mai spui de asemenea: Aşa zice Domnul: Oare cei ce cad nu se mai scoală, şi cei ce rătăcesc drumul nu se mai întorc?

5. De ce dar poporul acesta, Ierusalime, stăruie în rătăcire? De ce ţine tare la minciună şi nu vrea să se întoarcă?
6. Privit-am şi am ascultat, şi iată-i nu spun adevărul, nu se căiesc de necredinţa lor şi nimeni nu zice: "Vai, ce am făcut?" Fiecare se întoarce la calea sa, ca un cal ce se aruncă în bătălie.
7. Până şi barza îşi ştie vremea sa hotărâtă sub cer; şi turturica şi rândunica şi cocorul iau aminte la timpul când trebuie să vină;
8. Iar poporul Meu nu cunoaşte hotărârea Domnului. Cum puteţi voi să ziceţi: "Suntem înţelepţi şi avem legea Domnului?" Căci iată, pana cea mincinoasă a cărturarilor a prefăcut-o în minciună.
9. S-au făcut de ocară înţelepţii, au turbat şi s-au prins în curse; iată, au lepădat cuvântul Domnului şi atunci unde este înţelepciunea lor?
10. De aceea, pe femeile lor le voi da altora şi ogoarele lor le voi trece altor stăpânitori, pentru că ei cu toţii, de la mic până la mare, se dedau la jaf, şi de la prooroc până la preot, toţi înşală,
11. Şi leagă rana fiicei poporului Meu cu nepăsare, zicând: "Pace, pace!" şi pace nu este.
12. Se ruşinează ei, oare, când fac ticăloşii? Nu se ruşinează deloc, nici nu roşesc. De aceea vor cădea printre cei ce cad şi se vor prăbuşi când îi voi pedepsi, zice Domnul.
13. Îi voi culege cu totul, zice Domnul, şi nu va rămâne nici o bobiţă pe viţă şi nici o smochină în smochin, şi va cădea şi frunza şi, ceea ce le-am dat Eu, se va duce de la ei".
14. De ce şedem noi oare? Adunaţi-vă şi haideţi în cetăţile cele întărite, ca să pierim acolo; că Domnul Dumnezeul nostru ne-a hotărât la pieire şi ne dă să bem apă cu fiere, pentru că am greşit înaintea Domnului.
15. Aşteptăm pace şi iată nu este nici un bine; aşteptăm timpul vindecării, şi iată groaza.
16. De la Dan se aude ropotul cailor şi de nechezatul puternic al armăsarilor se cutremură tot pământul; iată vin şi vor pustii pământul şi tot ce este pe el, cetatea şi locuitorii ei.
17. "Căci iată voi trimite asupra voastră şerpi şi scorpii, împotriva cărora nu este descântec, şi vă vor muşca, zice Domnul.
18. Când Mă voi mângâia Eu de scârba Mea? Mi s-a amărât inima în Mine.
19. Iată, aud plânsul fiicei poporului Meu din ţară depărtată, zicând: "Oare nu mai este Domnul în Sion? Oare acesta nu mai are asupra sa pe regele său?" - "De ce M-au împins ei oare la mânie cu idolii lor cei străini şi de nimic?" - zice Domnul.
20. Secerişul a trecut, vara este pe sfârşite şi noi tot nu suntem izbăviţi:
21. De durerea fiicei poporului meu sunt îndurerat, umblu posomorât şi groaza m-a cuprins.

22. Au doară nu mai este balsam în Galaad? Au doară nu mai este acolo doctor? De ce dar nu se vindecă fiica poporului Meu?

Capitolul 9 - Stricăciune în Iuda; tristeţe în Sion. Adevărata înţelepciune

1. O, cine va da capului meu apă şi ochilor mei izvoare de lacrimi, ca să plâng ziua şi noaptea pe cei loviţi ai fiicei poporului meu?
2. O, de mi-ar da cineva un adăpost de călători în pustiu, aş părăsi pe poporul meu şi m-aş duce de la ei, căci cu toţii sunt nişte desfrânaţi şi ceată de defăimători!
3. "Ca un arc îşi încordează limbile lor pentru minciună şi se întăresc pe pământ prin nedreptate, că trec de la rău la mai rău şi pe Mine nu Mă cunosc, zice Domnul.
4. Păziţi-vă fiecare de prietenul vostru şi nu vă încredeţi în nici unul din fraţii voştri, că fiecare frate pune piedică celuilalt şi fiecare prieten împrăştie clevetiri.
5. Fiecare înşală pe prietenul său şi nu spune adevărul; şi-au deprins limba la minciună şi viclenesc până obosesc.
6. Tu trăieşti în mijlocul vicleniilor şi ei din pricina vicleniei nu Mă cunosc pe Mine", zice Domnul.
7. De aceea, aşa zice Domnul Savaot: "Îi voi topi şi-i voi încerca; oare ce altceva pot să fac Eu cu fiica poporului Meu?
8. Limba lor este săgeată ucigătoare şi grăieşte viclenii; cu buzele lor grăiesc prietenos către aproapele lor, iar în inimă ei făuresc cătuşe.
9. E cu putinţă, oare, să nu-i pedepsesc pentru aceasta, zice Domnul, şi sufletul Meu să nu se răzbune pe un popor ca acesta?
10. Pentru munţi voi ridica plângere şi bocet şi pentru păşunile pustiului mă voi tângui, pentru că vor fi arse, şi nimeni nu va mai umbla pe acolo şi nu se va mai auzi glasul turmelor; de la păsările cerului şi până la animale toate s-au împrăştiat şi s-au dus!
11. Şi voi face Ierusalimul o movilă de pietre şi sălaş şacalilor, iar cetăţile lui Iuda le voi face pustietate fără locuitori".
12. Cine este înţeleptul, care să priceapă, şi cui a grăit gura Domnului, ca să spună pentru ce a pierit ţara şi a fost arsă ca un pustiu, încât nimeni să nu mai treacă prin ea?
13. Şi Domnul a răspuns: "Pentru că au părăsit Legea Mea, pe care le-am pus-o Eu, şi n-au ascultat glasul Meu, nici nu s-au purtat cum le poruncea acel glas,
14. Ci au umblat după îndărătnicia inimii lor şi în urma lui Baal, cum i-au învăţat părinţii lor".
15. De aceea, aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Iată, îi voi hrăni cu pelin şi le voi da să bea apă cu fiere, şi-i voi risipi printre popoarele
16. Pe care nu le-au cunoscut nici ei, nici părinţii lor, şi voi trimite pe urma lor sabie până îi voi pierde".

17. Aşa zice Domnul Savaot: "Gândiţi-vă şi chemaţi bocitoare ca să bocească; trimiteţi la cele mai isteţe în asemenea lucru, ca să vină!"
18. Să se grăbească dar a înălţa o cântare de jale pentru noi, ca să curgă lacrimi din ochii noştri şi din genele noastre să curgă apă.
19. Căci glas de plângere se aude din Sion, zicând: "Cât suntem de prăpădiţi şi cât de cumplit batjocoriţi, că trebuie să părăsim ţara, pentru că locuinţele noastre au fost dărâmate!
20. Aşadar, femei, ascultaţi cuvântul Domnului şi să ia aminte urechea voastră la cuvântul gurii Lui! învăţaţi pe fiicele voastre a boci şi una pe alta să se înveţe cântece de bocet,
21. Că iată moartea intră pe ferestrele noastre şi dă năvală în casele noastre, ca să piardă pe copiii din uliţă şi pe tinerii din pieţe;
22. Şi vor cădea trupurile oamenilor ca gunoiul aruncat pe ogor şi ca snopii în urma secerătorului, şi nu va fi cine să-i strângă".
23. Aşa zice Domnul: "Să nu se laude cel înţelept cu înţelepciunea sa, să nu se laude cel puternic cu puterea sa, nici cel bogat să nu se laude cu bogăţia sa;
24. Ci de se laudă cineva, să se laude numai cu aceea că pricepe; şi Mă cunoaşte că Eu sunt Domnul, Cel ce fac milă şi judecată şi dreptate pe pământ, căci numai aceasta este plăcut înaintea Mea, zice Domnul.
25. Iată, vin zile, zice Domnul, când voi cerceta pe toţi cei tăiaţi şi netăiaţi împrejur:
26. Egiptul şi Iuda, Edomul şi pe fiii lui Amon, Moabul şi pe toţi locuitorii pustiului, care-şi tund părul împrejurul frunţii lor, căci toate aceste popoare sunt netăiate împrejur, iar casa lui Israel toată este cu inima netăiată împrejur".

Capitolul 10 - Lipsa de folos a idolilor. Pustiirea Ierusalimului

1. Casa lui Israel, ascultaţi cuvântul ce vi-l grăieşte Domnul!
2. Aşa zice Domnul: "Nu deprindeţi căile neamurilor şi nu vă îngroziţi de semnele cerului, de care se îngrozesc neamurile;
3. Că datinile neamurilor sunt deşertăciune: aceia taie un lemn din pădure şi mâinile meşterului îl lucrează cu toporul;
4. Apoi îl îmbracă cu argint şi cu aur, îl întăresc cu cuie şi cu ciocanul, ca să nu se clatine. Aşa sunt dumnezeii neamurilor.
5. Stau ca nişte sperietori într-o grădină cu pepeni şi nu grăiesc, sunt purtaţi pentru că nu pot merge. Nu vă temeţi de ei, că nu pot face rău, dar nici bine nu sunt în stare să facă".
6. *Nimeni nu este ca Tine, Doamne! Mare eşti Tu şi mare este puterea numelui Tău!*

7. Cine nu se va teme de Tine, Împărate al neamurilor? Numai ţie unuia se cuvine aceasta, pentru că printre toţi înţelepţii neamului şi în toate regatele lor nu este nimeni asemenea ţie.
8. Dumnezeii neamurilor, toţi până la unul, sunt fără minte şi fără pricepere; lemne lipsite de orice înţelegere;
9. Argint prefăcut în foi şi adus din Tarsis; aur din Ofir; lucruri de meşter şi de mână de turnător; haina de pe ei este de iacint şi purpură: iarăşi lucru de oameni iscusiţi.
10. Iar Domnul este adevăratul Dumnezeu, este Dumnezeu viu şi Împărat veşnic; de mânia Lui tremură pământul şi neamurile nu pot suferi urgia Lui.
11. Aşadar să ziceţi neamurilor: "Dumnezeii, care n-au făcut cerul şi pământul, vor pieri de pe pământ şi de sub ceruri;
12. Iar Domnul a făcut cerul cu puterea Sa, a întărit lumea cu înţelepciunea Sa şi cu priceperea Sa a întins cerurile.
13. La glasul Lui freamătă apele în ceruri şi El ridică norii de la marginile pământului, făureşte fulgerele în mijlocul ploii şi scoate vânturile din vistieriile Sale.
14. Atunci se vede cât este de neştiutor omul, cu toată ştiinţa lui, şi orice argintar se ruşinează de idolul său, căci chipul turnat de el nu este decât minciună; n-are nici o suflare în el.
15. Aceasta este deşertăciune adevărată, rodul rătăcirii, şi la vremea pedepsei va pieri.
16. Iar soarta lui Iacov nu este ca a neamurilor, că Dumnezeul lui este făcătorul a toate, iar Israel este toiagul moştenirii Lui; şi numele Lui este Domnul Savaot.
17. O, tu, care eşti împresurată, strânge-ţi de pe pământ avuţia, că aşa zice Domnul:
18. "Iată de data aceasta voi arunca pe locuitorii ţării acesteia şi-i voi mâna la loc strâmt, ca să fie prinşi".
19. Atunci vei grăi: "Vai mie din pricina rănii mele! Rana mea e dureroasă; însă îmi zic: Aceasta este nenorocirea mea, dar o voi îndura!
20. Cortul îmi este pustiit şi toate funiile lui sunt rupte; fiii mei m-au părăsit şi nu mai sunt, şi n-are cine să-mi întindă cortul şi să-mi ridice pânzele.
21. Pentru că păstorii şi-au ieşit din minte şi n-au căutat pe Domnul şi de aceea s-au şi purtat ei nebuneşte şi toată turma ei s-a risipit".
22. Iată, vine vuiet şi zgomot mare din partea de miazănoapte ca să pustiiască cetăţile lui Iuda şi să le facă locuinţă şacalilor.
23. Ştiu, Doamne, că nu este în voia omului calea lui, nici în voia celui ce merge, putinţa să-şi îndrepte paşii săi.
24. Pedepseşte-mă, Doamne, dar după dreptate şi nu întru mânia Ta, ca să nu mă micşorezi.

25. Varsă-ţi iuţimea Ta asupra neamurilor care nu Te cunosc şi asupra popoarelor care nu cheamă numele Tău, că acelea au mâncat pe Iacov, l-au mistuit şi l-au stins şi locuinţele lui le-au pustiit.

Capitolul 11 - Ruperea legământului cu Dumnezeu. Prigoană împotriva lui Ieremia

1. Cuvântul ce a fost de la Domnul către Ieremia:
2. "Ascultă cuvintele legământului acestuia şi spune bărbaţilor lui Iuda şi celor ce locuiesc în Ierusalim şi le zi:
3. Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Blestemat să fie omul care nu ascultă cuvintele acestui legământ,
4. Pe care l-am dat Eu părinţilor voştri când i-am scos din pământul Egiptului şi din cuptorul cel de fier şi le-am zis: Ascultaţi glasul Meu şi faceţi tot ce v-am poruncit, şi veţi fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru,
5. Ca să împlinesc jurământul cu care M-am jurat părinţilor voştri, că le voi da o ţară în care curge lapte şi miere, cum este astăzi". Şi eu am răspuns: "Aşa, Doamne!"
6. Iar Domnul mi-a zis iarăşi: "Vesteşte toate cuvintele acestea în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului şi zi: ascultaţi cuvintele lgământului acestuia şi le împliniţi!
7. Căci am înştiinţat necontenit pe părinţii voştri, din ziua în care i-am scos din ţara Egiptului şi până astăzi; i-am înştiinţat fără încetare şi le-am zis: Ascultaţi glasul Meu!
8. Dar ei n-au ascultat şi nu şi-au plecat urechea, ci au umblat fiecare după inima sa cea rea şi îndărătnică. De aceea am adus asupra lor toate cele spuse în legământul acesta pe care l-am poruncit să-l ţină, şi nu l-au ţinut".
9. Şi iarăşi mi-a zis Domnul: "Între bărbaţii lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului se pune la cale răzvrătire;
10. Ei s-au întors iarăşi la fărădelegile strămoşilor lor, care n-au voit să asculte cuvintele Mele şi au mers după dumnezei străini, slujind acelora. Casa lui Israel şi casa lui Iuda au călcat legământul Meu, pe care l-am încheiat cu părinţii lor.
11. De aceea, aşa zice Domnul: Iată voi aduce asupra lor nenorociri, de care nu se vor putea izbăvi şi, când vor striga către Mine, nu-i voi auzi.
12. Atunci cetăţile lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului vor alerga şi vor striga către dumnezeii pe care-i tămâiază, dar aceia nu le vor ajuta în vremea nenorocirii lor.
13. Căci câte cetăţi ai, tot atâţia dumnezei ai, Iuda, şi câte uliţi sunt în Ierusalim, tot atâtea sunt şi jertfelnicele celui de ruşine, jertfelnicele pentru tămâierea lui Baal.
14.Tu însă nu te ruga pentru poporul acesta şi nu înălţa pentru el rugăciune şi cereri, căci nu voi auzi când vor striga către Mine în vremea nenorocirii lor.

15. Ce cauţi, iubitul Meu popor, în templul Meu, când în acesta se săvârşesc atâtea netrebnicii? Jertfele nu-ţi vor ajuta când, făcând rău, te bucuri.
16. Măslin verde, împodobit cu roade frumoase, te-a numit Domnul. Iar acum în zgomotul cumplitei tulburări a aprins foc împrejurul lui şi ramurile lui s-au stricat.
17. Domnul Savaot, Cel ce te-a sădit, a hotărât asupra ta nenorocirea pentru răutatea pe care casa lui Israel şi casa lui Iuda şi-au pricinuit-o singure, împingându-Mă la mânie prin tămâierea lui Baal".
18. Domnul mi-a descoperit ca să ştiu şi mi-a arătat faptele lor.
19. Eu însă, ca un miel blând, dus la junghiere, nici nu ştiam că ei urzesc gânduri rele împotriva mea, zicând: "Să-i punem lemn otrăvit în mâncarea lui şi să-l smulgem de pe pământul celor vii, pentru ca nici numele să nu i se mai pomenească".
20. Dar Tu, Doamne al puterilor, Judecătorul cel drept, Care cercetezi inimile şi rărunchii, dă-mi să văd răzbunarea Ta asupra lor, pentru că ţi-am încredinţat pricina mea.
21. Pentru aceasta, aşa zice Domnul despre oamenii din Anatot care caută sufletul meu şi zic: "Nu mai prooroci în numele Domnului, ca să nu mori de mâinile noastre!"
22. De aceea, aşa zice Domnul Savaot: "Iată, îi voi pedepsi şi tinerii lor vor muri de sabie, iar fiii lor şi fiicele lor vor muri de foame;
23. Nu va scăpa nici unul, din ei, căci voi aduce nenorocirea asupra oamenilor din Anatot, în anul când îi voi pedepsi.

Capitolul 12 - Fericirea celor răi. Dumnezeu Îşi deplânge moştenirea. Judecata şi mântuirea neamurilor

1. De voi intra la judecată cu Tine, Doamne, dreptatea va fi de partea Ta, şi totuşi, despre dreptate vreau să grăiesc cu Tine: "Pentru ce calea necredincioşilor este cu izbândă şi pentru ce toţi călcătorii de lege sunt în fericire?
2. Tu i-ai sădit şi ei au prins rădăcini, au crescut şi au făcut roade; Tu eşti aproape numai de buzele lor, iar de inima lor eşti departe.
3. Pe mine însă mă cunoşti, Doamne, mă vezi şi cercetezi dacă inima mea este cu Tine. Osebeşte-i dară, ca pe nişte oi de junghiat, şi pregăteşte-i pentru ziua junghierii.
4. Până când va jeli ţara şi iarba de prin toate ţarinile se va usca? Dobitoacele şi păsările pier pentru necredinţa locuitorilor ei, că aceştia zic: "Domnul nu vede căile noastre!"
5. "Dacă alergând cu cei ce merg pe jos, ai ostenit, cum te vei lua la întrecere cu caii? Şi dacă nu eşti în siguranţă intr-o ţară paşnică, ce vei face în hăţişurile Iordanului?

6. Că şi fraţii tăi şi casa tatălui tău se poartă necredincios cu tine şi strigă tare în urma ta. Şi chiar când îţi grăiesc bine nu te încrede în ei", zice Domnul.
7. "Părăsit-am casa Mea şi moştenirea Mea am lăsat-o; dat-am pe iubita sufletului Meu în mâinile vrăjmaşilor ei.
8. Făcutu-s-a moştenirea Mea pentru Mine ca un leu din pădure, ridicându-şi glasul împotriva Mea, şi de aceea am urât-o.
9. Moştenirea Mea s-a făcut pentru Mine ca o pasăre de pradă pestriţă, asupra căreia au năvălit din toate părţile celelalte păsări de pradă. Strângeţi-vă şi vă duceţi toate fiarele câmpului, duceţi-vă şi o mâncaţi.
10. Mulţime de păstori au călcat via Mea, călcat-au cu picioarele lor partea Mea; partea Mea cea iubită au făcut-o deşert neroditor.
11. Pustietate au făcut-o, şi ea, în pustiirea sa, plânge înaintea Mea. Toată ţara e pustiită, pentru că pe nici un om nu-l doare inima de aceasta.
12. Pe toate dealurile din pustiu au venit prădători, că sabia Domnului mistuie totul de la o margine la alta a ţării şi nici un muritor n-are pace.
13. Semănat-au grâu şi au secerat spini! Muncit-au şi n-au avut nici un folos! Ruşinaţi-vă dar de asemenea venituri ale voastre, pe care le aveţi din pricina mâniei celei aprinse a Domnului!"
14. Aşa zice Domnul despre toţi vecinii mei cei răi, care năpădesc asupra părţii pe care El a dat-o de moştenire poporului Său Israel: "Iată, îi voi smulge din ţara lor şi casa lui Iuda o voi înlătura din mijlocul lor.
15. Dar după ce îi voi smulge, iarăşi îi voi întoarce şi-i voi milui şi voi aduce pe fiecare la ţarina sa şi la ogorul său.
16. Şi dacă vor învăţa ei căile poporului Meu, ca să jure pe numele Meu, zicând: "Viu este Domnul", cum au învăţat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi aşezaţi în mijlocul poporului Meu.
17. Iar de nu vor asculta, atunci îi voi dezrădăcina şi voi pierde cu totul poporul acesta", zice Domnul.

Capitolul 13 - Cingătoarea Eufratului. Burdufurile pline. Munţi în amurg. Pedepse asupra Ierusalimului

1. Aşa mi-a grăit Domnul: "Mergi şi-ţi cumpără un brâu de in şi-l încinge peste mijlocul tău, dar în apă să nu-l bagi!"
2. Şi am cumpărat brâul, după cuvântul Domnului, şi l-am încins peste coapsele mele.
3. Apoi a fost cuvântul Domnului iarăşi către mine şi mi-a zis:
4. Ia brâul, pe care l-ai cumpărat şi care este peste coapsele tale, şi sculându-te, du-te la Eufrat şi-l ascunde acolo în crăpătura unei stânci!
5. Şi m-am dus şi l-am ascuns la Eufrat, cum îmi poruncise Domnul.

6. Iar după ce au trecut mai multe zile, mi-a zis Domnul: "Scoală, du-te la Eufrat şi ia de acolo brâul, pe care ţi-am poruncit să-l ascunzi acolo!"
7. Şi m-am dus la Eufrat, am săpat şi am luat brâul din locul unde-l ascunsesem; dar iată brâul se stricase şi nu mai era bun de nimic.
8. Atunci a fost cuvântul Domnului către mine:
9."Iată ce zice Domnul: Aşa voi sfărâma mândria lui Iuda şi trufia cea mare a Ierusalimului.
10.Acest popor rău, care nu vrea să asculte cuvintele Mele, ci trăieşte după îndărătnicia inimii lui, merge pe urmele altor dumnezei şi se închină şi slujeşte lor, va fi ca brâul acesta care nu este bun de nimic.
11. Că precum e brâul aproape de coapsele omului, aşa am apropiat Eu de Mine toată casa lui Israel şi toată casa lui Iuda, zice Domnul, ca să-Mi fie poporul Meu, numele Meu, lauda Mea şi slava Mea, dar ei n-au ascultat.
12. De aceea, spune-le cuvântul acesta: Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Tot urciorul se umple de vin. Şi ei toţi vor zice: Au doară noi nu ştim că tot urciorul se umple de vin?
13. Iar tu să le spui: Aşa zice Domnul: Iată, Eu voi umple cu vin până la îmbătare pe toţi locuitorii ţării acesteia, pe regii care şed pe scaunul lui David, pe preoţi, pe prooroci şi, pe toţi locuitorii Ierusalimului,
14. Şi-i voi zdrobi pe unii de alţii, pe părinţi şi pe fii laolaltă, zice Domnul. Nu-i voi cruţa şi nu-i voi milui, nici Îmi va fi milă ca să-i pierd.
15. Ascultaţi şi luaţi aminte! Nu fiţi mândri, căci Domnul grăieşte:
16. Daţi slavă Domnului Dumnezeului vostru, până nu vine întunericul şi până nu se lovesc picioarele voastre de munţii nopţii. Voi veţi aştepta lumina, dar El o va preface în umbra morţii, o va preface în negură adâncă.
17. Iar dacă nu ascultaţi acestea, atunci sufletul meu va plânge în locuri tainice mândria voastră şi va plânge amar şi ochii mei vor vărsa lacrimi, pentru că turma Domnului va fi dusă în robie.
18. Spune regelui şi reginei: Smeriţi-vă şi şedeţi mai jos, deoarece a căzut de pe capul vostru cununa slavei voastre!
19. Cetăţile din Negheb sunt închise şi n-are cine le deschide. Iuda tot va fi dus în robie; în întregime va fi dus în robie.
20. Ridicaţi-vă ochii voştri şi priviţi pe cei ce vin de la miazănoapte! Unde este turma ce ţi s-a dat, turma ta cea frumoasă?
21. Fiica Sionului, ce vei zice tu când te vor cerceta, ca biruitori, cei pe care i-ai obişnuit să-ţi fie prieteni apropiaţi? Nu te vor cuprinde durerile ca pe femeia care naşte?
22. Iar de vei zice în inima ta: "Pentru ce au venit peste mine acestea?" Ţi se va răspunde: Pentru mulţimea nelegiuirilor tale ţi s-au desfăcut poalele şi ţi s-au dezgolit picioarele tale.

23. Poate oare să-şi schimbe etiopianul pielea sa şi leopardul petele sale? Aşa şi voi! Puteţi oare să faceţi bine, când sunteţi deprinşi a face rău?
24. De aceea Eu vă voi spulbera ca pleava împrăştiată de vântul pustiului.
25. Fiica Sionului, iată soarta ta, plata răzvrătirii tale, măsurată ţie de Mine, zice Domnul, pentru că M-ai uitat şi ţi-ai pus încrederea în minciună.
26. De aceea ţi se vor da poalele peste cap, ca să se dezgolească ruşinea ta.
27. Văzut-am desfrânarea ta şi strigătele tale de plăcere, netrebniciile tale şi urâciunile tale de pe dealuri şi din câmp. Vai ţie, Ierusalime, tu eşti necurat! Dar până când...?"

Capitolul 14 - Secetă şi foamete. Rugăciunea profetului

1. Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia în vremea secetei.
2. Plânge Iuda şi porţile Ierusalimului au căzut şi stau înnegrite pe pământ, şi strigăt se ridică din Ierusalim.
3. Cei mari trimit pe cei mici după apă; aceştia merg la fântâni, dar nu găsesc apă, şi se întorc înapoi cu vasele goale; de aceea se ruşinează, roşesc şi îşi acopăr capetele.
4. Ogoarele au crăpat, pentru că n-a fost ploaie pe pământ; de aceea plugarii îşi acoperă capetele şi sunt tulburaţi.
5. Până şi cerboaica naşte în câmp şi îşi părăseşte puii, pentru că nu este iarbă.
6. Şi asinii sălbatici stau în locuri înalte şi înghit aer, ca şacalii, şi ochii li s-au înfundat, pentru că n-au iarbă.
7. Deşi fărădelegile noastre mărturisesc împotriva noastră, dar Tu, Doamne, fă milă cu noi pentru numele Tău! Mare este abaterea noastră şi am păcătuit înaintea Ta.
8. Nădejdea lui Israel şi Izbăvitorul lui la vreme de strâmtorare, pentru ce eşti ca un străin în ţara aceasta şi ca un trecător care se opreşte pentru o noapte?
9. Pentru ce eşti Tu ca un om fără vlagă şi ca un războinic care nu poate ajuta? Totuşi Tu, Doamne, eşti în mijlocul nostru şi numele Tău este chemat asupra noastră: Nu ne lăsa!
10. Aşa zice Domnul către poporul acesta: "Pentru că le place să rătăcească şi nu-şi cruţă picioarele, de aceea Domnul nu mai găseşte plăcere în ei; pomeneşte acum fărădelegile lor şi numeşte păcatele lor".
11. Apoi Domnul mi-a spus: "Tu să nu te rogi pentru poporul acesta spre binele lui.
12. De vor posti, nu voi auzi strigarea lor; de vor aduce arderi de tot şi prinoase, nu voi primi, ci cu sabie, cu foamete şi cu molimă îi voi pierde".
13. Atunci am zis: "Doamne Dumnezeule! Iată ce le grăiesc proorocii: Nu veţi vedea sabie şi foamete nu va fi la voi, ci voi da în locul acesta pace necontenită".

14. Iar Domnul mi-a răspuns: "Proorocii proorocesc lucruri mincinoase în numele Meu; Eu nu i-am trimis, nici nu le-am dat poruncă şi nici nu le-am grăit; ci ei vă vestesc vedenii mincinoase, proorociri deşarte şi închipuiri ale inimii lor".
15. De aceea, aşa zice Domnul despre proroci: "Ei proorocesc în numele Meu, dar Eu nu i-am trimis; ei zic: "Sabie şi foamete nu va fi în ţara aceasta", dar de sabie şi de foamete vor pieri aceşti proroci şi poporul căruia au proorocit ei.
16. Va fi risipit pe uliţele Ierusalimului de foamete şi de sabie, şi nu va avea cine să-i îngroape pe ei şi pe femeile lor, pe fiii lor şi pe fiicele lor, că Eu voi vărsa asupra lor răutatea lor.
17. şi să le mai spui cuvântul acesta: Ochii mei varsă lacrimi ziua şi noaptea şi nu se opresc! Căci cu bătaie mare a fost bătută fecioara, fiica poporului Meu, şi cu lovitură grea.
18. De ies în câmp, iată numai oameni ucişi cu sabia! De intru în cetate, iată numai oameni istoviţi de foame! Chiar şi proorocul şi preotul rătăcesc prin ţară fără să ştie unde merg".
19. Atunci am zis iarăşi: "Lepădat-ai Tu oare cu totul pe Iuda? Au doar Te-a dezgustat cu totul Sionul? Pentru ce ne-ai lovit aşa, încât nu mai avem leac? Aşteptăm pace, dar iată nu vine nimic bun! Aşteptăm vremea vindecării, şi iată grozăvie!
20. Mărturisim, Doamne, necredinţa noastră şi fărădelegile părinţilor noştri, că am păcătuit înaintea Ta. Nu ne lepăda pe noi pentru numele Tău! Nu necinsti tronul slavei Tale! Adu-ţi aminte şi nu strica legământul Tău cu noi!
21. Sunt oare printre dumnezeii deşerţi ai neamurilor dătători de ploaie? Sau poate oare cerul singur să verse apă? Au nu eşti Tu, Doamne Dumnezeule, Cel ce dai ploaie? În Tine nădăjduim, că Tu faci toate!"

Capitolul 15 - Răspunsul Domnului. Plângerea profetului

1. Şi mi-a zis iarăşi Domnul: "Chiar Moise şi Samuel de ar sta înaintea Mea, sufletul Meu tot nu s-ar îndupleca spre poporul acesta. Izgoneşte-i de la faţa Mea, ca să se ducă.
2. Iar de ei vor zice: "Unde să ne ducem?" să le spui: Aşa zice Domnul: "Cel rânduit pentru moarte să se ducă la moarte, cel pentru sabie, la sabie, cel pentru foamete, la foamete, şi cel pentru robie, în robie!
3. Voi trimite asupra lor patru feluri de pedepse, zice Domnul: sabia, ca să-i taie, câinii, ca să-i sfâşie, păsările cerului şi fiarele câmpului, ca să-i piardă.
4. Şi-i voi da spre muncă la toate regatele pământului, pentru Manase, fiul lui Iezechia, regele lui Iuda, şi pentru cele ce a făcut el în Ierusalim.
5. Oare cui îi va părea rău de tine, Ierusalime, şi cine-ţi va arăta milă sau cine va veni la tine şi te va întreba de sănătate?

6. Pentru că tu M-ai lăsat, zice Domnul, şi te-ai întors înapoi, de aceea-Mi voi întinde mâna Mea asupra ta şi te voi pierde, că M-am săturat miluindu-te.
7. Cu vânturătoarea îi voi vântura la porţile ţării, îi voi lipsi de copii şi voi pierde pe poporul Meu, dar tot nu se vor întoarce din căile lor.
8. Văduvele lor sunt mai multe decât nisipul mării. Voi aduce un pustiitor în plină amiază asupra lor, asupra mamelor celor tinere, şi va cădea asupra lor, fără de veste, frică şi groază.
9. Cea care născuse şapte copii zace în neputinţă, îşi dă duhul şi-i apune soarele încă ziuă fiind; este ruşinată şi ocărâtă. Pe cei rămaşi îi voi da sabiei înaintea ochilor vrăjmaşilor lor", zice Domnul.
10. Vai de mine, mamă, că m-ai născut să fiu om de ceartă şi de pricină pentru toată ţara! Nimănui n-am dat cu dobândă şi nici mie nu mi-a dat nimeni cu dobândă, şi tot mă blestemă toţi.
11. Zis-a Domnul: "Da, te voi întări pentru binele tău; singur voi conduce pe vrăjmaşul tău să te roage la vreme de nenorocire şi de restrişte.
12. Poate cineva să rupă fierul, fierul de la miazănoapte şi arama?
13. Averea ta şi comorile tale le voi da pradă fără plată, pentru toate păcatele tale, în toate hotarele tale;
14. Şi le voi trimite cu vrăjmaşii tăi într-o ţară pe care tu n-o cunoşti, că s-a aprins focul mâniei Mele şi va arde peste voi".
15. O, Doamne, Tu ştii toate! Adu-ţi aminte de mine, cercetează-mă şi mă răzbună împotriva prigonitorilor mei! Nu mă pierde după îndelungata Ta răbdare, ştiind că pentru Tine sufăr ocara.
16. Aflat-am cuvintele Tale şi le-am sorbit şi cuvântul Tău a fost bucurie şi veselie pentru inima mea, că s-a chemat asupra mea numele Tău, Doamne Dumnezeul puterilor.
17. În adunarea celor ce râd n-am şezut, nici m-am veselit, ci am stat singur sub mâna Ta ce apasă asupra mea, că Tu mă umpluseşi de mânie.
18. De ce este aşa de grea boala mea şi de ce rana mea este aşa de greu de vindecat, încât nu suferă doctorie? Oare vei fi Tu pentru mine ca un izvor amăgitor şi ca o apă înşelătoare?
19. Şi la acestea Domnul mi-a răspuns aşa: "De te vei întoarce, Eu te voi aduce la starea cea dintâi şi vei sta înaintea feţei Mele; dacă tu vei deosebi lucrul de preţ de cel fără de preţ, vei fi ca gura Mea; şi nu te vei întoarce la ei, ci ei se vor întoarce la tine;
20. Şi te voi face pentru poporul acesta zid tare de aramă. Vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui, pentru că Eu sunt cu tine, ca să te scap şi să te izbăvesc, zice Domnul.
21. Şi te voi scăpa din mâna celor răi; te voi izbăvi din mâna asupritorilor".

Capitolul 16 - Viaţa profetului ca simbol. Risipiţii lui Israel. Vestire de năvală. Întoarcerea neamurilor

1. Şi a fost cuvântul Domnului către mine:
2. "Să nu-ţi iei femeie şi să nu ai nici fii, nici fiice în locul acesta,
3. Deoarece aşa grăieşte Domnul despre fiii şi fiicele care se vor naşte în locul acesta, despre mamele care îi vor naşte şi despre părinţii care îi vor face pe pământul acesta:
4. Vor muri de moarte grea şi nu vor fi nici bociţi, nici îngropaţi, ci vor fi ca gunoiul pe faţa pământului; vor fi pierduţi prin sabie şi foamete şi trupurile lor vor fi mâncarea păsărilor cerului şi fiarelor pământului".
5. Şi iarăşi a zis Domnul: "Să nu intri în casa celor ce jelesc şi să nu te duci să plângi şi să jeleşti cu ei, căci am luat de la poporul acesta pacea Mea, mila şi părerea de rău, zice Domnul.
6. Şi vor muri cei mari şi cei mici în pământul acesta, şi nu vor fi îngropaţi, şi după ei nimeni nu va plânge, nimeni nu-şi va face tăieturi, nici se va tunde pentru ei.
7. Nu se va frânge pentru ei pâine de jale ca mângâiere pentru cel mort; şi nu li se va da cupa mângâierii ca să bea după tatăl lor şi după mama lor.
8. De asemenea să nu intri în casa ospăţului, ca să şezi cu ei să mănânci şi să bei,
că aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel:
9. Iată, voi curma în locul acesta chiar în zilele voastre şi sub ochii voştri glasul bucuriei şi glasul de veselie, glasul mirelui şi glasul miresei.
10. Când vei spune poporului acestuia toate acestea şi când ei îţi vor zice: "Pentru ce a rostit Domnul asupra noastră această mare nenorocire? Care este nedreptatea noastră şi care este păcatul cu care am păcătuit noi înaintea Domnului Dumnezeului nostru?"
11. Atunci să le spui: Pentru că părinţii voştri M-au părăsit, zice Domnul, şi s-au dus după alţi dumnezei, au slujit acelora şi li s-au închinat, iar pe Mine M-au părăsit şi legea Mea n-au păzit-o.
12. Dar voi faceţi încă şi mai rău decât părinţii voştri, şi trăiţi fiecare după inima voastră cea rea şi îndărătnică şi nu Mă ascultaţi.
13. De aceea vă voi arunca din ţara aceasta într-o ţară pe care n-aţi cunoscut-o nici voi, nici părinţii voştri, şi veţi sluji acolo ziua şi noaptea la alţi dumnezei, că Eu nu vă voi arăta îndurare.
14. Pentru că vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din ţara Egiptului",
15. Ci, "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din ţara cea de la miazănoapte şi din toate ţările în care-i izgonise", că îi voi întoarce în ţara pe care le-am dăruit-o părinţilor lor.

16. Iată, voi trimite mulţime de pescari, zice Domnul, şi-i vor pescui; iar apoi voi trimite mulţime de vânători, şi-i vor vâna de prin toţi munţii, de pe toate dealurile şi de prin crăpăturile stâncilor.
17. Pentru că ochii Mei sunt asupra tuturor căilor lor, care nu sunt ascunse de la faţa Mea, şi nedreptatea lor nu se ascunde privirilor Mele.
18. Şi le voi răsplăti mai întâi pentru nedreptatea lor şi pentru îndoitul lor păcat, pentru că au spurcat ţara Mea cu stârvurile grozăviilor lor şi cu urâciunile lor au umplut moştenirea Mea".
19. Doamne, puterea mea, tăria mea şi scăparea mea la vreme de necaz, la Tine vor veni popoarele de la marginile pământului şi vor zice: "Numai minciună au moştenit părinţii voştri, idoli deşerţi, care nu sunt de nici un folos!"
20. Poate oare omul să-şi facă dumnezei, care, de altfel, nici nu sunt dumnezei? De aceea iată le voi arăta acum, le voi arăta mâna Mea şi puterea Mea şi vor afla că numele Meu este Domnul!

Capitolul 17 - Păcatul şi pedeapsa lui Iuda. De-ale înţelepciunii. Templul Domnului. Rugăciunea lui Ieremia. Păzirea zilei de odihnă

1. "Păcatul lui Iuda este scris cu condei de fier, cu vârf de diamant este săpat pe lespedea inimii lor şi pe coarnele jertfelnicelor lor.
2. Ca de copiii lor îşi aduc aminte de jertfelnicele lor şi de locurile de jertfă de pe sub copacii verzi şi de pe vârfurile dealurilor.
3. Ierusalime, muntele Meu, câmpul, avuţia şi toate comorile tale le voi da spre pradă; voi da şi locurile tale înalte din toate hotarele tale, pentru păcatele tale.
4. Şi tu prin tine însuţi te vei lipsi de moştenirea ta, pe care ţi-am dat-o Eu şi te voi da în robie vrăjmaşilor tăi, în ţara pe care tu n-o ştii, pentru că ai aprins focul mâniei Mele şi în veci va arde".
5. Aşa zice Domnul: "Blestemat fie omul care se încrede în om şi îşi face sprijin din trup omenesc şi a cărui inimă se depărtează de Domnul.
6. Acela va fi ca ierburile pustiului şi nu va vedea când va veni binele, ci va locui în locurile arse ale pustiului, în pământ neroditor şi nelocuit.
7. Binecuvântat fie omul care nădăjduieşte în Domnul şi a cărui nădejde este Domnul,
8. Deoarece acesta va fi ca pomul sădit lângă ape, care-şi întinde rădăcinile pe lângă râu şi nu ştie când vine arşiţa; frunzele lui sunt verzi, la timp de secetă nu se teme şi nu încetează a rodi.
9. Inima omului este mai vicleană decât orice şi foarte stricată! Cine o va cunoaşte!
10. Eu, Domnul, pătrund inima şi încerc rărunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după căile lui şi după roada faptelor lui.

11. Prepeliţa cloceşte ouăle pe care nu le-a ouat; aşa este şi cel ce câştigă avuţie nedreaptă, o lasă la jumătatea zilelor sale şi la sfârşitul său se va trezi că este un nebun".
12. Tronul slavei, înălţat de la început, este locul sfinţirii noastre.
13. Tu, Doamne, eşti nădejdea lui Israel! Toţi cei ce Te părăsesc se vor ruşina, că Tu ai zis: "Cei ce se depărtează de Mine vor fi scrişi pe pulbere, pentru că au părăsit pe Domnul, izvorul apei celei vii".
14. Vindecă-mă, Doamne, şi voi fi vindecat; mântuieşte-mă şi voi fi mântuit, căci Tu eşti lauda mea!
15. Iată acestea-mi zic ei: "Unde este cuvântul Domnului? Să vină!"
16. Eu nu te-am îndemnat totuşi la mai rău, nici n-am dorit ziua nenorocirii. Tu ştii acestea; şi ce a ieşit din gura mea e descoperit înaintea feţei Tale.
17. Nu fi pricină de groază pentru mine, că Tu eşti nădejdea mea în ziua strâmtorării.
18. Să nu mă ruşinez eu, ci să se ruşineze apăsătorii mei; ei să tremure, dar să nu tremur eu! Adu asupra lor ziua necazului şi zdrobeşte-i cu zdrobire îndoită.
19. Aşa mi-a zis Domnul: "Du-te şi stai la poarta fiilor poporului, pe care intră regii lui Iuda, şi pe care ies ei, şi la toate porţile Ierusalimului,
20. Şi le spune: Regii lui Iuda şi tot Iuda şi toţi locuitorii Ierusalimului, care intraţi pe porţile acestea, ascultaţi cuvântul acesta:
21. Aşa grăieşte Domnul: "Păziţi-vă sufletele şi nu duceţi sarcini în ziua de odihnă, nici le băgaţi pe porţile Ierusalimului;
22. Nu scoateţi sarcini din casele voastre în ziua odihnei şi nu vă îndeletniciţi cu nici un fel de muncă, ci sfinţiţi ziua odihnei, aşa cum am poruncit Eu părinţilor voştri,
23. Care n-au ascultat şi nu şi-au plecat urechea, ci şi-au învârtoşat neascultarea, ca să nu îndeplinească şi să nu ia învăţătură.
24. De Mă veţi asculta, zice Domnul, şi nu veţi aduce sarcini pe porţile acestei cetăţi în ziua odihnei; ci veţi sfinţi ziua odihnei şi nu vă veţi îndeletnici în acea zi cu nici o muncă,
25. Atunci pe porţile acestei cetăţi vor intra regi care şed pe scaunul lui David, în alai de care şi de cai, ei şi căpeteniile oştirii lor, oamenii din Iuda şi locuitorii Ierusalimului; şi cetatea aceasta în veac va fi locuită.
26. Şi vor veni din cetăţile lui Iuda, din împrejurimile Ierusalimului şi din pământul lui Veniamin, din şes, din munţi şi de la miazăzi, şi vor aduce arderi de tot şi jertfe, prinoase şi tămâie şi jertfe de mulţumire în templul Domnului.
27. Iar de nu Mă veţi asculta ca să sfinţiţi ziua odihnei şi să nu duceţi sarcini, când intraţi pe porţile Ierusalimului în ziua odihnei, voi aprinde foc la porţile lui şi va arde palatele Ierusalimului şi nu se va stinge".

Capitolul 18 - Vasul olarului. Pedepse pentru necredincioşia lui Israel. Uneltire împotriva lui Ieremia. Ruga profetului

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia şi i-a zis:
2. Scoală şi intră în casa olarului şi acolo îţi voi vesti cuvintele Mele!
3. Şi am intrat eu în casa olarului şi iată acesta lucra cu roata şi vasul pe care-l făcea olarul din lut s-a stricat în mâna lui; dar olarul a făcut dintr-însul alt vas, cum a crezut că-i mai bine să-l facă.
4. Şi a fost cuvântul Domnului iarăşi către mine şi mi-a zis: "Casa lui Israel, oare nu pot să fac şi Eu cu voi, ca olarul acesta, zice Domnul?
5. Iată, ce este lutul în mâna olarului, aceea sunteţi şi voi în mâna Mea, casa lui Israel!
6. Dacă voi zice cândva despre un popor, sau despre un rege, că-l voi dezrădăcina, îl voi sfărâma şi-l voi pierde;
7. Şi dacă poporul acela, despre care am zis Eu acestea, se va întoarce de la faptele lui cele rele, atunci voi îndepărta răul ce gândeam să-i fac.
8. Sau dacă voi zice despre un popor sau despre un rege că-l voi întocmi şi-l voi întări,
9. Şi dacă acela va face rele înaintea ochilor Mei şi nu va asculta de glasul Meu, atunci voi schimba binele cu care voiam să-l fericesc.
10. Spune deci bărbaţilor lui Iuda şi locuitorilor Ierusalimului: Aşa zice Domnul: Iată, Eu vă gătesc rele şi uneltiri împotriva voastră. Aşadar să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea; îndreptaţi-vă căile şi purtările voastre!
11. Dar ei zic: "Este zadarnic! Noi vom trăi după gândul nostru şi ne vom purta fiecare după învârtoşarea inimii noastre celei rele".
12. De aceea, aşa zice Domnul: "Întrebaţi popoarele: Auzit-a oare cineva asemenea lucru? Lucruri peste măsură de urâcioase a făcut fecioara lui Israel.
13. Părăseşte oare zăpada Libanului stânca muntelui? Ori seacă apele ce vin de departe şi sunt reci şi curgătoare?
14. Poporul Meu însă M-a părăsit. Tămâiază idoli, s-a poticnit în căile sale şi a părăsit căile cele vechi, ca să umble pe poteci şi pe drumuri nebătătorite, ca să-şi facă ţara grozăvie şi batjocură veşnică,
15. Încât tot cel ce va trece prin aceasta să se mire şi să clatine din cap.
16. Îi voi spulbera înaintea vrăjmaşilor ca vântul cel de la răsărit, şi nu faţa, ci spatele îl voi întoarce spre ei în ziua necazului lor".
17. Zis-au ei: "Veniţi să uneltim împotriva lui Ieremia, că nu va pieri legea din mâna preotului, nici sfatul de la înţelept, nici cuvântul (lui Dumnezeu) de la prooroc. Veniţi să-l biruim cu limba şi să nu luăm aminte la cuvintele lui!
18. Ia aminte la mine, Doamne, şi auzi glasul potrivnicilor mei!

19. Se cuvine oare a răsplăti cu rău pentru bine? Ei însă sapă groapă sufletului meu. Adu-ţi aminte că stau înaintea feţei Tale, ca să grăiesc bine de ei şi ca să abat de la ei mânia Ta.
20. Dă dar pe fiii lor la foamete şi pune-i sub sabie! Femeile lor să fie fără copii şi văduve, bărbaţii lor să fie loviţi de moarte şi tinerii lor să fie ucişi cu sabia în război.
21. Bocete să se audă prin casele lor, când fără de veste vei aduce oştiri asupra lor, că sapă groapă ca să mă prindă şi pe ascuns au întins curse pentru picioarele mele.
22. Dar Tu, Doamne, ştii tot ce uneltesc ei împotriva mea ca să mă omoare! Nu ierta nedreptatea lor şi păcatul lor nu-l şterge dinaintea feţei Tale! Doboară-i înaintea Ta şi lucrează împotriva lor la vremea mâniei Tale!

Capitolul 19 - Urciorul spart ca simbol al mâniei Domnului

1. Aşa a zis Domnul: "Mergi şi cumpără o oală de lut de la olar; ia cu tine pe cei mai bătrâni din popor şi din căpeteniile preoţilor şi ieşi în valea Ben-Hinom, care este la Poarta Olăriei.
2. Acolo să rosteşti cuvintele pe care ţi le voi spune şi să zici:
3. "Regi ai lui Iuda şi locuitori ai Ierusalimului, ascultaţi cuvântul Domnului! Aşa grăieşte Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată voi aduce aşa strâmtorare asupra lacului acestuia, încât, auzind cineva, să-i ţiuie urechile,
4. Pentru că M-au părăsit, au înstrăinat lacul acesta şi tămâiază pe el alţi dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici părinţii lor şi nici regii lui Iuda; au umplut locul acesta de sângele nevinovaţilor şi au făcut înălţimi pentru Baal, ca să ardă pe fiii lor cu foc.
5. Ei aduc ardere de tot pentru Baal, ceea ce Eu nu le-am poruncit, nici le-am grăit şi ceea ce nici prin minte nu Mi-a trecut.
6. De aceea iată vin zile, zice Domnul, când locul acesta nu se va mai chema Tofet sau valea fiilor lui Hinom, ci valea uciderii.
7. Voi pierde cu desăvârşire pe Iuda şi Ierusalimul în locul acesta şi-i voi răpune cu sabia înaintea vrăjmaşilor lor şi cu mâna celor ce caută sufletul lor, şi voi da trupurile lor spre hrană păsărilor cerului şi fiarelor pământului.
8. Voi face cetatea aceasta pustie şi batjocură. Tot cel ce va trece prin ea se va mira şi va fluiera a pustiu, văzând toate rănile ei.
9. Şi-i voi ospăta cu carnea fiilor lor şi cu carnea fiicelor lor; şi va mânca fiecare carnea aproapelui său, fiind în împresurare şi în strâmtorare, când îi vor strâmtora vrăjmaşii lor şi cei ce vor să le ia viaţa.
10. Apoi să spargi oala înaintea ochilor bărbaţilor acelora, care vor merge cu tine, şi să le zici:

11. "Iată ce zice Domnul Savaot: Voi sfărâma poporul acesta şi cetatea aceasta, aşa cum am sfărâmat vasul olarului, care nu mai poate fi făcut la loc, şi-i vor îngropa în Tofet din pricina lipsei de loc pentru îngropare.
12. Aşa voi face cu locul acesta, zice Domnul, şi cu locuitorii lui, şi voi face cetatea aceasta ca Tofetul.
13. Şi casele Ierusalimului şi casele regilor lui Iuda vor fi necurate, ca Tofetul, pentru că pe acoperişul tuturor caselor s-aduce tămâie întregii oştiri cereşti şi se săvârşesc turnări în cinstea dumnezeilor străini".
14. Şi s-a întors Ieremia din Tofet, unde-l trimisese Domnul să proorocească, şi a stat în curtea templului Domnului şi a zis către tot poporul:
15. "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată voi aduce asupra cetăţii acesteia şi asupra celorlalte cetăţi toate nenorocirile pe care le-am rostit împotriva ei, pentru că şi-au învârtoşat inima şi nu ascultă cuvintele Mele".

Capitolul 20 - Ieremia în temniţă. Plângerea sa

1. Auzind Paşhurr, fiul preotului Imer, care era supraveghetor în templul Domnului, că Ieremia a profeţit aceste cuvinte,
2. A lovit Paşhurr pe Ieremia proorocul şi l-a aruncat în temniţa care se afla la poarta cea de sus a lui Veniamin, în templul Domnului.
3. Dar a doua zi Paşhurr a dat drumul lui Ieremia din temniţă şi Ieremia i-a zis: "Domnul nu te mai numeşte Paşhurr (Noroc din toate părţile), ci Magor Misabib (Spaimă din toate părţile),
4. Pentru că aşa zice Domnul: Iată, te voi face groază şi pentru tine însuţi şi pentru toţi prietenii tăi; aceştia vor cădea de sabia vrăjmaşilor lor şi ochii tăi vor vedea aceasta. Şi pe tot Iuda îl voi da în mâinile regelui Babilonului, care-i va duce la Babilon şi-i va lovi cu sabia.
5. Şi toată bogăţia cetăţii acesteia, toată agonisita ei, toate cele de preţ ale ei şi toate comorile regilor lui Iuda le voi da în mâinile vrăjmaşilor lor, care, jefuindu-le, le vor lua şi le vor duce la Babilon.
6. Iar tu, Paşhurr, cu toţi cei ce trăiesc în casa ta, vă veţi duce în robie şi, mergând la Babilon, vei muri acolo şi acolo vei fi îngropat şi tu şi toţi prietenii tăi, cărora tu le-ai proorocit mincinos.
7. Doamne, Tu m-ai aprins şi iată sunt înflăcărat; Tu eşti mai tare decât mine şi ai biruit, iar eu în toate zilele sunt batjocorit şi fiecare îşi bate joc de mine;
8. Că de când vorbesc, scoţând strigăte împotriva silniciei şi rostind pustiirea, cuvântul Domnului s-a prefăcut în ocară pentru mine şi în batjocură zilnică.
9. De aceea mi-am zis: "Nu voi mai pomeni de El şi nu voi mai grăi, în numele Lui!" Dar iată era în inima mea ceva, ca un fel de foc aprins, închis în oasele mele, şi eu mă sileam să-l înfrânez şi n-am putut;

10. Că am auzit ocări de la mulţi şi ameninţări din toate părţile, zicând: "Pârâţi-l şi-l vom pârî şi noi!" Toţi cei ce trăiau în pace cu mine, mă pândesc să vadă nu cumva mă voi poticni, şi ziceau: "Poate va cădea şi-l vom birui şi ne vom răzbuna pe el!"
11. Dar Domnul este cu mine, ca un apărător puternic. De aceea prigonitorii mei se vor poticni şi nu vor birui; se vor face de ruşine, pentru că n-au izbutit; ocara lor va fi veşnică şi niciodată nu se va uita.
12. Doamne al puterilor, Cel ce cercetezi cu dreptate şi pătrunzi rărunchii şi inimile, fă-mă să văd răzbunarea Ta asupra lor, că ţie ţi-am încredinţat pricina mea!
13. Cântaţi Domnului! Lăudaţi pe Domnul, căci El izbăveşte sufletul celui împilat din mâna făcătorilor de rele.
14. Blestemată fie ziua în care m-am născut, ziua în care m-a născut maică-mea să nu fie binecuvântată.
15. Blestemat fie omul care a adus tatălui meu veste şi a zis: "Ţi s-a născut fiu", şi s-a bucurat mult de aceasta.
16. Întâmple-se omului aceluia ceea ce s-a întâmplat cetăţilor pe care le-a dărâmat Domnul şi nu le-a cruţat! Să audă el dimineaţa bocet şi la amiază tânguire mare,
17. Că nu m-a ucis chiar din pântece, ca mama mea să-mi fi fost mormânt şi pântecele ei să fi rămas veşnic însărcinat.
18. Pentru ce am ieşit eu din pântece, ca să văd suferinţă şi durere şi ca zilele mele să se sfârşească în ruşine?"

Capitolul 21 - Răspuns soliei lui Sedechia. Cuvânt către casa regală

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, când a trimis regele Sedechia la el pe Paşhurr, fiul lui Malchia, şi pe Sofonie, fiul preotului Maaseia, ca să-i zică:
2. "Întreabă pentru noi pe Domnul, că Nabucodonosor, regele Babilonului, ne face război. Poate că va face Domnul cu noi ceva în felul minunilor Lui, ca să se depărteze de la noi".
3. Iar Ieremia le-a răspuns: "Aşa să spuneţi lui Sedechia:
4. Domnul Dumnezeul lui Israel aşa zice: "Iată, voi întoarce înapoi armele de război, care sunt în mâinile voastre şi cu care vă luptaţi cu regele Babilonului şi cu caldeii, care vă împresară pe din afară de ziduri, şi le voi aduna în mijlocul cetăţii acesteia;
5. Şi voi lupta şi Eu Însumi împotriva voastră cu mâna întinsă şi cu braţ puternic, cu mânie, cu urgie şi cu multă furie.
6. Şi voi lovi pe cei ce trăiesc în cetatea aceasta de la oameni până la animale şi vor muri de ciumă cumplită.

7. Iar după aceea, zice Domnul, pe Sedechia, regele lui Iuda, pe slugile lui, pe popor şi pe cei ce au rămas în cetatea aceasta pe urma ciumei, a sabiei şi a foametei, îi voi da în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi în mâinile vrăjmaşilor lor şi în mâinile celor ce vor să le ia viaţa; şi acela îi va lovi cu ascuţişul sabiei şi nu-i va cruţa, nici se va îndura să-i miluiască.
8. Iar poporului acestuia spune-i: Aşa zice Domnul: Iată, vă pun înainte calea vieţii şi calea morţii:
9. Cine va rămâne în cetatea aceasta, acela va muri de sabie şi de foamete şi de ciumă; iar cine va ieşi şi se va preda caldeilor, care vă împresoară, acela va trăi şi va fi luat ca pradă,
10. Că Eu Mi-am întors faţa împotriva cetăţii acesteia, zice Domnul, în rău, nu în bine; şi va fi dată în mâinile regelui Babilonului, care o va arde cu foc.
11. Iar casei regelui Sedechia să-i spui: Ascultaţi cuvântul Domnului!
12. Casa lui David, aşa zice Domnul: Faceţi judecată dis de dimineaţă şi scăpaţi pe cel asuprit din mâna asupritorului, pentru ca să nu izbucnească mânia Mea ca focul şi pentru ca să nu se aprindă din pricina faptelor voastre cele rele, aşa încât nimeni să n-o stingă.
13. Cetate a văii şi stâncă din câmp, iată sunt împotriva ta, zice Domnul! O, voi, care ziceţi: "Cine se va ridica împotriva noastră şi cine va intra în sălaşul nostru?"
14. Iată, sunt împotriva voastră! Dar Eu vă voi pedepsi după roadele faptelor voastre, zice Domnul, şi voi aprinde foc în pădurea voastră şi voi mistui totul împrejurul ei".

Capitolul 22 - Cuvânt către casa regală (continuare). Profeţii asupra unor regi ai lui Iuda

1. Aşa a zis Domnul: "Coboară-te în casa regelui lui Iuda şi rosteşte cuvintele acestea şi zi:
2. Regele lui Iuda, cel ce şezi pe scaunul lui David, ascultă cuvântul Domnului şi tu şi slugile tale şi poporul tău, care intraţi pe porţile acestea!
3. Aşa zice Domnul: Faceţi judecată şi dreptate şi scoateţi pe cel asuprit din mâna asupritorului, nu asupriţi şi nu împilaţi pe străin, pe orfan şi pe văduvă şi sânge nevinovat să nu vărsaţi în locul acesta!
4. Căci, de veţi împlini cuvântul acesta, vor intra pe porţile casei acesteia regii cei ce şed în locul lui David, pe scaunul lui, şi umblă în care şi pe cai, vor intra şi ei şi slugile lor şi poporul lor.
5. Iar de nu veţi asculta cuvintele acestea, Mă jur pe Mine Însumi, zice Domnul, că această casă va ajunge pustie.
6. De aceea, aşa zice Domnul casei regelui lui Iuda: Galaad Îmi eşti şi vârf de Liban, dar te voi face pustietate şi cetăţi nelocuite.

7. Şi voi găti împotriva ta pierzători, care vor avea fiecare arma sa şi vor tăia cei mai frumoşi cedri ai tăi şi-i vor arunca în foc.
8. Multe popoare vor trece prin cetatea aceasta şi vor zice unii către alţii: "Pentru ce a făcut Domnul aşa cu această cetate mare?"
9. Şi li se va răspunde: "Pentru că locuitorii ei au părăsit legământul Domnului Dumnezeului lor, s-au închinat la alţi dumnezei şi au slujit acelora".
10. Nu plângeţi după mort şi nu-l bociţi, ci plângeţi amar după cel dus în robie, că acela nu se va mai întoarce şi nu îşi va mai vedea ţara sa de naştere;
11. Căci aşa zice Domnul despre Şalum, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, care a domnit după tatăl său, Iosia, şi care a ieşit din locul acesta: "Nu se va mai întoarce acolo,
12. Ci va muri în locul acela unde a fost dus rob şi nu va mai vedea pământul acesta.
13. Vai de cel care îşi zideşte casa din nedreptate şi îşi face încăperi din fărădelegi, care sileşte pe aproapele său să-i lucreze degeaba şi nu-i dă plata lui,
14. Şi care zice: "Am să-mi fac casă mare şi odăi încăpătoare, am să fac ferestre, am să le căptuşesc cu cedru şi am să le vopsesc cu roşu!
15. Ai ajuns tu, oare, rege ca să te făleşti cu palate clădite din lemn de cedru? Tatăl tău n-a mâncat oare şi n-a băut? Israel a făcut judecată şi dreptate şi de aceea i-a fost bine.
16. El a judecat pricina săracului şi a nenorocitului şi de aceea i-a fost bine. Oare nu aceasta înseamnă a Mă cunoaşte pe Mine? - zice Domnul.
17. Inima ta însă şi ochii tăi caută numai la lucrul tău şi la vărsarea sângelui nevinovat; caută să facă numai împilare şi silnicie.
18. De aceea, aşa zice Domnul despre Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda: "Nu-l vor plânge, zicând: "Vai, fratele meu!" sau: "Vai, sora mea!" Nu-l vor plânge, zicând: "Vai, doamne!" sau: "Vai, cinstea ta!"
19. Ci el va fi îngropat ca un asin; îl vor târî şi-l vor arunca departe peste porţile Ierusalimului.
20. Urcă-te pe Liban şi strigă, înalţă-ţi glasul de pe Vasan şi strigă de pe Abarim, că s-au zdrobit toţi prietenii tăi.
21. În vremea propăşirii tale Eu ţi-am grăit, dar tu ai zis: "Nu ascult!" Aşa a fost purtarea ta chiar din tinereţea ta şi n-ai ascultat glasul Meu.
22. Pe toţi păstorii tăi îi va împrăştia vântul, iar prietenii tăi se vor duce în robie. Atunci vei fi ruşinat şi batjocorit pentru toate faptele tale cele rele.
23. O, cel ce locuieşti pe Liban şi-ţi faci cuibul în cedri, cum vei geme tu, când te vor ajunge chinurile ca durerile femeii ce naşte!
24. Precum e adevărat că Eu trăiesc, a zis Domnul, tot aşa este de adevărat că dacă Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, ar fi inel la mâna Mea cea dreaptă, apoi şi de acolo l-aş smulge.

25. Şi te voi da în mâinile celor ce vor să-ţi ia viaţa şi în mâinile celor de care tu te temi, în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi în mâinile caldeilor;
26. Şi te voi arunca pe tine şi pe mama ta, care te-a născut, în ţară străină, unde nu v-aţi născut
27. şi veţi muri acolo; iar în pământul unde va dori sufletul vostru să se întoarcă, nu vă veţi mai întoarce".
28. Au doară acest om, Iehonia, este făptură blestemată şi lepădată? Sau este vas netrebnic? Pentru ce sunt aruncaţi, el şi neamul lui, şi încă într-o ţară pe care ei n-o ştiau?
29. O, ţară, ţară, ţară, ascultă cuvântul Domnului!
30. Aşa zice Domnul: "Scrieţi pe omul acesta ca lipsit de copii, ca om nenorocit în zilele sale, pentru că nimeni din neamul lui nu va mai şedea pe tronul lui David şi să domnească peste Iuda!"

Capitolul 23 - Profeţie mesianică. Păstorii buni şi răi. Regele drept ce va să vină. Domnul împotriva profeţilor mincinoşi

1. "Vai de părinţii care pierd şi împrăştie oile turmei Mele, zice Domnul.
2. De aceea, aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel către păstorii care pasc pe poporul Meu: Aţi risipit oile Mele şi le-aţi împrăştiat şi nu le-aţi păzit; de aceea, vă voi pedepsi pentru faptele voastre cele rele, zice Domnul.
3. Şi voi aduna rămăşiţele turmei Mele din toate ţările prin care le-am risipit, le voi întoarce la staulele lor şi vor naşte şi se vor înmulţi.
4. Voi pune peste acestea păstori, care le vor paşte şi ele nu se vor mai teme, nici se vor mai speria, nici se vor mai pierde, zice Domnul.
5. Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David, Odraslă dreaptă şi va ajunge rege şi va domni cu înţelepciune; va face judecată şi dreptate pe pământ.
6. În zilele Lui, Iuda va fi izbăvit şi Israel va trăi în linişte; iată numele cu care-L voi numi: "Domnul-dreptatea-noastră!"
7. De aceea, vor veni zilele, zice Domnul, când nu se va mai zice: "Viu este Domnul, Care a scos pe fiii lui Israel din ţara Egiptului",
8. Ci: "Viu este Domnul, Care a scos şi a adus neamul casei lui Israel din ţara de la miazănoapte şi din toate ţările în care îi risipise şi vor trăi în pământul acesta".
9. Despre prooroci: "Mi se sfâşie inima în mine şi toate oasele mi se cutremură; sunt ca un am beat, ca omul biruit de vin, pentru Domnul şi pentru cuvintele Lui cele sfinte;
10. Pentru că s-a umplut ţara de desfrânaţi şi pentru că plânge ţara sub blestem; uscatu-s-au păşunile în stepă; ţinta alergăturii lor este fărădelegea şi ţara lor este nedreptatea.

11. Că profetul şi preotul sunt necredincioşi; şi până şi în casa Mea am găsit răutatea lor, zice Domnul.
12. De aceea, calea lor le va fi ca locurile lunecoase în întuneric; vor fi împrăştiaţi şi vor cădea acolo, căci voi aduce asupra lor nenorocirea în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul.
13. Şi în proorocii Samariei am văzut nebunie, căci au profeţit în numele lui Baal şi au dus în rătăcire pe poporul Meu Israel.
14. Dar în proorocii Ierusalimului am văzut grozăvii: aceştia fac desfrânare şi umblă cu minciuni, ajută mâinile făcătorilor de rele, ca nimeni să nu se întoarcă de la necredinţa sa; toţi sunt pentru Mine ca Sodoma, şi locuitorii lui ca Gomora.
15. De aceea, aşa zice Domnul Savaot despre prooroci: Iată, îi voi hrăni cu pelin şi le voi da să bea apă cu fiere, că de la profeţii Ierusalimului s-a întins necredinţa în toată ţara.
16. Aşa zice Domnul Savaot: "Nu ascultaţi cuvintele proorocilor, care vă profeţesc, că vă înşeală, povestindu-vă închipuirile inimii lor, şi nimic din cele ale Domnului.
17. Necontenit grăiesc ei celor ce Mă dispreţuiesc: "Domnul, a zis că va fi pace peste voi". Şi tuturor celor care urmează inima lor învârtoşată le zic: "Nici un rău nu va veni asupra voastră!"
18. Că cine a luat parte la sfatul Domnului, ca să vadă şi să audă cuvântul Lui? Sau cine a luat aminte la cuvântul Lui ca să-l vestească?
19. Iată vine furtuna Domnului cu iuţime, vine furtună mare şi va cădea peste capetele necredincioşilor.
20. Mânia Domnului nu se va potoli până nu va împlini şi va înfăptui planurile inimii Sale, şi în zilele ce vin veţi pricepe aceasta lămurit.
21. N-am trimis Eu pe proorocii aceştia, ci au alergat ei singuri; Eu nu le-am spus, ci au profeţit ei de la ei.
22. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci să vestească cuvintele Mele poporului Meu, să facă să se întoarcă oamenii de la calea lor rea şi de la faptele lor cele rele.
23. Au doară Eu numai de aproape sunt Dumnezeu, zice Domnul, iar de departe nu mai sunt Dumnezeu?
24. Poate oare omul să se ascundă în loc tainic, unde să nu-l văd Eu, zice Domnul? Au nu umplu Eu cerul şi pământul, zice Domnul?
25. Am auzit ce zic proorocii care profeţesc minciună în numele Meu. Ei zic: "Am visat, am văzut în vis".
26. Până când proorocii aceştia vor spune minciuni şi vor vesti înşelătoria inimii lor?
27. Cred ei cu visele lor, pe care şi le povestesc unul altuia, să facă uitat, poporului Meu, numele Meu, aşa cum au uitat părinţii lor numele Meu pentru Baal?

28. Proorocul care a văzut vis, povestească-l ca vis, iar cel ce are cuvântul Meu, acela să spună cuvântul Meu adevărat. Ce legătură poate fi între pleavă şi grăuntele de grâu curat, zice Domnul?
29. Cuvântul Meu nu este el, oare, ca un foc, zice Domnul, ca un ciocan care sfărâmă stânca?
30. De aceea iată Eu, zice Domnul, sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul.
31. Deoarece Eu, zice Domnul, sunt împotriva proorocilor care vorbesc cu limba lor, dar zic: "El a spus".
32. Tot Eu, zice Domnul, sunt împotriva proorocilor care spun visuri mincinoase, care le povestesc pe acestea şi duc pe poporul Meu la rătăcire cu amăgirile lor şi cu linguşirile lor, deşi Eu nu i-am trimis, nici le-am poruncit; ei nu aduc nici un folos poporului acestuia, zice Domnul.
33. Deci, de te va întreba poporul acesta, sau vreun prooroc, sau vreun preot: "Care este ameninţarea Domnului?" Să le spui: "Ce ameninţare? Am să vă înlătur", zice Domnul.
34. Iar dacă un prooroc sau preot, sau poporul va zice: "Este ameninţarea Domnului", voi pedepsi pe omul acela şi casa lui.
35. Aşa să ziceţi unul către altul şi frate către frate: "Ce-a răspuns Domnul?" sau: "Ce-a zis Domnul?"
36. Iar cuvântul acesta: "Ameninţare de la Domnul", de-acum să nu-l mai întrebuinţaţi, că ameninţare va fi unui astfel de om cuvântul lui, pentru că stricaţi cuvintele Domnului celui viu, cuvintele Domnului Savaot, cuvintele Dumnezeului nostru.
37. Aşa să zici proorocului: "Ce a răspuns Domnul?", sau: "Ce a zis Domnul?"
38. Şi de veţi mai zice: "Ameninţare de la Domnul", apoi aşa zice Domnul: Pentru că spuneţi acea vorbă: "Ameninţare de la Domnul" când Eu am trimis să vi se spună: Nu mai ziceţi "Ameninţare de la Domnul",
39. De aceea, iată vă voi uita cu totul şi vă voi părăsi, şi cetatea aceasta, pe care v-am dat-o vouă şi părinţilor voştri, o voi lepăda de la faţa Mea,
40. Şi voi pune asupra voastră ocară şi necinste veşnică care nu se vor uita".

Capitolul 24 - Cele două coşuri de smochine

1. După ce Nabucodonosor, regele Babilonului, a luat din Ierusalim robi pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda şi pe căpeteniile lui Iuda cu lemnarii şi cu fierarii şi i-a dus la Babilon, mi-a arătat Domnul vedenia aceasta: Iată erau două coşuri cu smochine, aşezate înaintea templului Domnului:
2. Un coş era cu smochine foarte bune, cum sunt smochinele văratice, iar celălalt coş era cu smochine foarte rele, care, de rele ce erau, nici nu se puteau mânca.

3. Atunci mi-a zis Domnul: "Ce vezi tu, Ieremia?" Şi eu am zis: "Smochine! Smochinele cele bune sunt foarte bune, iar cele rele sunt foarte rele, încât nu se pot mânca de rele ce sunt".
4. Şi a fost iarăşi cuvântul Domnului către mine şi mi-a zis:
5. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Ca pe aceste smochine bune, aşa voi privi cu bunăvoinţă pe cei ai lui Iuda, duşi în robie, pe care i-am trimis din locul acesta în ţara Caldeilor.
6. Şi-Mi întorc ochii Mei asupra lor, spre binele lor, şi-i voi întoarce în ţara aceasta şi nu-i voi nimici, ei-i voi zidi; nu-i vai smulge, ci-i voi sădi;
7. Le voi da inimă ca să Mă cunoască pe Mine că Eu sunt Domnul şi ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, că se vor întoarce la Mine cu toată inima lor".
8. Despre smochinele rele care, de rele ce sunt, nu se pot mânca, zice Domnul: Aşa voi face să ajungă Sedechia, regele lui Iuda, căpeteniile lui şi restul Ierusalimului, cei care au rămas în ţara aceasta şi cei care trăiesc în ţara Egiptului;
9. Îl voi face pricină de groază, o nenorocire pentru toate regatele pământului, ca să fie de ocară şi de pildă, de batjocură şi blestem prin toate locurile pe unde-i voi izgoni.
10. Şi voi trimite asupra lor sabie, foamete şi ciumă, până vor pieri din ţara pe care le-o dădusem lor şi părinţilor lor".

Capitolul 25 - Robia babilonică. Pedepsirea neamurilor

1. Cuvântul care a fost către Ieremia pentru tot poporul iudeu, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda sau în anul întâi al lui Nabucodonosor, regele Babilonului
2. Pe care cuvânt l-a rostit proorocul Ieremia către tot poporul iudeu şi către toţi locuitorii Ierusalimului:
3. "De la anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, regele lui Iuda, şi până în ziua aceasta - timp de douăzeci şi trei de ani - a fost cuvântul Domnului către mine. Şi eu de dimineaţa până seara v-am vorbit, dar voi n-aţi ascultat.
4. Trimis-a Domnul la noi necontenit pe toţi robii Săi prooroci şi voi n-aţi ascultat, nici v-aţi plecat urechea ca să-i ascultaţi.
6. Şi să nu umblaţi după alţi dumnezei, ca să le slujiţi şi să vă închinaţi lor, şi să nu Mă mâniaţi cu faptele mâinilor voastre, şi nu vă voi face nici un fel de rău.
7. Voi însă nu M-aţi ascultat, zice Domnul, ci M-aţi mâniat cu faptele mâinilor voastre, spre răul vostru.
8. De aceea, aşa zice Domnul Savaot: Pentru că n-aţi ascultat cuvintele Mele,
9. Iată, voi trimite să aducă toate neamurile de la miazănoapte, zice Domnul; şi voi trimite la Nabucodonosor, regele Babilonului, robul Meu, ca să le aducă împotriva

acestei ţări şi a locuitorilor ei şi împotriva tuturor neamurilor dimprejur pe care le voi pustii, le voi înspăimânta, le voi face de râs şi de ocară veşnică.
10. Nu vor mai putea avea glas de bucurie şi glas de veselie, glasul mirelui şi glasul miresei, uruitul pietrelor de moară şi lumina sfeşnicului.
11. Toată ţara aceasta va fi pustiită şi jefuită; popoarele acestea vor sluji regelui Babilonului şaptezeci de ani.
12. Iar când se vor împlini şaptezeci de ani, voi pedepsi pe regele Babilonului şi pe poporul acela, zice Domnul, pentru necredinţa lor, şi ţara caldeilor o voi pedepsi şi o voi face pustie pentru totdeauna.
13. Voi împlini asupra ţării acesteia toate cuvintele Mele pe care le-am rostit împotriva ei; tot ce-i scris în cartea aceasta şi ceea ce Ieremia a proorocit împotriva tuturor neamurilor.
14. Pentru că şi pe ele le vor robi multe popoare şi regi mari şi le voi răsplăti după purtarea lor şi după faptele mâinilor lor.
15. Că aşa mi-a zis Domnul Dumnezeul lui Israel: "Ia din mâna Mea cupa aceasta cu vinul urgiei şi adapă cu ea toate popoarele la care te voi trimite;
16. Acelea vor bea şi se vor clătina şi vor înnebuni la vederea sabiei pe care o voi trimite asupra lor!"
17. Şi am luat cupa din mâna Domnului şi am dat să bea tuturor neamurilor, la care m-a trimis Domnul.
18. Ierusalimului şi cetăţilor lui Iuda, regilor lui şi căpeteniilor lui, spre pustiire şi groază, spre batjocură şi blestem, precum se şi vede astăzi;
19. Lui Faraon, regele Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui şi întregului popor al lui;
20. La toată Arabia, tuturor regilor ţării Uţ, tuturor regilor ţării filistenilor, Ascalonului, Gazei, Ecronului şi rămăşiţelor din Aşdod;
21. Edomului, Moabului şi fiilor lui Amon;
22. Tuturor regilor Tirului, tuturor regilor Sidonului şi regilor Insulelor care sunt dincolo de mare:
23. Dedanului şi Temei, Buzului şi tuturor care-şi rad tâmplele;
24. Tuturor regilor Arabiei şi tuturor regilor popoarelor amestecate, care locuiesc în pustiu;
25. Tuturor regilor Zimrei, tuturor regilor Elamului şi tuturor regilor Mediei;
26. Tuturor regilor de la miazănoapte, de aproape sau de departe, unora şi altora, şi tuturor regatelor lumii, care se află pe faţa pământului; iar regele Şişacului va bea după ei.
27. Şi să le zici: "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Beţi şi vă îmbătaţi, vărsaţi şi cădeţi şi nu vă ridicaţi la vederea sabiei pe care o trimit Eu asupra voastră!"
28. Iar de nu vor vrea să ia cupa din mâna ta, ca să bea, să le zici:

29. "Aşa grăieşte Domnul Savaot: Trebuie să beţi numaidecât, pentru că încep să aduc nenorocire asupra cetăţii acesteia, peste care s-a chemat numele Meu. Să rămâneţi voi nepedepsiţi? Nu, nu veţi rămâne nepedepsiţi, căci voi chema sabie asupra tuturor celor ce locuiesc pe pământ", zice Domnul Savaot.
30. De aceea prooroceşte asupra lor toate cuvintele acestea şi le zi: "Domnul va striga cu putere de sus şi din locaşul sfinţeniei Sale Îşi va ridica glasul Său; va striga cu putere împotriva păşunii Sale; va striga, ca cei ce calcă în teasc, tuturor celor ce locuiesc pe pământ.
31. Zgomotul va ajunge până la marginea pământului, căci Domnul deschide procesul neamurilor; intră la judecată cu tot trupul şi pe cei nelegiuiţi îi va da sabiei", zice Domnul.
32. Aşa zice Domnul Savaot: "Iată nenorocirea se întinde de la neam la neam şi vijelie mare se ridică de la marginile pământului.
33. Şi în ziua aceea, cei loviţi de Domnul vor zăcea de la un capăt la celălalt al pământului şi nu vor fi bociţi, nici nu vor fi adunaţi şi îngropaţi, ci vor sta ca gunoiul pe faţa pământului:
34. Plângeţi, păstori, şi suspinaţi şi tăvăliţi-vă în cenuşă, stăpâni ai turmei, că s-au împlinit zilele, ca să fiii junghiaţi şi împrăştiaţi.
35. Atunci veţi cădea ca berbecii aleşi. Nu va fi adăpost pentru păstori, nici scăpare pentru stăpânii turmei.
37. Şi câmpiile cele paşnice sunt pustiite de urgia mâniei Domnului.
38. Părăsitu-şi-a el locaşul său, ca un leu, şi ţara lor s-a pustiit de urgia pustiitorului şi de mânia aprinsă a Domnului".

Capitolul 26 - Despre dărâmarea Ierusalimului. Ieremia arestat şi judecat

1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, a fost cuvântul acesta de la Domnul:
2. "Aşa zice Domnul: Stai în curtea templului Domnului şi grăieşte tuturor cetăţilor lui Iuda, care vin la închinare în templul Domnului, toate cuvintele ce îţi voi porunci să le grăieşti, să nu laşi nici un cuvânt.
3. Poate vor asculta şi se vor întoarce de la calea cea rea şi atunci Îmi va părea rău de nenorocirea pe care aveam de gând să le-o fac din cauza faptelor lor rele.
4. Şi să le spui: Aşa zice Domnul: "Dacă nu Mă veţi asculta să umblaţi după legea Mea, pe care v-am dat-o,
5. Şi să luaţi aminte la cuvintele robilor Mei prooroci, pe care-i trimit la voi, pe care-i trimit dis de dimineaţă, şi voi nu-i ascultaţi,
6. Atunci voi face cu templul acesta ceea ce am făcut cu Şilo, iar cetatea aceasta o voi da spre blestem tuturor popoarelor pământului".

7. Preoţii şi proorocii şi tot poporul au ascultat pe Ieremia, când a grăit el aceste cuvinte în templul Domnului.
8. Iar după ce a spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul să spună la tot poporul, preoţii, proorocii şi tot poporul l-au prins şi i-au zis: "Tu trebuie să mori!
9. De ce prooroceşti în numele Domnului şi zici: Templul acesta va fi ca Şilo şi cetatea aceasta se va pustii şi va rămâne fără locuitori?" Şi s-a adunat tot poporul împotriva lui Ieremia la templul Domnului.
10.Şi când au auzit acestea, căpeteniile lui Iuda au venit din casa regelui la templul Domnului şi au şezut la intrare în poarta cea nouă a templului.
11. Atunci preoţii şi proorocii au zis către căpetenii şi către tot poporul aşa: "Osândă cu moarte se cuvine acestui om, pentru că prooroceşte împotriva cetăţii acesteia, cum aţi auzit şi voi cu urechile voastre!"
12. Iar Ieremia a zis către toate căpeteniile şi către tot poporul: "Domnul m-a trimis să proorocesc împotriva templului acestuia şi împotriva cetăţii acesteia cuvintele pe care le-aţi auzit.
13.Îndreptaţi-vă dar căile voastre şi faptele voastre şi supuneţi-vă glasului Domnului Dumnezeului vostru, şi Domnului Îi va părea rău de nenorocirea pe care o rostise împotriva voastră.
14. Iar cât despre mine, iată sunt în mâinile voastre, faceţi cu mine ce vi se pare bun şi drept!
15. Dar să ştiţi bine că, de mă veţi omorî, veţi aduce asupra voastră, asupra cetăţii acesteia şi asupra locuitorilor ei sânge nevinovat, căci cu adevărat Domnul m-a trimis la voi să vă spun în urechile voastre toate cuvintele acelea".
16. Atunci căpeteniile şi tot poporul au zis către preoţi şi către prooroci: "Omul acesta nu este vrednic de osândă cu moarte, pentru că ne-a grăit în numele Domnului Dumnezeului nostru".
17. Atunci s-au ridicat unii din bătrânii poporului şi au zis către toată adunarea poporului:
18. "Miheia din Moreşet a proorocit în zilele lui Iezechia, regele lui Iuda, şi a zis către tot poporul iudeu: aşa zice Domnul Savaot: "Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge o movilă de dărâmături şi muntele templului acestuia va fi un deal împădurit".
19. Omorâtu-l-a oare pentru aceasta Iezechia, regele lui Iuda şi tot Iuda? Au nu s-a temut el de Domnul şi nu s-a rugat Domnului, ca să-I pară rău de nenorocirea pe care o rostise împotriva lor? şi noi să ne împovărăm sufletele noastre cu o nelegiuire aşa de mare!
20. De asemenea a mai proorocit în numele Domnului un oarecare Urie, fiul lui Şemaia, din Chiriat-Iearim, şi a proorocit împotriva cetăţii acesteia şi împotriva ţării acesteia tocmai cu aceleaşi cuvinte, ca şi Ieremia.

21. Şi când au auzit cuvintele lui regele Ioiachim şi toţi curtenii lui şi toate căpeteniile, a căutat regele să-l omoare. Şi auzind de aceasta, Urie s-a temut şi a fugit şi a trecut în Egipt.
22. Dar regele Ioiachim a trimis şi în Egipt oameni şi anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, şi pe alţii împreună cu aceştia.
23. Şi au adus pe Urie din Egipt şi l-au înfăţişat la regele Ioiachim, şi acesta l-a ucis cu sabia şi a aruncat trupul lui acolo unde erau mormintele oamenilor de rând".
24. Dar Ahicam, fiul lui Şafan, ocrotea pe Ieremia, ca să nu fie dat în mâna poporului spre ucidere.

Capitolul 27 - Jugul, simbol al supunerii faţă de regele Babilonului

1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost de la Domnul către Ieremia acest cuvânt:
2. "Aşa mi-a zis Domnul: Fă-ţi cătuşe şi jug şi le pune pe grumaz;
3. Trimite la fel regelui lui Iuda şi regelui Moabului, regelui fiilor lui Amon, regelui Tirului şi regelui Sidonului, prin solii care au venit în Ierusalim la Sedechia, regele Ierusalimului;
4. Şi porunceşte-le să spună stăpânilor lor: Iată ce zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, aşa să spuneţi stăpânilor voştri:
5. "Eu am făcut pământul şi pe om şi vieţuitoarele cele de pe faţa pământului cu puterea Mea cea mare şi cu braţul Meu cel puternic şi l-am dat cui am vrut.
6. Şi acum voi da toate ţările acestea în mâna lui Nabucodonosor, regele Babilonului, robul Meu, ba şi fiarele câmpului le voi da lui spre slujbă;
7. Toate popoarele vor sluji lui şi fiului lui şi fiului fiului lui, până când îi va veni vremea şi lui şi ţării lui; ii vor sluji popoare multe şi regi mari.
8. Dacă vreun popor sau vreun regat nu va voi să-i slujească lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi nu-şi va pleca grumazul său sub jugul regelui Babilonului, pe acel popor îl voi pedepsi cu sabie, cu foamete şi cu ciumă, până-l voi stârpi cu mâna lui, zice Domnul.
9. Iar voi să nu ascultaţi pe proorocii voştri, pe ghicitorii voştri, pe visătorii voştri, pe vrăjitorii voştri şi pe-ai voştrii cititori de stele care vă zic: "Nu veţi sluji regelui Babilonului",
10. Că aceştia vă prezic minciună, ca să vă depărteze din ţara voastră şi ca Eu să vă izgonesc, ca să pieriţi.
11. Iar pe poporul care-şi va pleca grumazul sub jugul regelui Babilonului şi i se va supune, îl voi lăsa în pământul său şi-l va lucra şi va trăi pe el", zice Domnul.

12. Şi lui Sedechia, regele lui Iuda, i-am grăit toate cuvintele acestea şi am zis: "plecaţi-vă grumazul sub jugul regelui Babilonului şi sluţiţi-i lui şi poporului lui şi veţi trăi.
13. De ce să mori tu şi poporul tău de sabie, de foamete şi de ciumă, cum a zis Domnul de poporul acela, care nu va sluţi regelui Babilonului?
14. Şi să nu ascultaţi cuvintele proorocilor care vă zic:
15. "Nu veţi sluji regelui Babilonului, că minciună vă prezic şi nici nu i-am trimis Eu, zice Domnul; ci vă profeţesc mincinos în numele Meu, ca să vă izgonesc şi să pieriţi şi voi şi proorocii voştri, care vă proorocesc".
16. Preoţilor şi poporului întreg le-am grăit acestea: "Aşa zice Domnul: Nu ascultaţi cuvintele proorocilor voştri care vă proorocesc şi vă zic: Iată, curând vor fi întoarse de la Babilon vasele templului Domnului, că minciună vă proorocesc.
17. Nu-i ascultaţi, ci slujiţi regelui Babilonului şi veţi trăi. De ce să duceţi cetatea aceasta la pustiire?
18. Iar dacă sunt ei prooroci şi dacă au ei cuvântul Domnului, atunci să mijlocească înaintea Domnului Savaot ca vasele rămase în templul Domnului şi în casa regelui lui Iuda şi în Ierusalim să nu treacă la Babilon.
19. Că aşa zice Domnul Savaot de stâlpi, de baia cea de aramă, de postamente şi de celelalte lucruri care au rămas în cetatea aceasta,
20. Şi pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, nu le-a luat când a dus din Ierusalim la Babilon pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, şi pe toţi îi însemnaţi din Iuda şi din Ierusalim;
21. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, despre vasele care au rămas în templul Domnului şi în casa regelui lui Iuda şi în Ierusalim:
22. "Vor fi duse şi acelea la Babilon şi vor rămâne acolo până în ziua când le voi căuta Eu şi le voi scoate şi le voi întoarce la locul acesta, zice Domnul".

Capitolul 28 - Cearta cu Anania, profetul mincinos

1. Tot în anul acela, la începutul domniei lui Sedechia, regele lui Iuda, adică în anul al patrulea, în luna a cincea, Anania, fiul lui Azur, proorocul cel din Gabon, mi-a grăit în templul Domnului, înaintea ochilor preoţilor şi a tot poporul şi mi-a zis:
2. "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Voi sfărâma jugul regelui Babilonului;
3. Peste doi ani voi întoarce în locul acesta toate vasele templului Domnului, pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, le-a luat din acest loc şi le-a dus la Babilon.

4. Voi întoarce la locul acesta şi pe Iehonia, fiul lui Ioiachim, regele lui Iuda, şi pe toţi robii iudei, care au mers la Babilon, zice Domnul, căci voi sfărâma jugul regelui Babilonului".
5. Atunci proorocul Ieremia a grăit către Anania proorocul, înaintea ochilor preoţilor şi înaintea ochilor a tot poporul, ce stătea în templul Domnului, şi a zis Ieremia proorocul:
6. "Aşa să fie şi să facă aceasta Domnul! Împlinească Domnul cuvintele tale, pe care le-ai rostit tu pentru întoarcerea din Babilon a vaselor templului Domnului şi a tuturor robilor la locul acesta.
7. Dar ascultă cuvântul acesta pe care ţi-l spun eu în auzul tău şi în auzul a tot poporul:
8. Proorocii care au fost demult înaintea mea şi înaintea ta au prevestit multor ţări şi regate puternice război, strâmtorare şi molimă.
9. Când însă vreun prooroc a prevestit pace, atunci numai aşa a fost luat el ca prooroc, cu adevărat trimis de Domnul, dacă s-a împlinit cuvântul acelui prooroc".
10. Iar proorocul Anania a luat jugul de pe grumazul lui Ieremia proorocul şi l-a sfărâmat;
11. Şi a zis Anania înaintea ochilor a tot poporul cuvintele acestea: "Iată ce zice Domnul: Aşa voi sfărâma jugul lui Nabucodonosor, regele Babilonului, peste doi ani, luându-l de pe grumazul tuturor popoarelor". Şi Ieremia s-a dus în drumul său.
12. După ce proorocul Anania a sfărâmat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, a fost cuvântul Domnului către Ieremia şi i-a zis:
13. "Mergi şi spune lui Anania: Aşa zice Domnul: Tu ai sfărâmat un jug de lemn şi voi face în locul lui altul de fier,
14. Că aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Jug de fier voi pune pe grumazul tuturor acestor popoare, ca să muncească ele la Nabucodonosor, regele Babilonului, şi ca să-i slujească, ba şi fiarele câmpului le voi da lui!"
15. Şi a mai zis proorocul Ieremia către Anania proorocul: "Ascultă, Anania: Domnul nu te-a trimis şi tu dai poporului acestuia încredere în minciună.
16. De aceea aşa zice Domnul: Iată te voi arunca de pe faţa pământului; chiar în anul acesta vei muri, pentru că ai grăit împotriva Domnului".
17. Şi a murit Anania proorocul chiar în anul acela, în luna a şaptea.

Capitolul 29 - Scrisoarea lui Ieremia către cei din robie. Profeţie împotriva lui Şemaia

1. Iată cuvintele scrisorii pe care Ieremia proorocul a trimis-o din Ierusalim către rămăşiţa bătrânilor din robie, preoţilor şi proorocilor şi către tot poporul pe care Nabucodonosor i-a dus din Ierusalim la Babilon,

2. După ce a ieşit din Ierusalim regele Iehonia şi regina şi eunucii şi căpeteniile lui Iuda şi ai Ierusalimului şi lemnarii şi fierarii,
3. Prin Eleasa, fiul lui Şafan, şi prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, pe care Sedechia, regele lui Iuda, i-a trimis la Babilon către Nabucodonosor, regele Babilonului:
4. "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, către toţi robii pe care i-am strămutat din Ierusalim la Babilon: Zidiţi casă şi trăiţi;
5. Faceţi grădini şi mâncaţi roadele lor!
6. Luaţi femei şi naşteţi fii şi fiice! Fiilor voştri luaţi-le soţii, iar pe fiicele voastre măritaţi-le, ca să nască fii şi fiice, şi să nu vă împuţinaţi acolo, ci înmulţiţi-vă!
7. Căutaţi binele ţării în care v-am dus robi şi rugaţi-vă Domnului pentru ea, că de propăşirea ei atârnă şi fericirea voastră!
8. Pentru că aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Să nu vă lăsaţi amăgiţi de proorocii voştri şi de ghicitorii voştri care sunt în mijlocul vostru, şi să nu ascultaţi visele voastre, pe care le veţi visa,
9. Căci vă proorocesc minciună şi Eu nu i-am trimis, zice Domnul!
10. Pentru că Domnul zice: Când vi se vor împlini în Babilon şaptezeci de ani, atunci vă voi cerceta şi voi împlini cuvântul Meu cel bun pentru voi, ca să vă întoarceţi la locul acesta.
11. Pentru că numai Eu ştiu gândul ce-l am pentru voi, zice Domnul, gând bun, nu rău, ca să vă dau viitorul şi nădejdea.
12. Şi veţi striga către Mine şi veţi veni şi vă veţi ruga Mie, şi Eu vă voi auzi;
13. Şi Mă veţi căuta şi Mă veţi găsi, dacă Mă veţi căuta cu toată inima voastră.
14. Şi voi fi găsit de voi, zice Domnul, şi vă voi întoarce din robie şi vă voi strânge din toate popoarele şi din toate locurile, de pe unde v-am izgonit, zice Domnul, şi vă voi întoarce din locul de unde v-am dus.
15. Voi ziceţi: "Domnul ne-a ridicat prooroci în Babilon".
16. Aşa zice Domnul de regele care şade pe tronul lui David şi de tot poporul care trăieşte în cetatea aceasta şi de fraţii voştri care n-au fost duşi cu voi în robie.
17. Aşa zice Domnul de aceştia: Iată, voi trimite asupra lor sabie, foamete şi ciumă şi-i voi face ca smochinele cele stricate care, de rele ce sunt, nu se pot mânca,
18. şi-i voi urmări cu sabie, cu foamete şi cu ciumă, şi-i voi da spre chin în toate regatele pământului, spre blestem şi grozăvie, spre râs şi batjocură în faţa tuturor popoarelor la care-i voi izgoni,
19. Pentru că n-au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, deşi le-am trimis dis de dimineaţă pe slujitorii Mei, proorocii; zice Domnul.
20. Iar voi toţi cei ce sunteţi în robie, pe care v-am trimis din Ierusalim la Babilon, ascultaţi cuvântul Domnului.
21. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel despre Ahab, fiul lui Colaia şi despre Sedechia, fiul lui Maaseia, care vă proorocesc vouă minciună în numele

Meu: pe aceştia îi voi da în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi acela îi va omorî înaintea ochilor voştri.
22. şi se va obişnui după ei, printre toţi robii lui Iuda din Babilon a se blestema astfel: "Să-i facă Domnul cum a făcut lui Sedechia şi lui Ahab", pe care i-a fript regele Babilonului pe jeratic,
23. Pentru că au făcut ticăloşie în Israel: se desfrânau cu femeile aproapelui lor şi spuneau minciuni în numele Meu, ceea ce Eu nu le-am poruncit; Eu ştiu acestea şi sunt martor, zice Domnul.
24. Iar lui Şemaia Nehelamitul spune-i:
25. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul cel din Ierusalim şi către preotul Sofonie, fiul lui Maaseia, şi către toţi preoţii şi ai scris:
26. "Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca să fii supraveghetor în templul Domnului peste tot omul nebun şi peste tot omul ce prooroceşte, şi ca să pui pe unul ca acesta în temniţă şi în cătuşe:
27. Pentru ce dar nu opreşti pe Ieremia din Anatot de a mai prooroci acolo la voi?
28. Că acesta şi în Babilon a trimis să mi se spună: "Robia va fi lungă: zidiţi case şi locuiţi în ele, sădiţi grădini şi mâncaţi roadele lor".
29. Preotul Sofonie a citit această scrisoare în auzul proorocului Ieremia,
30. Şi cuvântul Domnului a fost către Ieremia şi a zis:
31. "Trimite la toţi cei strămutaţi să li se spună: Aşa zice Domnul de Şemaia Nehelamitul: Pentru că Şemaia prooroceşte la voi, dar Eu nu l-am trimis, şi vă dă încredere într-o minciună,
32. De aceea aşa zice Domnul: Iată Eu voi pedepsi pe Şemaia Nehelamitul şi neamul lui; nu va fi din el om care să locuiască în mijlocul poporului acestuia, iar el nu va vedea binele acela, pe care Eu îl voi face poporului Meu, zice Domnul, pentru că a grăit împotriva Domnului".

Capitolul 30 - Dumnezeu le făgăduieşte Iudeilor întoarcerea din robie

1. Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia:
2. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Scrie-ţi într-o carte toate cuvintele pe care ţi le-am grăit Eu,
3. Că iată vin zile, zice Domnul când voi întoarce din robie pe poporul Meu, pe Israel şi pe Iuda, zice Domnul, şi-i voi aduce iarăşi în pământul acela, pe care l-am dat părinţilor lor, şi-l vor stăpâni".
4. Iată cuvintele acelea pe care le-a spus Domnul despre Israel şi despre Iuda:
5. Aşa a zis Domnul: "Glas de tulburare, glas de groază auzim, şi nu glas de pace.
6. Întrebaţi şi vedeţi dacă naşte vreun bărbat? De ce văd Eu pe toţi bărbaţii cu mâinile pe şolduri, ca o femeie care naşte, şi feţele tuturor palide?

7. O, vai! Mare este ziua aceea! Asemenea ei n-a mai fost alta! Acela este timp de mare strâmtorare pentru Iacov, dar el va fi izbăvit din ea.
8. Şi în ziua aceea, zice Domnul Savaot, voi sfărâma jugul de pe grumazul lor şi lanţurile lor le voi rupe.
9. Şi nu vor mai sluji străinilor, ci vor sluji Domnului Dumnezeului lor şi lui David, regele lor, pe care îl voi pune iarăşi pe tron.
10. Şi tu robul Meu Iacov, nu te teme, zice Domnul, nici nu te înspăimânta, Israele, că iată Eu te voi scăpa din ţara cea depărtată şi neamul tău îl voi aduce din ţara robiei tale. Şi se va întoarce Iacov şi va trăi în pace şi în linişte şi nimeni nu-l va mai îngrozi.
11. Căci Eu sunt cu tine, zice Domnul, ca să te izbăvesc; voi pierde de tot toate popoarele, printre care te-am risipit pe tine, iar pe tine nu te voi pierde; te voi pedepsi după dreptate şi nepedepsit nu te voi lăsa,
12. Că aşa zice Domnul: Rana ta e de nevindecat şi plaga ta e dureroasă.
13. Nimeni nu se îngrijeşte de pricina ta, ca să-ţi vindece rana, şi leac vindecător nu este pentru tine.
14. Toţi prietenii tăi te-au uitat şi nu te mai caută; că Eu te-am lovit ca pe un vrăjmaş, cu pedeapsă crudă, pentru mulţimea fărădelegilor tale, pentru că se înmulţiseră păcatele tale.
15. De ce te plângi de rana ta? Durerea ta este de nevindecat? După mulţimea fărădelegilor tale ţi-am făcut aceasta, pentru că se înmulţiseră păcatele tale.
16. Dar toţi cei ce te mănâncă vor fi mâncaţi şi toţi vrăjmaşii tăi vor merge şi ei toţi în robie şi toţi jefuitorii tăi vor fi jefuiţi.
17. Şi îţi voi lega rănile şi te voi vindeca, zice Domnul. Că ei te numesc: "Cel izgonit", "Sionul, de care nu mai întreabă nimeni!"
18. Aşa zice Domnul: "Iată voi restatornici corturile lui Iacov şi sălaşurile lui le voi milui; cetatea va fi zidită iar pe dealul său şi templul se va zidi ca mai înainte.
19. Se vor înălţa din ele mulţumiri şi glas de bucurie; îi voi înmulţi şi nu vor mai fi împuţinaţi, îi voi încununa cu glorie şi nu vor mai fi înjosiţi.
20. Fiii lui Iacov vor fi ca mai înainte, adunarea lui va sta înaintea Mea şi Eu voi pedepsi pe toţi asupritorii lui.
21. Căpetenia lui va fi din el şi stăpânul lui se va ridica din mijlocul lui; îl voi apropia şi se va apropia de Mine: că cine va îndrăzni să se apropie singur de Mine? - zice Domnul.
22. Voi veţi fi poporul Meu, şi Eu voi fi Dumnezeul vostru.
23. Iată vijelie sălbatică vine de la Domnul, vijelie groaznică, şi va cădea pe capul necredincioşilor.
24. Mânia cea aprinsă a Domnului nu se va abate până ce nu se va sfârşi şi nu se va împlini gândul inimii Lui. În zilele cele de apoi veţi pricepe aceasta".

Capitolul 31 - (continuare)

1. "În vremea aceea Eu voi fi Dumnezeul tuturor seminţiilor lui Israel, iar ele vor fi poporul Meu", zice Domnul.
2. Aşa zice Domnul: "Poporul care a scăpat de sabie a aflat milă în pustiu. Israel a ajuns la locul său de odihnă".
3. Atunci mi S-a arătat Domnul din depărtare şi mi-a zis: "Cu iubire veşnică te-am iubit şi de aceea Mi-am întins spre tine bunăvoinţa.
4. Din nou te voi pune în rânduială, fecioara lui Israel, din nou te voi înfrumuseţa cu timpanele tale şi vei ieşi la hora celor ce se veselesc;
6. Că va veni vremea când străjile de pe muntele Efraim vor striga: "Sculaţi-vă să ne suim în Sion, la Domnul Dumnezeul nostru!"
7. Căci aşa zice Domnul: "Strigaţi de bucurie pentru Iacov şi strigaţi înaintea căpeteniei popoarelor, vestiţi; lăudaţi şi ziceţi: Doamne, izbăveşte pe poporul Tău, rămăşiţa lui Israel!
8. Iată, îi voi aduce din ţara cea de la miazănoapte şi-i voi aduna de la marginile pământului. Orbul şi şchiopul, cea însărcinată şi cea care naşte vor fi împreună cu ei; se va întoarce aici mare mulţime.
9. Cu lacrimi au plecat şi îi voi întoarce cu mângâiere, îi voi întoarce la izvoarele apelor pe cale netedă, pe care nu se vor poticni, că Eu sunt părintele lui Israel şi Efraim este întâiul Meu născut".
10. Ascultaţi, popoare, cuvântul Domnului, vestiţi ţării depărtate şi ziceţi: Cel ce a împrăştiat pe Israel, Acela îl va aduna şi-l va păzi, ca păstorul turma sa, că va răscumpăra Domnul pe Iacov,
11. Şi-l va izbăvi din mâna celui ce a fost mai tare decât el.
12. Şi vor veni şi vor prăznui pe înălţimile Sionului şi vor curge bunătăţile Domnului: grâu şi vin şi untdelemn, miei şi boi. Sufletul lor va fi ca o grădină bine-udată şi ei nu vor mai tânji.
13. Atunci fecioara se va veseli la horă, tineri şi bătrâni vor fi fericiţi. Voi schimba întristarea lor în veselie şi-i voi mângâia după întristarea lor şi-i voi bucura.
14. Voi hrăni sufletele preoţilor cu grăsime şi poporul Meu se va sătura din bunătăţile Mele", zice Domnul.
15. Aşa zice Domnul: "Glas se aude în Rama, bocet şi plângere amară. Rahila îşi plânge copiii şi nu vrea să se mângâie de copiii săi, pentru că nu mai sunt".
16. Aşa zice Domnul: Înfrânează-ţi glasul de la bocet şi ochii de la lacrimi, că vei avea plată pentru munca ta, zice Domnul, şi ei se vor întoarce din ţara duşmană;
17. Este nădejde pentru viitorul tău, zice Domnul, că fiii tăi se vor întoarce în hotarele lor.

18. Aud pe Efraim plângând şi zicând: "Tu m-ai pedepsit şi sunt pedepsit ca un junc neînvăţat. Întoarce-mă şi mă voi întoarce, că Tu eşti Domnul Dumnezeul meu!
19. După ce m-am întors, m-am căit, şi când am luat cunoştinţă, m-am bătut în piept; am fost ruşinat şi tulburat am fost, pentru că am purtat ocara tinereţii mele".
20. Dar Efraim nu este feciorul Meu scump, un copil atât de alintat? Atunci când vorbesc de el, totdeauna cu dragoste Mi-amintesc de el; pentru el Mi se mişcă inima şi voi avea milă de el, zice Domnul.
21. Pune-ţi semne pe lingă drum, pune-ţi stâlpi, fii atentă la drum, la calea pe care te-ai dus; întoarce-te, fecioara lui Israel, întoarce-te în aceste cetăţi ale tale.
22. Până când vei rătăci, fiică neascultătoare? Pentru că Domnul va face pe pământ lucru nou: femeia va căuta pe bărbatul ei.
23. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "De acum înainte, când voi întoarce robia lor, vor grăi în pământul lui Iuda şi în cetăţile lui cuvintele acestea: "Locaş al dreptăţii şi munte sfânt, Domnul să te binecuvânteze!"
24. Şi se vor aşeza în această ţară Iuda şi toate cetăţile lui, plugarii şi cei ce umblă cu turmele.
25. Că voi adăpa sufletul obosit şi voi sătura toată inima amărâtă".
26. Atunci m-am deşteptat şi am privit, şi somnul meu a fost liniştit.
27. "Iată vin zile, zice Domnul, când voi semăna în casa lui Israel şi în casa lui Iuda o sămânţă de om şi sămânţă de vite;
28. Precum am privegheat asupra lor ca să-i smulg şi să-i zdrobesc, ca să-i risipesc, să-i vatăm şi să-i pierd, aşa voi priveghea asupra lor, ca să-i zidesc şi să-i sădesc, zice Domnul.
29. În zilele acelea nu vor mai zice: "Părinţii au mâncat aguridă şi copiilor li s-au strepezit dinţii".
30. Ci fiecare va muri pentru fărădelegea sa; cine va mânca aguridă, aceluia i se vor strepezi dinţii.
31. Iată vin zile, zice Domnul, când voi încheia cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda legământ nou.
32. Însă nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinţii lor în ziua când i-am luat de mână, ca să-i scot din pământul Egiptului. Acel legământ ei l-au călcat, deşi Eu am rămas în legătură cu ei, zice Domnul.
33. Dar iată legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel, după zilele acela, zice Domnul: Voi pune legea Mea înăuntrul lor şi pe inimile lor voi scrie şi le voi fi Dumnezeu, iar ei Îmi vor fi popor.
34. Şi nu se vor mai învăţa unul pe altul şi frate pe frate, zicând: "Cunoaşteţi pe Domnul" că toţi de la sine Mă vor cunoaşte, de la mic până la mare, zice Domnul, pentru că Eu voi ierta fărădelegile lor şi păcatele lor nu le voi mai pomeni".

35. Aşa zice Domnul, Cel ce a dat soarele ca să lumineze ziua şi a pus legi lunii şi stelelor, ca să lumineze noaptea; Cel ce tulbură marea, de-i mugesc valurile, şi numele Lui este Domnul Savaot:
36. "Când aceste legi vor înceta să mai aibă putere înaintea Mea, zice Domnul, atunci şi seminţia lui Israel va înceta pentru totdeauna să mai fie popor înaintea Mea.
37. Aşa zice Domnul: Dacă cerul poate fi măsurat sus şi temeliile pământului cercetate jos, atunci şi Eu voi lepăda toată seminţia lui Israel pentru toate câte au făcut ei, zice Domnul.
38. Iată vin zile - zice Domnul când cetatea se va zidi întru slava Domnului de la turnul Hananeel până la Poarta Colţului,
39. Şi funia de măsurat pământul va înainta de-a dreptul până la muntele Gareb şi se va întoarce spre Goa.
40. Şi toată valea trupurilor moarte şi a cenuşii şi tot câmpul până la pârâul Chedron, până la colţul porcilor cailor, spre răsărit, vor fi locuri sfinţite pentru Domnul şi nu vor mai fi niciodată nici pustiite, nici nimicite".

Capitolul 32 - Ieremia cumpără o ţarină

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, în anul al zecelea al lui Sedechia, regele lui Iuda. Anul acesta era anul al optsprezecelea al lui Nabucodonosor.
2. Atunci oştirea regelui Babilonului înconjurase Ierusalimul şi proorocul Ieremia era închis în curtea temniţei, care se afla lângă casa regelui lui Iuda.
3. Acolo îl închisese regele Sedechia zicând: "De ce prooroceşti şi zici: Aşa grăieşte Domnul: Iată, voi da cetatea în mâinile regelui Babilonului, şi acesta o va lua;
4. Sedechia, regele lui Iuda, nu va scăpa din mâinile caldeilor, ci va fi dat fără îndoială în mâinile regelui Babilonului şi va grăi cu el gură către gură; ochii lui vor vedea ochii aceluia,
6. Atunci Ieremia a zis: "Aşa a fost cuvântul Domnului către mine:
7. Iată vine Hanameel, fiul lui Şalum, unchiul tău, vine la tine ca să-ţi zică: "Cumpără pentru tine ţarina mea cea din Anatot, pentru că după dreptul de înrudire se cuvine să o cumperi tu".
8. şi a venit la mine în curtea gărzii Hanameel, fiul unchiului meu, după cuvântul Domnului, şi mi-a zis: "Cumpără ţarina mea cea din Anatot, din pământul lui Veniamin, că al tău este dreptul de moştenire şi al tău este dreptul de răscumpărare. Cumpăr-o pentru tine!"

9. Atunci am cunoscut că acesta fusese cuvântul Domnului şi am cumpărat de la Hanameel, fiul unchiului meu, ţarina cea din Anatot şi i-am cântărit şapte sicli de argint şi zece arginţi;
10. Apoi am scris zapisul şi l-am întărit cu pecetea, am chemat la aceasta martori şi am cântărit argintul cu cântarul.
11. Am luat atât zapisul de cumpărare cel pecetluit după lege şi rânduială, cât şi pe cel deschis;
12. Şi am dat acest zapis de cumpărare lui Baruh, fiul lui Neria, fiul lui Maasia, în faţa lui Hanameel, fiul unchiului meu, şi în faţa martorilor care iscăliseră acest zapis de cumpărare, şi în faţa tuturor Iudeilor, care se aflau în curtea gărzii,
13. Şi în faţa tuturor am poruncit lui Baruh:
14. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Ia zapisele acestea, - zapisul de cumpărare care este pecetluit şi zapisul acesta deschis - şi le pune într-un vas de lut, ca să stea acolo zile multe.
15. Că aşa zice Domnul Savant, Dumnezeul lui Israel: Casele, ţarinile şi viile vor fi din nou cumpărate în ţara aceasta".
16. Dând eu zapisul de cumpărare lui Baruh, fiul lui Neria, m-am rugat Domnului şi am zis:
17. "O, Doamne Dumnezeule, Tu ai făcut cerul şi pământul cu puterea Ta cea mare şi cu braţ înalt şi pentru Tine nimic nu este cu neputinţă!
18. Tu arăţi milă la mii şi pedepseşti fărădelegile părinţilor în sânul copiilor lor după ei; Tu eşti Dumnezeu cel mare şi puternic, al Cărui nume este Domnul Savaot;
19. Cel mare în sfat şi puternic în faptele Tale, ai Cărui ochi sunt deschişi asupra tuturor căilor fiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui şi după roadele faptelor lui;
20. Tu ai săvârşit semne şi minuni în ţara Egiptului şi săvârşeşti şi astăzi în Israel şi printre oameni,
21. Şi ţi-ai făcut nume, ca şi astăzi, şi ai scos pe poporul Tău Israel din pământul Egiptului prin semne şi minuni, cu mână tare şi cu braţ înalt, în groază mare,
22. Şi le-ai dat lor ţara aceasta, în care curge lapte şi miere, pe care o făgăduiseşi cu jurământ părinţilor lor, că le-o vei da;
23. Şi ei au intrat şi au pus stăpânire pe ea, dar n-au ascultat glasul Tău ca să se poarte după legea Ta şi n-au făcut ceea ce le-ai poruncit Tu să facă. De aceea ai adus asupra lor toate aceste nenorociri.
23. Şi Mi-au întors spatele, iar nu faţa şi, când i-am învăţat, dis de dimineaţă i-am învăţat şi ei n-au voit să primească învăţătură;
24. Iată valurile de pământ se întind până la cetate ca să fie luată! Şi cetatea prin sabie, foamete şi ciumă se dă în mâinile caldeilor, care luptă împotriva ei; ceea ce ai zis Tu, aceea se şi împlineşte. Şi Tu vezi aceasta.

25. Dar Tu, Doamne Dumnezeule, mi-ai zis: Cumpără-ţi o ţarină cu argint şi cheamă martori, tocmai când cetatea se dă în mâinile caldeilor".
26. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia şi a zis:
27. Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu a tot trupul! Este oare ceva cu neputinţă la Mine?
28. De aceea aşa zice Domnul: "Iată voi da cetatea aceasta în mâinile caldeilor şi în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi acesta o va lua.
29. Şi vor intra caldeii, care împresoară cetatea aceasta, vor da foc cetăţii şi o vor arde cu foc pe ea şi casele pe ale căror acoperişuri s-au adus tămâieri lui Baal şi jertfe cu turnare în cinstea dumnezeilor străini, ca să Mă mânie pe Mine.
30. Că fiii lui Israel şi fiii lui Iuda au făcut numai rău înaintea ochilor Mei din tinereţile lor; fiii lui Israel M-au mâniat necontenit cu faptele mâinilor lor, zice Domnul.
31. Cetatea aceasta, chiar din ziua zidirii sale şi până astăzi, pare că a fost făcută pentru mânia Mea şi pentru urgia Mea, ca s-o lepăd de la faţa Mea,
32. Din pricina răului fiilor lui Israel şi al fiilor lui Iuda, pe care l-au făcut pentru mânierea Mea, ei şi regii lor, căpeteniile lor, preoţii lor şi proorocii lor, bărbaţii lui Iuda şi locuitorii Ierusalimului.
34. În templul asupra căruia s-a chemat numele Meu au pus urâciunile lor, întinându-l.
35. Au făcut locuri înalte lui Baal în valea fiilor lui Hinom, ca să treacă prin foc pe fiii lor şi pe fiicele lor în cinstea lui Moloh, ceea ce Eu nu le-am poruncit, şi nici prin minte nu Mi-a trecut că ei vor face această urâciune, ducând în păcat pe Iuda".
36. Şi acum, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeul lui Israel despre cetatea aceasta, de care ziceţi: "Ea se va da în mâinile regelui Babilonului prin sabie, foamete şi boala ciumei":
37. "Iată îi voi aduna din toate ţările, prin care i-am împrăştiat în mânia Mea şi cu iuţimea Mea şi în marea Mea întărâtare, şi îi voi întoarce la locul acesta şi le voi da viaţă fără de primejdie.
38. Ei vor fi poporul Meu şi Eu le voi fi Dumnezeu.
39. Şi le voi da o inimă şi o cale, ca să se teamă de Mine în toate zilele vieţii, spre binele dar şi spre binele copiilor lor după ei.
40. Voi încheia cu ei legământ veşnic, după care Eu nu Mă voi mai întoarce de la ei, ci le voi face bine şi voi pune frica Mea în inima lor, ca ei să nu se mai abată de la Mine.
41. Mă voi bucura să le fac bine şi-i voi sădi tare în pământul acesta din toată inima Mea şi din tot sufletul Meu".
42. Că aşa zice Domnul: "După cum am adus asupra poporului acestuia acest mare rău, aşa voi aduce asupra lor tot binele pe care l-am rostit pentru ei.

43. Şi vor cumpăra ţarină în ţara aceasta, de care ziceţi: "Aceasta este pustietate fără oameni şi fără vite şi este dată în mâna caldeilor".
44. Vor cumpăra ţarini pe argint şi le vor scrie în zapis şi-l vor pecetlui şi vor chema martori; cumpăra-vor ţarine în pământul lui Veniamin şi în împrejurimile Ierusalimului, prin cetăţile lui Iuda şi prin cetăţile din munţi, prin cetăţile din câmp, prin cetăţile de la miazăzi, că voi întoarce pe robii lor", zice Domnul.

Capitolul 33 - Alte făgăduinţe

1. Fost-a cuvântul Domnului către Ieremia a doua oară, când era el tot închis în curtea gărzii, şi a zis:
2. "Aşa grăieşte Domnul, Cel ce a făcut pământul. Domnul Cel ce l-a zidit Şi l-a întărit, al Cărui nume este Domnul:
3. Strigă către Mine, că Eu îţi voi răspunde şi iţi voi arăta lucruri mari şi nepătrunse pe care tu nu le ştii.
4. Că aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel despre casele acestei cetăţi şi despre casele regilor lui Iuda, care se strică pentru a fi făcute întărituri împotriva împresurării şi sabiei
5. Caldeilor veniţi să lupte şi să le umple cu trupurile oamenilor, pe care-i lovesc cu mânia Mea şi cu urgia Mea şi pentru ale căror fărădelegi Mi-am ascuns faţa de la cetatea aceasta.
6. Le voi lega rănile ca să-i vindec şi le voi descoperi belşug de pace şi de adevăr;
7. Voi întoarce aici pe robii lui Iuda şi pe robii lui Israel şi-i voi aşeza ca la început;
8. Îi voi curăţi de necredinţa lor, cu care au greşit ei înaintea Mea şi le voi ierta toate fărădelegile lor, cu care au păcătuit ei înaintea Mea şi au căzut de la Mine.
9. Ierusalimul va fi pentru Mine nume de bucurie, laudă şi cinste în faţa tuturor popoarelor pământului, care vor auzi de toate bunătăţile ce i le voi face şi se vor mira, se vor cutremura de toate binefacerile şi de toată starea cea bună cu care-l voi învrednici".
10. Aşa zice Domnul: "În locul acesta de care voi ziceţi că este pustiu şi lipsit de oameni şi de vite, precum şi în cetăţile lui Iuda, şi pe uliţele Ierusalimului, care sunt pustii, fără oameni, fără locuitori şi fără vite,
11. Iar se va auzi glas de bucurie, glas de veselie, glas de mire şi glas de mireasă, glasul celor ce zic: "Slăviţi pe Domnul Savaot, că bun este Domnul, că în veac este mila Lui" şi glasul celor ce aduc jertfă de mulţumire în templul Domnului; căci voi întoarce robii ţării acesteia la starea cea de altădată", zice Domnul.
12. Aşa zice Domnul Savaot: "În ţara aceasta, care este pustie, fără locuitori şi fără vite, şi în toate cetăţile ei iarăşi vor fi locaşuri de păstori, care-şi vor odihni turmele lor.

13. În cetăţile cele de munte, în cetăţile cele de la şes şi în cetăţile cele de la miazăzi, în pământul lui Veniamin, în împrejurimile Ierusalimului şi în cetăţile lui Iuda, iarăşi se vor perinda turme pe sub mâna celui ce numără, zice Domnul.
14. Iată vin zilele când voi împlini acel cuvânt bun pe care l-am rostit Eu pentru casa lui Israel şi pentru casa lui Iuda, zice Domnul.
15. În zilele acelea şi în vremea aceea voi ridica lui David Odraslă dreaptă şi aceea va face judecată şi dreptate pe pământ.
16. În zilele acelea Iuda va fi izbăvit şi Ierusalimul va trăi fără primejdie Şi Odraslei aceleia I se va pune numele: "Domnul - dreptatea noastră"
17. Că aşa zice Domnul: "Nu va lipsi lui David bărbat care să şadă pe scaunul casei lui Israel.
18. Şi preoţii-leviţi nu vor avea lipsă de bărbat care să stea înaintea feţei Mele şi să aducă în toate zilele arderi de tot, să aprindă tămâie şi să săvârşească jertfe".
19. Şi a mai fost cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:
21. Ca să nu mai aibă el fiu care să domnească pe scaunul lui; de asemenea şi cel încheiat cu leviţii-preoţi, slujitorii Mei.
22. Precum e nenumărată oştirea cerească şi nenumărat nisipul mării, aşa voi înmulţi neamul lui David, robul Meu, şi al leviţilor celor ce-Mi slujesc Mie".
23. Fost-a iarăşi cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:
24. Nu vezi tu oare că poporul acesta zice: "Domnul a lepădat cele două seminţii pe care le alesese El?" Şi ei dispreţuiesc poporul Meu, ca şi cum acesta n-ar fi popor în ochii lor.
25. Aşa zice Domnul: Dacă legământul Meu cel pentru ziuă şi pentru noapte şi rânduiala cerului şi a pământului nu le-am întărit Eu,
26. Atunci şi neamul lui Iacov şi al lui David, robul Meu, îl voi lepăda şi nu voi mai lua stăpânitori din neamul lui pentru seminţia lui Avraam şi a lui Isaac şi a lui Iacov, căci voi aduce înapoi pe prinşii lor de război şi-i voi milui".

Capitolul 34 - Profeţie despre robia babilonică

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, când Nabucodonosor, regele Babilonului, şi toată oştirea lui şi toate regatele pământului, supuse sub mâna lui, şi toate popoarele au venit cu război împotriva Ierusalimului şi împotriva tuturor cetăţilor lui luda, zicând:
2. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Mergi şi grăieşte lui Sedechia, regele lui Iuda, şi-i spune: Aşa zice Domnul: lată voi da cetatea aceasta în mâinile regelui Babilonului, şi acesta o va arde cu foc.
3. Nici tu nu vei scăpa din mâna lui, ci vei fi cu adevărat luat şi dat în mâinile lui; ochii tăi vor vedea ochii regelui Babilonului şi buzele lui vor grăi buzelor tale şi vei merge la Babilon.

4. Dar ascultă cuvântul Domnului, Sedechia, rege al lui Iuda! Aşa zice Domnul de tine: Nu vei muri de sabie, ci vei muri în pace.
5. Şi precum s-a aprins tămâie pentru părinţii tăi şi pentru ceilalţi regi, care au fost înainte de tine, la înmormântarea lor, aşa se va aprinde şi pentru tine şi te vor plânge, zicând: "Vai, doamne!" Că Eu am rostit cuvântul acesta", zice Domnul.
6. Şi a spus Ieremia proorocul toate cuvintele acestea lui Sedechia, regele lui Iuda, în Ierusalim.
7. În vremea aceea oştirea regelui Babilonului se războia împotriva Ierusalimului şi împotriva tuturor cetăţilor lui Iuda, care mai rămăseseră, şi anume împotriva Lachişului şi Azecăi, deoarece din cetăţile lui Iuda numai acestea mai rămăseseră cetăţi întărite.
8. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, după ce regele Sedechia a încheiat legământ cu tot poporul ce era în Ierusalim,
9. Ca să dea slobozenie, aşa încât fiecare să dea drumul robului său şi roabei sale, evreu şi evreică, şi ca nimeni să nu mai ţină în robie evreu, frate al său.
10. Şi s-au supus toţi cei mari şi tot poporul, care au încheiat legământul, ca să dea fiecare drumul robului său şi roabei sale, ca să nu-i mai ţină pe viitor în robie, şi au ascultat şi s-au supus.
11. Dar după aceea, răzgândindu-se, au început să ia înapoi pe robii şi pe roabele cărora le dăduseră drumul şi-i siliră să le fie robi şi roabe.
12. Dar a fost cuvântul Domnului către Ieremia, căruia i s-a zis din partea Domnului:
13. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: Eu am încheiat un legământ cu părinţii voştri, când i-am scos din pământul Egiptului şi din casa robiei, şi am zis:
14. La sfârşitul anului al şaptelea să dea drumul fiecare din voi fratelui său, evreu, care ţi s-a vândut ţie; să-ţi lucreze el şase ani, iar după aceea să-i dai drumul să fie slobod. Dar părinţii voştri nu m-au ascultat şi nu şi-au plecat urechea lor.
15. Acum voi v-aţi întors şi aţi făcut cum e drept în ochii Mei, dând fiecare slobozenie aproapelui său, şi aţi încheiat înaintea Mea legământ în templul asupra căruia s-a chemat numele Meu.
16. Dar apoi v-aţi răzgândit şi aţi necinstit numele Meu şi aţi întors fiecare pe robul vostru şi pe roaba voastră cărora le dăduseră drumul să se ducă unde le place, şi-i siliţi să vă fie robi şi roabe.
17. De aceea, aşa zice Domnul: Voi nu v-aţi supus Mie, ca să daţi fiecare drumul aproapelui vostru; pentru aceea iată, Eu, zice Domnul, voi da libertate sabiei asupra voastră, ciumei şi foametei şi vă voi face "pricină" de groază pentru toate regatele pământului.
18. Pe cei ce au călcat legământul Meu şi pe cei ce nu s-au ţinut de cuvintele legământului pe care l-am încheiat înaintea feţei Mele, despicând în două viţelul şi trecând printre cele două bucăţi ale lui,

19. Pe cei mari ai lui Iuda şi pe cei mari ai Ierusalimului, pe eunuci, pe preoţi şi pe tot poporul ţării, care au trecut printre bucăţile viţelului despicat,
20. Îi voi da în mâinile vrăjmaşilor şi în mâinile celor ce vor să le ia viaţa, iar trupurile lor vor fi hrană păsărilor cerului şi fiarelor pământului.
21. Pe Sedechia, regele lui Iuda, şi pe cei mari ai lui îi voi da în mâinile vrăjmaşilor lor şi în mâinile celor ce vor să le ia viaţa, în mâinile oştirii regelui Babilonului, care s-a retras de la voi.
22. Iată Eu voi da poruncă, zice Domnul, şi-i voi întoarce la cetatea aceasta şi vor năvăli asupra ei şi o vor lua şi o vor arde cu foc, şi cetăţile lui Iuda le vor face pustiu nelocuit".

Capitolul 35 - Cei din casa recabiţilor nu vor să bea vin

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
2. "Mergi în casa recabiţilor şi vorbeşte cu ei şi-i adu în templul Domnului, într-o cămară, şi dă-le să bea vin".
3. Atunci am luat eu pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habaţinia, pe fraţii lui, pe toţi fiii lui şi toată casa recabiţilor
4. şi i-am adus în templul Domnului, în cămara fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, care e lângă cămara dregătorilor, deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Şalum, păzitorul pragului.
5. Apoi am pus înaintea fiilor casei recabiţilor cupe pline cu vin şi pahare şi le-am zis: "Beţi vin!"
6. Dar ei au zis: "Noi nu bem vin, pentru că Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne-a dat poruncă, zicând: Să nu beţi vin nici voi, nici fiii voştri în veac!
7. Nici case să nu zidiţi, nici seminţe să nu semănaţi, nici vii să nu sădiţi, nici să aveţi, ci să trăiţi în corturi în toate zilele vieţii voastre, ca să trăiţi vreme îndelungată pe pământul în care sunteţi călători.
8. Şi noi am ascultat glasul lui Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, întru toate câte ne-a poruncit el, ca să nu bem vin în toate zilele noastre nici noi, nici femeile noastre, nici fiii noştri, nici fiicele noastre,
9. Şi să nu zidim case ca locuinţe pentru noi şi să nu avem nici vii; nici ţarini, nici semănături,
10. Ci să trăim în corturi. Întru toate ascultăm şi facem toate câte ne-a poruncit Ionadab, strămoşul nostru.
11. Când însă a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, împotriva acestei ţări, noi am zis: Hai să intrăm în Ierusalim dinaintea oştirilor caldeilor şi a oştirilor sirienilor! Şi iată acum trăim în Ierusalim".
12. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia şi a zis:

13. "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Mergi şi spune bărbaţilor lui Iuda şi locuitorilor Ierusalimului: Se poate oare să nu luaţi voi învăţătură din aceasta şi să nu ascultaţi cuvântul Meu?" - zice Domnul.
14. Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, pe care le-a spus fiilor săi de a nu bea vin, se împlinesc, şi ei nu beau până în ziua de astăzi, pentru că se supun celor rânduite de tatăl lor; iar Eu necontenit v-am vorbit, v-am vorbit dis de dimineaţă şi voi nu M-aţi ascultat.
15. Trimis-am la voi pe toţi proorocii, robii Mei, i-am trimis dis de dimineaţă şi am zis: Să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea şi să vă îndreptaţi purtările, să nu mergeţi după alţi dumnezei, ca să le slujiţi, şi veţi trăi în pământul acesta pe care l-am dat vouă şi părinţilor voştri; dar voi nu v-aţi plecat urechea şi nu M-aţi ascultat.
16. Deoarece fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, împlinesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, iar poporul Meu nu Mă ascultă,
17. De aceea aşa zice Domnul Dumnezeu Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată Eu voi aduce asupra lui Iuda şi a tuturor locuitorilor Ierusalimului tot răul acela pe care l-am rostit asupra lor, pentru că Eu le-am vorbit şi ei n-au ascultat, i-am chemat şi ei n-au răspuns".
18. Iar casei recabiţilor, Ieremia i-a grăit: "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru că voi aţi ascultat porunca lui Ionadab, tatăl vostru, şi păziţi toate poruncile lui şi în toate faceţi cum v-a poruncit el,
19. De aceea, aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Nu va lipsi lui Ionadab, fiul lui Recab, bărbatul care să stea înaintea feţei Mele în toate zilele".

Capitolul 36 - Cartea lui Ieremia este arsă de către Ioiachim

1. În anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, a fost de la Domnul către Ieremia cuvântul acesta:
2. "Ia-ţi un sul de hârtie şi scrie pe el toate cuvintele pe care ţi le-am grăit Eu despre Israel, despre Iuda şi despre toate popoarele, din ziua de când am început a-ţi grăi, din zilele lui Iosia şi până în ziua de astăzi;
3. Că poate va auzi casa lui Iuda tot răul ce Mi-am pus în gând să i-l fac, ca să se întoarcă fiecare de la calea sa cea rea, pentru ca Eu să le iert nedreptăţile lor şi păcatele lor".
4. Atunci a chemat Ieremia pe Baruh, fiul lui Neria, şi după spusa lui Ieremia a scris Baruh pe hârtia sulului toate cuvintele Domnului pe care le grăise El aceluia.
5. Şi a poruncit Ieremia lui Baruh şi a zis: "Eu sunt închis şi nu mă pot duce în templul Domnului.
6. Deci, du-te tu şi cuvintele Domnului din gura mea scrise de tine în sul, citeşte-le în templul Domnului, în ziua postului, în auzul poporului; citeşte-le de asemenea şi în auzul tuturor acelora din Iuda, care sunt veniţi de prin toate cetăţile;

7. Poate vor înălţa rugă smerită înaintea feţei Domnului şi se va întoarce fiecare de la calea sa cea rea, căci mare este mânia şi supărarea pe care a arătat-o Domnul asupra poporului acestuia".
8. Şi a făcut Baruh, fiul lui Neria, tot ce i-a poruncit Ieremia, citind în templul Domnului cuvintele Domnului cele scrise în sul.
9. În anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda, în luna a opta, a vestit post înaintea feţei Domnului pentru tot poporul din Ierusalim şi pentru tot poporul care venise la Ierusalim de prin oraşele lui Iuda.
10. şi cuvintele lui Ieremia, cele scrise în sul, le-a citit Baruh în templul Domnului, în camera lui Ghemaria, fiul lui Şafan, scriitorul, în curtea de sus, la intrarea de la poarta cea nouă a templului Domnului, în auzul poporului.
11. Iar Miheia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Şafan, a auzit toate cuvintele Domnului cele scrise în sul.
12. Şi s-a coborât în casa regelui, în camera secretarului regelui şi iată acolo stăteau toţi dregătorii: Elişama, secretarul regelui, Delaia, fiul lui Şemaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Şafan, Sedechia, fiul lui Hanania şi toţi ceilalţi dregători.
13. Şi le-a povestit acestora Miheia toate cuvintele ce le auzise, când a citit Baruh cartea în auzul poporului.
14. Atunci dregătorii au trimis la Baruh pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Şelemia, fiul lui Cuşi, ca să-i spună: "Cartea pe care tu ai citit-o în auzul poporului, să o iei în mâna ta şi să vii".
15. Atunci Baruh, fiul lui Neria, a luat cartea în mâna sa şi a venit la ei. Iar ei i-au zis: "Şezi şi ne citeşte în auz!" Şi a citit Baruh în auzul lor.
16. Iar dacă au ascultat ei toate cuvintele, s-au uitat cu groază unii la alţii şi au zis către Baruh: "Vom spune numaidecât regelui toate cuvintele acestea!"
17. Şi apoi au întrebat pe Baruh: "Spune-ne însă cum ai scris tu din gura lui toate cuvintele acestea?"
18. Şi Baruh le-a spus: "El mi-a rostit cu gura sa toate cuvintele acestea, iar eu le-am scris cu cerneală în sulul acesta".
19. Atunci au zis dregătorii către Baruh: "Du-te şi te ascunde şi tu şi Ieremia, ca nimeni să nu ştie unde sunteţi!"
20. Apoi ei s-au dus la rege în palat, iar cartea au lăsat-o în odaia lui Elişama, secretarul regelui, şi au spus în auzul regelui toate cuvintele acestea.
21. Şi a trimis regele pe Iehudi să aducă îndată cartea, şi acesta a luat-o din camera lui Elişama, secretarul regelui; şi a citit-o Iehudi în auzul regelui şi în auzul tuturor dregătorilor care stăteau lângă rege.
22. În vremea aceea, în luna a noua, regele şedea în palatul de iarnă şi înaintea lui ardea o tavă cu jeratic.

23.După ce a citit Iehudi trei sau patru coloane, regele a tăiat cu cuţitaşul secretarului cartea şi a aruncat-o în focul de pe tavă, nimicind-o toată.
24. Şi nu s-au temut, nici şi-au sfâşiat hainele lor, nici regele, nici toţi slujitorii lui, care au auzit toate cuvintele acestea.
25. Deşi Elnatan, Delaia şi Ghemaria au rugat pe rege să nu ardă cartea, el însă nu i-a ascultat.
26. Şi a poruncit regele lui Ierahmeel, fiul regelui, şi lui Seraia, fiul lui Azirel, şi lui Şelemia, fiul lui Abdeel, să prindă pe scriitorul Baruh şi pe Ieremia proorocul. Dar Domnul i-a ascuns.
27. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia, după ce regele a ars cartea şi cuvintele pe care Baruh le scrisese din gura lui Ieremia, şi i-a zis:
28. "Ia-ţi alt sul de hârtie şi scrie în el toate cuvintele de mai înainte, care au fost în celălalt sul, pe care l-a ars Ioiachim, regele lui Iuda, iar regelui lui Iuda, Ioiachim, să-i spui:
29. Aşa zice Domnul: Tu ai ars cartea aceasta, zicând: Pentru ce ai scris în ea: Va veni îndată regele Babilonului şi va pustii ţara aceasta şi va pierde oamenii şi dobitoacele din ea?
30. De aceea, aşa zice Domnul despre Ioiachim, regele lui Iuda: Nu va mai fi din el urmaş care să şadă pe scaunul lui David; trupul lui va fi aruncat în arşiţa zilei şi în frigul nopţii
31. Şi-l voi pedepsi pe el şi neamul lui şi slugile lui pentru nedreptatea lor; voi aduce asupra lor şi asupra locuitorilor Ierusalimului şi asupra oamenilor lui Iuda tot răul pe care l-am rostit asupra lor şi ei n-au ascultat".
32. Şi a luat Ieremia alt sul de hârtie şi l-a dat lui Baruh scriitorul, fiul lui Neria, şi acesta a scris în el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele din sulul ce-l aruncase în foc Ioiachim, regele lui Iuda, şi a mai adăugat la ele multe cuvinte asemenea acelora.

Capitolul 37 - Sedechia îl închide pe Ieremia în temniţă

1. În locul lui Iehonia, fiul lui Ioiachim, a fost făcut rege Sedechia, fiul lui Iosia, pe care Nabucodonosor, regele Babilonului, l-a pus rege în ţara lui Iuda.
2. Dar nici el, nici slujitorii lui şi nici poporul ţării n-au ascultat cuvintele Domnului, cele grăite prin proorocul Ieremia.
3. Regele Sedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Şelemia, şi pe Sofonie preotul, fiul lui Maaseia, la Ieremia proorocul, ca să-i zică: "Roagă-te pentru noi Domnului Dumnezeului nostru!"
4. Căci pe atunci Ieremia intra şi umbla încă slobod prin popor, pentru că nu-l aruncaseră încă în închisoare.
6. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia proorocul şi a zis:

7. "Aşa grăieşte Domnul, Dumnezeul lui Israel: Regelui lui Iuda, care v-a trimis la Mine să Mă întrebaţi, aşa să-i spuneţi: Iată, oştirea lui Faraon care v-a veni în ajutor se va întoarce în ţara sa, în Egipt,
8. Iar caldeii vor veni din nou şi vor lupta împotriva cetăţii acesteia, o vor lua şi o vor arde cu foc.
9. Aşa zice Domnul: Nu vă înşelaţi pe voi înşivă, zicând: "Fără îndoială se vor duce de la noi caldeii" că nu se vor duce.
10. Chiar dacă aţi, sfărâma cu totul oştirea caldeilor, care luptă împotriva voastră, şi ar rămâne la ei numai răniţi, apoi şi aceia s-ar ridica fiecare din cortul său şi ar arde cetatea aceasta cu foc".
11. În vremea când oştirea caldeilor s-a retras de la Ierusalim din pricina oştirii egiptene,
12. Ieremia a plecat din Ierusalim, ca să se ducă în ţara lui Veniamin, să descurce nişte treburi de moştenire cu cei de acolo.
14. "Aceasta este minciună; eu nu vreau să fug la caldei", a zis Ieremia. Dar fără să-l asculte, Ireia l-a arestat pe Ieremia şi l-a dus la dregători.
15. Şi s-au mâniat dregătorii pe Ieremia, l-au bătut şi l-au închis în temniţă, în casa lui Ionatan scriitorul, pentru că o făcuseră temniţă.
16. Şi după ce a intrat Ieremia în temniţă, în beci, şi a stat acolo Ieremia zile multe,
17. Regele Sedechia a trimis şi l-a adus. Şi l-a întrebat regele în casa sa în taină şi i-a zis: "N-ai oare cuvânt de la Domnul?" Iar Ieremia a zis: "Ba am!" Şi a adăugat: "Tu vei fi dat în mâinile regelui Babilonului!"
18. Şi a mai zis Ieremia către regele Sedechia: "Cu ce am greşit eu înaintea ta, înaintea slujitorilor tăi şi înaintea poporului acestuia, de m-aţi băgat în temniţă?
19. Şi unde sunt proorocii voştri care v-au proorocit şi au zis: "Regele Babilonului nu va veni împotriva voastră şi împotriva pământului acestuia?"
20. Şi acum ascultă, domnul meu rege, să aibă trecere cererea mea înaintea ta şi să nu mă mai întorc în casa lui Ionatan scriitorul, ca să nu mor acolo".
21. Şi a dat regele Sedechia poruncă să închidă pe Ieremia în curtea temniţei şi i s-a dat câte o bucată de pâine pe zi din uliţa pitarilor, până s-a isprăvit pâinea în cetate. Şi aşa a rămas Ieremia în curtea temniţei.

Capitolul 38 - Ieremia în groapa temniţei. Cea din urmă vorbă a sa cu Sedechia

1. Şi Şefatia, fiul lui Matan, şi Ghedalia, fiul lui Pashor, Iucal, fiul lui Şelemia şi Paşhurr, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele pe care le-a rostit Ieremia către tot poporul, zicând:

2. Aşa zice Domnul: Cine va rămâne în această cetate va muri de sabie, de foame şi de boala ciumei; iar cel ce se va duce la caldei va trăi, va avea ca pradă viaţa lui şi va rămâne viu.
4. Atunci căpeteniile au zis către rege: "Omul acesta să fie dat morţii, pentru că el descurajează pe luptătorii care au rămas în cetatea aceasta şi pe tot poporul, spunându-le asemenea cuvinte. Căci omul acesta nu doreşte propăşirea poporului său, ci nenorocirea".
5. Iar regele Sedechia a zis: "Iată e în mâinile voastre, căci regele nu poate să facă nimic împotriva voastră".
6. Atunci au luat pe Ieremia şi l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiul regelui, care era în curtea temniţii, coborându-l în ea cu funii. În groapa aceea nu era apă, ci numai noroi şi s-a afundat Ieremia în noroi.
7. Ebed-Melec, etiopianul, unul din eunucii care se aflau în casa regelui, auzind că Ieremia a fost aruncat în groapă - regele atunci şedea la poarta lui Veniamin -
8. A ieşit din palatul regal şi a zis către rege:
9. "Domnul meu rege, rău au făcut oamenii aceştia care s-au purtat aşa cu Ieremia proorocul, pe care l-au aruncat în groapă. El va muri acolo de foame, pentru că nu mai este pâine în cetate".
10. Atunci regele a dat poruncă lui Ebed-Melec, etiopianul, zicând: "Ia de aici treizeci de oameni şi scoate pe Ieremia proorocul din groapă, până nu moare".
11. Şi a luat Ebed-Melec cu sine oamenii şi a intrat în palatul regal, în veşmântărie, şi a luat de acolo bucăţi de haine vechi şi rupturi şi le-a dat drumul cu frânghia în groapă la Ieremia.
12. Şi a zis Ebed-Melec, etiopianul, către Ieremia: "Pune aceste cârpe şi rupturi vechi, ce ţi s-au aruncat, la subsuorile tale, sub frânghie"; şi a făcut Ieremia aşa.
13. Şi au tras pe Ieremia din groapă; şi a rămas Ieremia în curtea temniţii.
14. Atunci regele Sedechia a trimis şi a chemat pe Ieremia proorocul la sine, la uşa a treia a templului Domnului; şi a zis regele către Ieremia: "Am să te întreb ceva, dar să nu ascunzi nimic de mine".
15. Iar Ieremia a zis către Sedechia: "Dacă-ţi voi descoperi, nu mă vei da oare morţii? Şi de-ţi voi da sfat, îl vei asculta tu oare?"
16. Zis-a regele Sedechia către Ieremia: "Viu este Domnul, Care ne-a dat această viaţă, nu te voi da la moarte, nici în mâinile acestor oameni, care vor să-ţi ia viaţa, nu te voi da".
17. Atunci a zis Ieremia către Sedechia: "Aşa zice Domnul Dumnezeul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Dacă tu vei ieşi la căpeteniile regelui Babilonului, vei scăpa cu viaţă şi cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc şi vei trăi şi tu şi casa ta;
18. Iar de nu vei ieşi la căpeteniile regelui Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mâinile caldeilor, care o vor arde cu foc, şi nici tu nu vei scăpa din mâinile lor".

19. Iar regele Sedechia a zis către Ieremia: "Mă tem de iudeii care au trecut la caldei, ca nu cumva să nu fiu dat de caldei pe mâna lor şi ca nu cumva aceia să-şi bată, joc de mine".
20. Zis-a Ieremia: "Nu te vor da! Ascultă glasul Domnului în cele ce-ţi grăiesc eu şi bine-ţi va fi şi sufletul tău va fi viu.
21. Iar dacă tu nu vei vrea să ieşi, atunci iată cuvântul pe care mi l-a descoperit Domnul:
22. Toate femeile care au rămas în casa regelui lui Iuda var fi duse la căpeteniile regelui Babilonului şi acelea vor zice: Te-au amăgit şi te-au înşelat bunii tăi prieteni; piciorul tău s-a afundat în noroi şi aceştia au fugit de tine;
23. Şi toate femeile tale şi copiii tăi vor fi daţi caldeilor şi nici tu nu vei scăpa din mâinile lor, căci vei fi prins de mâna regelui Babilonului şi această cetate va fi arsă".
24. Zis-e Sedechia către Ieremia: "Nimeni nu trebuie să ştie cuvintele acestea şi atunci tu nu vei muri.
25. Iar de vor auzi căpeteniile că eu am grăit cu tine şi de vor veni la tine şi-ţi vor zice: "Spune-ne ce ai vorbit cu regele? Nu ascunde de noi şi nu te vom da la moarte! Şi ce ţi-a vorbit regele?"
26. Atunci să le spui: Am prezentat înaintea regelui cererea mea, ca să nu mă trimită înapoi în casa lui Ionatan şi să mor acolo".
27. Atunci au venit toţi dregătorii la Ieremia şi l-au întrebat, iar el le-a răspuns întocmai cum îi poruncise regele, şi aceia, tăcând, l-au lăsat, pentru că n-au aflat nimic.
28. Şi a rămas Ieremia în curtea temniţii până în ziua în care a fost luat Ierusalimul, căci Ierusalimul a fost luat.

Capitolul 39 - Căderea Ierusalimului

1.În anul al nouălea al lui Sedechia, regele lui Iuda, în luna a zecea, Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit cu toată oştirea sa la Ierusalim şi l-a împresurat.
2. Iar în anul al unsprezecelea al lui Sedechia, în luna a patra, în ziua a noua a lunii acesteia, cetatea a fost luată.
3. Şi au intrat în ea şi s-au aşezat la porţile de la mijloc toate căpeteniile regelui Babilonului: Nergal-Şareţer, Samgar-Nebu, Sarsehim, căpetenia eunucilor, Nergal-Sareţer, căpetenia vrăjitorilor, şi toate celelalte căpetenii ale regelui Babilonului.
4. Când Sedechia, regele lui Iuda, şi toţi oamenii de oaste i-au văzut, au fugit şi au ieşit noaptea din cetate prin grădina regelui, pe poarta dintre cele două ziduri, şi au apucat pe calea şesului.

5. Dar oştirea caldeilor a alergat după ei şi a ajuns pe Sedechia în şesul Ierihonului, l-au prins şi l-au dus la Nabucodonosor, regele Babilonului, la Ribla, în ţara Hamat, unde acesta a rostit judecată asupra lui.
6. Atunci regele Babilonului a junghiat pe fiii lui Sedechia în Ribla, înaintea ochilor acestuia, şi pe toţi dregătorii lui Iuda i-a junghiat regele Babilonului.
7. Iar lui Sedechia i-a scos ochii şi l-a pus în cătuşe, ca să-l ducă la Babilon.
8. Casa regelui şi casele poporului le-au ars caldeii cu foc, iar zidurile Ierusalimului le-au dărâmat.
9. Restul poporului, care rămăsese în cetate, pe fugarii, care trecuseră la el şi pe celălalt popor ce mai rămăsese, Nebuzaradan, căpetenia gărzii regelui, i-a dus robi în Babilon.
10. Pe cei săraci din popor, care nu aveau nimic, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a lăsat în pământul lui Iuda şi tot atunci le-a dat viile şi ţarinile.
11. Iar cu privire la Ieremia, Nabucodonosor, regele Babilonului, a dat lui Nebuzaradan, căpetenia gărzii, porunca aceasta:
12. Ia-l şi să ai purtare de grijă pentru el; să nu-i faci nici un rău, ci să te porţi cu el aşa cum îţi va zice el!
13. Nebuzaradan, căpetenia gărzii, Nebuzaradan, căpetenia eunucilor, Nergal-Şareţer, căpetenia vrăjitorilor, şi toate căpeteniile regelui Babilonului
14. Au trimis şi au luat pe Ieremia din curtea temniţii şi l-au încredinţat lui Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, ca să-l ducă acasă. Aşa a rămas el să locuiască în mijlocul poporului.
15. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia, pe când era el încă ţinut în curtea temniţii, şi i-a zis:
16. "Mergi şi spune lui Ebed-Melec, etiopianul: Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi împlini cuvintele Mele despre cetatea aceasta spre răul, iar nu spre binele ei, şi se vor împlini ele în ziua aceea înaintea ochilor tăi.
17. Dar pe tine te voi izbăvi, zice Domnul, şi nu vei fi dat în mâinile oamenilor de care te temi.
18. Te voi izbăvi şi nu vei cădea în sabie; sufletul tău va rămâne la tine ca şi când ai fi dobândit o pradă, pentru că tu ţi-ai pus nădejdea în Mine", zice Domnul.

Capitolul 40 - Ieremia în libertate

1. Cuvântul care a fost de la Domnul către Ieremia, după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a dat drumul din Rama, unde fusese găsit ferecat în lanţuri în mijlocul celorlalţi robi ai Ierusalimului şi ai lui Iuda, care au fost strămutaţi la Babilon.
2. Atunci a luat căpetenia gărzii pe Ieremia şi i-a zis: "Domnul Dumnezeul tău a rostit această nenorocire asupra locului acestuia,

3. Şi acum a adus-o peste el şi a făcut ceea ce zisese, pentru că aţi păcătuit înaintea Domnului şi n-aţi ascultat glasul Lui, de aceea v-a şi ajuns pe voi aceasta.
4. Deci, iată eu îţi dau drumul din lanţurile ce le ai la mâini! De vrei să mergi cu mine la Babilon, vino, şi eu voi avea grijă de tine, iar de nu ai plăcere să mergi cu mine la Babilon, rămâi. Iată, toată ţara e înaintea ta, unde vrei şi unde-ţi place, acolo du-te!"
5. Înainte de a ieşi el, Nebuzaradan i-a zis: "Du-te la Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, pe care regele Babilonului l-a pus căpetenie peste cetatea Ierusalimului, şi rămâi cu dânsul în mijlocul poporului; sau du-te unde-ţi place ţie să te duci!" Şi căpetenia gărzii i-a dat merinde şi daruri şi l-a slobozit.
6. Deci a venit Ieremia la Godolia, fiul lui Ahicam, la Miţpa, şi a trăit cu el în mijlocul poporului care rămăsese în ţară.
7. Auzind toate căpeteniile oştirilor, care erau în câmp cu oamenii lor, că regele Babilonului a pus pe Godolia, fiul lui Ahicam, căpetenie peste ţară şi i-a încredinţat lui bărbaţii, femeile şi copiii şi pe aceia din săracii ţării, care n-au fost strămutaţi la Babilon,
8. Au venit la Godolia, în Miţpa, Ismael, fiul lui Netania, Iohanan şi Ionatan, fiii lui Carea, Seraia, fiul lui Tanhumet, şi fiii lui Efai Netofitul şi Iezania, fiul lui Maacat, ei şi oamenii lor.
9. Iar Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, li s-a jurat lor şi oamenilor lor, zicând: "Nu vă temeţi a sluji caldeilor; rămâneţi în ţară, slujiţi regelui Babilonului şi vă va fi bine.
10. Iar eu voi rămâne în Miţpa, ca să mijlocesc înaintea caldeilor, care vor veni la noi. Voi însă strângeţi vinul şi fructele verii şi untdelemnul şi le puneţi în vasele voastre şi trăiţi în cetăţile voastre, în care vă aflaţi".
11. De asemenea şi toţi iudeii care se aflau în Moab, la amoniţi, în Idumeea şi prin toate ţările, au auzit că regele Babilonului a lăsat o parte din iudei şi a pus peste ei pe Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan.
12. Şi s-au întors toţi aceşti iudei de prin toate locurile pe unde fuseseră împrăştiaţi şi au venit în pământul lui Iuda, la Godolia, în Miţpa, şi au adunat vin şi fructe multe foarte.
13. Iar Iohanan, fiul lui Carea, şi toate căpeteniile oştirii, care erau în câmp, au venit la Godolia, în Miţpa, şi au zis către dânsul:
14. "Ştii tu oare că Baalis, regele amoniţilor, a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, ca să te ucidă?" Dar Godolia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15. Atunci Iohanan, fiul lui Carea, a spus lui Godolia în taină, la Miţpa: "Dă-mi voie să mă duc să ucid pe Ismael, fiul lui Netania, şi nimeni nu va afla. De ce să-l laşi să te ucidă el pe tine şi să se risipească toţi cei din Iuda, care s-au adunat la tine şi să piară rămăşiţa lui Iuda?"

16. Însă Godolia, fiul lui Ahicam, a zis către Iohanan, fiul lui Carea: "Să nu faci aceasta, căci tu grăieşti neadevăr despre Ismael!"

Capitolul 41 - Uciderea lui Godolia

1. Prin luna a şaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elişama, din neam regesc, a venit cu dregătorii regelui şi cu zece oameni la Godolia, fiul lui Ahicam, în Miţpa, şi au mâncat acolo pâine împreună.
2. Apoi s-a sculat Ismael, fiul lui Netania, şi cei zece oameni care erau cu el, şi au lovit cu sabia pe Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, şi au ucis pe acela pe care regele Babilonului îl pusese căpetenie peste ţară.
3. De asemenea a ucis Ismael şi pe toţi iudeii care erau cu Godolia, în Miţpa, precum şi pe caldeii oşteni care se aflau acolo.
4. Iar a doua zi după uciderea lui Godolia, pe când nu ştia nimeni de aceasta,
5. Au venit din Sihem, din Şilo şi din Samaria optzeci de oameni cu bărbile rase şi cu hainele sfâşiate şi cu tăieturi pe trup, aducând daruri şi tămâie în mâinile lor pentru jertfă în templul Domnului.
6. Iar Ismael, fiul lui Netania, din Miţpa, a ieşit întru întâmpinarea lor; şi mergând el plângând, s-a întâlnit cu ei şi le-a zis: "Duceţi-vă la Godolia, fiul lui Ahicam".
7. Şi după ce au ajuns ei în mijlocul cetăţii, Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis şi i-a aruncat într-o groapă, ajutat de oamenii care erau cu el.
8. Dar s-au găsit printre aceştia zece oameni care au zis lui Ismael: "Nu ne ucide, căci noi avem agoniseli de grâu, de orz, de untdelemn şi de miere, ascunse la câmp". Şi el s-a oprit şi nu i-a omorât pe aceia împreună cu ceilalţi fraţi ai lor.
9. Groapa însă în care a aruncat Ismael toate trupurile oamenilor, pe care el i-a ucis pentru Godolia, era chiar aceea pe care o făcuse regele Asa, temându-se de Baeşa, regele lui Israel. Pe aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei ucişi.
10. Apoi Ismael a luat prizonieri tot restul de popor, ce era în Miţpa, pe fiicele regelui şi tot poporul ce mai rămăsese în Miţpa, pe care Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl încredinţase lui Godolia, fiul lui Ahicam; şi luându-i pe aceştia, Ismael, fiul lui Netania, s-a îndreptat spre fiii lui Amon.
11. Dar când Iohanan, fiul lui Carea, şi toţi căpitanii oştirii, care erau cu el, au auzit de nelegiuirile ce săvârşise Ismael, fiul lui Netania, au luat toţi oamenii lor şi s-au dus să se bată cu Ismael, fiul lui Netania,
12. Şi I-au ajuns la iazul cel mare din Gabaon.
13. Când tot poporul ce era cu Ismael a văzut pe Iohanan, fiul lui Carea, şi pe toate căpeteniile oştirii care erau cu dânsul, s-au bucurat.
14. Şi s-a întors tot poporul pe care Ismael îl ducea în robie din Miţpa şi, plecând, s-a dus la Iohanan, fiul lui Carea,

15. Iar Ismael, fiul lui Netania, a fugit de Iohanan cu opt oameni şi s-a dus la fiii lui Amon.
16. Atunci Iohanan, fiul lui Carea, şi toate căpeteniile oştirii, care erau cu el, au luat din Miţpa tot poporul ce rămăsese şi pe care el îl scăpase de Ismael, fiul lui Netania, după ce acesta ucisese pe Godolia, fiul lui Ahicam - bărbaţii, oştenii, femeile, copiii şi eunucii pe care îi scosese din Gabaon,
17. Şi s-a dus şi s-a oprit în satul Chimham, lângă Betleem,
18. Ca apoi să plece în Egipt de frica caldeilor, căci se temea de ei, pentru că Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Godolia, fiul lui Ahicam, pe care regele Babilonului îl pusese căpetenie peste ţară.

Capitolul 42 - Fuga în Egipt

1. Atunci toate căpeteniile oştirii şi Iohanan, fiul lui Carea, şi Azaria, fiul lui Hoşaia, şi tot poporul, de la mic până la mare, au venit şi au zis către Ieremia proorocul:
2. "Să aibă primire rugămintea noastră înaintea ta! Roagă-te Domnului Dumnezeului tău pentru noi, pentru toţi care au rămas, că din mulţi, puţini au rămas, cum ne vezi cu ochii tăi;
3. Roagă-te ca Domnul Dumnezeul tău să ne arate calea pe care să mergem şi ce să facem".
4. Zis-a către ei Ieremia proorocul: "Ascult şi iată mă voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, după cuvântul vostru, şi tot ce vă va răspunde Domnul vă voi spune şi nu voi ascunde de voi nici un cuvânt".
5. Iar ei au zis către Ieremia: "Domnul să fie martor împotriva noastră, credincios şi adevărat, dacă nu vom face întocmai după cuvântul pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-l va fi trimis pentru noi.
6. Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului Dumnezeului nostru, către Care te trimitem, ca să fim fericiţi ascultând de glasul Domnului Dumnezeului nostru".
7. După trecerea a zece zile, a fost cuvântul Domnului către Ieremia.
8. Şi a chemat acesta la el pe Iohanan, fiul lui Carea, şi pe toate căpeteniile oştirii, care erau cu el, şi tot poporul, de la mic până la mare, şi le-a zis:
9. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel către Care m-aţi trimis, ca să aduc înaintea Lui rugămintea voastră:
10. De veţi rămâne în ţara aceasta, Eu vă voi zidi şi nu vă voi mai dărâma, vă voi sădi şi nu vă voi mai smulge, căci Îmi pare rău de răul pe care vi l-am făcut.
11. Nu vă temeţi de regele Babilonului, de care vă cutremuraţi; nu vă temeţi de el, zice Domnul, căci Eu sunt cu voi, ca să vă scap şi să vă izbăvesc din mâna lui.

12. şi vă voi arăta milă şi el se va milostivi spre voi şi vă va întoarce în pământul vostru.
13. Iar de veţi zice: "Nu vrem să trăim în ţara aceasta" şi de nu veţi asculta glasul Domnului Dumnezeului vostru şi veţi zice:
14. "Ba noi ne ducem în ţara Egiptului, unde război nu vom vedea şi glas de trâmbiţă nu vom auzi şi foame nu vom duce, şi acolo vom trăi",
15. Apoi ascultaţi cuvântul Domnului, voi, care aţi mai rămas din Iuda. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Dacă voi vă întoarceţi cu hotărâre nestrămutată faţa voastră, ca să vă duceţi în Egipt şi vă veţi duce să trăiţi acolo,
16. Sabia de care vă temeţi vă va ajunge acolo, în ţara Egiptului, şi foamea de care vă îngroziţi vă va însoţi paşii voştri acolo în Egipt şi acolo veţi muri.
17. Toţi cei ce îşi întorc faţa lor, ca să se ducă în Egipt şi să trăiască acolo; vor muri de sabie, de foame şi de molimă şi nici unul din ei nu va rămâne şi nu va scăpa de nenorocirea aceea pe care o voi aduce asupra lor.
18. Căci aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Cum s-a vărsat mânia Mea şi iuţimea Mea asupra locuitorilor Ierusalimului, aşa se va vărsa iuţimea Mea şi asupra voastră, când vă veţi duce în Egipt şi veţi fi blestem şi grozăvie, ocară şi râs, şi nu veţi mai vedea locul acesta.
19. Vouă, cei rămaşi ai lui Iuda, vă zice Domnul: Nu vă duceţi în Egipt. Să ştiţi bine că Eu astăzi v-am spus lucrul acesta în chip solemn.
20. Vă faceţi rău vouă înşivă, trimiţându-mă la Domnul Dumnezeul vostru, zicând: "Roagă-te pentru noi Domnului Dumnezeului nostru, şi tot ce va zice Domnul Dumnezeul nostru să ne spui şi noi vom face".
21. Aşadar eu v-am spus acum, dar voi n-aţi ascultat glasul Domnului Dumnezeului vostru şi toate cu câte m-a trimis El la voi.
22. Deci, să ştiţi că veţi muri de sabie, de foamete şi de ciumă în locul acela, unde voiţi să vă duceţi ca să trăiţi".

Capitolul 43 - Fuga în Egipt (continuare). Ieremia prevesteşte cucerirea Egiptului de către Nabucodonosor

1. După ce Ieremia a spus întregului popor toate cuvintele Domnului Dumnezeului lor, toate cuvintele acelea cu care Domnul Dumnezeul lor îl trimisese la ei,
2. Atunci Azaria, fiul lui Hoşaia, Iohanan, fiul lui Carea, şi toţi oamenii cei îngâmfaţi au zis către Ieremia: "Neadevăr spui, nu te-a trimis Domnul Dumnezeul nostru să ne spui: "Nu vă duceţi în Egipt ca să trăiţi acolo!"
3. Ci Baruh, fiul lui Neria, te aţâţă împotriva noastră, ca să ne dea în mâinile caldeilor, să ne omoare, sau să ne ducă robi la Babilon".
4. Apoi Iohanan, fiul lui Carea, toate căpeteniile oştirii şi tot poporul n-au ascultat glasul Domnului, ca să rămână în pământul lui Iuda.

5. Şi Iohanan, fiul lui Carea, şi toate căpeteniile oştirii au luat pe toţi cei care rămăseseră din Iuda şi care se întorseseră din toate neamurile pe unde fuseseră izgoniţi, ca să trăiască în pământul lui Iuda,
6. Bărbaţi, femei şi copii, fetele regelui şi pe toţi aceia pe care Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îi lăsase cu Godolia, fiul lui Ahicam, fiul lui Şafan, pe Ieremia proorocul şi pe Baruh, fiul lui Neria,
7. Şi s-au dus în ţara Egiptului, că n-au ascultat glasul Domnului şi au mers până la Tahpanhes.
8. Iar la Tahpanhes a fost cuvântul Domnului către Ieremia, zicând:
9. "Ia în mâinile tale nişte pietre mari şi le ascunde în lut frământat, la intrarea casei lui Faraon, în Tahpanhes, înaintea ochilor iudeilor şi să le spui:
10. "Aşa grăieşte Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi trimite şi voi lua pe Nabucodonosor, regele Babilonului, robul Meu, şi voi aşeza tronul lui pe aceste pietre ascunse de Mine, şi îşi va întinde el pe ele cortul său cel minunat.
11. El va veni şi va lovi ţara Egiptului; cel rânduit spre moarte va fi dat morţii, cel rânduit pentru robie va merge în robie şi cel rânduit spre sabie va cădea de sabie.
12. Voi aprinde foc în capiştile dumnezeilor Egiptului; Nabucodonosor le va arde pe acelea, pe idoli îi va distruge cu totul şi se va îmbrăca cu ţara Egiptului, cum se îmbracă păstorul cu haina sa; şi va ieşi de acolo nesupărat;
13. El va sfărâma stâlpii templului Soarelui de la On şi capiştile dumnezeilor Egiptului le va arde cu foc".

Capitolul 44 - Ieremia şi evreii din Egipt

1. Cuvântul ce a fost către Ieremia pentru toţi iudeii care trăiau în ţara Egiptului şi care se aşezaseră în Migdol, în Tahpanhes, în Nof şi în ţara Patros:
2. "Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Aţi văzut toată nenorocirea pe care am adus-o Eu asupra Ierusalimului şi asupra tuturor cetăţilor lui Iuda; iată acelea sunt acum pustii şi nimeni nu mai locuieşte în ele,
3. Pentru necredinţa lor, pe care au săvârşit-o ele, mâniindu-Mă şi mergând să tămâieze şi să slujească altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici părinţii voştri.
4. Trimis-am la voi necontenit pe toţi slujitorii Mei, proorocii; i-am trimis dis de dimineaţă, ca să vă spună: Nu faceţi acest lucru urâcios, pe care Eu îl urăsc.
5. Dar ei n-au ascultat şi nu şi-au plecat urechea lor ca să se întoarcă de la necredinţă şi să nu tămâieze altor dumnezei.
6. De aceea s-a revărsat urgia Mea şi mânia Mea şi s-a aprins în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului, şi s-au prefăcut acelea în ruine şi în pustiu, cum vedeţi astăzi.

7. Iar acum aşa zice Domnul Dumnezeu Savaot, Dumnezeul lui Israel: Pentru ce faceţi voi acest rău mare sufletelor voastre, pierzând din cuprinsul lui Iuda, bărbaţi, femei, copii şi prunci ca să nu lăsaţi după voi rămăşiţă,
8. Mâniindu-Mă prin lucrul mâinilor voastre, prin tămâierea altor dumnezei în pământul Egiptului, unde aţi venit să trăiţi, ca să vă pierdeţi pe voi înşivă şi să ajungeţi blestem şi defăimare înaintea tuturor neamurilor pământului?
9. Au doar aţi uitat fărădelegile părinţilor voştri, fărădelegile regilor lui Iuda şi cele ale femeilor lor, fărădelegile voastre şi cele ale femeilor voastre, săvârşite în ţara lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului?
10. Ei nu s-au smerit nici astăzi şi nu se tem şi nu se poartă după legea Mea şi după poruncile Mele, pe care vi le-am dat vouă şi părinţilor voştri.
11. De aceea, aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată Eu voi întoarce faţa Mea împotriva voastră şi spre nimicirea întregului Iuda.
12. Şi voi lua pe iudeii care au rămas şi care şi-au întors faţa lor şi s-au dus în ţara Egiptului, ca să trăiască acolo; toţi aceia vor fi nimiciţi, vor cădea în ţara Egiptului; de foamete şi de sabie vor fi nimiciţi; vor muri de sabie şi de foame de la mare până la mic şi vor ajunge de blestem, de ocară, de groază şi de râs.
13. Voi pedepsi pe cei ce locuiesc în ţara Egiptului, precum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete şi cu ciumă,
14. Şi nimeni nu va scăpa şi nu va rămâne din rămăşiţa iudeilor care au venit în ţara Egiptului, ca să trăiască acolo şi apoi să se întoarcă în ţara lui Iuda, unde doresc ei din tot sufletul să se întoarcă, ca să trăiască acolo. Nimeni nu se va întoarce, decât numai aceia care vor fugi de aici".
15. Atunci au răspuns lui Ieremia toţi bărbaţii care ştiau că femeile lor tămâiază pe alţi dumnezei, şi toate femeile care se aflau acolo în număr mare, şi tot poporul, care locuia în pământul Egiptului, în Patros, şi au zis:
16. "Cuvântul pe care tu l-ai grăit în numele Domnului, nu voim să-l ascultăm de la tine;
17. Dar vom face tot ce am făgăduit cu gura noastră, vom tămâia pe zeiţa cerului şi vom săvârşi pentru ea jertfe cu turnare, cum am mai făcut şi noi şi părinţii noştri, regii noştri şi mai-marii noştri în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului, că atunci eram sătui şi fericiţi şi n-am văzut nenorociri.
18. Iar de când am încetat de a mai tămâia pe zeiţa cerului şi a-i săvârşi jertfe cu turnare, suferim toate lipsurile şi pierim de sabie şi de foame".
19. Şi femeile au adăugat: "Când tămâiam noi zeiţa cerului şi-i săvârşeam jertfe cu turnare, oare fără ştirea bărbaţilor noştri îi făceam noi turte cu chipul ei şi-i săvârşeam jertfe cu turnare?"
20. Atunci Ieremia a zis către tot poporul, către bărbaţi şi către femei, şi către oamenii care îi răspundeau, astfel:

21. "Oare nu această tămâiere, pe care o săvârşeaţi în cetăţile lui Iuda şi pe uliţele Ierusalimului şi voi şi părinţii voştri, regii voştri şi mai-marii voştri şi ai poporului ţării, o aminteşte Domnul? Oare nu ea I s-a suit la inimă?
22. Domnul n-a mai putut suferi faptele voastre cele rele şi urâciunile pe care le făceaţi, şi de aceea s-a şi prefăcut ţara voastră în pustietate, lucru de spaimă şi de blestem şi fără locuitori, cum vedeţi acum.
23. Deoarece voi, săvârşind acea tămâiere, aţi greşit înaintea Domnului şi n-aţi ascultat glasul Domnului, nu v-aţi purtat după legea Lui, după poruncile Lui şi după rânduiala Lui, de aceea v-a ajuns nenorocirea aceasta, cum vedeţi acum".
24. Şi a mai zis Ieremia către tot poporul şi către toate femeile: "Ascultaţi cuvântul Domnului, voi, toţi iudeii, cei ce sunteţi în ţara Egiptului:
25. Aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Voi şi femeile voastre, ceea ce aţi grăit cu gurile voastre aceea aţi făcut şi cu mâinile, şi mai şi ziceaţi: Vom îndeplini întocmai făgăduinţele pe care le-am făcut, ca să tămâiem pe zeiţa cerului şi să-i săvârşim jertfe cu turnare". Voi vă ţineţi bine de fărădelegile voastre şi îndepliniţi întocmai acele făgăduinţe.
26. De aceea ascultaţi cuvântul Domnului: Iată Eu M-am jurat pe numele Meu cel mare, zice Domnul, că nu va mai fi rostit numele Meu de gura vreunui iudeu în toată ţara Egiptului. Nimeni nu va zice: Viu este Domnul Dumnezeu!
27. Iată Eu voi veghea asupra lor spre pieire, iar nu spre bine; şi toţi oamenii din Iuda, care sunt în ţara Egiptului vor pieri de sabie şi de foame, până se vor stinge de tot.
28. Numai un mic număr, care vor fugi de sabie, se va întoarce din ţara Egiptului în ţara lui Iuda, şi vor şti toţi cei rămaşi din Iuda, care au venit în ţara Egiptului ca să trăiască acolo, al cui cuvânt se va împlini: al Meu sau al lor.
29. Iată semnul ce vi-l dau, zice Domnul, că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să ştiţi că se va împlini cuvântul Meu cel pentru voi spre pieirea voastră.
30. Asa zice Domnul: Iată Eu voi da pe faraonul Hofra, regele Egiptului, în mâinile vrăjmaşilor lui, cum am dat pe Sedechia, regele lui Iuda, în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, vrăjmaşul lui, care voia să-i ia viaţa".

Capitolul 45 - Ieremia îl mustră pe Baruh

1. Cuvântul pe care l-a spus proorocul Ieremia lui Baruh, fiul lui Neria, când a scris el cuvintele acestea din gura lui Ieremia în carte, în anul al patrulea al domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
2. "Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel către tine, Baruh:
3. Tu zici: "Vai de mine, că Domnul a adăugat durere la boala mea; am slăbit suspinând şi nu-mi găsesc liniştea!"

4. Spune-i, zice Domnul: Iată, ceea ce am zidit, voi dărâma, şi ce am sădit, voi smulge - adică toată ţara aceasta.
5. Iar tu ceri pentru tine lucru mare. Nu cere, deoarece Eu voi aduce nenorocire asupra a tot trupul, zice Domnul, iar ţie, drept pradă, îţi voi lăsa viaţa ta, în toate locurile, oriunde vei merge".

Capitolul 46 - Profeţie împotriva Egiptului

1. Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia proorocul, privitor la neamuri:
2. Asupra Egiptului, împotriva oştirii faraonului Neco, regele Egiptului, care se afla în Carchemiş, lângă fluviul Eufratului şi pe care a zdrobit-o Nabucodonosor, regele Babilonului, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, regele lui Iuda:
3. "Gătiţi scuturile şi suliţele şi păşiţi la luptă!
4. Călăreţi, înşeuaţi caii şi încălecaţi! Puneţi-vă coifurile, ascuţiţi suliţele şi îmbrăcaţi-vă în zale!
5. Dar ce văd Eu? Aceia s-au înspăimântat şi s-au întors înapoi, cei puternici ai lor au fost zdrobiţi şi fug fără a se uita înapoi. Pretutindeni e groază, zice Domnul.
6. Cel iute de picior nu va scăpa cu fuga, nici se va mântui cel puternic; la miazănoapte, pe râul Eufratului, se vor poticni şi vor cădea.
7. Cine este acela, care se înalţă ca Nilul şi îşi învăluie apele ca un fluviu?
8. Egiptul se înalţă ca Nilul şi ca un fluviu îşi învăluie apele sale şi zice: Ridica-mă-voi şi voi acoperi pământul, pierde-voi cetăţile şi locuitorii lor.
9. Încălecaţi pe cai şi vă aruncaţi în căruţe şi porniţi, puternici etiopieni şi libieni înarmaţi cu scut, şi voi lidieni, ţinând arcurile şi încordându-le,
10. Căci ziua aceasta e zi de răzbunare la Domnul Dumnezeu, ca să Se răzbune pe vrăjmaşii Săi, şi sabia va mânca, se va sătura şi se va îmbăta de sângele lor; şi aceasta va fi jertfă Domnului Dumnezeului Savaot în ţara cea de la miazănoapte, la râul Eufratului.
11. Fecioară, fiica Egiptului, mergi în Galaad şi ia-ţi balsam; în zadar vei spori leacurile tale, căci nu mai este vindecare pentru tine.
12. Auzit-au popoarele de ruşinea ta şi bocetul tău a umplut pământul, căci cel puternic s-a lovit cu cel puternic şi au căzut amândoi împreună".
13. Cuvântul pe care l-a grăit Domnul proorocului Ieremia despre năvălirea lui Nabucodonosor, regele Babilonului, ca să lovească pământul Egiptului:
14. "Vestiţi în Egipt şi daţi ştire în Migdol; spuneţi în Nof şi în Tahpanhes, şi ziceţi: Stai şi te găteşte, căci sabia nimiceşte în jurul tău!
15. Ce? Apis a fugit? Cel puternic al tău a căzut? Da, fiindcă Domnul l-a lovit.
16. El înmulţeşte pe cei care se clatină şi cad unii peste alţii, fiecare dintre ei zicând: Să ne sculăm şi să ne întoarcem la poporul nostru, în pământul patriei noastre, departe de sabia ucigătoare.

17. Iar lui Faraon, regele Egiptului, daţi-i nume: "Zarvă care scapă clipa hotărâtoare!"
18. Viu sunt Eu, zice Împăratul, al Cărui nume este Domnul Savaot, pe cât e de adevărat că Taborul este în rândul munţilor şi Carmelul lângă mare, tot atât e de adevărat că el va veni.
19. Fecioară, locuitoarea Egiptului, găteşte-ţi cele trebuitoare pentru bejenie, căci Noful va fi pustiit, dărăpănat şi fără locuitori.
20. Egiptul este o junincă prea frumoasă peste care s-a năpustit un tăune de la miazănoapte.
21. Şi simbriaşii lui sunt în mijlocul lui ca nişte tauri îngrăşaţi; aceştia s-au întors înapoi, au fugit toţi şi n-au ţinut piept, pentru că a venit asupra lor ziua pieirii lor, timpul pedepsirii lor.
22. Glasul lor se aude ca şuierul şarpelui, vin cu oştire şi tăbărăsc asupra lui cu topoarele, ca tăietorii de lemne;
23. Taie pădurea lui, zice Domnul, căci sunt nenumăraţi, sunt mai mulţi decât lăcustele şi nu mai au număr.
24. Fiica Egiptului batjocorită e dată pe mâna poporului de la miazănoapte.
25. Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel, zice: "Iată, Eu voi pedepsi pe Amon, care se află în No, pe Faraon şi Egiptul, pe dumnezeii şi pe regii lui, pe Faraon şi pe cei ce-şi pun nădejdea în el.
26. Şi-i voi da în mâinile celor ce caută viaţa lor, în mâinile lui Nabucodonosor, regele Babilonului, şi în mâinile slujitorilor lui. Dar după aceea Egiptul va fi iarăşi locuit, ca în zilele de altădată, zice Domnul.
27. Iar tu, Iacove, robul Meu, nu te teme şi nu te înspăimânta Israele! Căci iată, Eu te voi elibera din ţară depărtată şi neamul tău îl voi aduce din ţara robiei lui; Iacov se va întoarce şi va trăi liniştit şi paşnic şi nimeni nu-l va înspăimânta.
28. Iacove, robul Meu, nu te teme, zice Domnul, căci Eu sunt cu tine şi voi pierde toate neamurile printre care te-am împrăştiat, iar pe tine nu te voi pierde, ci numai te voi pedepsi cu măsură, căci nepedepsit nu te voi lăsa".

Capitolul 47 - Profeţie asupra celor de alt neam

1. Cuvântul Domnului care a fost către proorocul Ieremia pentru filisteni, înainte de a lovi Faraon, Gaza.
2. Aşa zice Domnul: "Iată se ridică ape de la miazănoapte şi cresc ca un fluviu ieşit din matcă, îneacă ţara şi tot ce cuprinde ea, cetăţile şi locuitorii lor. Atunci oamenii vor striga şi vor plânge toţi locuitorii ţării,
3. La ropotul zgomotos al copitelor puternicilor lui cai, la vuietul carelor lui şi la huruitul roţilor lui. Părinţii nu se vor mai uita la copiii lor, pentru că mâinile lor vor fi încremenite

4. De groaza zilei aceleia, care vine să piardă pe toţi filistenii şi să răpească Tirului şi Sidonului orice nădejde de ajutor, căci va pustii Domnul pe filisteni, rămăşiţa insulei Caftor.
5. Gaza a pleşuvit şi va pieri Ascalonul, cu rămăşiţa văilor lui". Până când îţi vei face tăieturi de jale în piele?
6. Până când vei tăia, sabia Domnului? Până când nu te vei linişti? Întoarce-te în teaca ta, opreşte-te şi te linişteşte!
7. Dar cum să te linişteşti, când ţi-a dat Domnul poruncă împotriva Ascalonului şi împotriva ţărmului mării? Într-acolo te-a îndreptat El".

Capitolul 48 - Profeţie asupra Moabului

1. Asupra Moabului, aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Vai de Nebo, că e pustiit! Chiriataimul este acoperit de ruşine şi luat. Cetatea este acoperită de ruşine şi înrobită!
2. Nu mai este slava Moabului! În Heşbon se urzesc rele împotriva lui, zicând: "Să mergem şi să-l ştergem dintre neamuri!" Şi tu, Madmen, vei pieri! Sabia vine în urma ta!
3. Strigăte se aud din Horonaim, căci e pustiire şi dărâmare grozavă.
4. Moab e zdrobit şi copiii lui au ridicat bocet.
5. Pe suişul de la Luhit se ridică plânsete peste plânsete şi pe povârnişul din Horonaim se aud strigăte de nenorocire:
6. Fugiţi! Scăpaţi-vă viaţa şi fiţi asemenea asinului sălbatic din pustiu.
7. Şi fiindcă te-ai încrezut în lucrările şi în vistieriile tale vei fi luat şi tu. Chemoşul va merge în robie cu preoţii şi cu mai-marii săi, toţi împreună.
8. Va veni pustiitorul asupra fiecărei cetăţi şi cetatea nu va rămâne nedărâmată; va pieri valea şi şesul şi se va pustii, precum a zis Domnul.
9. Daţi un mormânt lui Moab, căci el va fi cu totul pustiit. Cetăţile lui vor fi prefăcute în pustiu şi nu vor mai avea locuitori.
10. Blestemat să fie tot cel ce face lucrurile Domnului cu nebăgare de seamă şi blestemat fie tot cel ce opreşte sabia lui de la sânge!
11. Moab din tinereţea lui a fost liniştit, se odihnea pe drojdia sa şi n-a fost trecut din vas în vas, nici în robie n-a fost. De aceea a rămas în el gustul său şi mirosul său nu s-a schimbat.
12. De aceea iată vin zile, zice Domnul, când voi trimite la el pritocitori, care îl vor pritoci şi vor strica vasele şi urcioarele lui le vor sparge.
13. Şi va fi ruşinat Moab pentru Chemoş, după cum casa lui Israel a fost ruşinată pentru Betel, nădejdea ei.
14. Cum puteţi voi să ziceţi: "Noi suntem oameni viteji şi tari pentru război?"

15. Moab este pustiit, cetăţile lui ard şi tinerii lui aleşi s-au dus la junghiere, zice Împăratul al Cărui nume este Domnul Savaot.
16. Aproape este pieirea Moabului şi nenorocirea lui vine în grabă mare.
17. jeliţi-l toţi vecinii lui şi toţi cei ce cunoaşteţi numele lui ziceţi: Cum s-a sfărâmat toiagul puterii, sceptrul slavei!
18. Fecioară, locuitoarea Dibonului, coboară-te din înălţime şi şezi în pământ ars de soare, căci pustiitorul Moabului vine la tine şi va dărâma întăriturile tale.
19. Stai la drum şi priveşte, locuitoarea Aroerului, şi întreabă pe cel care fuge şi pe cel scăpat: Ce s-a întâmplat?
20. Ruşinat este Moabul, căci este biruit. Plângeţi şi strigaţi, daţi de veste în Amon că Moabul este pustiit.
21. Judecata a venit împotriva ţării din şes, împotriva Holonului şi a Iahţei, împotriva Mefaatului şi a Dibonului,
22. Împotriva lui Nebo şi a Bet-Diblataimului.
23. Împotriva Chiriataimului şi a Bet-Gamului, împotriva Bet-Meonului şi a Cheriotului,
24. Împotriva Bosrei şi împotriva tuturor cetăţilor ţării Moabului, de aproape şi de departe.
25. S-a tăiat cornul Moabului şi braţul lui este zdrobit, zice Domnul.
26. Îmbătaţi-l, căci s-a ridicat împotriva Domnului. Tăvălească-se Moabul în vărsătura sa şi de râs să fie.
27. N-a fost Israel de râsul tău? Oare a fost el prins printre tâlhari, de clătinai din cap ori de câte ori vorbeai cu el?
28. Părăsiţi cetăţile şi trăiţi pe stânci, locuitori ai Moabului, şi veţi fi ca porumbeii care-şi fac cuiburile pe la intrarea peşterilor.
29. Auzit-am de mândria Moabului, de mândria lui cea nemăsurată, de trufia lui şi de îngâmfarea lui, de înfumurarea lui şi de semeţia inimii lui.
30. Eu cunosc îndrăzneala lui, zice Domnul, lăudăroşeniile lui, vorbele goale şi faptele deşarte.
31. De aceea voi plânge pe Moab şi voi striga pentru Moabul întreg; voi suspina după oamenii din Chir-Heres.
32. Şi te voi plânge pe tine, vie din Sibma, cu mai mult plânset decât Iazerul; ramurile tale s-au întins peste mare, ajuns-au până la Iazer, pustiitorul a năvălit asupra roadelor tale celor văratice şi asupra strugurilor copţi.
33. Bucuria şi veselia au fost luate din Carmel şi din rara Moabului; voi seca vinul din teascuri şi nimeni nu va mai călca teascul cu strigăte de veselie; va fi strigăt de război şi nu strigăt de bucurie.
34. De la Heşbon până la Eleale şi Iahaţ, de la Ţoar până la Horonaim şi până la Eglat-Şelişia vor ridica glas de tânguire, căci apele Nimrimului vor seca.

35. Voi stârpi din Moab, zice Domnul, pe cei ce aduc jertfe pe locuri înalte şi pe cei ce tămâiază pe dumnezeii lui.
36. De aceea inima Mea geme pentru Moab, ca un fluier; geme inima Mea ca un fluier pentru oamenii din Chir-Heres, căci au pierit bogăţiile adunate de ei;
37. Fiecare îşi are capul ras, fiecare îşi are barba tunsă; toţi au tăieturi pe mâini şi peste coapse sac.
38. Pe toate acoperişurile Moabului şi în pieţele lui nu este decât o jale, căci am sfărâmat Moabul, ca pe un vas de aruncat, zice Domnul.
39. Cum a fost zdrobit!, vor zice plângând. Cum s-a acoperit Moabul de ruşine, întorcând spatele! Şi va fi Moabul de râs şi de groază pentru toţi cei ce-l înconjoară;
40. Căci aşa zice Domnul: Iată, vrăjmaşul ca un vultur va zbura şi-şi va întinde aripile sale deasupra Moabului.
41. Oraşele vor fi luate şi cetăţile cucerite; inima vitejilor moabiţi va fi în ziua aceea ca inima unei femei chinuită de durerile naşterii.
42. Moabul va fi şters din numărul popoarelor, pentru că s-a ridicat împotriva Domnului.
43. Groază, groapă şi laţ sunt pentru tine, locuitorule al Moabului, a zis Domnul.
44. Cel ce va scăpa de groază va cădea în groapă; şi cel ce va scăpa de groapă va cădea în laţ, căci Eu voi aduce asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul.
45. Fugarii obosiţi s-au oprit la umbra Heşbonului, dar a ieşit foc din Heşbon, şi din inima Sihonului flăcări, şi va mistui tâmplele lui Moab şi creştetul capului fiilor răzvrătirii.
46. Vai ţie, Moab! Pierit-a poporul din Chemoş, că fiii tăi sunt luaţi în robie şi fiicele tale sunt robite.
47. Dar în zilele cele de apoi voi întoarce pe Moab din robie", zice Domnul. Până aici e judecata lui Moab.

Capitolul 49 - Profeţii despre Amon, Edom, Damasc, triburile arabe, Elam

1. Asupra fiilor lui Amon aşa grăieşte Domnul: "Au doară Israel n-are fii? Au doară el n-are moştenitor? Pentru ce, dar, Milcom a pus stăpânire pe Gad şi poporul lui trăieşte în cetăţile acestuia?
2. De aceea, iată vin zile, zice Domnul, când în Raba, cetatea fiilor lui Amon, se va auzi strigăt de război, şi aceasta va fi prefăcută în movilă de dărâmături; cetăţile ei vor fi arse cu foc şi Israel va stăpâni pe cei ce-l stăpâneau, zice Domnul.
3. Plângi Heşbon, că s-a pustiit Ai! Strigaţi, voi fiice din Raba, încingeţi-vă cu sac, plângeţi şi rătăciţi prin livezi, căci Milcom va merge în robie cu preoţii şi cu mai-marii săi, toţi împreună.

4. "Fiică nepăsătoare, tu te lauzi cu Valea ta, tu te încrezi în comorile tale, zicând: "Cine va îndrăzni să vină împotriva mea?"
5. Iată Eu voi aduce asupra ta groază din toate părţile, zice Domnul Dumnezeul Savaot şi veţi fi fugăriţi care încotro şi nimeni nu va aduna pe fugari.
6. Dar după aceea voi întoarce din robie pe fiii lui Amon", zice Domnul.
7. Iar asupra Edomului aşa grăieşte Domnul Savaot: "Au doară nu mai este înţelepciune în Teman? Au doară lipseşte sfatul la cei înţelepţi?
8. Au doară a secat înţelepciunea lor? Fugiţi, întorcând spatele! Ascundeţi-vă în peşteri, locuitori din Dedan, căci voi aduce nenorocire peste Isav, la vremea pedepsirii lui.
9. Dacă ar fi venit la tine culegătorii de struguri, de bună seamă ar fi lăsat puţine bobiţe neculese. De ar fi venit hoţii noaptea, ar fi răpit cât le-ar fi fost de trebuinţă.
10. Eu însă voi jefui pe Isav până la piele, voi descoperi ascunzătorile lui, şi el nu se va putea ascunde. Stârpit va fi neamul lui, fraţii lui şi vecinii lui, şi el nu va mai fi.
11. Lăsaţi orfanii, că Eu voi ţine viaţa lor, şi văduvele tale să creadă în Mine;
12. Căci aşa grăieşte Domnul: Iată, celor ce nu le-a fost dat să bea paharul, îl vor bea negreşit. Au doară numai tu vei rămâne nepedepsit? Nu, nu vei rămâne nepedepsit, ci vei bea negreşit paharul.
13. Căci Mă jur pe Mine Însumi, zice Domnul, că Boţra va fi o groază şi o ruşine, un deşert şi un blestem, şi cetăţile ei vor ajunge ruine veşnice.
14. Auzit-am veste de la Domnul şi sol s-a trimis la popoare să spună: "Adunaţi-vă şi mergeţi împotriva ei şi ridicaţi-vă pentru luptă".
15. Iată Eu te voi face mic între popoare.
16. Starea ta groaznică şi semeţia inimii tale te-au adeverit pe tine, cel ce locuieşti în crăpăturile stâncilor şi care te-ai aşezat pe vârfurile dealurilor! Deşi ţi-ai împletit cuibul tău sus, ca un vultur, şi de acolo te voi arunca, zice Domnul.
17. Edom va fi o groază; toţi cei ce vor trece pe lângă el vor fi uimiţi, vor fluiera, văzând toate rănile lui.
18. Cum au fost aruncate Sodoma, Gomora şi cetăţile vecine cu ele, zice Domnul, tot aşa şi acolo nu va trăi nici om, nici fiu de om nu se va opri în el.
19. Iată-l, se înalţă ca un leu de la obârşiile Iordanului spre sălaşurile întărite; dar Eu îi voi sili să plece cu grăbire din Edom şi cine va fi ales, pe acela îl voi pune peste acesta. Căci cine este asemenea Mie şi ce păstor se va împotrivi Mie?
20. Ascultaţi dar hotărârea Domnului pe care a luat-o El asupra lui Edom şi planurile pe care El le-a gândit împotriva locuitorilor din Teman: "Da, chiar oile cele mai plăpânde vor fi târâte; la vederea lor păşunea lor se va înfiora de spaimă.
21. La vuietul căderii lor se va cutremura pământul şi răsunetul strigătului lor se va auzi până la Marea Roşie.

22. Iată-l se înalţă, ca un vultur, şi zboară şi îşi întinde aripile sale deasupra Boţrei, şi inima războinicilor din Edom va fi în ziua aceea ca inima unei femei ce naşte".
23. Asupra Damascului: "Hamatul şi Arpadul sunt tulburate, căci au primit o veste rea. Inima lor se topeşte de frică; este o mare în furtună care nu se poate potoli.
24. Temutu-s-a Damascul şi a luat-o la fugă; de frică l-au cuprins dureri şi chinuri, ca pe femeia ce naşte.
25. Cum n-a scăpat cetatea slavei, cetatea bucuriei mele!
26. Deci vor cădea tinerii lui pe uliţele lui şi toţi vor pieri în ziua aceea, zice Domnul Savaot.
27. Voi aprinde foc în zidurile Damascului şi el va mistui palatele lui Benhadad".
28. Asupra Chedarului şi asupra regatelor Haţorului, pe care le-a lovit Nabucodonosor, regele Babilonului, aşa grăieşte Domnul: "Sculaţi-vă şi ieşiţi înaintea lui Chedar şi pustiiţi pe fiii Răsăritului!
29. Corturile lor şi turmele lor să fie luate, ţesăturile lor şi toate lucrurile lor şi cămilele lor să fie luate. Şi să li se strige: Groază din toate părţile!
30. Fugiţi, duceţi-vă repede, ascundeţi-vă în prăpăstii, locuitori ai Haţorului, zice Domnul, căci Nabucodonosor, regele Babilonului, a luat hotărâre asupra voastră, şi a urzit un plan împotriva voastră.
31. Sculaţi-vă şi păşiţi împotriva poporului celui paşnic, care trăieşte fără grijă, zice Domnul; acela n-are nici uşi, nici zăvoare şi locuieşte singur.
32. Cămilele lor vor fi date prăzii şi mulţimea turmelor lor răpirii şi-i voi împrăştia în toate vânturile pe aceştia care-şi tund părul de pe tâmple şi din toate părţile lui voi aduce asupra lor pieirea, zice Domnul.
33. Haţorul va fi sălaşul şacalilor şi pustietate veşnică; nu va trăi acolo om, nici fiu de om nu se va opri acolo".
34. Cuvântul Domnului care a fost către Ieremia proorocul împotriva Elamului, la începutul domniei lui Sedechia, regele lui Iuda:
35. "Aşa zice Domnul Savaot: Iată voi sfărâma arcul Elamului, puterea lui de căpetenie,
36. Şi voi aduce asupra Elamului patru vânturi din cele patru margini ale cerului şi-l voi împrăştia în toate vânturile acestea şi nu va fi neam la care să nu ajungă elamiţi izgoniţi;
37. Voi lovi pe elamiţi cu frică înaintea vrăjmaşilor lor şi înaintea celor care vor să le ia viaţa; asupra lor voi aduce nenorociri, mânia Mea aprinsă, zice Domnul, şi în urma lor voi trimite sabie, până îi voi stârpi.
38. Voi pune tronul Meu în Elam şi voi stârpi de acolo pe rege şi pe dregători, zice Domnul.
39. Dar în zilele cele de apoi, voi întoarce pe Elam din robie", zice Domnul.

Capitolul 50 - Profeţie asupra Babilonului

1. Cuvântul pe care l-a rostit Domnul despre Babilon şi despre ţara caldeilor prin Ieremia proorocul:
2. "Vestiţi şi faceţi cunoscut între popoare, ridicaţi steag, spuneţi şi nu tăinuiţi, ci ziceţi: Babilonul e luat, Bel e ruşinat, Merodah e zdrobit, chipurile lui cele cioplite sunt batjocorite şi idolii lui sfărâmaţi.
3. Căci de la miazănoapte s-a ridicat asupra lui poporul care va preface pământul în pustiu şi nimeni nu va locui acolo, nici om, nici dobitoc; toţi se vor ridica şi se vor duce.
4. În zilele acelea şi în vremea aceea, zice Domnul, vor veni fiii lui Israel, şi împreună cu ei vor merge şi fiii lui Iuda şi, plângând, voi căuta pe Domnul Dumnezeul lor;
5. Vor întreba de calea Sionului şi, întorcându-şi feţele spre el, vor zice: Veniţi şi vă uniţi cu Domnul prin legământ veşnic, care nu se va uita.
6. Poporul Meu a fost ca oile cele pierdute; păstorii lor le-au abătut din cale şi le-au împrăştiat prin munţi; rătăcit-au ele din deal în munte şi şi-au uitat staulul lor.
7. Toţi cei ce le găseau le mâncau şi duşmanii lor ziceau: Nu suntem noi de vină, pentru că ele au păcătuit împotriva Domnului, Locaşul neprihănirii, împotriva Domnului, Nădejdea părinţilor lor.
8. Fugiţi din Babilon şi plecaţi din ţara caldeilor şi veţi fi ca berbecii înaintea turmelor de oi.
9. Căci iată, voi ridica şi voi aduce împotriva Babilonului o mulţime de neamuri mari din ţara de la miazănoapte; acelea se vor înşira împotriva lui şi el va fi luat. Săgeţile lor sunt ca ale arcaşului iscusit, nu cad în zadar.
10. Caldeea va fi pradă lor şi pustiitorii ei se vor sătura, zice Domnul.
11. "Căci voi v-aţi bucurat şi v-aţi veselit când aţi răpit moştenirea Mea; zburdaţi ca viţeii pe pajişte, nechezaţi ca armăsarii!
12. Mama voastră va fi în ruşine mare şi aceea care v-a născut va roşi. Iată, că ea va fi cea mai de, pe urmă dintre neamuri: un pustiu, un pământ uscat şi fără apă.
13. De mânia Domnului ţara lor va ajunge nelocuită şi toată va fi pustiu. Tot cel ce va trece prin Babilon se va mira şi va fluiera, văzând toate rănile lui.
14. Aşezaţi-vă în rânduială de bătaie împrejurul Babilonului. Cei ce încordaţi arcul, trageţi în el, nu cruţaţi săgeţile, căci el a păcătuit împotriva Domnului.
15. Ridicaţi strigăt de război împotriva lui din toate părţile; el întinde mâna; căzut-au întăriturile lui şi zidurile lui s-au prăbuşit, căci aceasta este răsplata Domnului! Răzbunaţi-vă pe el!
16. Cum s-a purtat el, aşa purtaţi-vă şi voi! Stârpiţi din Babilon pe cel ce seamănă şi pe cel ce lucrează cu secera în vremea secerişului! De frica sabiei ucigătoare, să se întoarcă fiecare la poporul său şi fiecare să fugă în ţara sa.

17. Pe Israel, turma cea risipită leii l-au prigonit; mai înainte l-a mâncat regele Asiriei, iar acum în urmă Nabucodonosor, regele Babilonului, i-a zdrobit oasele.
18. De aceea, aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi pedepsi pe regele Babilonului şi ţara lui, cum am pedepsit şi pe regele Asiriei,
19. şi voi întoarce pe Israel la păşunea lui şi va paşte el pe Carmel şi în Vasan; sufletul lui se va sătura în muntele lui Efraim şi în Galaad.
20. În zilele acelea şi în vremea aceea se va căuta nedreptatea lui Israel, zice Domnul, şi nu se va afla, se vor căuta şi păcatele lui Iuda şi nu se vor găsi, căci voi ierta pe aceia pe care îi voi lăsa în viaţă.
21. Ridică-te împotriva ţării Merataim, împotriva ţării răzvrătirii şi împotriva locuitorilor din Pecod, ţara pedepsirii! Pustieşte şi nimiceşte, zice Domnul, şi fă tot ce ţi-am poruncit!
22. Strigăte de război se aud în toată ţara şi prăpădul este mare!
23. Cum s-a sfărâmat şi s-a zdrobit ciocanul lumii întregi! Cum a ajuns Babilonul de plâns pe pământ!
24. Întins-am curse pentru tine şi te-ai prins, Babilonule, fără să te aştepţi. Găsit ai fost şi prins, pentru că te-ai ridicat împotriva Domnului.
25. Domnul Şi-a deschis vistieria Sa şi a luat din ea vasele mâniei Sale, pentru că Domnul Dumnezeul Savaot are de lucru în ţara caldeilor.
26. Alergaţi împotriva ei din toate părţile, deschideţi jitniţele ei, călcaţi-o ca pe nişte snopi, nimiciţi-o de tot, ca să nu mai rămână nimic din ea!
27. Ucideţi toţi boii ei! Să meargă la junghiere! Vai lor, căci a venit ziua lor şi vremea pedepsirii lor!
28. Se aude glasul celor ce fug şi al celor care scapă din ţara Babilonului, ca să vestească în Sion răzbunarea Domnului Dumnezeului nostru, răzbunarea cea pentru templul Său!
29. Chemaţi împotriva Babilonului săgetători! Toţi cei ce încordaţi arcul, aşezaţi-vă tabăra împrejurul lui, ca nimeni să nu scape din el! Răsplătiţi-i după faptele lui! Cum s-a purtat el, aşa să vă purtaţi şi voi cu el, căci el s-a ridicat împotriva Domnului, împotriva Sfântului lui Israel.
30. De aceea vor cădea tinerii lui pe uliţele lui şi toţi oştenii lui vor fi pierduţi în ziua aceea, zice Domnul.
31. Iată, Eu sunt împotriva ta, "trufaşule", zice Domnul Savaot, căci a venit ziua ta şi timpul pedepsirii tale.
32. Şi se va împiedica "trufaşul" şi va cădea şi nimeni nu-l va ridica. Voi aprinde foc în cetăţile lui şi acesta va mistui toate împrejurul lui.
33. Aşa zice Domnul Savaot: Apăsaţi sunt fiii lui Israel, ca şi fiii lui Iuda, şi toţi cei ce i-au robit îi ţin tare şi nu vor să le dea drumul.

34. Dar Răscumpărătorul lor este puternic şi numele Lui este Domnul Savaot. Acesta va apăra pricina lor, ca să liniştească ţara şi să facă pe locuitorii Babilonului să tremure.
35. Sabie împotriva caldeilor, zice Domnul, şi împotriva locuitorilor Babilonului şi a căpeteniilor lui şi a înţelepţilor lui.
36. Sabie împotriva proorocilor minciunii, ca ei să-şi piardă mintea! Sabie împotriva oştenilor lui: să se teamă!
37. Sabie împotriva cailor şi a carelor lui şi împotriva a toată mulţimea de oameni din el: să fie ca nişte femei! Sabie împotriva comorilor lui: să fie jefuite!
38. Uscăciune peste apele lui: să sece! Fiindcă aceasta este o ţară de idoli şi au înnebunit cu idolii lor.
39. Acolo se vor aşeza fiarele pustiului cu şacalii şi vor trăi în ea struţii; în veci nu va mai fi locuită şi din neam în neam nu vor locui acolo oameni.
40. Cum au fost aruncate de Domnul Sodoma şi Gomora şi cetăţile vecine cu ele, zice Domnul, aşa şi aici nici un om nu va trăi, nici fiu de om nu va poposi acolo.
41. Iată vine de la miazănoapte un popor mare şi regi mulţi se ridică de la marginile pământului.
42. Şi ţin în mână arc şi suliţă; aceştia sunt cruzi şi nemilostivi şi glasul lor e zgomotos ca marea, şi vin pe cai, ca unii care sunt gata să lupte cu tine, fiica Babilonului!
43. Auzit-a regele Babilonului veste despre ei şi au început să-i tremure mâinile; l-a cuprins întristarea şi dureri ca ale femeii ce naşte.
44. Iată ca un leu se ridică din tufişurile Iordanului spre păşunea totdeauna verde! Dar Eu îl voi face să plece cu grăbire de acolo şi voi aşeza acolo pe cel pe care l-am ales. Căci cine este asemenea Mie? Şi cine-Mi va cere socoteală? Şi ce păstor se va împotrivi Mie?
45. Ascultaţi dar hotărârea Domnului pe care a luat-o El împotriva Babilonului şi planurile pe care le-a făcut El împotriva ţării caldeilor! Da, vor fi târâţi ca oile cele mărunte; la vederea lor păşunea lor se va înfiora de spaimă.
46. La vuietul luării Babilonului tremură pământul şi un strigăt se întinde printre neamuri".

Capitolul 51 - Profeţie asupra Babilonului (continuare)

1. Aşa zice Domnul: "Iată, voi ridica împotriva Babilonului şi a locuitorilor ţării caldeii un duh nimicitor.
2. Şi voi trimite la Babilon vânturători, care-l vor vântura şi vor pustii ţara lui, căci în ziua nenorocirii vor năvăli asupra lui din toate părţile.
3. Arcaşul să-şi încordeze arcul împotriva arcaşului şi împotriva celui ce se laudă cu platoşele sale, şi să nu cruţe pe tinerii lui! Nimiciţi toată oştirea lui!

4. Să cadă răniţi de moarte în ţara caldeilor şi străpunşi pe străzile Babilonului.
5. Căci Iuda şi Israel n-au rămas văduvi de Dumnezeul lor, de Domnul Savaot, şi ţara caldeilor e plină de păcate înaintea Sfântului lui Israel.
6. Fugiţi din Babilon, şi fiecare să-şi scape viaţa, ca să nu pieriţi pentru fărădelegile lui, căci acesta este timpul răzbunării pentru Domnul, căci El îi va da răsplată.
7. Babilonul a fost în mâna Domnului cupă de aur, care a îmbătat tot pământul; băut-au popoarele din vinul ei şi au înnebunit.
8. Căzut-a fără de veste Babilonul, şi s-a zdrobit. Plângeţi-l şi aduceţi balsam pentru rănile lui, că poate se va vindeca!
9. Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Lăsaţi-l şi haideţi să mergem fiecare în ţara noastră, pentru că osânda lui s-a ridicat până la nori şi a ajuns până la cer!
10. Domnul a scos la lumină dreptatea noastră! Veniţi să vestim în Sion fapta Domnului Dumnezeului nostru!
11. Ascuţiţi săgeţile şi vă umpleţi tolbele! Că Domnul a trezit duhul regilor Mediei, pentru că vrea să nimicească Babilonul. Aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea pentru templul Său.
12. Ridicaţi steagul împotriva zidurilor Babilonului, întăriţi paza, puneţi străjeri, întindeţi curse, căci Domnul a făcut un plan şi a împlinit ceea ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului.
13. O, tu, cel ce locuieşti lângă apele cele mari şi eşti plin de comori, venit-a sfârşitul tău şi măsura lăcomiei tale ţi s-a umplut!
14. Domnul Savaot S-a jurat pe Sine Însuşi şi a zis: "Adevărul grăiesc, că te voi umple de oameni, ca de lăcuste, şi ei vor ridica strigăt de biruinţă".
15. El a făcut pământul cu puterea Sa, a întemeiat lumea cu înţelepciunea Sa şi cu mintea Sa a întins cerurile.
16. La glasul Lui freamătă apele în ceruri şi El ridică nori de la marginile pământului; făureşte fulgerele în mijlocul ploii şi scoate vânturile din vistieriile Sale.
17. Tot omul rătăceşte în ştiinţa sa şi orice argintar se ruşinează de idolul său, căci chipurile turnate de el nu sunt decât minciună; n-au nici o suflare în ele.
18. Aceasta este deşertăciune adevărată, faptă rătăcită şi în vremea pedepsirii lor vor pieri.
19. Dar soarta lui Iacov nu e ca a lor, pentru că Dumnezeul lui este făcătorul a toate, şi Israel este toiagul moştenirii Lui, şi numele Lui este Domnul Savaot.
20. "Ciocan Îmi eşti tu şi armă de război. Cu tine am lovit popoare şi cu tine am stricat regate.
21. Cu tine am lovit cal şi călăreţ şi cu tine am sfărâmat carul şi pe conducătorul lui.

22. Cu tine am lovit bărbat şi femeie, cu tine am bătut tânăr şi bătrân şi cu tine am lovit fecior şi fecioară.
23. Cu tine am lovit păstor şi turmă, cu tine am bătut pe plugar şi boii lui şi cu tine am lovit pe mai-marii ţinuturilor şi pe căpeteniile cetăţilor.
24. Şi voi răsplăti Babilonului şi tuturor locuitorilor caldeii pentru toate relele ce au făcut ei Sionului sub ochii voştri", zice Domnul.
25. "Iată, Eu sunt împotriva ta, munte al nimicirii, care ai pustiit tot pământul; voi întinde împotriva ta mâna Mea, te voi arunca jos de pe stânci şi te voi face munte dogorât de soare, zice Domnul!
26. Nimeni nu va lua din tine pietre de pus în capul unghiului, nici pietre de temelie, ci veşnic vei fi pustiu", zice Domnul.
27. "Ridicaţi steag pe pământ, trâmbiţaţi cu trâmbiţa printre neamuri, pregătiţi neamurile împotriva lui, chemaţi împotriva lui regatele: Ararat, Mini şi Aşchenaz, puneţi căpetenie împotriva lui şi aduceţi cai ca lăcusta cea grozavă.
28. Înarmaţi împotriva lui neamurile şi pe regii Mediei, căpeteniile provinciilor ei şi pe toate căpeteniile cetăţilor ei şi toată ţara de sub stăpânirea lor.
29. Pământul se cutremură şi se zbuciumă, căci se împlineşte împotriva Babilonului planul Domnului de a face pământul Babilonului pustietate fără locuitori.
30. Cei puternici ai Babilonului au încetat lupta, şed în întăriturile lor; secătuitu-s-a puterea lor şi au ajuns ca femeile; locuinţele lor sunt arse şi zăvoarele sfărâmate.
31. Sol după sol, vestitor după vestitor aleargă să dea de ştire regelui Babilonului că cetatea sa e cuprinsă din toate părţile,
32. Că vadurile sunt luate, bălţile cu stuf arse şi ostaşii loviţi de spaimă".
33. Că aşa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: "Fiica Babilonului e asemenea unei arii în timpul treieratului: încă puţin şi vine vremea secerişului".
34. "Mâncatu-m-a şi m-a ros Nabucodonosor, regele Babilonului; făcutu-m-a vas gol; înghiţitu-m-a ca un dragon; umplutu-şi-a pântecele cu bunătăţile mele şi m-a aruncat.
35. Ocara mea şi carnea mea cea sfâşiată să fie asupra Babilonului", să zică ceea ce locuieşte în Sion - "şi sângele meu să fie asupra locuitorilor Caldeii", să zică Ierusalimul.
36. De aceea, aşa zice Domnul: "Iată Eu iau apărarea pricinii tale şi te voi răzbuna şi voi seca marea lui şi canalele lui le voi usca.
37. Babilonul va fi o movilă de dărâmături, adăpost pentru şacali, groază şi batjocură fără locuitori.
38. Ei toţi vor mugi ca nişte lei şi vor mârâi ca nişte pui de leu.
39. În vremea aprinderii lor le voi face ospăţ şi-i voi adăpa, ca să se veselească şi să doarmă somnul de veci şi să nu se mai trezească, zice Domnul.
40. Îi voi coborî ca pe nişte miei la junghiere, ca pe nişte berbeci şi ţapi.

41. Cum a fost luat Şisac! Cum a fost cucerit acela a cărui slavă umplea tot pământul! Cum a ajuns Babilonul spaimă printre neamuri!
42. S-a ridicat marea împotriva Babilonului şi acesta e acoperit de mulţimea valurilor.
43. Cetăţile lui au ajuns pustii, pământul lui sec, ţinut unde nu locuieşte nici un om şi pe unde nu trece fiu de om.
44. Voi pedepsi pe Bel în Babilon şi voi smulge din gura lui cele înghiţite de el; popoarele nu se vor mai îngrămădi spre el de acum înainte. Dar zidurile Babilonului au şi căzut.
45. Ieşi din mijlocul lor, poporul Meu, şi fiecare să-şi scape viaţa de flacăra mâniei Domnului.
46. Să nu slăbească inima voastră şi să nu vă temeţi de zvonul care se va auzi în ţară; căci anul acesta va veni un zvon, iar în anul următor altul şi pe pământ va fi silnicie; tiran peste tiran se va scula.
47. De aceea iată vin zile când voi pedepsi pe idolii Babilonului şi toată ţara lui va fi ruşinată, toţi cei loviţi ai lui vor cădea în mijlocul lui.
48. Atunci cerul şi pământul şi tot ce cuprind ele vor striga de bucurie împotriva Babilonului, căci vin asupra lui pustiitorii de la miazănoapte, zice Domnul.
49. Cum Babilonul a dobândit şi a zdrobit pe israeliţi, aşa vor fi doborâţi şi zdrobiţi în Babilon locuitorii pământului lui.
50. Cei scăpaţi de sabie, plecaţi, nu vă opriţi, aduceţi-vă aminte din depărtare de Domnul şi să-şi găsească Ierusalimul loc în inima voastră.
51. Ne ruşinam când auzeam ocara, şi necinstea acoperea obrazul nostru, când străinii au venit în locul cel sfânt al templului Domnului;
52. Dar în schimb iată vin zile, zice Domnul, când voi pedepsi idolii lui şi tot pământul lui va fi plin de gemetele celor ce sunt ucişi.
53. De s-ar ridica Babilonul până la cer şi de şi-ar întări întru înălţime cetatea sa, tot vor veni din porunca Mea pustiitorii, zice Domnul.
54. Ascultaţi ţipătul care se ridică din Babilon şi uriaşa trosnitură din Caldeea!
55. Că Domnul va pustii Babilonul şi va pune capăt glasului celui mândru al lui. Suna-vor valurile lor, ca apele cele mari, răsuna-va glasul lor.
56. Căci pustiitorul va veni asupra lui, asupra Babilonului, şi apărătorii lui vor fi luaţi şi arcurile lor vor fi sfărâmate, că Domnul Dumnezeul răsplătirilor va da fiecăruia plata cuvenită.
57. Voi îmbăta pe mai-marii lui şi pe înţelepţii iui, pe căpeteniile ţinuturilor lui şi pe căpeteniile cetăţilor lui şi pe ostaşii lui şi vor dormi somnul de veci şi nu se vor mai trezi, zice Domnul, al Cărui nume e Domnul Savaot".
58. Aşa zice Domnul Savaot: "Zidurile cele groase ale Babilonului le voi dărâma până la temelie şi porţile lui cele înalte vor fi arse cu foc. Aşadar în deşert s-au trudit popoarele şi neamurile au muncit pentru foc".

59. Cuvântul pe care proorocul Ieremia l-a încredinţat lui Seraia, fiului Neria, fiul lui Maaseia, când acesta a plecat la Babilon cu Sedechia, regele lui Iuda, în anul al patrulea al domniei lui; Seraia era mare cămăraş.
60. Atunci a scris Ieremia într-o carte toate nenorocirile care trebuia să vină asupra Babilonului.
61. Şi a zis Ieremia către Seraia: "Când vei ajunge la Babilon, caută să citeşti toate cuvintele acestea şi să zici:
62. "Doamne, Tu ai grăit de locul acesta că-l vei pierde aşa încât să nu rămână într-însul nici om, nici animal, ci să fie pustietate veşnică".
63. Şi după ce vei isprăvi de citit cartea aceasta, leagă o piatră de ea şi arunc-o în mijlocul Eufratului şi zi:
64. "Aşa se va cufunda Babilonul şi nu se va mai ridica din acea nenorocire pe care o voi aduce asupra lui şi se va istovi". Până aici este vorbirea lui Ieremia.

Capitolul 52 - Asediul şi căderea Ierusalimului. Sedechia, rob. Jefuirea Ierusalimului. Ducerea'n robie. Eliberarea lui Ioiachim

1. Sedechia era de douăzeci şi unu de ani când a început să domnească şi a domnit în Ierusalim unsprezece ani. Numele mamei sale era Hamutal, fata lui Ieremia din Libna.
2. El a făcut rele în ochii Domnului, precum făcuse şi Ioiachim.
3. De aceea a venit mânia Domnului asupra Ierusalimului şi a lui Iuda până într-atât încât i-a lepădat de la faţa Sa, şi Sedechia a fost dat jos de regele Babilonului.
4. Era în al nouălea an al domniei lui, în luna a zecea, în ziua a zecea a lunii acesteia, când a venit Nabucodonosor, regele Babilonului, cu toată oştirea sa împotriva Ierusalimului, l-a înconjurat şi a făcut împrejurul lui valuri de pământ.
5. Cetatea a stat împresurată până în anul al unsprezecelea al regelui Sedechia.
6. Iar în luna a patra, în ziua a noua a lunii acesteia, s-a întărit foametea în cetate, şi poporul ţării nu mai avea pâine.
7. Atunci s-a făcut o spărtură în cetate, pe unde au ieşit toţi oştenii şi au fugit din cetate noaptea pe porţile ce se aflau între cele două ziduri de lângă grădina regelui; iar caldeii erau împrejurul cetăţii.
8. Şi a alergat oştirea caldeilor după rege şi a ajuns pe Sedechia în şesurile Ierihonului. Atunci toată oştirea lui a fugit de la el.
9. Deci au luat pe rege şi l-au dus la regele Babilonului în Ribla, în ţinutul Hamat, unde acesta l-a judecat.
10. Regele Babilonului a junghiat pe fiii lui Sedechia înaintea ochilor acestuia; a junghiat de asemenea în Ribla şi pe toţi cei mari din Iuda.

11. Iar lui Sedechia i-a scos ochii şi a poruncit să-l încătuşeze cu cătuşe de aramă; şi l-a dus regele Babilonului la Babilon şi l-a pus în casa cea de pază, unde l-a ţinut până în ziua morţii lui.
12. În luna a cincea, în ziua a zecea a lunii acesteia, în anul al nouăsprezecelea al regelui Nabucodonosor, regele Babilonului, a venit Nebuzaradan, căpetenia gărzii, care stătea înaintea regelui Babilonului, la Ierusalim şi a ars templul Domnului,
13. Casa regelui şi toate casele din Ierusalim; toate casele cele mari le-a ars cu foc;
14. Iar oştirea caldeilor, care era cu căpetenia gărzii, a dărâmat toate zidurile dimprejurul Ierusalimului.
15. Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a strămutat pe cei săraci din popor şi tot poporul care rămăsese în cetate şi pe cei care se predaseră regelui Babilonului şi toată rămăşiţa de popor.
16. Şi numai puţini din poporul sărac al ţării au fost lăsaţi de Nebuzaradan, căpetenia gărzii, ca lucrători pentru vii şi ogoare.
17. Caldeii au sfărâmat stâlpii cei de aramă, care se aflau în templul Domnului, postamentele şi marea de aramă care se afla în templul Domnului, şi toată arama lor au dus-o la Babilon.
18. Au luat lighenele, lopeţile, cuţitele şi castroanele, lingurile şi toate vasele de aramă, care erau întrebuinţate la slujbele dumnezeieşti;
19. Şi căpetenia gărzii a mai luat vasele şi cleştele, cazanele şi candelele, căţuile şi cupele - tot ce era de aur şi ce era de argint.
20. De asemenea au luat cei doi stâlpi, marea şi cei doisprezece boi de aramă, care serveau de postament şi pe care regele Solomon îi făcuse pentru templul Domnului. În toate acestea era atâta aramă, cât nu se putea cântări.
21. Fiecare stâlp din aceştia era de optsprezece coţi în înălţime şi o sfoară de doisprezece coţi îl putea cuprinde împrejur, iar grosimea pereţilor lor era de patru degete, căci înăuntru nu erau plini.
22. Coroana unui stâlp era de aramă şi înălţimea ei era de cinci coţi. Şi pereţii ei şi rodiile dimprejur erau toate de aramă. Asemenea coroană cu rodii era şi la celălalt stâlp.
23. De jur împrejur erau nouăzeci şi şase de rodii; tot aşa şi la celălalt stâlp împrejurul coroanei lui erau rodii.
24. Căpetenia gărzii a luat şi pe Seraia arhiereul şi pe Sofonie, preotul al doilea, şi pe trei străjeri ai pragurilor.
25. Din cetate a luat un eunuc, care era căpetenie peste oştiri, şi şapte oameni, care stăteau înaintea regelui şi care se aflau în cetate; au mai luat pe secretarul căpeteniei oştirii, care înscrisese la oştire pe poporul ţării, precum şi şaizeci de oameni din poporul ţării, care s-au găsit în cetate.
26. Pe aceştia i-a luat Nebuzaradan, căpetenia gărzii, şi i-a dus la Nabucodonosor, regele Babilonului, în Ribla.

27. Şi i-a lovit pe ei regele Babilonului şi i-a omorât în Ribla cea din ţara Hamat. Aşa a fost strămutat Iuda din ţara sa.
28. Iată acum poporul pe care l-a strămutat Nabucodonosor: în luna a şaptea, trei mii douăzeci şi trei de oameni;
29. În al optsprezecelea an al lui Nabucodonosor au fost strămutaţi din Ierusalim opt sute treizeci şi două de suflete;
30. În anul al douăzeci şi treilea al lui Nabucodonosor, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a strămutat din -udei şapte sute patruzeci şi cinci de suflete: în total patru mii şase sute de suflete.
31. În anul al treizeci şi şaptelea după strămutarea lui Ioiachim, regele lui Iuda, în luna a douăsprezecea, în douăzeci şi cinci ale lunii, Evil-Merodac, regele Babilonului, în anul întâi al domniei lui, s-a îndurat de Ioiachim, regele lui Iuda, şi l-a scos din închisoare;
32. A vorbit cu el prieteneşte şi a pus scaunul lui mai sus decât al altor regi care erau la el în Babilon.
33. A schimbat hainele lui de închisoare şi Ioiachim a mâncat întotdeauna la masa regelui în toate zilele lui.
34. Hrana lui i s-a dat de la rege zilnic, până la moartea sa, în toate zilele vieţii sale.

Introducere la Plângerile lui Ieremia

Plângerile lui Ieremia:

https://www.academia.edu/49198810/Pl%C3%A2ngerile_lui_Ieremia

https://archive.org/details/plangerile-lui-ieremia

***

Printre bijuteriile poetice ale Vechiului Testament se numără şi Plângerile lui Ieremia, carte numită astfel datorită versiunilor greacă (Septuaginta) şi latină (Vulgata); altfel, în ebraică ea se numeşte eca, după cuvântul de început al textului original: "vai, cum".

Cartea este alcătuită din cinci capitole, cărora le corespund cinci poeme, toate aparţinând genului elegiac, în aria mai generală a literaturii funebre. Autorul plânge - deplânge - starea jalnică în care a ajuns Ierusalimul după cucerirea acestuia de către Nabucodonosor, spectrul înfiorător al unei cetăţi pustiite nu numai de strălucirea unei capitale, ci şi de propriii ei locuitori, mânaţi de cuceritori pe calea exilului.

Cele cinci elegii sunt scrise în formă fixă, după reguli prozodice dintre cele mai riguroase. Primele patru au fiecare câte 22 de strofe, adică numărul literelor din alfabetul ebraic; primul cuvânt al fiecărei strofe începe cu litera respectivă. A cincea elegie nu este marcată cu literele alfabetului, dar are, în schimb, tot 22 de

strofe. La rândul lor, strofele poemelor 1, 2 şi 3 au fiecare câte şase stihuri, ale poemului 4 câte patru, ale poemului 5 câte două. Incantaţia prozodică era, în mare măsură, rezultatul alternanţei dintre versul mai lung (cu număr impar) şi versul următor, mai scurt (cu număr par), dar şi al alternanţei recitative dintre tonurile tari şi cele slabe. Oricum, toate acestea fac parte din taina vechii poezii ebraice, cu care limbile greacă şi latină - şi cu atât mai puţin cele moderne - nu pot avea nimic în comun.

Versiunea de faţă păstrează arhitectura fiecărui poem şi, în limitele posibilului, încearcă echivalenţe prozodice adaptate la virtuţile de astăzi ale limbii române; ca şi în Cartea lui Iov, atunci când o tălmăcire literală nu a fost cu putinţă, textul a păstrat cuvintele nucleice, pe care le-a întregit prin cuvinte întăritoare.

Tradiţiile biblice iudaică şi creştină îl atestă pe profetul Ieremia drept autor al Plângerilor. E cât se poate de evident că autorul a fost contemporan cu evenimentele tragice din preajma căderii Ierusalimului (587 î. H.) şi că imaginile au fost culese direct, prin simţurile proprii, din realitatea imediată, ceea ce nu a împiedicat ca ele să se organizeze după rigorile poeziei cu formă fixă; aceasta demonstrează, o dată mai mult, că Plângerile sunt opera unui mare poet.

(Bartolmeu Anania)

Plângerile lui Ieremia: Capitolul 1 - Plângerea întâi

1. O, cum a rămas pustie cetatea cea cu mult popor! Cum a ajuns ca o văduvă cea mai de frunte dintre neamuri; doamna cetăţilor a ajuns birnică.
2. Noaptea plânge întruna cu lacrimi pe obraz şi dintre toţi câţi o iubeau, nici unul n-o mai mângâie; toţi prietenii au devenit duşmani.
3. Iuda s-a dus în robie, la suferinţă şi la muncă grea; sălăşluieşte printre neamuri şi nu-şi află odihnă. Toţi asupritorii lui l-au prins la strâmtorare.
4. Toate căile Sionului sunt pline de jale şi nimeni nu mai vine la sărbătoare. Toate porţile (cetăţii) sunt pustii, preoţii ei suspină; fecioarele sunt deznădăjduite şi ea este plină de amar.
5. Vrăjmaşii ei sunt biruitori, duşmanii ei sunt cu voie bună; căci Domnul a umilit-o din pricina multelor ei păcate, iar feciorii ei au plecat în robie înaintea asupritorului.
6. Aşa şi-a irosit fiica Sionului toată strălucirea! Căpeteniile ei sunt asemenea cerbilor care nu află păşune şi fug sleiţi de puteri dinaintea urmăritorului.
7. Ierusalimul îşi aduce aminte de zilele ticăloşiei lui şi ale rătăcirii lui, de toate strălucirile pe care le-a avut în străvechile vremuri. Acum însă, când poporul a

căzut în mâna vrăjmaşului şi când nimeni nu-i poate veni în ajutor, duşmanii lui se uită la el şi râd de prăbuşirea lui.
8. Ierusalimul a păcătuit de moarte, pentru aceasta a ajuns de spaimă; toţi cei ce-l cinsteau nu-l mai iau în seamă, căci au văzut goliciunea lui, iar el suspină şi îşi întoarce faţa.
9. Necurăţia lui e lipită de poala hainelor lui căci la sfârşitul lui el nu s-a gândit. El s-a prăbuşit în chip uluitor şi n-are pe nimeni să-l mângâie! "Vezi, Doamne, necazul meu, căci vrăjmaşul biruieşte".
10. Duşmanii au întins mâna spre toate vistieriile lui. El a văzut neamuri intrând în templul său, neamuri cărora le-ai dat poruncă: "Să nu intre în obştea ta!"
11. Tot poporul Tău suspină căutând pâine, şi îşi dau odoarele lor pentru mâncare, ca să-şi ţină viaţa. Vezi, Doamne, şi ia aminte cum am ajuns de ocară!
12. O, voi trecătorilor, priviţi şi vedeţi dacă este vreo durere ca aceea care mă copleşeşte şi cu care Domnul m-a umplut de necaz în ziua întăririi mâniei Lui.
13. Foc a trimis de sus peste oasele mele şi m-a smerit, picioarelor mele le-a întins cursă, şi m-a făcut să dau înapoi; pustiitu-m-a cu totul, iar eu toată ziua bolesc.
14. Jugul păcatelor mele mi-a fost legat de gât de către mâna Lui; strânse ca într-un mănunchi, ele atârnă de grumazul meu; El a făcut să se destrame puterea mea şi m-a dat în mâna celor cărora nu puteam să mă împotrivesc.
15. Domnul a spulberat pe toţi voinicii din mijlocul meu, El a chemat oaste împotriva mea, ca să sfărâme pe voinicii mei. Stăpânul a toate a strivit ca în teasc pe fecioara, fiica lui Iuda.
16. Pentru aceasta eu plâng mereu, din ochii mei izvorăsc lacrimi, căci departe de mine este Mângâietorul, Cel ce-mi îmbărbăta inima. Feciorii mei cu toţii au fost daţi pieirii, căci duşmanul a avut biruinţă.
17. Sionul întinde mâinile sale şi nimeni nu-l mângâie! Domnul a dat poruncă tuturor vrăjmaşilor lui Iacov ca să-l împresoare. Ajuns-a Ierusalimul înaintea ochilor lor ca un lucru spurcat.
18. Drept este Domnul, căci împotriva poruncilor Lui m-am răzvrătit. Luaţi aminte, voi, toate popoarele, şi vedeţi necazul meu: fecioarele mele şi flăcăii mei au fost duşi în robie.
19. Strigat-am către iubiţii mei, dar ei m-au înşelat; preoţii mei şi bătrânii mei au pierit în cetate, când căutau hrană ca să-şi ţină viaţa.
20. Vezi, Doamne, cât sunt de strâmtorat, lăuntrul meu arde! Inima mea se zbuciumă în trupul meu, pentru că m-am răzvrătit foarte. Afară sabia seceră pe feciorii mei, iar înăuntru, moartea.
21. Toţi aud suspinul meu, dar nimeni nu mă mângâie! Toii duşmanii, aflând de nenorocirea mea, se bucură că ai făcut aşa. Să vină peste ei ziua pe care ai făgăduit-o şi să ajungă şi ei ca mine!

22. Toată fărădelegea lor să vină înaintea Ta şi să le faci lor precum mi-ai făcut mie, pentru toate păcatele mele! Căci suspinele mele sunt fără de număr, iar inima mea boleşte.

Capitolul 2 - Plângerea a doua

1. O, cum a acoperit cu nori Domnul întru mânia Lui pe fiica Sionului! Din cer a aruncat pe pământ măreţia lui Israel şi în ziua mâniei Sale nu şi-a adus aminte de aşternutul picioarelor Sale.
2. Domnul a nimicit fără milă toate sălaşele lui Iacov; întru întărâtarea urgiei Lui a doborât la pământ întăriturile fiicei lui Iuda; le-a făcut una cu pământul, a pângărit regatul şi căpeteniile lui.
3. Întru aprinderea mâniei Lui a zdrobit toată puterea lui Israel; înaintea duş-manului şi-a tras dreapta înapoi. El a aprins pe Iacov cu un foc arzător care prăpădeşte de jur împrejur.
4. El a încordat arcul Său ca un duşman, dreapta Sa a stat gata ca a unui vrăjmaş şi a ucis tot ce desfăta ochiul în cortul fiicei Sionului; vărsat-a ca un foc mânia Lui.
6. Prăbuşit-a la pământ ca pe o dumbravă cortul lui, stricat-a locul de sărbătoare. Domnul a făcut să se uite zilele de odihnă în Sion, dispreţuind, în văpaia mâniei Lui, pe rege şi pe preot.
7. Dispreţuit-a Domnul jertfelnicul Său şi S-a îndepărtat de locaşul Său cel sfânt; dat-a zidurile palatelor Sale în mâna duşmanilor care au strigat în templul Domnului ca în zilele de sărbătoare.
8. Găsit-a Domnul cu cale să surpe zidurile fiicei Sionului; întins-a funia şi n-a tras înapoi mâna Sa, până nu le-a nimicit. El a întins jalea peste ziduri şi întăriturі, ce stau laolaltă dărăpănate.
9. Porţile lui s-au afundat în pământ, zăvoarele lor El le-a sfărâmat; regele lui şi căpeteniile sunt pribegi printre neamuri. Lege nu mai au, chiar şi profeţii nu mai primesc vedenii de la Domnul.
10. Stau la pământ şi tac bătrânii fiicei Sionului; pe capul lor şi-au pus ţărână şi s-au încins cu sac; la pământ îşi pleacă fecioarele Ierusalimului capetele lor.
11. Ochii mei se sfârşesc de plâns, lăuntrul meu arde ca văpaia, măruntaiele mele fierb şi fierea mi se varsă pe pământ din pricina zdrobirii fiicei neamului meu, când copiii şi pruncii stau sleiţi de putere în pieţele cetăţii,
12. Zicând mamei lor: "Unde este pâine, unde este vin?" Ei cad sleiţi de putere ca doborâţi de sabie pe pieţele cetăţii şi îşi dau sufletul la sânul maicii lor.
13. Cu cine te voi asemăna, cu cine aş putea să te pun alături, o, fiică a Ieru-salimului! Cu cine te-aş pune faţă în faţă, ca să te pot mângâia, o, fecioară, fiică a Sionului? Căci neţărmurită ca marea este năruirea ta! Cine ar putea să te tămăduiască?

14. Profeţii tăi au avut pentru tine vedenii zadarnice şi arătări şi nu ţi-au dat pe faţă fărădelegea ta, ca să-ţi schimbe calea ta, ci ţi-au arătat vedenii înşelătoare şi aducătoare de pieire.
15. Bat spre tine din palme toţi cei ce trec pe cale, fluieră şi clatină din cap pentru fiica Ierusalimului: "Aceasta este, oare, cetatea pe care o numeau cununa frumuseţii, bucuria a tot pământul?"
16. Către tine toţi vrăjmaşii tăi cască gura lor, fluieră, scrâşnesc din dinţi, zicând: "Am nimicit-o. Da, aceasta este ziua pe care noi o aşteptam; am aflat-o şi o vedem".
17. Împlinit-a Domnul hotărârea Sa, adus-a la îndeplinire cuvântul Său, spus din zilele străvechi; prăbuşit-a fără milă, bucurat-a pe vrăjmaşul tău, înălţat-a puterea apăsătorilor tăi.
18. Strigă către Domnul, tu fecioară, fiică a Sionului! Să curgă lacrimile tale ca un şuvoi, zi şi noapte; nu înceta, ochiul tău să nu zăbovească!
19. Scoală, jeleşte-te în timpul nopţii, la început de strajă; varsă-ţi inima ta ca apa înaintea feţei Celui Atotstăpânitor. Către El ridică mâna ta pentru viaţa pruncilor tăi, care se prăpădesc de foame la colţul tuturor uliţelor.
20. Vezi, o, Doamne, şi priveşte cui ai făcut aceasta! Să mănânce femeile rodul pântecelui lor, copiii pe care îi poartă în braţe? Să fie ucişi în templu, Doamne, preotul şi profetul?
21. Stau culcaţi la pământ pe uliţe tânăr şi bătrân. Fecioarele şi flăcăii mei de sabie au căzut; Tu i-ai ucis în ziua mâniei Tale, jertfitu-i-ai fără de milă.
22. Chemat-ai ca la sărbătoare pe toţi cei ce au sălaş în jurul meu. Şi în ziua mâniei Domnului n-a scăpat, nici n-a rămas vreunul; pe cei care i-am purtat în braţe şi i-am făcut mari, mi i-a nimicit duşmanul.

Capitolul 3 - Plângerea a treia

1. Eu sunt omul care am văzut nenorocirea sub varga aprinderii Lui.
2. El m-a purtat şi m-a dus în întuneric şi în beznă.
3. Da, împotriva mea întoarce şi iar întoarce în toată vremea mâna Sa.
4. Mistuit-a trupul meu şi pielea mea, zdrobit-a oasele mele;
5. A ridicat zid împotriva mea şi m-a înconjurat de venin şi de zbucium,
6. Mutându-mă în împărăţia morţi, ca pe morţii cei din veac.
7. M-a împrejmuit cu zid şi n-am pe unde să ies, îngreuiat-a lanţurile mele;
8. Chiar când strig şi răcnesc, rugăciunea mea nu se aude;
9. El a astupat cărările mele cu piatră şi a întortochiat potecile mele.
10. El a ajuns pentru mine ca un urs la pândă, ca un leu în ascunzătoare.
11. Rătăcit-a căile mele, m-a sfâşiat şi m-a pustiit;
12. A încordat arcul Său şi m-a aşezat ca ţintă săgeţii Sale,

13. Trimiţând în rărunchii mei pe fiii tolbei Sale.
14. Făcutu-m-am de râs faţă de poporul meu, cântecul lor de batjocură în fiecare zi.
15. El m-a săturat de amărăciuni, adăpatu-m-a cu pelin.
16. A zdrobit de piatră dinţii mei şi m-a afundat în cenuşă.
17. Tu ai răpit pacea sufletului meu, uitat-am fericirea
18. Ţi-am zis: "S-a dus puterea vieţii mele şi nădejdea mea în Domnul".
19. Adu-ţi aminte de nevoia şi necazul meu, de pelin şi otravă!
20. Să-ţi aduci aminte că împovărat este în mine sufletul meu.
21. Aceasta voi pune-o la inimă, de aceea voi nădăjdui:
22. Milele Domnului nu s-au sfârşit, milostivirile Lui nu încetează.
23. În fiecare dimineaţă sunt altele, credincioşia Ta este mare!
24. "Partea mea este Domnul, a zis sufletul meu, de aceea voi nădăjdui în El".
25. Bun este Domnul cu cei ce se încred în El, pentru omul care Îl caută.
26. Bine este să aştepţi în tăcere ajutorul Domnului.
27. Bine este omului să poarte un jug din tinereţile lui.
28. Să stea la o parte în tăcere, dacă Domnul îi dă poruncă!
29. Să atingă pulberea cu buzele lui; poate mai este nădejde!
30. Să dea obrazul lui spre lovire şi să se sature de ocară!
31. Căci Domnul nu aruncă pe oameni pentru totdeauna;
32. Ci El pedepseşte şi are milă după mulţimea milelor Lui.
33. Că nu de bună voie umileşte şi pedepseşte pe fiii oamenilor.
34. Când călcăm în picioare pe toţi robii pământului,
35. Când călcăm dreptatea omului înaintea feţei Celui Preaînalt,
36. Când nu dăm dreptate cuiva în pricina lui, oare Stăpânul a toate nu vede?
37. Cine este Cel ce a grăit şi s-a făcut, fără numai Domnul, Care a poruncit?
38. Nu iese oare din gura Celui Preaînalt binele şi răul?
39. De ce suspină omul toată viaţa, fiecare pentru păcatul lui?
40. Să cercetăm căile noastre, luând aminte şi întorcându-ne la Domnul!
41. Să ridicăm inimile şi mâinile noastre la Domnul din cer!
42. Noi am păcătuit şi ne-am răzvrătit şi Tu ne-ai iertat.
43. Tu Te-ai înveşmântat cu mânie şi ne-ai urmărit; Tu ai ucis fără milă;
44. Tu Te-ai ascuns în nori, ca să nu străbată rugăciunea la Tine;
45. Tu ai făcut din mine o măturătură şi un gunoi, în mijlocul popoarelor.
46. Toţi duşmanii noştri au deschis gura împotriva noastră;
47. De spaimă şi de groapă am avut parte, de pustiire şi de ruină.
48. Şuvoaie de apă lăcrimează ochiul meu, din pricina prăpădului fiicei poporului meu.
49. Ochiul meu varsă lacrimi fără încetare, căci nu este uşurare,
50. Până să se uite în jos şi să privească Domnul din ceruri.
51. Ochiul meu mă doare din pricina fiicelor cetăţii mele.

52. Ca pe o pasăre m-au vânat fără cuvânt vrăjmaşii mei,
53. Au vrut să nimicească în groapă viaţa mea, şi au aruncat cu pietre în mine.
54. Ape năvăleau peste capul meu şi cugetam: "Sunt pierdut!"
55. Chemat-am numele Tău, Doamne, din groapa cea mai dedesubt.
56. Tu ai auzit glasul meu: "Nu astupa urechea la suspinul şi strigătul meu".
57. Tu erai aproape în ziua când Te-am strigat şi ai zis: "Nu-ţi fie frică!"
58. O, Doamne, Tu ai judecat pricina mea, Tu ai izbăvit viaţa mea!
59. Văzut-ai, Doamne, apăsarea mea, ajută-mi şi-mi fă dreptate!
60. Tu ai văzut toată răzbunarea lor, toate uneltirile lor împotriva mea;
61. O, Doamne, Tu ai auzit ocările lor, toate chibzuielile lor împotriva mea,
62. Graiurile potrivnicilor mei şi gândul lor ascuns împotriva mea.
63. Priveşte: de stau sau de se scoală, eu sunt de râsul lor!
64. Răsplăteşte-le, Doamne, după faptele mâinilor lor,
65. Dă-le învârtoşare inimii, blestemul Tău să fie pentru ei!
66. Urmăreşte-i cu mânie şi nimiceşte-i sub cerurile Tale, Doamne!

Capitolul 4 - Plângerea a patra

1. O, cum s-a întunecat aurul, şi cel mai curat aur şi-a schimbat faţa; pietrele nestemate vărsate au fost la colţul tuturor uliţelor!
2. Feciorii Sionului, cei mai de seamă altădată, cântăriţi cu aur, cum au ajuns să fie socotiţi ca vasele de lut, lucru de mână de olar!
3. Chiar şi şacalii îşi dau sânul, ca puii lor să sugă, dar fiica poporului meu ajuns-a crudă, ca struţii în pustiu.
4. Din pricina setei lipitu-s-a limba sugaciului de cerul gurii lui; copiii cer pâine, dar nimeni nu le-o întinde.
5. Cei care mâncau odinioară mâncăruri alese cad de foame pe uliţe; cei care au fost crescuţi în purpură stau trântiţi în gunoi.
6. Vina fiicei poporului meu a fost mai mare decât a Sodomei, prăbuşită într-o clipă, nu de mână omenească.
7. Căpeteniile ei erau mai strălucitoare decât zăpada, mai albe decât laptele; trupul lor era mai roşu decât mărgeanul, ca safirul era înfăţişarea lor.
8. Chipul lor a ajuns mai negru decât funinginea, pe uliţe nu-i poţi cunoaşte; pielea lor s-a zbârcit pe oase, s-a uscat ca o aşchie de lemn.
9. Mai fericiţi au fost cei care au căzut de sabie, decât cei morţi de foame, care se prăpădesc încet, doborâţi de lipsa roadelor de pe câmp.
10. Femeile, deşi miloase, au fiert cu mâinile lor copiii şi i-au mâncat în vremea căderii fiicei poporului meu.
11. Sfârşit-a Domnul mânia, vărsat-a pe deplin urgia aprinderii Lui; şi în Sion a aprins un foc care l-a mistuit.

12. Nici n-ar fi putut să creadă regii pământului şi toţi locuitorii lumii că vrăjmaşul şi apăsătorul ar putea să intre pe porţile Ierusalimului!
13. Dar s-a întâmplat, din pricina păcatelor profeţilor (mincinoşi) şi a fărădelegilor preoţilor, care au vărsat în mijlocul lui sângele celor drepţi.
14. Pe uliţe rătăceau pătaţi de sânge, şi nimeni nu se atingea de hainele lor.
15. "Păziţi-vă! Un necurat!" Striga lumea după ei. "Fugiţi, la o parte, nu-i atingeţi!" Şi dacă mai voiesc să rătăcească undeva - se zicea printre neamuri - n-ar trebui să rămână aici!
16. Faţa plină de mânie a Domnului i-a risipit pe ei. Pe preoţi nimeni nu-i mai lua în seamă, de bătrâni nu se îndura.
17. Şi ochii noştri se sting de supărare, aşteptând zadarnic un ajutor! Din turnul nostru ne-am uitat departe spre un popor al cărui ajutor nu vine.
18. Şi pândeau paşii noştri ca să nu umblăm prin pieţele noastre. Sfârşitul nostru se apropia, sosise!
19. Prigonitorii noştri erau mai iuţi decât vulturii de pe cer; umblau după noi prin munţi, ne pândeau în pustiu.
20. Suflarea vieţii noastre, unsul Domnului, a fost prins în groapa lor - acela despre care noi ziceam: "La umbra lui vom vieţui printre popoare".
21. Bucură-te şi te veseleşte, fiica Edomului, tu care locuieşti în pământul Uţ; şi la tine va veni cupa; vei bea şi te vei lăsa goală.
22. Fărădelegea ta, o, fiică a Sionului, s-a sfârşit; la fel robia. Dar ţie îţi cercetează păcatele, o, fiică a Edomului, şi dă pe faţă fărădelegile tale!

Capitolul 5 - Plângerea a cincea

1. Adu-ţi aminte, Doamne, de cele întâmplate, şi vezi ocara noastră!
2. Moştenirea şi casele noastre au căzut în mâna celor străini, de alt neam.
3. Am ajuns orfani, fără de tată, mamele noastre sunt văduve.
4. Bem apa noastră cu bani, lemnele noastre le primim cu plată.
5. Pe grumajii noştri stau prigonitorii şi, deşi n-avem puteri, nu ne dau răgaz.
6. Întindem mâna către Egipt şi Asiria ca să ne sature de pâine.
7. Părinţii noştri au greşit şi nu mai sunt, dar noi purtăm fărădelegile lor.
8. Slugi ne stăpânesc şi nimeni nu vine să ne scoată din mâna lor.
9. Cu primejdia vieţii noastre ne agonisim pâinea, în faţa sabiei care ne ameninţă în pustiu.
10. Pielea noastră s-a înnegrit ca un cuptor de văpaia foametei.
11. Ei au batjocorit femeile în Sion, fecioarele din cetăţile lui Iuda.
12. Căpeteniile au fost spânzurate de mâna lor, feţele bătrânilor nu au mai fost luate în seamă.
13. Flăcăii au învârtit la râşniţă şi tinerii s-au poticnit cărând lemne.

14. Bătrânii nu mai stau la poartă, cei tineri nu mai cântă din alăute.
15. S-a dus veselia inimii noastre, jocul nostru s-a schimbat în plâns.
16. Căzut-a cununa de pe capul nostru; vai nouă, că am păcătuit!
17. Pentru aceasta inima noastră tânjeşte şi ochii s-au întunecat.
18. Muntele Sionului a rămas pustiu şi pe el se plimbă vulpile.
19. Tu, Doamne, împărăţeşti în veci şi scaunul Tău în neam de neam!
20. Pentru ce vrei să ne uiţi, să ne părăseşti atât de multă vreme?
21. Întoarce-Te către noi şi ne vom întoarce; înnoieşte zilele noastre ca în vremea cea de demult!
22. Sau Tu ne-ai urgisit şi Te-ai mâniat pe noi, fără măsură?

Sfântul Efrem Sirul - Tâlcuire la cartea profetului Ieremia (pdf)

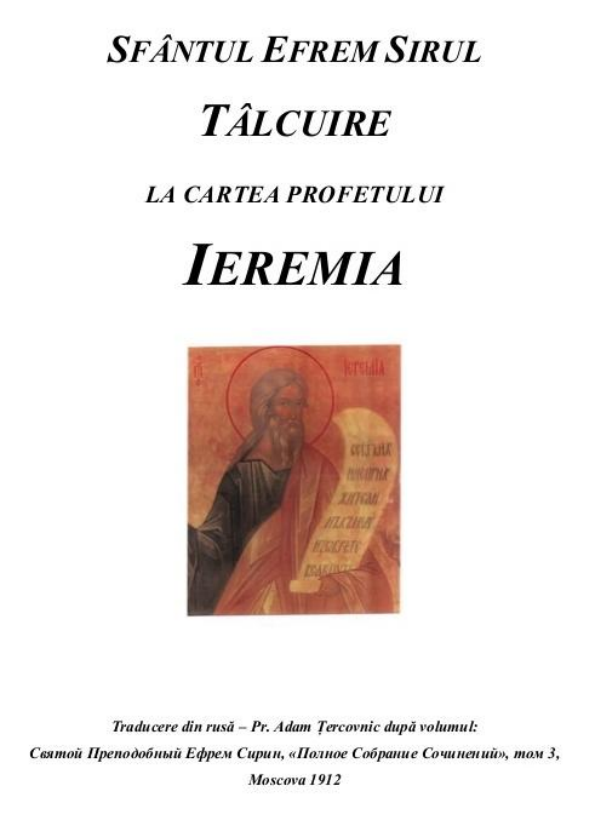

Sfântul Efrem Sirul - Tâlcuire la cartea profetului Ieremia editat:

https://www.academia.edu/101091654/Sf%C3%A2ntul_Efrem_Sirul_T%C3%A2lcuire_la_cartea_profetului_Ieremia

https://archive.org/details/talcuire-la-cartea-pr.-ieremia-edit

***

Sfântul Efrem Sirul - Tâlcuire la cartea profetului Ieremia:

https://www.academia.edu/42907024/Sf%C3%A2ntul_Efrem_Sirul_T%C3%A2lcuire_la_cartea_profetului_Ieremia

***

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului prooroc Ieremia

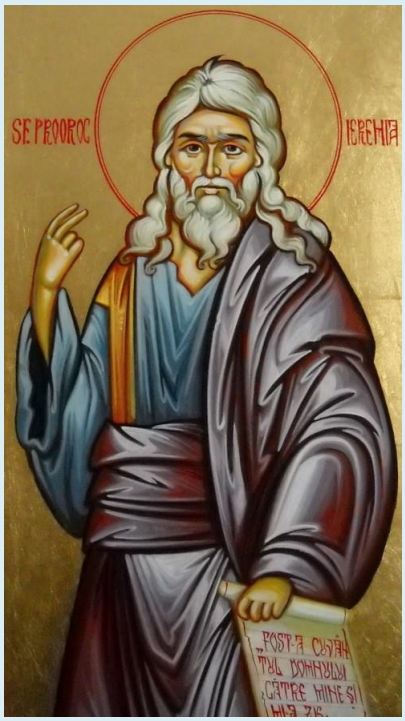

Cuvant Ortodox - Sfântul prooroc Ieremia - 1 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=0S6I3NAkbe0&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=3

***

Sfântul prooroc Ieremia a fost din Anatot, cetatea preoţilor, în partea lui Veniamin, cetate departe de Ierusalim ca la trei mile, născut după tată, Helchie, mai marele preot. El a fost ales şi sfinţit prooroc din pântecele maicii sale, precum însuşi Domnul i-a prezis despre aceasta: ***Mai înainte de a te zămisli în pântece te-am cunoscut şi mai înainte de a ieşi tu din coapse te-am sfinţit şi te-am pus prooroc între neamuri.***

Sfântul Ieremia, după mărturia Sfântului Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, a fost feciorelnic în toată vremea vieţii sale şi trimis de Dumnezeu preot, învăţător şi prooroc.

El a început a prooroci din vârsta copilărească, precum este arătat în capitolul întâi al cărţii lui, unde zice către Dumnezeu: ***Stăpâne Doamne, iată, nu ştiu să grăiesc, căci eu sunt prunc.*** Iar Domnul, dând prunciei lui înţelegerea bărbatului celui desăvârşit, a zis către dânsul: ***Nu zice că prunc sunt eu, căci către toţi la care te***

voi trimite vei merge şi vei grăi toate câte voi porunci ţie. Nu te teme de faţa lor, căci Eu sunt cu tine ca să te izbăvesc.

Acestea zicându-i Domnul, a atins cu mâna Sa gura lui Ieremia şi a zis: ***Iată, am dat cuvintele Mele în gura ta. Iată, te-am pus astăzi peste neamuri, peste împăraţi, ca să dezrădăcinezi, să strici, să risipeşti şi să biciuieşti păcatele cele de moarte şi fărădelegile poporului, şi iarăşi să zideşti şi să propovăduieşti pocăinţa şi întoarcerea spre viaţă.*** Acest cuvânt al Domnului către Ieremia a fost în zilele lui Iosie, împăratul Iudeii, în anul al 13-lea al împărăţiei lui.

Pe vremea aceea Sfântul Ieremia era de 15 ani, şi într-un copil atât de tânăr a început darul lui Dumnezeu a lucra lucruri mari.

Într-acele vremuri, poporul iudeu, deşi slujea Dumnezeului Celui adevărat, Care l-a scos din Egipt, însă nu-I slujeau cu adevărat. Ci, răzvrătindu-se de neamurile cu care se amestecaseră şi cu ale căror obiceiuri se deprinseseră, cea mai mare parte din ei slujeau şi urâciunii idoleşti. Şi erau idoli stătători nu numai în jurul Ierusalimului, pe dealuri şi prin văi, ci chiar şi în Ierusalim, lângă biserica Domnului cea zidită de Solomon, cărora le aduceau jertfe ca şi lui Dumnezeu Cel adevărat.

Deci, ***mâniindu-se Domnul asupra acelui popor, îi gătea lui grabnică risipire şi pierdere, lucru pe care l-a arătat lui Ieremia prin toiagul cel de nuc şi prin căldarea care ardea dedesubt. Pentru că toiagul cel de nuc, însemna grabnica pedeapsă a lui Dumnezeu, că nu va întârzia Răsplătitorul cel drept a certa cu toiag fărădelegile şi nedreptăţile lor cu bătăi; iar căldarea care ardea dedesubt, însemna că cetatea Ierusalimului se va umple de sânge şi va fierbe cu tulburare, pierzându-se cu sabie şi cu foc de vrăjmaşii care erau să năvălească asupra ei.*** Domnul poruncea lui Ieremia, proorocul Său, să vestească poporului mânia lui Dumnezeu care venea asupra lor şi să-i sfătuiască spre pocăinţă.

Deci, Sfântul Ieremia a proorocit în zilele împăratului Iosie, precum s-a zis, şi în zilele lui Ioahaz, fiul lui, şi în zilele lui Sedechie, care a fost frate al lui Ioahaz şi al lui Ioachim şi fiu al lui Iosie. Şi a pătimit proorocul lui Dumnezeu multe de la oamenii săi care nu credeau cuvintelor lui; pentru că le spunea certările cele groaznice ale Domnului Savaot şi le propovăduia cuvintele lui Dumnezeu, stând în curtea bisericii. Şi, fiind dus înaintea împăratului şi a boierilor, le zicea tuturor cu îndrăzneală că de nu se vor pocăi şi nu se vor întoarce de la închinarea idolească, degrabă îi vor ajunge toate relele, care vor năvăli din părţile cele de la miazănoapte, rele care vor ajunge pe toţi cei ce locuiesc în pământul Iudeei.

Pentru aceasta zice Domnul: ***Chema-voi toate împărăţiile pământului de la miazănoapte şi vor veni şi-şi vor pune fiecare scaunul lor înaintea porţii Ierusalimului, peste toate zidirile din împrejurul lui şi peste toate cetăţile Iudeei. Aceia vor fi judecători şi muncitori ai iudeilor. Iar aceasta, pentru aceea le voi trimite asupra lor, de vreme ce M-au părăsit pe Mine şi au jertfit zeilor celor străini şi s-au închinat lucrurilor mâinilor lor. Ascultaţi cuvântul Domnului, casa lui Iacov şi toate seminţiile lui Israel. Acestea zice Domnul: "Ce fel de greşeală au aflat părinţii voştri în Mine, că s-au depărtat de Mine şi au umblat în urmele celor deşarte şi s-au făcut deşerţi? Căci Eu, voi aduce rele şi mare sfărâmare de la miazănoapte. În ziua aceea va pieri inima împăratului şi inimile domnilor, preoţii se vor spăimânta şi proorocii se vor minuna".*** Acestea şi alte multe cuvinte prooroceşti le grăia către popoare Sfântul Ieremia, care sunt scrise pe larg în cartea proorociei lui, şi s-au împlinit toate cele grăite.

Iar începutul durerilor şi al primejdiilor Ierusalimului a fost pe vremea împărăţiei lui Iosie, într-acest fel: S-a sculat Faraon Nehao, împăratul Egiptului, asupra împăratului Asiriei de la râul Eufratului. Iar de vreme ce calea lui era pe lângă hotarele iudeilor, Iosie, împăratul Iudeei, adunându-şi oştile sale, a ieşit împotriva lui Nehao, împăratul Egiptului. Însă Nehao a trimis la dânsul solii săi, zicând: "Ce-mi este mie şi ţie împărate al Iudeei? Nu mă duc să mă ostăşesc împotriva ta, ci împotriva altuia, asupra căruia mi-a poruncit Dumnezeu să merg cu sârguinţă; iar tu încetează de a face împiedicare poruncii lui Dumnezeu, Cel ce este cu mine, ca să nu te ucidă şi pe tine". Dar Iosie, neascultând pe Nehao, a tăbărât asupra lui şi, făcând război în câmpul Maghedonului, care este în partea lui Manase, Iosie a fost rănit de săgetătorii lui Nehao. Fiind dus în Ierusalim a murit, şi l-au îngropat în mormântul părinţilor săi şi a plâns după Iosie tot Ierusalimul cu tânguire mare, pentru că era împărat foarte bun şi cinstitor de Dumnezeu.

Deci, Nehao, împăratul Egiptului, biruind puterea lui Iosie împăratul Iudeii, s-a dus asupra asirienilor. Iar în Ierusalim poporul a adus la împărăţie pe Ioahaz, fiul cel mai mic al lui Iosie. Şi a împărăţit el numai trei luni, cât a zăbovit Nehao egipteanul la război contra asirienilor. Deoarece, întorcându-se Nehao cu biruinţă, a luat în stăpânirea sa cetatea Ierusalimului şi tot pământul iudeilor şi al lui Israel; şi a îndepărtat de la împărăţia Iudeei pe Ioahaz, pe care îl alesese poporul. Iar în locul lui a pus împărat pe fratele cel mai mare al lui Ioahaz, cu numele Eliachim, schimbându-i numele în Ioachim. Pentru că era obiceiul împăraţilor biruitori, de a schimba numele împăratului celui biruit şi supus. Şi a pus Nehao dajdie asupra pământului iudeu şi al lui Israel, o sută talanţi de argint şi o sută talanţi de aur; iar pe Ioahaz cel depărtat de la împărăţie, l-a ferecat în obezi şi l-a dus în Egipt, unde a şi murit. ***Şi astfel, seminţia lui Avraam, poporul cel liber şi împărăţia cea vestită***

a Iudeei, a început a robi altui împărat şi a se împuţina de mâna tirănească, pentru păcatele cu care a mâniat şi a amărât pe Dumnezeu Cel preaînalt şi nu s-a pocăit prin cuvintele cele prooroceşti.

La începutul împărăţiei lui Ioachim, fiul lui Iosie, a fost cuvântul acesta de la Domnul către Ieremia: ***Stai în curtea casei Domnului şi propovăduieşte tuturor iudeilor care intră să se închine în casa Domnului, toate cuvintele care ţi-am poruncit să le propovăduieşti lor şi să nu tăgăduieşti cuvântul. Aşa zice Domnul: De nu Mă veţi asculta pe Mine şi nu veţi umbla în legile Mele care le-am dat înaintea feţei voastre, în ascultarea cuvintelor slugilor mele, proorocilor pe care îi trimit la voi de dimineaţă, voi da casa aceasta ca Silom, cel pustiit pentru fărădelegile silomitenilor, şi cetatea aceasta o voi da în blestemul tuturor limbilor cele de pe tot pământul.***

Nişte cuvinte ca acestea, care se grăiau din gura lui Dumnezeu prin proorocul Ieremia, auzindu-le preoţii şi proorocii cei mincinoşi şi tot poporul, s-au umplut de mânie şi, prinzind pe Ieremia, strigau: "Cu moarte să moară cel ce prooroceşte unele ca acestea!" Auzind boierii iudeilor cuvintele acestea, s-au suit din casa împăratului în Casa Domnului. Şi au şezut înaintea uşilor porţii celei noi a Casei Domnului. Şi au zis preoţii şi proorocii cei mincinoşi către boieri şi către tot poporul: "Judecată de moarte se cuvine omului acesta, că a proorocit asupra cetăţii acesteia, precum aţi auzit cu urechile voastre".

Şi a zis Ieremia către toţi boierii şi către popor: ***"Domnul m-a trimis să proorocesc spre casa aceasta şi spre cetatea aceasta, toate cuvintele pe care le-aţi auzit. Şi acum să faceţi mai bune căile şi lucrurile voastre şi să ascultaţi glasul Domnului Dumnezeului vostru, că va uita Domnul de răutăţile pe care le-a grăit asupra voastră; şi, iată, eu sunt în mâinile voastre, faceţi cu mine orice vă place şi ce vi se pare că este mai bine. Însă, să cunoaşteţi că, de mă veţi ucide, voi singuri veţi aduce sânge nevinovat peste voi şi peste cetatea aceasta şi peste cei ce locuiesc într-însa, căci cu adevărat m-a trimis Domnul la voi să grăiesc în urechile voastre toate cuvintele acestea".***

Atunci au zis boierii şi tot poporul către preoţi şi către proorocii cei mincinoşi: "Nu se cade omului acesta judecată de moarte, că în numele Domnului nostru a grăit nouă".

Şi unii din bărbaţii cei mai bătrâni ai acelui pământ s-au sculat şi au apărat prin cuvinte pe Ieremia proorocul, zicând către tot soborul: "Aduceţi-vă aminte că Miheea moratitul proorocea în zilele Iezechiei, împăratul Iudeei, şi a zis către tot

poporul Iudeei: Aşa zice Domnul: Sionul se va ara ca o ţarină şi Ierusalimul va fi ca într-o cale netrecută, şi muntele casei va fi ca un desiş de dumbravă. Pentru aceste cuvinte, oare l-a omorât Iezechia împăratul şi tot poporul Iudeei? Nu s-a temut de Domnul; dar, de vreme ce s-a rugat feţii Domnului, a încetat Domnul cu relele cele ce le grăise asupra lor, că şi noi am făcut răutăţi mari asupra sufletelor noastre. Deci, să ne pocăim de răutăţile noastre şi să nu ne îndemnăm spre uciderea acestui om nevinovat. Pentru că ce folos au avut de sângele cel nu de mult s-a vărsat al lui Urie, fiul lui Simeon din Cariatiarim, care a proorocit în numele Domnului pentru pământul acesta, asemenea precum prooroceşte şi Ieremia? Iar când împăratul şi boierii căutau să ucidă pe Urie, el, temându-se, a fugit în Egipt şi, trimiţând împăratul pe oamenii săi, l-au scos din Egipt şi l-au ucis cu sabia; pentru care pricină s-a mâniat poporul asupra împăratului şi asupra boierilor. Deci, aşa va fi când veţi ucide şi pe Ieremia".

Aceasta împărtăşind-o cei mai bătrâni, s-au făcut două tabere în sobor, pentru că unii căutau să ucidă pe Sfântul prooroc Ieremia, iar alţii îl socoteau nevinovat morţii. ***Însă ar fi biruit cu totul partea celor potrivnici şi ar fi ucis pe omul lui Dumnezeu, dacă nu l-ar fi apărat unul din boierii cei mari, cu numele Arhicam, fiul lui Safan, a cărui mână era tare, şi nu l-au dat pe Ieremia în mâinile ucigaşilor.***

Şi a făcut împăratul Ioachim vicleşug înaintea Domnului, după cum au făcut şi părinţii lui. Şi a fost iarăşi cuvântul Domnului către Ieremia, zicându-i: ***Mergi şi te pogoară în casa împăratului Iudeei, şi să grăieşti acolo cuvântul acesta: Ascultaţi cuvântul Domnului, împărate al Iudeii, cel ce şezi pe scaunul lui David, tu şi casa ta şi slugile tale şi tot poporul tău şi cel ce intră prin porţile acestea. Acestea zice Domnul: Faceţi judecată şi dreptate, şi izbăviţi cu putere pe cel strâmtorat din mâna celui ce-l năpăstuieşte; pe nemernic, pe sărman şi pe văduvă să nu-i scârbiţi şi să nu-i năpăstuiţi cu fărădelege şi sânge nevinovat să nu vărsaţi în locul acesta. Dacă veţi face cuvântul acesta, vor intra pe porţile casei acesteia împăraţii care şed pe scaunul lui David, cei ce şed în carete, călări pe cai, precum şi slugile şi poporul lor. Iar de nu veţi asculta cuvântul acesta, singur m-am jurat, că spre pustiire va fi această casă. Şi zice: Sfinţi vor fi acei oameni şi sfinte vor fi armele lor, care pe voi, păcătoşii, cei ce nu vă pocăiţi, vă vor tăia ca pe nişte lemne. Şi vor trece multe neamuri prin această pustiită cetate, care va zice către aproapele său: pentru ce a făcut aşa legea Domnului Dumnezeului lor şi s-au închinat zeilor străini. Iar pentru împăratul Iudeei, Ioachim, zice Domnul: cu îngroparea catârului se va îngropa şi, târându-se, se va arunca afară din porţile Ierusalimului!***

Nişte cuvinte ca acestea grăindu-le proorocul din gura lui Dumnezeu înaintea tuturor, a pornit spre mare mânie pe împărat şi pe toţi boierii. Şi l-ar fi ucis chiar atunci pe Sfântul Ieremia, dacă nu l-ar fi păzit purtarea de grijă a lui Dumnezeu, spre descoperirea tainelor Domnului, celor ce vor să fie mai înainte. Deci, prinzându-l cu necinste şi ocară, l-au pus în temniţă în legături.

În acea vreme a venit Nabucodonosor cu puterea sa şi a înconjurat Ierusalimul şi a dat Domnul în mâinile lui pe Ioachim, împăratul Iudeei, în anul al treilea al împărăţiei lui. Deci, ***a luat Nabucodonosor pe Ioachim împreună cu oarecare din boieri de neam, între care şi pe Daniil, fiind încă copil tânăr, asemenea şi pe cei trei tineri şi o mare parte din cetăţenii Ierusalimului, ducându-i în Babilon, luând încă şi cele mai alese din vasele Casei lui Dumnezeu.*** Însă, nu după multă vreme, a liberat Nabucodonosor pe Ioachim, iarăşi la împărăţia sa din Ierusalim, făcându-l pe el birnic.

Şi a slujit Ioachim lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, trei ani, dându-i dajdie, precum mai înainte a slujit lui Faraon Nehao, împăratul Egiptului. Iar după acei trei ani, Ioachim a lepădat jugul robiei şi s-a împotrivit puterii lui Nabucodonosor. Mai înainte de a se întoarce Ioachim de la Nabucodonosor, s-a lepădat de dânsul şi s-a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, când şedea în legături, zicându-i: ***Ia o hârtie şi scrie într-însa toate cuvintele pe care le-am grăit către tine, asupra lui Israel şi asupra Iudeii, precum şi asupra tuturor neamurilor, din ziua când am grăit către tine, din zilele lui Iosie împăratul Iudeei şi până în ziua aceasta, doar va auzi casa Iudeei (adică seminţia iudeilor), toate relele pe care Eu am gândit să le fac lor, ca să se întoarcă de la calea lor cea rea, şi voi fi milostiv nedreptăţilor şi păcatelor lor.*** Şi a chemat Ieremia pe Baruh, fiul lui Nirie, ca să scrie cele grăite de dânsul, de vreme ce el singur, fiind închis într-un loc întunecos, nu putea să scrie; iar Baruh şedea afară lângă ferestrele temniţei şi scria cele spuse de prooroc.

Şi a scris Baruh pe hârtie toate cuvintele Domnului, cele ce le-a grăit prin Proorocul Ieremia. ***Şi a poruncit Ieremia lui Baruh, zicându-i: "Pe mine mă păzesc şi nu pot a ieşi de aici, ca să intru în Casa Domnului; deci, du-te tu şi citeşte cele ce ai scris din gura mea, adică cuvintele Domnului, în auzul poporului, în Casa Domnului, în zi de post şi în toată Iudeea; la cei care vin din cetăţile lor în biserică, să le citeşti, dacă va cădea rugăciunea lor înaintea feţei Domnului şi se vor întoarce de la calea lor cea rea; căci mare este mânia şi urgia Domnului, pe care a grăit-o asupra acestui popor".***

Şi a făcut Baruh, fiul lui Nirie, toate câte i-a spus Ieremia proorocul, de a citit cuvintele Domnului scrise în Casa Domnului, înaintea poporului. Acesta a fost în al cincilea an al împărăţiei lui Ioachim. Auzind boierii de aceasta, au chemat pe Baruh înaintea lor, şi au poruncit ca să le citească şi lor cartea aceea. După ce a citit, se îndoiau şi l-au întrebat: "De unde ai scris cuvintele acestea?" Iar el le-a spus: "Din gura lui Ieremia". Atunci ei l-au sfătuit pe Baruh să se ascundă. Asemenea au poruncit ca şi pe Ieremia ce era în legături să-l ascundă undeva, pentru o vreme oarecare; iar ei, luând acea carte proorocească, s-au dus la împărat. Împăratul şedea tocmai atunci în casă, încălzindu-se la foc, fiindcă era luna a noua, adică noiembrie, şi deci era iarnă. Şi, citindu-se cartea aceea înaintea împăratului, nu s-a înfricoşat de cuvintele citite şi nici boierii care erau cu dânsul. După ce s-a citit o foaie sau două, s-a umplut împăratul de mânie, şi singur tăia foile citite şi le ardea în foc, până a ars întreaga carte; iar pe Baruh şi pe Ieremia a poruncit să-i caute ca să-i ucidă; dar Domnul i-a acoperit cu minunata Sa apărare.

După aceea, iarăşi s-a făcut cuvântul Domnului către Ieremia, zicând: ***"Ia tu altă hârtie şi scrie tot ce era în cartea aceea, pe care a ars-o împăratul Ioachim, şi să adaugi pentru Ioachim, această proorocie: În curând va muri, iar trupul lui va fi lepădat la arşiţa zilei şi la gerul nopţii".*** Şi s-a scris altă carte de mâna lui Baruh, din gura lui Ieremia, în care s-au scris mai multe cuvinte decât în cea dintâi. Făcându-se aceasta fără de veste, au mers, cu voia lui Dumnezeu, cei trimişi de Nabucodonosor, cel cu încingere haldeiască, adică ostaşi uşori, cei cu încingere sirienească, cei cu încingere moavitenească şi cei cu încingere din fiii lui Amon, care, năvălind de năpraznă, au luat Ierusalimul fără de osteneală, fiind nepregătit de împotrivirea vrăjmaşilor. Şi, prinzind pe Ioachim, împăratul Iudeei, l-au ucis şi, târându-i trupul prin cetate, l-au aruncat câinilor şi fiarelor spre mâncare. Şi astfel s-a împlinit pentru dânsul proorocia Sfântului Ieremia, cel ce a zis: ***Că, cu îngroparea catârului se va îngropa şi, târându-se, se va arunca afară din porţile Ierusalimului.*** Şi iarăşi: ***Trupul lui cel mort se va arunca la arşiţa zilei şi la gerul nopţii. Iar oasele lui rămase de la mâncarea fiarelor, s-au îngropat de iudei în mormântul părinţilor lui.***

După moartea lui Ioachim, a fost uns la împărăţie Iehonie, fiul lui; dar şi acela a fost rău înaintea Domnului. Şi a proorocit şi pentru dânsul Sfântul Ieremia, că, cu toată casa se va da de către Domnul în mâinile lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, şi mai mult nu-şi va vedea pământul său. Lucru care s-a şi împlinit degrabă, pentru că, cu voia lui Dumnezeu, s-a luat în robie de împăratul Babilonului, el, maica şi feciorii lui, boierii şi servitorii. Într-acea vreme, o parte din ierusalimitenii cei puternici, au fost duşi în Babilon împreună cu împăratul Iehonie, ca la zece mii de bărbaţi, şi toţi meşterii s-au luat din Ierusalim. Încă şi

vasele cele de aur făcute de Solomon au fost luate din biserica Domnului şi duse în Babilon. Iar în locul lui Iehonie a fost pus împărat de Nabucodonosor, Matan, unchiul lui Iehonie, care a fost frate al lui Ioahar şi Ioachim, fii ai lui Iosie, şi l-a numit pe el Sedechie.

Sedechie a împărăţit 11 ani, făcând tot vicleşugul înaintea ochilor Domnului, după cum au făcut şi cei ce au fost împăraţi mai înainte de el, pentru că şi-a învârtoşat cerbicea şi şi-a împietrit inima sa, ca să nu se întoarcă spre Domnul Dumnezeul lui Israel. Asemenea şi toţi cei slăviţi ai Iudeei, preoţii şi poporul pământului, au înmulţit a face călcare de lege cu urâciuni păgâneşti, întinând casa Domnului din Ierusalim cu pângăriciuni idoleşti şi n-au ascultat cuvintele Domnului cele grăite către dânşii prin gurile proorocilor; ci încă mai ales ocăra pe trimişii lui Dumnezeu şi defăima cuvintele Domnului, iar pe proorocii cei mincinoşi ai lor îi asculta; de aceea, mânia Domnului a fost asupra Ierusalimului şi a tot pământul Iudeei, până ce Domnul a lepădat de la faţa Sa pe poporul acela.

În acea vreme, Ierusalimul a fost dat desăvârşit risipirii şi pustiirii. Şi s-au început cele mai de pe urmă primejdii pentru Ierusalim, mai amare decât cele dintâi. Întărindu-se la împărăţie Sedechie, a voit să se lepede de Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ca să nu-i slujească lui, nici să-i dea dajdie, pentru că asculta de sfatul împăraţilor de primprejur: al Edomului, al moabitenilor, al Tirului, al amoniţilor şi al Sidonului, care au fost mai întâi supuşi ai lui Nabucodonosor al Babilonului. După aceea, sfătuindu-se, au lepădat jugul lui şi au trimis şi la Sedechie, împăratul Iudeei în Ierusalim, sfătuindu-l ca să nu dea dajdie împăratului Babilonului, ci împreună cu dânşii să stea împotriva puterii Haldeei. Şi s-a plecat Sedechie la sfatul lor.

Iar Sfântul prooroc Ieremia, după porunca Domnului, şi-a făcut legături şi obezi de lemn şi, punându-le pe grumazul său, a stat înaintea împăratului Sedechie şi înaintea solilor împăraţilor celor mai sus pomeniţi şi a zis: ***"Aşa grăieşte Domnul Dumnezeul lui Israel: Acum Eu am dat tot pământul acesta în mâinile lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ca să-i fie robi lui, să-i slujească toate limbile fiului său şi fiului fiului său; iar partea aceea şi împărăţia şi câţi nu vor sluji împăratului Babilonului şi câţi nu-şi vor pleca grumajii lor înaintea împăratului Babilonului, cu sabia şi cu foamea îi voi tăia pe dânşii, până ce se vor sfârşi în mâinile lui. Iar voi nu ascultaţi pe proorocii voştri cei mincinoşi, nici pe cei ce vă vrăjesc şi văd visuri la voi, nici pe fermecătorii care vă grăiesc să nu slujiţi împăratului Babilonului; căci minciună vă proorocesc ei, ca să vă depărteze de la pământul vostru şi să vă surpe pe voi, şi aşa cu totul să pieriţi.***

Deci, nu-i ascultaţi pe ei, ci slujiţi împăratului Babilonului, ca să fiţi vii şi pământul vostru să nu se pustiască".

Iar oarecare prooroc mincinos, cu numele Anania, a luat obezile de pe grumajii lui Ieremia şi le-a sfărâmat pe ele şi a zis înaintea ochilor a tot poporul: "Aşa zice Domnul: Aşa voi sfărâma jugul lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului, iar după doi ani de zile şi de pe grumajii tuturor limbilor". Şi a grăit către dânsul Ieremia: ***Tu ai sfărâmat obezile cele de lemn, iar Domnul grăieşte: Am pus jug de fier pe grumajii tuturor limbilor, ca să slujească lui Nabucodonosor, împăratul Babilonului; iar tu ai făcut pe poporul acesta ca să nădăjduiască spre nedreptate. Pentru aceea, aşa zice Domnul: Iată, Eu te voi elibera pe tine de pe faţa pământului, şi în acest an vei muri; căci asupra Domnului Dumnezeu ai grăit!*** Şi a murit Anania, proorocul cel mincinos, într-acel an, în luna a şaptea.

Aceasta văzând-o Sedechie împăratul, s-a spăimântat şi n-a îndrăznit atunci să se lepede de împăratul Babilonului. Dar mai pe urmă, ascultând de sfatul lui Faraon, împăratul Egiptului, s-a lepădat cu totul de Nabucodonosor şi s-a împotrivit lui, neascultând de sfatul proorocului Ieremia, care îi grăia cele de folos lui şi poporului său. Iar în vremile acelea, Sfântul prooroc Ieremia a scris în taină la Babilon, către poporul ce era în robie, vestindu-le lor că au să petreacă 70 de ani; iar după trecerea celor 70 de ani, are să-i cerceteze pe ei Domnul şi să-i întoarcă la Ierusalim, sfătuindu-i pe ei să-şi zidească acolo case, să-şi sădească grădini şi pe fiii lor să-i însoare, ca să se înmulţească şi să nu se împuţineze în robie. Încă îi mai sfătuia pe ei ca să nu asculte de proorocii cei mincinoşi, care erau între dânşii şi le făgăduiau lor cu minciună, grabnică libertate. Ci să se roage lui Dumnezeu pentru împăratul Nabucodonosor, că întru pacea lui să aibă odihnă şi să petreacă fără de tulburare până la împlinirea celor 70 de ani, care li s-au hotărât lor de Dumnezeu.

Această scrisoare a lui, citind-o în Babilon proorocii cei mincinoşi, care erau între iudei, s-au umplut de mânie şi au scris la Ierusalim către preoţii cei mari, ca să oprească pe Ieremia de a le mai prooroci şi de a le mai scrie, şi încă să-l pună pe el la închisoare şi în obezi, ca să nu tulbure poporul cu scrisorile lui, înfricoşându-i pe ei cu acea lungă şedere în robie. ***Însă proorocul lui Dumnezeu, fiind certat şi ferecat în legături, nu înceta a le propovădui cuvintele lui Dumnezeu cu netăcută gură, spunându-le că, pe cei mutaţi în Babilon, are să-i cerceteze Domnul cu mila Sa, iar pe cei rămaşi în Ierusalim, are să-i piardă cu dreapta Sa mânie. Pentru că voi trimite asupra lor - zice Domnul - sabie, foamete şi omor, şi-i voi pune pe ei ca pe nişte smochine proaste, pe care nu este cu putinţă a le mânca nimeni şi-i voi sfărâma pe ei cu sabia, cu foametea şi cu omorul, şi-i voi da pe ei întru pierzare tuturor împăraţilor pământului, întru blestem, întru***

mirare, spre râs şi spre batjocură la toate limbile, către care i-am lepădat pe ei; căci n-au ascultat cuvintele Mele.

Lângă Ierusalim era valea fiilor lui Enoh, care se numea Tafet. Într-acea vale poporul junghia pe fiii săi şi pe fiicele sale, spre jertfa idolului Moloh (noroc), şi le ardea trupurile lor. Şi, când se săvârşea acea junghiere fără de Dumnezeu şi acea jertfă nelegiuită a pruncilor nevinovaţi, atunci trâmbiţele şi timpanele sunau, ca să nu se audă de către părinţi durerea şi ţipetele copiilor celor junghiaţi.

Un păcat greu ca acesta, văzându-l şi ocărându-l proorocul lui Dumnezeu, Ieremia, a luat în mână un vas de lut ars, după cuvântul Domnului şi, mergând la Tafet, a strigat, zicând: ***Ascultaţi cuvântul Domnului, împăraţii şi bărbaţii Iudeei, locuitorii Ierusalimului şi cei ce intraţi prin porţile acestea. Acestea zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, Eu voi aduce rele asupra locului acestuia, de vreme ce M-a părăsit poporul acesta şi străin a făcut locul acesta şi a jertfit zeilor celor străini, pe care nu i-au ştiut ei şi părinţii lor. Şi împăraţii Iudeei au umplut locul acesta de sângele celor nevinovaţi şi au zidit cele înalte lui Baal, spre arderea cu foc a fiilor săi şi spre arderea de tot a lui Baal. Pentru aceasta vor veni zile - zice Domnul - că nu se va mai numi locul acesta cădere şi loc de morminte ale fiilor lui Enoh, ci loc de multe morminte ale junghierii. Căci, aici se va junghia mulţimea iudeilor cu sabia vrăjmaşilor lor. Şi voi da trupurile lor spre mâncarea păsărilor cerului şi fiarelor pământului şi voi pune cetatea aceasta spre risipire şi spre plângere, tuturor celor ce vor trece, minunându-se de ea, şi vor plânge pentru toată rana lor. Vor mânca trupurile fiilor şi ale fiicelor sale şi fiecare va mânca trupul aproapelui său, în înconjurarea şi în strâmtorarea în care îi vor înghesui vrăjmaşii lor, care vor căuta sufletele lor.*** Aceste cuvinte înfricoşătoare de la Dumnezeu, spunându-le proorocul către popor, a lovit de pământ vasul cel de lut şi l-a sfărâmat în faţa tuturor şi a zis: ***Acestea grăieşte Domnul puterilor: Astfel voi sfărâma pe poporul acesta şi cetatea aceasta, precum se sfărâmă acest vas de lut, care de acum nu va mai putea să se mai tămăduiască.***

Auzind acestea Pashor, fiul preotului Emer, care era pus povăţuitor în Casa Domnului, a lovit pe Sfântul Ieremia proorocul şi l-a aruncat în obezile cele ce erau la porţile cele de sus ale lui Veniamin, în Casa Domnului. Şi a zis Sfântul prooroc Ieremia lui Pashor: ***Acestea grăieşte Domnul: Ochii tăi vor vedea, cum pe tine şi pe toată Iudeea o voi da în mâinile împăratului Babilonului, îi vor duce la Babilon şi-i vor ucide cu săbiile, şi voi da toată puterea cetăţii acesteia, toate ostenelile ei şi toate vistieriile împăratului Iudeei le voi da în mâinile vrăjmaşilor, îi vor răpi, îi vor lua şi-i vor duce în Babilon. Iar tu, Pashore, şi toţi locuitorii***

casei tale, vă veţi duce în robie şi, mergând în Babilon, acolo vei muri şi acolo te vei îngropa împreună cu toţi prietenii tăi, cărora le-ai proorocit minciuna.

Şi s-a împlinit degrab acea proorocie a Sfântului Ieremia, căci întru al nouălea an al împărăţiei lui Sedechie, a mers Nabucodonosor, împăratul Babilonului, cu toată puterea lui asupra Ierusalimului, l-a înconjurat din toate părţile, a săpat împrejurul cetăţii şanţuri, şi a fost Ierusalimul în mare primejdie, pentru că se întărise foamete mare în cetate. Iar proorocul lui Dumnezeu, Ieremia, zicea către împăratul Sedechie şi către tot poporul: ***Cu dare se va da cetatea aceasta în mâinile împăratului Babilonului, o va lua şi cu foc o va arde; iar tu, împărate, nu vei scăpa din mâinile lui, ci vei fi prins, în mâinile lui vei cădea şi în Babilon vei fi dus. Şi sfătuia proorocul pe împărat: "Să se dea de bunăvoie lui Nabuco-donosor, ca să nu se risipească desăvârşit Ierusalimul şi să piară împărăţia iudeilor".***

Iar preoţii şi proorocii strigau către împăratul să nu asculte pe Ieremia, zicând că Ieremia a înnebunit. Iar Nabucodonosor, ostăşindu-se asupra cetăţii, a auzit că Faraon, împăratul Egiptului vine cu puterea sa în ajutorul lui Sedechie, împăratul Iudeei, ca să elibereze cetatea Ierusalimului de înconjurarea haldeilor. Deci, s-a dus Nabucodonosor împotriva lui Faraon, depărtându-se o vreme oarecare de cetate. Iar locuitorii Ierusalimului, văzând că Nabucodonosor se duce de la cetate, au socotit că se întoarce la Babilon, neputând să ia cetatea, şi batjocoreau proorocia lui Ieremia, căci nu s-a împlinit, şi ziceau că Nabucodonosor a luat-o la fugă, neputând să-i biruiască; însă Ieremia se întărea, zicând că Ierusalimul se va lua de la haldei şi împăratul se va duce la Babilon.

După ce s-a depărtat oastea haldeilor de Ierusalim şi popoarele au ieşit din împresurarea aceea la cetăţile şi la satele lor, Ieremia şi-a pus şaua pe catârul său, vrând să se ducă în patria sa, care era în partea lui Veniamin, la cetatea Anatot, nu departe de Ierusalim, pentru că acolo avea averile sale. Şi, când a fost la porţile cetăţii, care se numeau ale lui Veniamin, străjerul porţilor acelora, numit cu numele Saruia, nepotul mincinosului prooroc Anania, căruia Ieremia îi proorocise grabnică moarte, acel Saruia, vrăjmăşuind pe Ieremia pentru unchiul său şi văzând pe Ieremia că ieşea din cetate, l-a oprit, zicându-i: "Tu fugi la haldei?"

Ieremia a răspuns: "Minţi, căci nu mă duc la haldei, ci la cetatea mea, unde îmi este averea".

Iar acela, neascultând cuvintele lui Ieremia, l-a luat şi cu sila l-a dus la boieri, spunându-le că l-a prins fugind la haldei. Deci, boierii, mâniindu-se asupra lui Ieremia, l-au bătut şi l-au aruncat în temniţă; însă iarăşi l-au scos afară.

În acea vreme, Nabucodonosor, împăratul Babilonului, biruind şi gonind pe Faraon, împăratul Egiptului, care venise în ajutorul lui Sedechie, s-a întors degrabă cu toată puterea sa, iarăşi la Ierusalim, l-a înconjurat şi-l bătea tare. Şi a fost Ierusalimul în înconjurarea haldeilor până la al 11-lea an al împărăţiei lui Sedechie. Atunci, Ieremia, iarăşi a sfătuit pe popoare la pocăinţă şi le arăta că se împlinise proorocia lui; căci acum a venit pedeapsa cea mai înainte gătită de Dumnezeu, pentru nepocăinţa şi împietrirea oamenilor celor păcătoşi, şi le da sfat folositor, ca să se supună haldeilor, zicând: ***"Astfel socoteşte Domnul: Cel ce şade în această cetate, va muri de sabie, de foamete şi de omor; iar cel ce se va supune haldeilor, va fi viu".*** Boierii ziceau împăratului: "Să moară omul acesta, căci el slăbeşte mâinile bărbaţilor, care se ostăşesc, fiind rămaşi în cetate şi mâinile a tot norodul".

Zicând ei către împărat cuvântul acesta, arată că acest om nu propovăduieşte pacea acestui popor, ci numai cele rele. Împăratul Sedechie le-a răspuns: "Iată, el este în mâinile voastre, faceţi cu el ce voiţi".

Deci, au luat pe Ieremia şi l-au aruncat în groapa lui Melhis, fiul împăratului, care era într-o casă întunecoasă; şi l-au spânzurat pe el cu funii în groapa aceea, ca să moară acolo; iar în groapă nu era apă, ci noroi. Şi a pătimit proorocul lui Dumnezeu fără vină, şezând în acel noroi până la grumaz, încât puţin a fost de n-a murit.

Atunci era la curtea împărătească un oarecare bătrân, cu numele Avdemeleh, de neam arab, care, auzind că Ieremia este aruncat în groapă la moarte, a zis împăratului: "Rău ai făcut ceea ce ai făcut, ucigând pe omul acesta".

Atunci împăratul a poruncit lui Avdemeleh să scoată afară din groapă pe Ieremia; apoi l-a chemat la el şi l-a întrebat, de o parte, dacă sunt adevărate cele proorocite de dânsul. ***Şi a grăit proorocul către împărat: "De-ţi voi spune adevărul, mă vei omorî; iar de te voi sfătui, nu mă vei asculta".*** Atunci împăratul s-a jurat că nu-l va omorî.

Deci, i-a grăit proorocul: ***Aşa zice Domnul puterilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei ieşi cu smerenie la voievozii împăratului Babilonului, sufletul tău va fi viu şi cetatea aceasta nu se va arde cu foc şi vei fi viu tu şi casa ta; iar de nu vei ieşi la domnii împăratului Babilonului, cetatea aceasta va cădea în mâinile haldeilor,***

pe care o vor arde cu foc, iar tu şi femeile tale nu veţi scăpa din mâinile lor, iar pe copii îi vor duce în robie.

Auzind împăratul acestea din gura proorocului, nu i-a ascultat sfatul cel bun, şi l-a aruncat în temniţă, în care a petrecut Sfântul Ieremia, până ce s-a luat Ierusalimul de haldei, care s-a întâmplat în al 11-lea an al împărăţiei lui Sedechie.

Şi atât de mare era foametea în cetate, încât oamenii îşi mâncau copiii lor şi trupurile unul altuia. Deci poporul, slăbind foarte mult şi zidurile cetăţii fiind sfărâmate de puterea haldeilor, ostaşii care erau în cetate au deschis noaptea porţile cetăţii din grădina împărătească şi au ieşit din cetate, fugind împreună cu împăratul lor, Sedechie, pe o cale ce ducea în pustie. Haldeii care erau împrejurul cetăţii, simţind aceasta, au izgonit din urmă pe împărat şi l-au ajuns în câmpul Ierihonului. Aici toată oastea care era lângă dânsul l-a lăsat şi a fugit care pe unde a putut. Iar haldeii, prinzând pe Sedechie împăratul Iudeei, l-au dus la Nabucodonosor, împăratul Babilonului, în Revlat. Aici, împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Sedechie înaintea ochilor lui şi pe toţi puternicii prinşi cu dânsul i-a omorât; iar lui Sedechie, după ce i-a scos ochii, l-a ferecat în obezi de fier şi l-a dus în Babilon.

Navuzardan, cel mai mare voievod al puterilor haldeieşti, cu ceilalţi voievozi şi cu mulţimea de ostaşi, au dărâmat zidurile Ierusalimului şi l-au umplut de sânge, pierzând cu sabie şi cu foc cea mai frumoasă şi cea mai strălucită cetate a scaunului împăraţilor Iudeei. Şi, ***voievodul Navuzardan avea poruncă de la împăratul Nabucodonosor, pentru Proorocul Ieremia, ca să-l păzească viu şi nevătămat, căci îi zisese: "Să-l iei şi să-l ai sub ochii tăi şi să nu-i faci nici un rău; ci, ceea ce va pofti să-i faci lui". Căci auzise Nabucodonosor de Sfântul Ieremia, de proorocia lui şi de sfatul ce l-a dat lui Sedechie, ca fără război să se predea puterii haldeieşti; de aceea, a dat poruncă aceasta voievodului său, Navuzardan. Şi a fost scos din temniţă Sfântul prooroc cu mâinile ostaşilor haldeieşti, dezlegat din legături, cinstit cu cinste şi dăruit cu libertate.***

Deci, proorocul Ieremia, având libertate şi îndrăzneală de la voievodul Navuzardan, a început îndată a se îngriji pentru sfinţenia lui Dumnezeu şi pentru prea înalta podoabă şi slavă a tuturor seminţiilor lui Israel, adică pentru chivotul Legii, ca să nu se sfărâme de cei de altă seminţie şi astfel să se necinstească slava lui Dumnezeu. El a cerut voie de la voievodul care dărâma Ierusalimul să nu-l oprească de a lua sfinţenia Dumnezeului lui Israel mai înainte de dărâmarea bisericii, ca să nu se jefuiască şi să se ardă. Şi, aflând el pe oarecare preoţi şi leviţi scăpaţi de sabie, i-a luat cu sine şi, umblând cu dânşii fără temere printre haldei, au mers cu sârguinţă în biserică şi au luat mai întâi

din focul altarului, care o singură dată s-a pogorât din cer spre jertfe, în zilele lui Moise şi ale lui Aaron, şi de atunci se păzea nestins în altar. Pentru că era poruncă de la Dumnezeu, ca preoţii să adauge totdeauna lemne pe focul acela în altar, ca niciodată să nu se stingă. Luând Ieremia dintr-acel foc, l-a ascuns într-o fântână fără de apă şi, având mare credinţă, a proorocit că focul acela chiar de se va stinge la o vreme, prefăcându-se prin minune în altă stihie, însă la vremea sa, întorcându-se iar în singura sa stihie se va aprinde.

Acest lucru s-a întâmplat după întoarcerea din Babilon a poporului lui Israel, în vremea înnoirii bisericii şi în zilele lui Neemia, după mulţi ani de la sfârşitul Sfântului prooroc Ieremia. Iar el, ascunzând focul acela în puţ, l-a închis şi l-a făcut neştiut de nimeni. Apoi, după punerea la păstrare a focului altarului, a luat cortul şi chivotul Legii şi cele dintr-însul şi le-a ţinut la sine, până ce s-a liniştit tulburarea de război ce a fost în cetate, când se risipea şi se ardea de haldei.

După luarea cortului şi a chivotului din biserica Domnului, voievodul Navuzardan a jefuit îndată toate celelalte vase de aur şi de argint ce erau în biserică şi a sfărâmat toată arama şi a luat-o la Babilon. Apoi a ars şi a dărâmat acea prea frumoasă biserică, zidită de Solomon cu multă înţelepciune. Asemenea şi palatele împărăteşti şi toate casele cele frumoase ale Ierusalimului, cum şi bisericile cele mari le-a dat pradă focului şi risipirii; iar zidurile cetăţii le-a săpat împrejur puterea cea haldeiască şi le-a asemănat cu pământul. Atunci mulţimea fără de număr a poporului iudeilor, a căzut în ascuţişul sabiei; dar, mai ales în valea Tafet, cea zisă mai sus, în care poporul îşi jertfea diavolilor, cândva, pe fiii şi pe fiicele lor. Acolo au mâncat armele cea mai mare mulţime de bărbaţi, de femei şi de copii, fără cruţare şi fără milă, încât s-a împlinit proorocia grăită de Ieremia, că nu se va mai chema locul acesta cădere şi loc de morminte ale fiilor lui Enon, ci loc de morminte al junghierii, pentru că acolo aproape s-a junghiat tot poporul Ierusalimului; iar pe cei ce scăpaseră de sabie, i-au dus în robie, lăsând numai din săracii acelui pământ, ca să păzească viile şi grădinile.

Voievodul Navuzardan, ieşind din Ierusalimul cel risipit, încărcat cu multe dobânzi şi prăzi, după porunca împăratului Nabucodonosor, a pus stăpânitor asupra pământului cel pustiit al iudeilor, pe Godolia, fiul lui Ahicam, cel care a izbăvit pe Ieremia din mâinile celor ce voiau să-l omoare. Iar către Ieremia a zis: "Dacă îţi este bine, să mergi împreună cu mine în Babilon şi voi pune ochii mei spre tine; iar de nu, rămâi aici. Iată, tot pământul este înaintea feţei tale, şi ce pofteşti şi ori unde voieşti, acolo să mergi. Să te duci şi să te întorci la Godolia, pe care l-a pus împăratul Babilonului în pământul Iudeei şi să trăieşti cu dânsul în poporul tău cel ce a rămas acolo". Şi voievodul i-a dat lui Ieremia hrană, daruri şi libertate.

Sfântul prooroc Ieremia, luând cortul, Chivotul Legii şi cele dintr-însul, împreună cu cei ce urmau după dânsul, preoţi şi leviţi, le-au pus în muntele acela în care, odinioară, suindu-se Sfântul prooroc Moise, a văzut pământul făgăduinţei şi acolo a murit şi s-a îngropat. În acel munte Sfântul Ieremia a aflat o peşteră, în care a pus Chivotul, astupând uşa cu pietre şi pecetluind-o cu numele lui Dumnezeu, scriind şi însemnând cu degetul slovele în piatră, ca şi cu un condei de fier, pentru că piatra cea tare, la degetul lui cel ce scria, s-a făcut moale ca ceara; iar după scriere s-a întors la tăria ei şi s-a făcut ca o scobire de fier acel loc, care este în pustiu între doi munţi şi în care zac îngropaţi Moise şi Aaron. Şi a zis Ieremia către cei ce erau de faţă: "S-a dus Domnul din Sion la cer şi iarăşi Se va întoarce cu putere; şi va fi semnul venirii Lui, când se vor închina lemnului toate limbile". Şi a mai zis: Chivotul acela nimeni nu-l va putea scoate din locul acela, fără numai Moise proorocul cel ales al lui Dumnezeu. Şi pe tăbliţele cele din chivot, nimeni din preoţi sau din prooroci nu le va scoate, fără Aaron cel plăcut lui Dumnezeu. Iar în ziua Învierii va ieşi sicriul din piatra cea pecetluită şi se va aşeza pe muntele Sionului, şi toţi sfinţii se vor aduna la dânsul, aşteptând pe Domnul, ca să-i scape de vrăjmaşul, cel ce vrea să-i omoare".

Acestea grăindu-le sfântul prooroc către preoţi şi leviţi, un nor a acoperit deodată acea peşteră astupată şi nimeni nu putea să citească numele lui Dumnezeu, care era însemnat pe piatră de degetul lui Ieremia, nici nu putea să cunoască sau să afle acel loc. Căci oarecare din cei ce veniseră după dânşii s-au apropiat şi, vrând să însemneze locul acela şi calea către el, n-au putut să-l afle nicidecum.

Înţelegând acestea proorocul, a zis către dânşii: ***Neştiut va fi locul acesta, până când Dumnezeu va aduna soboarele popoarelor şi le va fi milostiv. Atunci le va arăta aceasta şi se va ivi slava Domnului la vederea tuturor şi va fi nor, precum i s-a arătat şi lui Moise. Nimeni nu ştie nici în ziua de astăzi peştera aceea şi nu va fi ştiut de nimeni până la sfârşit. Acea peşteră este acoperită cu nor luminos ca focul, după chipul slavei celei dintâi, care era în locaşul mărturiei, pentru că nu va înceta slava lui Dumnezeu de la legea sa.***

Deci, după ce Ieremia a ascuns Chivotul lui Dumnezeu, iudeii n-au mai avut slava aceea ca odinioară, deşi după şapte ani au înnoit biserica lui Solomon. Şi, fiind lipsiţi de Chivotul Domnului, au făcut alt chivot de aur, după asemănarea celui făcut de Moise, şi cu toate cele ce era în chivotul cel dintâi. Însă, nu era într-însul o putere făcătoare de minuni şi o slavă ca aceea a lui Dumnezeu, strălucind precum era la cel dintâi. ***Focul ceresc pe care Sfântul Ieremia şi preoţii cei ce au fost împreună cu dânsul, îl ascunsese în puţul cel fără apă, s-a aflat de alţi preoţi, de***

care am pomenit mai sus, după ce au trecut mulţi ani de la sfârşitul Sfântului prooroc Ieremia.

După ce Sfântul Ieremia a ascuns chivotul Domnului, a mers la Godolia în cetatea Masifat, fiindcă acolo începuse poporul a petrece în locul Ierusalimului. Acolo a şezut între poporul său, care rămăsese pe pământ, plângând pentru dărâmarea şi pustiirea Ierusalimului, cu plângere nemângâiată, precum arată Cartea Plângerii lui. Şi, stăpânind Godolia peste Iudeea cea pustiită, Ismail, fiul lui Natanie, fiind de neam împărătesc, poftea acea stăpânire pentru dânsul. El, adunând nişte bărbaţi voinici, a mers la dânsul în Masifat, din dragostea ce avea pentru el, şi l-a primit Godolia cu cinste, neştiind vicleşugul şi gândul lui cel rău, şi au făcut ospăţ pentru dânşii. Iar după ce s-a înserat, s-au sculat Ismail şi cei zece bărbaţi ce erau cu dânsul şi au ucis pe Godolia, pe toţi iudeii şi pe toţi haldeii şi ostaşii ce erau lingă dânsul, năvălind noaptea prin cetate şi omorând pe cei ce dormeau.

Auzind de acestea voievodul Ioanan, fiul lui Caris, şi ceilalţi bărbaţi vestiţi ai iudeilor, care petreceau prin sate, s-au adunat, şi, împreunându-şi oştile lor, au mers cu război asupra lui Ismail şi s-au bătut cu dânsul la Gavaon, biruindu-l; şi a scăpat Ismail abia cu opt bărbaţi, la fiii lui Amun.

După biruirea şi izgonirea lui Ismail s-au sfătuit oamenii cei din Iudeea împreună cu Ioanan, ca să nu şadă în pământul Iudeei, ci să se ducă în Egipt, fugind de la faţa haldeilor, deoarece se temeau de mânia împăratului Babilonului pentru moartea lui Godolia, socotind că, dacă va auzi împăratul de uciderea lui, îndată va trimite oaste, ca să piardă rămăşiţele lui Israel. Deci, se gătea împreună tot poporul de calea spre Egipt, din care nu s-a scos decât cu mâna lui Dumnezeu cea tare şi cu braţul Lui cel înalt. Mai întâi au mers la Sfântul prooroc Ieremia, cu tot poporul de la mare până la mic, şi i-au zis lui: "Să cadă rugăciunea noastră înaintea feţei tale, ci roagă-te pentru noi către Domnul Dumnezeul tău, că am rămas puţini din mulţi ce eram, precum ochii tăi ne văd. Şi să ne spună nouă Domnul Dumnezeul tău, calea în care vom merge şi cuvântul pe care-l vom face".

Şi le-a spus lor proorocul Ieremia: "Am auzit şi mă voi ruga pentru voi Domnului Dumnezeului nostru, după cuvintele voastre; iar cuvântul pe care îl va răspunde Domnul, îl voi spune vouă şi nu voi tăinui de voi acel cuvânt. Dar, dacă voi nu veţi voi să ascultaţi poruncile Domnului?"

Iar aceia au zis către Ieremia: "Să fie Domnul între noi martor drept şi credincios, că, după cuvântul pe care îl va trimite nouă, aşa vom face, fie bun, fie rău. Glasul Domnului nostru, la care noi te trimitem, îl vom asculta".

Şi s-a rugat Sfântul Ieremia şi, postind zece zile, a primit de la Dumnezeu înştiinţare de voia Lui cea sfântă şi a chemat pe Ioanan şi pe cei ce erau cu dânsul şi pe tot poporul de la mic până la mare şi le-a zis lor: ***"Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel, la care voi m-aţi trimis pe mine: Dacă veţi şedea în pământul acesta, vă voi zidi pe voi şi nu vă voi risipi, ci vă voi sădi pe voi, şi nu vă voi smulge, că am încetat cu răutăţile acelea, pe care le-am făcut vouă. Să nu vă temeţi de faţa împăratului Babilonului, că Eu cu voi sunt, ca să vă izbăvesc şi să vă mântuiesc din mâinile lui; Eu vă voi milui şi vă voi întoarce la pământul vostru. Iar de veţi zice: nu vom şedea în pământul acesta, ci în pământul Egiptului vom merge, ca să nu vedem petrecându-se aici război şi glasul trâmbiţei să nu-l auzim, de pâine să nu flămânzim, ci acolo să ne veselim. Pentru aceea ascultaţi cuvântul Domnului, voi, iudeii cei rămaşi. Aşa zice Domnul Atotţiitorul, Dumnezeul lui Israel: Dacă voi vă veţi întoarce faţa voastră spre Egipt şi veţi merge acolo să petreceţi, sabia, de care voi vă temeţi, vă va găsi pe voi acolo; foametea de care voi vă feriţi, vă va ajunge pe voi în Egipt şi acolo veţi muri de foame şi de sabie, şi nici unul nu va scăpa de răutăţile acelea, pe care le voi aduce asupra voastră. Că precum a picat mânia Mea asupra celor ce vieţuiau în Ierusalim, aşa va pica mânia Mea asupra voastră, de veţi merge în Egipt şi nu veţi mai vedea încă locul acesta. Aceasta le-au grăit Domnul asupra voastră, celor ce aţi rămas din iudei. Să nu mergeţi în Egipt, ca să nu vă stingeţi acolo de sabie, de foamete şi de omor".***

După ce a încetat Ieremia a grăi către popor toate cuvintele Domnului, Azaria, fiul lui Maaseia, Ioanan, fiul lui Karia şi toţi bărbaţii cei defăimători, au zis către Ieremia: "Minţi, că nu te-a trimis pe tine la noi, Domnul Dumnezeul nostru, ca să ne grăieşti să nu mergem în Egipt, şi să petrecem acolo; ci Baruh, fiul lui Nirie, te îndeamnă pe tine asupra noastră, ca să ne dai pe noi în mâinile haldeilor, să ne pedepsească şi să ne ducă în Babilon".

Poporul n-a ascultat glasul Domnului cel grăit prin Ieremia şi, luându-şi femeile şi copiii, l-au luat şi pe proorocul Ieremia fără voia sa. Asemenea au luat împreună cu dânsul şi pe proorocul Baruh şi s-au dus în Egipt, unde s-au sălăşluit lângă o cetate ce se numea Tafnas. Acea cetate ţinea de împărăţia Egiptului, în care altă dată Sfântul Moise făcea minuni înaintea lui Faraon.

Acolo a petrecut Sfântul Ieremia proorocul patru ani, bucurându-se de mare cinste între egipteni pentru sfinţenia sa şi pentru facerile lui de bine ce le arăta; pentru că pe aspidele care îi pierdeau pe dânşii şi pe nişte fiare din apă, care se numeau crocodili, le-a omorât cu rugăciunea la locul sălaşului lui Faraon, unde şi-a dat obştescul sfârşit şi unde a şi fost îngropat. Sfârşitul lui a fost

mucenicesc. Căci, după ce a proorocit că împăratul Babi-lonului are să vină asupra Egiptului şi pe tot pământul să-l prade, ca să piardă şi pe iudeii care se aşezaseră acolo; atunci poporul evreiesc, mâniindu-se pe Sfântul Ieremia, l-au omorât cu pietre.

În acelaşi an, după sfârşitul lui, a venit împăratul Babilonului cu multă putere asupra Egiptului şi a ucis pe împărat; iar tot neamul iudeilor care venise în Egipt a pierit, după cum proorocise Sfântul Ieremia. ***Însă cinstitele lui moaşte, după mulţi ani, au fost aduse cu mare cinste de către Alexandru, împăratul Macedoniei, în cetatea Alexandriei, zidită întru numele său. Şi le-a pus la un loc ce se numea Tetrafel, care era cinstit foarte mult de alexandrini, pentru moaştele lui cele proorocești.***

Sfântul Ieremia a mai proorocit şi despre patimile Domnului şi Mântuitorului nostru Hristos, zicând astfel: Veniţi şi să băgăm lemn în pâinea lui şi să-l pierdem pe el din pământul celor vii şi numele lui să nu se mai pomenească. Iar când vieţuia în Egipt, a proorocit despre sfărâmarea idolilor şi despre venirea în Egipt a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu cu Pruncul cel mai înainte de veci, zicând către popii egipteni: "Se cade ca toţi idolii să cadă şi tot ce este făcut de mâini să se sfărâme, întru acea vreme, când va veni aici o maică Fecioară cu un Prunc născut în peşteră şi pus în iesle".

De la acea proorocie a lui Ieremia, a rămas în obiceiul egiptenilor de a închipui o fecioară, odihnindu-se în pat; iar aproape de dânsa, un prunc înfăşat în scutece şi culcat în iesle şi ei se închinau acelui chip.

Împăratul Ptolomeu, întrebând odată pe popii egipteni, pentru ce fac aceasta, ei au răspuns: "Această taină este a celor mai de demult părinţi ai noştri, pe care a vestit-o înainte un sfânt prooroc, şi acum aşteptăm sfârşitul acestei proorocii şi împlinirea tainei".

După ce au trecut mulţi ani de la sfârşitul proorocului Ieremia, Iuda macabeul l-a văzut împreună cu arhiereul Onia, arătându-i-se lui în vedenie, despre care se scrie aşa: "S-a arătat lui Macabeu o vedenie într-acest fel: "Onia, fiind arhiereu, bărbat bun şi îmbunătăţit, cucernic la vedere, blând la obicei şi la vorbă bine încuviinţat, deprinzându-se din copilărie spre toată bunătatea; îşi ridică mâinile şi se rugă pentru poporul iudeilor. După aceea, i s-a arătat alt bărbat, cu căruntеţe şi cu o slavă minunată şi înconjurat cu cinste şi cu mare cuviinţă". Şi, răspunzând Onia, a zis: "Acesta este Ieremia, proorocul lui Dumnezeu şi iubitorul de fraţi, care mult se roagă pentru popor şi pentru sfânta

cetate. Şi, întinzându-şi Ieremia mâna dreaptă, a dat lui Iuda macabeul o sabie de aur, grăindu-i acestea: primeşte această sfântă sabie ca dar de la Dumnezeu, cu care vei sfărâma pe vrăjmaşi".

Din această vedenie, se vede destul de lămurit, cum că sfinţii plăcuţi lui Dumnezeu, după sfârşitul lor, se roagă lui Dumnezeu pentru noi şi ne ajută nouă, precum a ajutat Sfântul Ieremia lui Iuda macabeul asupra potrivnicilor, ale cărui sfinte rugăciuni să ne ajute şi nouă, asupra văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi, cu darul şi cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine slava, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Sfântul proroc Ieremia - drumul spre sfințenie

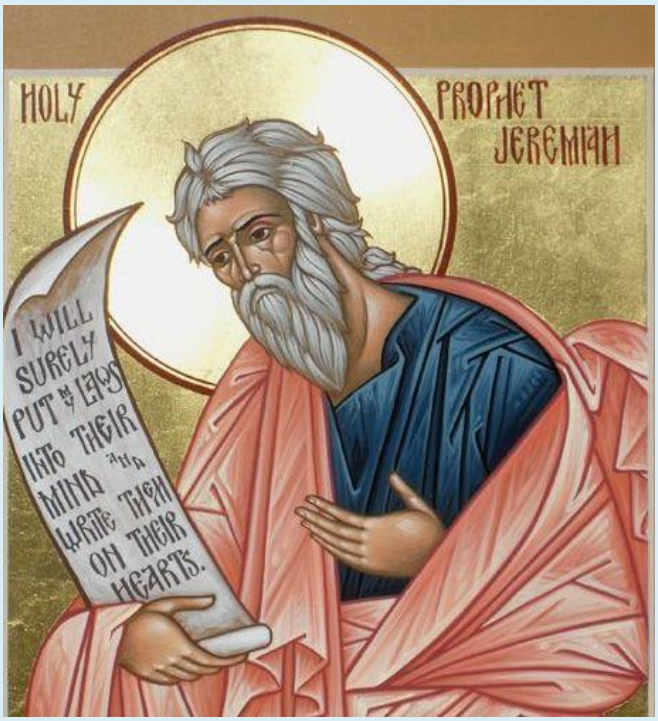

Supranumit „profetul lacrimilor”, Sfântul proroc Ieremia a început încă de la vârsta de 15 ani să prevestească cele ce urmau să se întâmple și a fost omorât cu pietre, de către iudei.

***

Unul dintre marii profeți ai Vechiului Testament, Sfântul Ieremia, a trăit în jurul anului 600 î.Hr., când evreii au fost luați în robie de împăratul Nabucodonosor. Supranumit „profet al lacrimilor”, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care fugise de Dumnezeu și slujea idolilor, a început să profetească la vârsta de 15 ani.

A spus că regele Ioachim va fi îngropat precum un măgar, târât în afara zidurilor Ierusalimului, că babilonienii vor cuceri cetatea și că idolii egiptenilor vor cădea, sosind Fecioara cu Pruncul.

Sfântul proroc Ieremia a fost ucis cu pietre de către iudei, iar moaștele sale au fost îngropate în Alexandria.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia

Ziua întâi (mai), pomenirea Sfântului prooroc Ieremia.

Acesta din pântecele mamei sale s-a sfinţit, şi era sfânt Domnului şi prooroc, trăgându-se din Anatot.

După ce a fost robit Ierusalimul de către Nabucodonosor, împăratul Babilonului, el s-a coborât la Dafne în Egipt şi acolo proorocind a fost ucis cu pietre de poporul lui Israel. Şi murind a fost îngropat în locul de înmormântare a lui Faraon, pentru că egiptenii l-au mărit, văzând folosul de la el. Fiindcă prin rugăciunea lui fuseseră omorâte aspidele, care prăpădeau pe egipteni; de asemenea fuseseră omorâte şi fiarele ce se aflau prin ape, pe care egiptenii le numesc efot, iar elinii crocodili. Pentru aceasta creştinii din acele părţi, până astăzi, rugându-se merg în locul unde este mormântul proorocului, şi luând ţărână se tămăduiesc de muşcările aspidelor.

Se spune că Alexandru Macedon stând deasupra mormântului proorocului, şi aflând cele despre el, i-a mutat moaştele în Alexandria.

Deci a zis Ieremia către preoţii Egiptului, că va să se facă un semn, adică au să se cutremure idolii Egiptului, şi vor cădea la pământ din pricina Mântuitorului prunc ce se va naşte în iesle din Fecioară. Şi pentru aceea până astăzi, ei au în loc de Dumnezeu o fecioară lehuză, şi punând un prunc în iesle, i se închină.

Despre aceasta fiind întrebaţi de regele Ptolomeu, i-au spus că taina aceasta se trage de la strămoşi, şi a fost transmisă părinţilor lor de un cuvios prooroc, şi că aşteaptă sfârşitul tainei.

Şi spun despre proorocul acesta că mai înainte de prădarea Templului a luat chivotul legii şi cele ce erau în el, şi a pus de le-a îngropat sub o stâncă de piatră, şi a zis către cei ce erau acolo: ***"S-a dus Domnul din Sinai la cer. Şi iarăşi va să vină în Sinai cu putere, şi va fi vouă semnul venirii Sale, când se vor închina toate neamurile la lemn".*** Şi a zis că nimeni în afară de Aaron preotul, nu va putea scoate chivotul acesta şi că nimeni nu va deschide tablele care sunt în el, nici dintre preoţi, nici dintre prooroci, în afară de Moise, alesul lui Dumnezeu.

Iar la înviere întâi se va ridica chivotul şi va ieşi din pământ, şi va fi pus în muntele Sinai, şi se vor aduna toţi sfinţii acolo, aşteptând pe Domnul, şi fugind de vrăjmaşul care va căuta să-i omoare. Iar în piatra aceea a scris cu degetul său numele lui Dumnezeu şi s-a făcut tiparul literelor ca o cioplitură de fier. Şi nor luminos îndată a acoperit numele acela. Şi nu va putea nimeni să chibzuiască locul, şi nici nu va putea să cinstească numele lui Dumnezeu până în ziua aceea. Însă piatra este în pustiu, unde s-a făcut întâi chivotul de Veseleil între doi munţi, unde zac Moise şi Aaron. Şi se arată noaptea norul ca lumina la locul acela în chipul cel dintâi, după cum israelitenilor li se arăta norul noaptea şi-i lumina.

Proorocul Ieremia era bătrân de ani, mic la statul trupului, barbă având din sus lată şi jos îngustă. Şi se face soborul lui în Biserica Sfântului apostol Petru, care este aproape de Biserica cea mare.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul proroc Ieremia

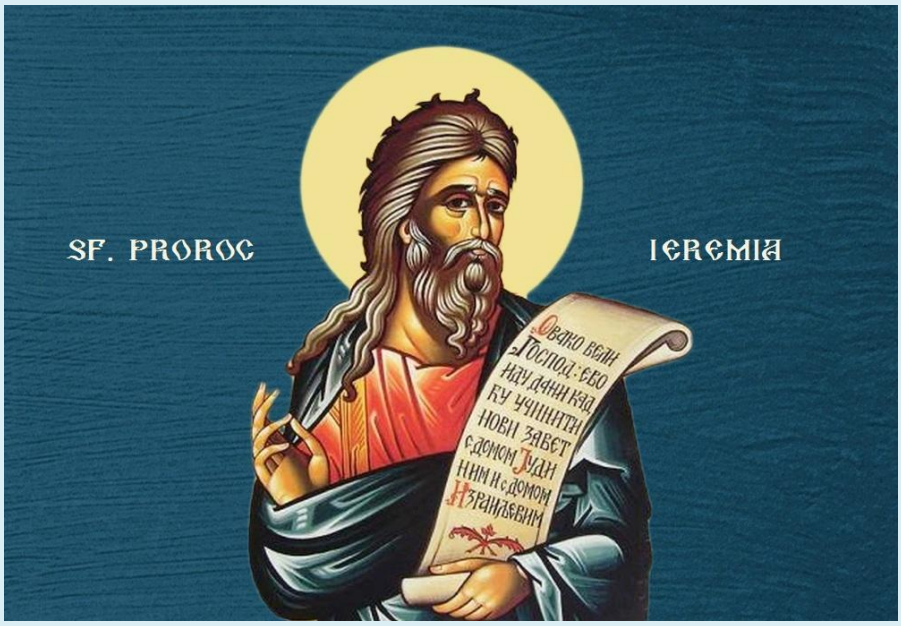

Sfântul proroc Ieremia era din Anatot, cetatea preoţilor, în partea lui Veniamin, cetate departe de Ierusalim ca la trei mile. Tatăl său se numea Helchie şi era mai marele preoţilor.

Ieremia a fost ales şi sfinţit proroc din pântecele maicii sale, precum însuşi Domnul i-a prezis despre aceasta: „Înainte de a te fi zămisli în pântece te-am cunoscut, şi înainte de a ieşi din pântece te-am sfinţit şi te-am rânduit proroc pentru popoare” (Ieremia 1, 5).

Prorocul Ieremia a trăit în vremea celor mai mari tulburări din istoria evreilor, când se pregăteau dărâmarea Templului şi a Ierusalimului şi ducerea poporului evreu în robia Babilonului, care avea să dureze 70 de ani. Acestea s-au întâmplat după năvălirea marelui rege haldeu Nabucodonosor al Babilonului. A fost supranumit profet al lacrimilor sau al plângerilor, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care se depărtase de Dumnezeu şi slujea idolilor, atrăgându-şi astfel pedeapsa divină.

El a început să proorocească de la vârsta de 20 de ani, în timpul împăratului Iosia, predicând pocăinţa către rege şi către nobilii săi, către prorocii cei mincinoşi şi către preoţii templului.

Sfântul proroc Ieremia a luat parte la înnoirea vieţii religioase a poporului său, începută sub regele Iosia, în anul 621, după descoperirea textului Deuteronomului în templu şi după citirea lui în auzul tuturor.

În cartea sa, care se află în Sfânta Scriptură, profetul a descris ca un martor care a văzut cu ochii săi dărâmarea Templului şi robia babilonică, dar şi vremurile venirii lui Mesia, a cărui împărăţie o vedea ca pe un nou aşezământ, scris nu pe table de piatră, ci pe tablele vii ale inimii. Pe Mesia îl vede ca pe un Sol trimis de Domnul ca să facă dreptate pe pământ.

Prorocul Ieremia a ajuns apoi în Egipt unde a trăit vreme de patru ani şi unde a prorocit egiptenilor că împăratul Babilonului avea să vină asupra egiptenilor.

Sfântul proroc Ieremia a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu aproape 50 de ani, fiind numit şi prorocul dreptăţii lui Dumnezeu.

Calendar ortodox - Sfântul prooroc Ieremia

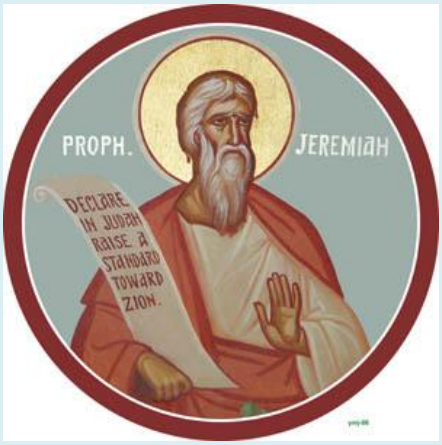

Sfântul prooroc Ieremia, alături de Isaia, Ezechiel şi Daniel, face parte dintre marii profeţi ai Vechiului Testament.

Sfântul prooroc Ieremia este cinstit pe 1 mai. A trăit în jurul anului 600 î.d.Hr., când evreii au fost luaţi în robia babilonică sau persană de către împăratul Nabucodonosor.

Numele său înseamnă "Iahve înalţă", era preot, iar profeţia sa a fost trecută în scris de Sfântul prooroc Baruh. A fost supranumit profet al lacrimilor sau al plângerilor, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care se depărtase de Dumnezeu şi slujea idolilor şi care a atras astfel pedeapsa divină.

Sfântul prooroc Ieremia a trăit sub patru regi din ţara lui Iuda: Iosia, Ioachim, Iehonia şi Sedechia. El a început să profeţească de la vârsta de cincisprezece ani, în timpul împăratului Iosia, predicând pocăinţă către rege şi către nobilii săi, către prorocii cei mincinoşi şi către preoţii templului.

În timpul regelui Ioachim, Ieremia a prorocit că înmormântarea acestuia va fi ca îngroparea unui măgar, adică, că după ce va muri trupul lui va fi aruncat în afara zidurilor Ierusalimului, apoi târât pe pământ, fără cinstea unei îngropări omeneşti. Cuvântul profetesc s-a împlinit întocmai.

Despre regele Iehonia, fiul lui Ioachim, regele din Iuda, Ieremia a prorocit că va fi luat rob în Babilon împreună cu toată casa lui şi că va muri acolo. Toate acestea s-au împlinit la scurt timp după ce proorocul şi-a rostit cuvântul.

În timpul regelui Sedechia, Ieremia a profeţit că babilonienii vor cuceri cetatea în anul al unsprezecelea al împăratului Sedechia, adică anul 586 i.Hr.

Ieremia a fost totodată profetul decăderii împărăţiei lui Iuda. Babilonienii au capturat la scurt timp după aceea Ierusalimul, l-au ucis pe regele Sedechia, au jefuit şi au trecut cetatea prin ascuţişul sabiei, şi au tăiat capetele unei mari mulţimi de iudei. Ieremia a profeţit şi anii adevăraţi ai robiei, 70 de ani, spre deosebire de falşii profeţi care vorbeau de o robie de scurtă durată.

Ieremia a ajuns apoi în Egipt unde a trăit vreme de patru ani. Egiptenilor, Ieremia le-a prorocit căderea idolilor lor şi sosirea Fecioarei împreună cu Pruncul în Egipt.

Sfântul prooroc Ieremia a fost omorât cu pietre de către iudei.

În Proloage este amintită tradiţia potrivit căreia împăratul Alexandru cel mare, a dat porunca mutării moaştelor proorocului Ieremia şi a îngropării lor la Alexandria.

Calendar Ortodox - Sfântul prooroc Ieremia; Sfinții cuvioşi mucenici Eftimie, Ignatie și Acachie

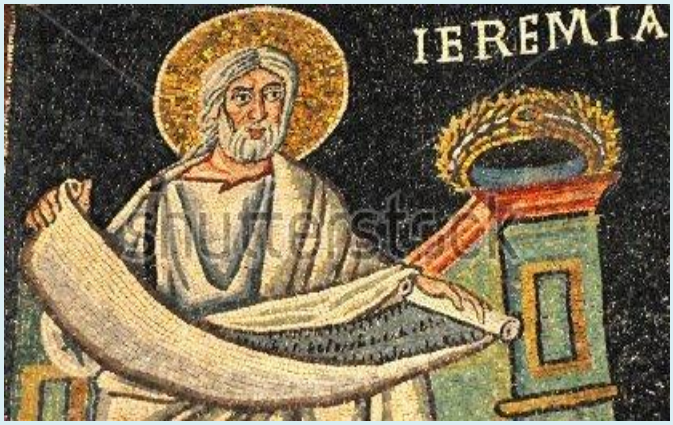

Sfântul proroc Ieremia

Sfântul prooroc Ieremia a fost din Anatot, cetatea preoţilor, în partea lui Veniamin, cetate departe de Ierusalim ca la trei mile, născut după tată, Helchie, mai marele preot.

El a fost ales şi sfinţit prooroc din pântecele maicii sale, precum însuşi Domnul i-a prezis despre aceasta: Mai înainte de a te zămisli în pântece te-am cunoscut şi mai înainte de a ieşi tu din coapse te-am sfinţit şi te-am pus prooroc între neamuri.

Sfântul Ieremia, după mărturia Sfântului Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, a fost feciorelnic în toată vremea vieţii sale şi trimis de Dumnezeu preot, învăţător şi prooroc. El a început a prooroci din vârstă copilărească, precum este arătat în capitolul întîi al cărţii lui.

Sfinții cuvioşi mucenici Eftimie, Ignatie și Acachie

Se săvârşeşte pomenirea acestor trei sfinți noi mucenici în cinstitul lor mucenicesc locaş ce se află la Schitul cinstitului Înaintemergător de la Mănăstirea Sfântul Pantelimon din Muntele Athos, unde se găsesc şi capetele mucenicilor.

Eftimie, ce se trăgea cu neamul din Demiga Peloponesului, şi în Constantinopol la anul 1814, la douăzeci şi două martie în Duminica Floriilor, prin sabie s-a nevoit. Sfântul nou mucenic Eftimie este pomenit aparte şi în ziua de 22 martie.

Ignatie cel ce se trăgea din Zagora veche şi în Constantinopol, în acelaşi an, la opt octombrie, prin sugrumare s-a săvârşit. Sfântul nou mucenic Ignatie este pomenit aparte în ziua de 8 octombrie.

Acachie, cel ce se trăgea din Tesalonic şi în Constantinopol la anul 1815, la întâi mai, prin sabie s-a săvârşit.

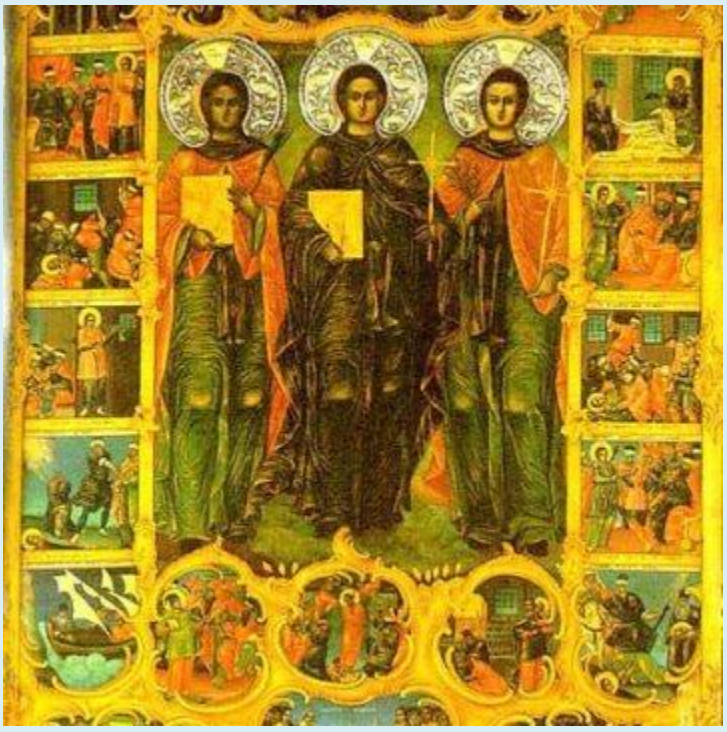

Proloage - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia (sec. VI î.Hr.)

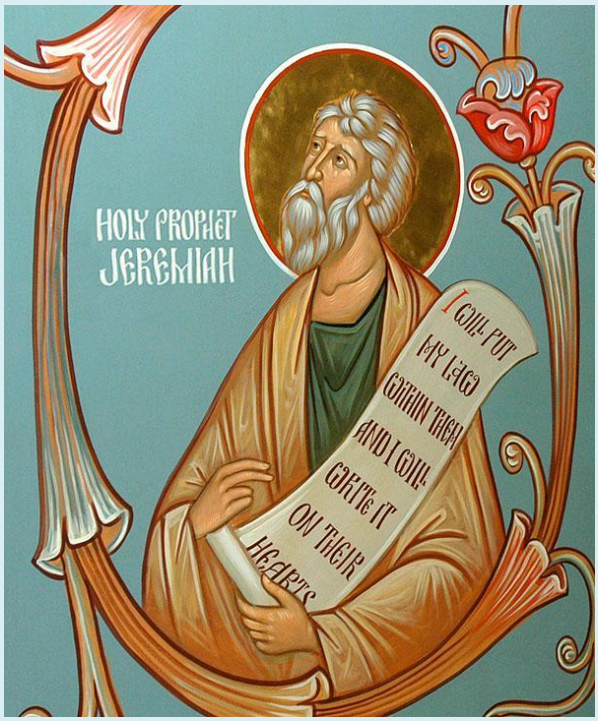

Luna lui mai în ziua întâi: pomenirea Sfântului prooroc Ieremia (sec. VI î.Hr.).

Acest Sfânt şi mare prooroc Ieremia era evreu şi a trăit în vremea Vechiului Testament, sub patru regi din ţara lui Iuda: Iozie, Ioachim, Iehonia şi Sedechia (612-586 i.Hr.).

El era din Anatot, orăşel din Iuda tribul lui Vesiamin, şi a fost de neam preoţesc, iar tatăl lui se numea Hilkia, preotul. Şi era un tânăr ca de 20 de ani, când Dumnezeu l-a chemat la slujirea proorocească, că era ales pentru aceasta încă din pântecele maicii sale.

Din cartea rămasă de la el, care se află în Biblie, se vede că Ieremia a trăit în vremea celor mai mari tulburări din istoria evreilor, vremea când se pregătea dărâmarea Templului şi a Ierusalimului şi ducerea poporului evreu în robia Babilonului.

Aceste fapte s-au petrecut o dată cu năvălirea vestitului Nabucodonosor, marele împărat chaldeu al Babilonului (604-597). Şi robia avea să dureze vreme de 70 de ani.

Două mari împărăţii voiau atunci să pună stăpânire asupra poporului ales: Babilonul lui Nabucodonosor şi Egiptul faraonului Necao. Iar cuvântul lui Dumnezeu, pe care Ieremia trebuia să-l vestească, era:

- *întâi, să aibă toţi supunere cinstită faţă de Nabucodonosor, care este "slujitorul lui Dumnezeu" pentru curăţirea fărădelegilor poporului ales şi pentru mântuirea lui, iar,*
- *al doilea, toţi să fugă de orice legătură cu Egiptul. Dar, pentru acest cuvânt, Ieremia a fost socotit trădător, vândut Babilonului.*

Şi, de aici, a pornit tot chinul profetului şi toată lupta sa cu neîncrederea poporului în cuvântul lui. A fost condamnat la moarte: "Cu moarte să moară, cela ce spune unele ca acestea."

Când regele a citit cuvintele lui Ieremia, scrise de Baruh, ucenicul acestuia, cartea a fost ruptă în bucăţi şi aruncată în foc. Adeseori profetul a fost închis în temniţă, cu picioarele în butuci sau aruncat în fântână cu noroi, până la gât. A avut însă şi apărători, care de mai multe ori l-au scăpat de la moarte.

Când bogaţii şi căpeteniile iudeilor au fost duşi în robia Babilonului, Ieremia a rămas aproape de poporul sărac, pe pământul pustiit al ţării, îndepărtând toate cinstirile, cu care îl îmbia regele cuceritor.

Iar, după uciderea lui Godolias, omul Babilonului, în Ierusalimului dărâmat, când poporul a fugit în Egipt, de frica răzbunărilor, proorocul s-a dus şi el acolo, nevrând să se despartă de poporul său.

Ieremia a luat parte la înnoirea vieţii religioase a poporului său, începută sub regele Iozia, în anul 621, după descoperirea Deuteronomului în templu şi după citirea lui în auzul tuturor.

Pe lângă alte scrieri, alcătuite prin ucenicul său Baruh, proorocul a descris, ca un martor, care a văzut cu ochii lui, cu multă jale, dărâmarea Templului şi a Ierusalimului şi robia babilonică, dar şi timpurile de lumină ale venirii lui Mesia, a Cărui împărăţie o vedea ca pe un nou aşezământ, scris nu pe table de piatră, ci pe tablele vii ale inimii, iar pe Mesia, ca pe un sol trimis al lui Dumnezeu, să facă dreptate pe pământ.

Când şi unde şi-a sfârşit zilele, nu se ştie. Tradiţia ne spune că ar fi fost ucis cu pietre de evreii fugiţi în Egipt.

A propovăduit cuvântul lui Dumnezeu, cam cincizeci de ani, şi a mai fost numit "Proorocul dreptăţii lui Dumnezeu."

Întru această zi, cuvânt despre dragostea cea adevărată, pentru care Dumnezeu iartă păcatele.

Doi fraţi au mers împreună la un târg ca să-şi vândă lucrul mâinilor lor. Şi dacă au intrat în târg, s-au despărţit unul de altul. Iar unul, cu meşteşugul şi îndemânarea diavolului, s-a înşelat şi a căzut în păcatul desfrânării. Şi, după aceea, aflându-l pe el fratele şi însoţitorul său, i-a zis lui: "Să mergem, frate, la locul şi la chiliile noastre."

Iar el a zis: "Eu, frate, nu voi merge astăzi cu tine."

Iar, fratele, auzind acest cuvânt, s-a minunat şi l-a întrebat, zicând: "Pentru ce, frate, zici că nu vei merge cu mine?"

Iar el a oftat şi i-a spus lui, zicând: "Eu frate, după ce te-ai dus tu şi te-ai despărţit de mine, am căzut în păcatul desfrânării şi, pentru asta, nu voi merge acum cu tine la chilia mea."

Iar fratele, auzind acestea şi văzându-l foarte mâhnit, necăjit şi deznădăjduit, şi vrând să-i scoată sufletul lui din pieirea deznădejdei, i-a zis lui: "Frate, şi eu, dacă m-am despărţit de tine, am căzut în acelaşi păcat. Pentru aceasta, dar, frate, să mergem degrabă la chiliile noastre şi cu osârdie să ne pocăim şi Dumnezeu ne va ierta nouă greşeala şi păcatul nostru."

Şi aşa, ascultând, fratele a mers la chilia sa. Deci, mergând la duhovnic, şi-au mărturisit amândoi împreună căderea lor în păcatul desfrânării.

Iar bărbatul le-a dat lor canon de pocăinţă. Iar, ei, cu dragoste primind canonul, se rugau amândoi unul pentru altul. Şi, văzând Dumnezeu silinţa şi osteneala pe care o făcea fratele ce nu căzuse în păcat, pentru mântuirea şi dragostea fratelui său, peste puţine zile, a iertat păcatul lui.

Şi a înştiinţat Dumnezeu pe bătrânul că, pentru multă dragostea fratelui, ce n-a greşit, s-a iertat păcatul celui ce a greşit.

Iată, fraţilor, aceasta este dragostea cea adevărată, ca să-şi pună cineva sufletul pentru mântuirea fratelui său.

Întru această zi, cuvânt din cartea Sfântului Ieremia, proorocul despre calea cea plăcută lui Dumnezeu, pe care umblând ne vom mântui.

Aşa zice Domnul: ***"Iată, am dat înaintea ochilor voştri calea vieţii şi calea pierzării; pe care veţi voi, pe aceea veţi merge. Să cunoaşteţi, dar, cursele diavolului şi departe de ele să umblaţi. Tuturor văduvelor şi săracilor să nu le faceţi rău. Iar, de-i veţi asupri cu nedreptate şi de vor striga, suspinând, aceia, către Mine, îi voi auzi pe ei şi Mă voi mângâia asupra voastră, şi vă voi pierde pe voi cu sabia şi vor fi femeile voastre văduve şi fiii voştri săraci. Ci, să fiţi, spre cei săraci, ca nişte părinţi, şi, spre văduve, ca nişte soli ai lui Dumnezeu, ca, printr-înşii să intraţi în calea vieţii veşnice, întru Împărăţia Cerului", aşa a zis Domnul.*** Iar voi, ascultaţi-mă pe mine, ca fiecare să ierte pe fratele său şi pe aproapele său.

Întru această zi, cuvânt al prea cuviosului Părintelui nostru Teodor Studitul, ca, întru nevoinţă şi cu grijă, să trăim toată viaţa noastră.

Fraţilor şi părinţilor, fiindcă ne-am învrednicit, cu darul lui Dumnezeu, a petrece praznicul Sfintelor Paşti, pentru aceea să ne apropiem, iarăşi, de lucrul nostru. Întâi, să ducem mai departe nevoinţa noastră, iar, al doilea, să avem de-a pururea înaintea ochilor noştri mântuitoarele Patimi, Răstignirea, Îngroparea şi Învierea. Ca, prin îndeletnicirea cu ele, neprinşi şi nebiruiţi să fim de patimi. Iar, chiar dacă am fi prinşi şi robiţi, cândva, din neluare aminte, îndată să privim în sus, la Iisus cel răstignit şi Domnul Slavei şi, îndată, va răsări vindecarea sufletelor noastre, fiindcă, de demult, şi Israel, când era muşcat de şerpi, căutând la şarpele cel de aramă, s-a tămăduit.

Şi ştiţi că gândurile rele, ca nişte şerpi ne muşcă şi varsă venin şi otravă în sufletul nostru. Pe acest venin, se cuvine, cu toată puterea şi sârguinţa noastră, îndată ce se va ivi, să-l vărsăm, că, dacă zăbovim, să nu se facă mai cumplită rană. Vedeţi că primăvara este născătoare şi înmulţitoare de viaţă. Trupul pofteşte împotriva duhului şi duhul împotriva trupului. Şi sporirea unuia se face celuilalt scădere. Deci, să căutăm măsurată hrană, băutură şi somn şi toate celelalte trupeşti lucruri să le iconomisim, ca nu cumva pe suflet să-l silnicească şi să-l stăpânească, ci, el să aibă biruinţa asupra trupului. Cel ce aleargă în arena de luptă nu se numeşte biruitor, dacă aleargă numai unul sau două stadii, ci dacă va săvârşi toată alergarea. Deci, şi noi, nu numai când vom săvârşi postul cel de patruzeci sau cincizeci de zile, vom putea să scăpăm de cursele diavolului, ci, de vom avea grijă şi nevoinţă, toată viaţa noastră. Că, pentru biruinţe, plată vom lua.

Pentru aceea, o, fraţilor, să ne nevoim, nevoinţa cea bună, şi, încă să asudăm pentru fapta cea bună, să trudim şi să necăjim trupul, să robim pe omul cel dinafară, să supunem şi să biruim patimile, totdeauna, Jertfa Domnului Iisus, în trupul nostru purtând-o, şi ceasul morţii în noi avându-l. Că acum şi noi, negreşit, vom muri, precum şi părinţii şi fraţii noştri, şi ne vom muta din lumea de aici, şi ne vom duce în locuri străine şi vom vedea lucruri pe care niciodată nu le-am văzut. Că înfricoşător, şi plin de toată spaima, pentru cel ce are minte, este cuvântul ce se grăieşte din Scriptură. Drept aceea, cutremuraţi şi înfricoşaţi de-a pururea să fim, înfrânându-ne simţurile de la auzirea deşartă, de la vederea vătămătoare şi de la toată meşteşugirea cea rea, dăruindu-ne cu toată fiinţa noastră Sfântului Dumnezeu. Ca, bine plăcându-I, moştenitori să ne facem şi veşnicelor bunătăţi, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava şi stăpânirea, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului prooroc Ieremia

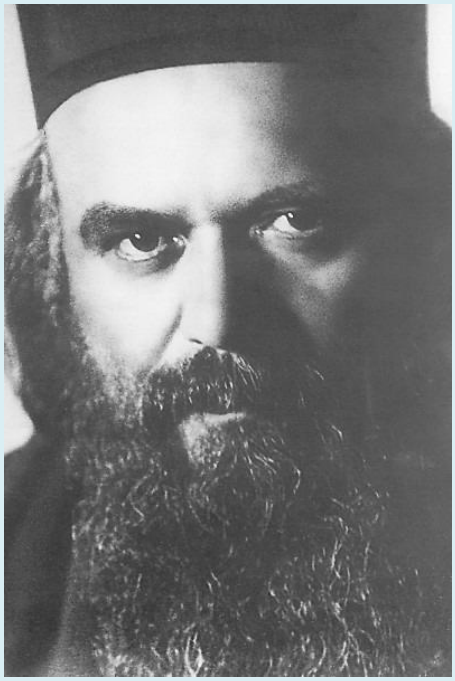

Sfântul proroc Ieremia a trăit cu aproximativ şase sute de ani mai înainte de Mântuitorul Hristos, în satul Anathoth, nu departe de Ierusalim. El a început să proorocească de la vârsta de cincisprezece ani, în timpul împăratului Iosia.

El predica pocăinţa către rege şi către nobilii săi, către prorocii cei mincinoşi şi către preoţii templului. În timpul domniei regelui Iosia, Prorocul Ieremia a scăpat ca prin urechile acului de moartea pe care i-o doreau mâinile ucigaşe ale nobililor înnebuniţi de ură împotriva lui.

Privitor la rege, Iehoiachim, el a prorocit că înmormântarea acestuia va fi ca îngroparea unui măgar, adică că după ce va muri trupul lui va fi aruncat în afara zidurilor Ierusalimului, apoi târât pe pământ, fără cinstea unei îngropări omeneşti.

Din pricina acestei prorocii marele proroc a fost aruncat în temniţă. Neputând să scrie în temniţă, prorocul Ieremia 1-a chemat pe Baruh, fiul lui Neria, care, stând la fereastruica închisorii, scria ceea ce dicta marele proroc. Când această prorocie a fost citită în urechile regelui acesta a smuls furios hârtia din mâinile cititorului şi a aruncat-o în foc. Dar Pronia Dumnezeiască 1-a mântuit pe Ieremia de închisoare, iar cuvântul lui prorocesc s-a împlinit întocmai cu regele Iehoiachim.

Despre regele Ieconia, fiul lui Iehoiachim, regele din Iuda, Ieremia a prorocit că va fi luat rob în Babilon împreună cu toată casa lui şi că va muri acolo. Toate acestea s-au împlinit la scurt timp după ce prorocul şi-a rostit cuvântul.

În timpul regelui Zedechia, Ieremia şi-a luat un jug în jurul gâtului şi a umblat prin Ierusalim, prorocind căderea lui şi robia babiloniană. Ieremia le-a scris după aceea captivilor din Babilon, vestindu-le să nu nădăjduiască întoarcere grabnică acasă, la Ierusalim, căci captivitatea lor se va prelungi până la şaptezeci de ani, ceea ce s-a întâmplat întocmai.

În valea Tofeth de lângă Ierusalim [valea măcelului], unde iudeii îşi aduceau proprii lor copii jertfe idolilor, Ieremia a luat un vas de lut în mâinile lui şi 1-a spart la pământ înaintea poporului, prorocind prin aceasta curânda zdrobire şi umilire a regatului Iudeei. Babilonienii au capturat la scurt timp după aceea Ierusalimul, 1-au ucis pe regele Zedechia, au jefuit şi au trecut cetatea prin ascuţişul săbiei şi au tăiat capetele unei mari mulţimi de iudei în Valea Tofeth, chiar pe locul în care aceştia îşi omorâseră copiii ca jertfe criminale aduse idolilor şi chiar la locul unde Ieremia sfărâmase vasul olarului.

Ieremia împreună cu leviţii, au luat Chivotul Legământului din Templu şi 1-au dus la Muntele Nebo, acolo unde murise Moise şi 1-au ascuns într-o peşteră. Dar focul Templului Ieremia 1-a ascuns într-o fântână adâncă. Ieremia după aceea a fost silit de nişte iudei să meargă cu ei în Egipt, unde prorocul a trăit timp de patru ani, ca după aceea să fie omorât cu pietre de conaţionalii lui.

Egiptenilor Ieremia le-a prorocit căderea idolilor lor şi sosirea Fecioarei împreună cu Pruncul ei în Egipt.

Există o tradiţie după care însuşi împăratul Alexandru cel mare a cercetat mormântul prorocului Ieremia, după care a dat poruncă strămutării moaştelor prorocului şi a îngropării lor la Alexandria.

(Notă: Egiptenii aproape că 1-au zeificat pe Sfântul proroc Ieremia. De aceea ei 1-au îngropat ca pe un rege. Chiar după moartea lui, ei 1-au socotit făcător de minuni. Ei luau praful de pe piatra lui de mormânt ca să se vindece cu el împotriva muşcăturilor de şarpe. Chiar şi astăzi mulţi creştini îl cheamă pe Sfântul proroc Ieremia în ajutor pentru vindecarea rănilor ce provin de la muşcăturile de şarpe şi împotriva şerpilor.)

Cântare de laudă la Sfântul proroc Ieremia

Sfântul proroc Ieremia cel feciorelnic
Descoperă poporului tainele lui Dumnezeu.

Poporului ce se înstrăinează de la a Lui lege
Ieremia îi strigă cu lacrimi şi cuvinte aspre
Cuvinte ca o flamură de foc;
Cuvintele Proorocului ard pe cei păcătoşi,
Iar pe drepţi îi luminează.

Lacrimile lui lacrimi de maică sunt,
Cu care maica îşi plânge pruncii ce-i mor.

Prorocul vede de mai înainte toate:
Pedeapsa Domnului vine peste popor.
Pedeapsa Domnului este însutit meritată,
Mila Domnului în dreptate plină de urgie se preface.

Prorocul strigă cu lacrimi şi cuvinte aspre,
Chemându-I pe păcătoşi la pocăinţă.

Dar poporului îi place după căpeteniile
cele fărădelege să umble,
Căpetenii care de prorocul Domnului îşi bat joc,
Iar cuvintele lui le numesc minciună.

Dar prorocul fără ostenire strigă,
El cuvintele sale cu suferinţe le pecetluieşte.

Ucigaşii pe Proroc îl omoară
Dar numele lui cu atât mai vestit îl fac.

Cuvintele Prorocului se împlinesc toate,
Căci împărăţia nelegiuirii piere,
Iar Prorocul este proslăvit.

Predică despre puterea cuvântului lui Dumnezeu

Cuvântul Meu nu este el, oare, ca un foc, zice Domnul, ca un ciocan care sfărâmă stânca? **(Ieremia 23: 29).**

Da, Doamne, cuvântul Tău cu adevărat foc este; el este foc care îi încălzeşte pe cei drepţi şi îi arde pe cei păcătoşi. Cu adevărat, cuvântul Tău ca un ciocan este: ca un ciocan ce înmoaie împietrirea inimii celui credincios şi sfărâmă în pulbere inima păcătosului care nu vrea să se pocăiască.

Oare, nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale şi când ne tâlcuia Scripturile? **(Luca 24: 32),** au întrebat apostolii după ce au grăit cu Domnul înviat.

Când inima omului are o aşezare bună, ea arde la cuvântul Domnului; ea se topeşte de bunătate şi creşte de bucurie şi de iubire. Dar când inima omului are o aşezare rea, fiind împietrită de păcat, atunci ea se arde la cuvântul Domnului, şi se face şi mai împietrită.

Dar inima lui Faraon s-a învârtoşat (Ieşirea 8: 19). Zadarnic li se pare răilor că se întăresc în spatele inimilor lor împietrite, în spatele împrejmuirilor lor de fier, în întăriturile lor de aur şi de argint, crezând că zdrobesc armura dreptăţii lui Dumnezeu.

Cuvântul Domnului este puternic ca un ciocan de fier de a cărui zdrobire nu poţi scăpa, atunci când El dă sentinţa pieirii cetăţilor împietrite în spatele cărora se ascund păcătoşii.

Zadarnic se ascund necredincioşii în spatele fortăreţelor şi întăriturilor lor din piatră, zadarnic întăresc şefii de state statele lor, cele împietrite în înţelepciunea deşartă a acestei lumi care îl alungă departe pe Dumnezeul Cel Viu. Cuvântul Domnului se abate de sus ca o lovitură de trăznet, ca un ciocan care sfărâmă desăvârşit toate turnurile cele înălţate fără El sau împotriva Lui, ca un ciocan de a cărui zdrobire nimeni nu va putea scăpa.

O fraţilor, să nu ne punem nădejdea în alcătuirile noastre din piatră, marmură, aur sau argint, în pietrele cele fără Dumnezeu ale propriilor noastre cugete. Toate acestea mai slabe sunt înaintea puterii lui Dumnezeu decât praful uliţelor pe care îl suflă vântul.

O, Stăpâne şi Atotputernice Doamne, ajută-ne nouă să primim cuvântul Tău, ca pe piatra cuvântului Tău să ne clădim vieţile noastre şi în lumea aceasta şi în cea care va să fie, Căci Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Cum S-a arătat Duhul Sfânt credincioşilor?

Cum S-a arătat Duhul Sfânt credincioşilor? Mai întâi ca ardoare în inimă. Aceasta apare în timpul rugăciunilor înflăcărate, uneori ca o căldură puternică în tot corpul.

Prorocul Ieremia aduce mărturie clară şi adevărată în acest sens, pentru că El mărturiseşte din proprie experienţă. Ieremia a avut de suferit multă batjocură şi multe încercări până când cuţitul i-a ajuns la os: ***„Dar iată era în inima mea ceva ca un fel de foc aprins, închis în oasele mele, şi eu mă sileam să-L înfrânez şi n-am putut" (Ieremia 20, 9).*** Atât de irezistibil este Sfântul Duh al lui Dumnezeu într-o inimă curată în care a intra.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Credinţa poporului lui Dumnezeu, Traducere din limba engleză: Diana Potlog, Editura Sophia, Bucureşti, 2001, p. 37)

Sfântul cuvios Paisie Aghioritul - Situaţia în care se află naţiunea noastră

Nepăsarea nu se îngăduie nici celor lumeşti, cu cât mai mult oamenilor duhovniceşti.

Odinioară, dacă un credincios se interesa de starea lumii, nu era considerat sănătos la minte. Unul ca acesta era bun de închis în turn (construcţie fortificată înaltă, specifică Mănăstirilor din Sfântul Munte; turnurile erau folosite pentru respingerea piraţilor). Astăzi, dimpotrivă, un credincios care nu se interesează şi pe care nu îl doare pentru situaţia ce domneşte în lume este bun de închis în turn. Pentru că atunci cei care stăpâneau aveau pe Dumnezeu înlăuntrul lor, în timp ce astăzi mulţi din cei ce stăpânesc nu cred. Acum sunt mulţi aceia care urmăresc să le dizolve pe toate: familia, tineretul, Biserica.

A se interesa cineva acum şi a se nelinişti de situaţia în care se află naţiunea noastră este o mărturisire, pentru că statul s-a pus rău cu legea dumnezeiască votează legi care sunt împotriva legii lui Dumnezeu.

Sunt şi unii indiferenţi, care nu cred nici în legislaţia Bisericii, nu admit nici naţiunea şi, ca să aibă conştiinţa împăcată, spun: „Sfântul apostol Pavel zice să nu te interesezi de lucrurile lumii", şi astfel stau nepăsători. Dar Sfântul apostol Pavel la altceva s-a referit. Pe vremea aceea stăpânirea o aveau neamurile idolatre. Unii s-au desprins din stat şi au crezut în Hristos. Unora ca acestora Sfântul apostol

Pavel le spunea: Să nu vă ocupaţi cu lucrurile lumii, ca să se deosebească de lume, pentru că toată lumea era idolatră (Timotei 2, 4). Dar din clipa când marele Constantin a luat stăpânirea şi a împărăţit creştinismul, s-a creat încet-încet marea tradiţie creştină, cu biserici, mănăstiri, artă, tipicul cultului etc. Avem aşadar responsabilitatea să le păstrăm pe toate acestea şi să nu lăsăm pe vrăjmaşii Bisericii să le strice.

Am auzit şi pe unii duhovnici spunând: „Voi să nu vă preocupaţi cu acestea!” Dacă unii ca aceştia ar fi avut sfinţenie mare şi ar fi ajuns cu rugăciunea într-o astfel de stare încât să nu-i intereseze nimic, le-aş fi sărutat şi picioarele. Dar acum stau nepăsători, pentru că vor să se pună bine cu toţi şi să petreacă bine.

Nepăsarea nu se îngăduie nici celor lumeşti, cu cât mai mult oamenilor duhovniceşti. Un om cinstit, duhovnicesc nu trebuie să facă nimic cu nepăsare. Blestemat este cel ce face lucrurile Domnului cu lenevie, spune proorocul Ieremia.

(Cuviosul Paisie Aghioritul, Cuvinte duhovnicești, vol.2, Trezvie duhovnicească, traducere de Ieroschimonah Ștefan Nuțescu, Ed. a 2-a, Editura Evanghelismos, București, 2011, pp. 22-24)

Sfântul Ieremia, profet

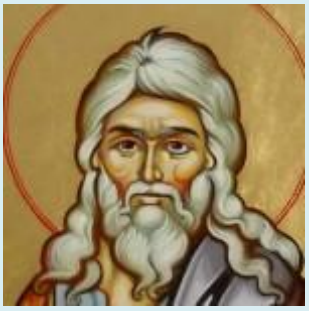

1 mai (latin)
1 mai (bizantin)

Biografii - varianta 1:

Numele „Irmeia(hu)" înseamnă „Iahve (-ia/iahu) să ridice (irme) din sărăcie şi nevoi". Este, aşadar, un nume care exprimă dorinţa, urarea, cererea de mântuire din asuprire. Are la bază convingerea exprimată în Ps 112,7: „Cel ce scoate din ţărână pe cel sărac şi ridică (iarim) din gunoi pe cel sărman".

Ieremia, al doilea din cei „patru profeţi majori" a trăit într-o perioadă de mari frământări la nivel religios şi politic, cu fenomene decisive precum reforma cultului sub regele Iosia în 622 î.C. şi falimentul ei datorat morţii tragice a regelui în bătălia de la Meghido în 609 î.C., dispariţia puterii asiriene şi apariţia imperiului babilonez, nu în cele din urmă, distrugerea Ierusalimului de către Nabucodonosor şi deportarea populaţiei în exilul babilonic în 586 î.C.

Cartea care poartă numele său, în special capitolele 26-45, oferă multe date despre destinul acestui profet, condiţiile externe dar şi despre viaţa sa personală.

Ieremia era de neam preoţesc şi s-a născut în jurul anului 650 î.C., fiul preotului Chelkia din Anatot, o cetate levitică la 6 km nord-est de Ierusalim, în teritoriul tribului lui Beniamin. În ciuda împotrivirii lui, fiind prea tânăr şi incapabil să vorbească, Dumnezeu îl asigură că l-a ales să fie profet chiar mai înainte de a se fi născut: „Înainte de a te fi zămislit în pântece, eu te-am cunoscut deja, şi înainte de a ieşi din pântece, te-am sfinţit şi te-am rânduit profet pentru popoare" (1,5).
Din antetul cărţii, chemarea lui a avut loc în jurul anului 628 î.C., drept care el a fost activ ca profet la Ierusalim timp de peste 40 de ani, până la distrugerea cetăţii în 586. (…)

Perioada activităţii lui profetice este împărţită în patru etape.

Prima perioadă îmbrăţişează timpul dintre vocaţia lui Ieremia până la reforma lui Iosia, între anii 628-622 î.C. Această primă fază a predicării profetice este cuprinsă în capitolele 1-6.

A doua perioadă a activităţii lui profetice cade sub domnia lui Ioiakim, până la prima cucerire a Ierusalimului în 609-597. Sunt datele cuprinse în capitolele 7-20, 26, 35-36.

A treia perioadă a profetului Ieremia este din timpul regelui Sedecia, între prima şi a doua cucerire a Ierusalimului (597-586). Despre aceste evenimente citim în capitolele 21-24; 27-29; 32; 37-39.

A patra perioadă din viaţa lui Ieremia acoperă spaţiul restrâns de timp de la căderea Ierusalimului la şederea forţată a profetului în Egipt, despre care se vorbeşte în capitolele 40-44.

Ieremia, eliberat a doua oară, după ce fusese din nou închis, merge la Godolia, fiul unui înalt funcţionar care i-a oferit protecţia sa în timpul prigoanei lui Ioiakim. Profetul alege să rămână în patrie, împreună cu săracii ţării. Godolia, între timp, fusese numit guvernator al Iudeii. Cum Ierusalimul era distrus, profetul s-a dus la Miţpa, la 12 km nord de Oraşul Sfânt, unde invita populaţia să rămână spusă regelui Babiloniei. Dar un grup de naţionalişti, strânşi în jurul lui Ismael, un bărbat de neam regesc, l-au asasinat pe Godolia şi numeroşi babilonieni care au rămas ca forţă de ocupaţie. De frica răzbunării lui Nabucodonosor, asasinii lui Godolia au fugit de la ammoniţi spre Egipt.

Ieremia, căruia i-au cerut să mijlocească la Dumnezeu ca să ocrotească fuga lor în Egipt, i-a rugat stăruitor să rămână în patrie, dacă nu vor să cadă victimă a judecăţii lui Dumnezeu. Dar ei l-au acuzat pe Ieremia de minciună şi de instigare, şi l-au constrâns să fugă alături de ei luîndu-l cu sine pe Baruh. Pentru că în Egipt, iudeii au căzut din nou în idolatrie şi au reluat sacrificiile la idoli, Ieremia a trebuit să le vestească drept pedeapsă pentru infidelitatea religioasă, distrugerea definitivă în Egipt. Când şi în ce mod avea să se împlinească, nu ştim, din lipsă de cunoştinţe istorice mai precise. Nici restul vieţii lui Ieremia nu ne este cunoscut, nici nu ştim câţi ani a mai trăit după aceste lucruri. Foarte probabil a murit în Egipt, unde a fost târât împotriva voinţei lui, împărtăşind astfel soarta poporului său.

Sursa: Lumea.Catholica.ro

Biografii - varianta 2:

Sfântul proroc Ieremia, alături de Isaia, Ezechiel şi Daniel, face parte dintre marii profeţi ai Vechiului Testament.

Sfântul proroc Ieremia a trăit în jurul anului 600 i.d.Hr., când evreii au fost luaţi în robia babilonică sau persană de către împăratul Nabucodonosor. Numele său înseamnă „Iahve înalţă", era preot, iar profeţia să a fost trecută în scris de Sfântul proroc Baruh. A fost supranumit profet al lacrimilor sau al plângerilor, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care se depărtase de Dumnezeu şi slujea idolilor şi care a atras astfel pedeapsa divină.

Sfântul proroc Ieremia a trăit sub patru regi din ţara lui Iuda: Iosia, Ioachim, Iehonia şi Sedechia. El a început să profetească de la vârsta de cincisprezece ani, în timpul împăratului Iosia, predicând pocăinţă către rege şi către nobilii săi, către prorocii cei mincinoşi şi către preoţii templului.

În timpul regelui Ioachim, Ieremia a prorocit că înmormântarea acestuia va fi ca îngroparea unui măgar, adică, că după ce va muri trupul lui va fi aruncat în afara zidurilor Ierusalimului, apoi târât pe pământ, fără cinstea unei îngropări omeneşti. Cuvântul profetesc s-a împlinit întocmai.

Despre regele Iehonia, fiul lui Ioachim, regele din Iuda, Ieremia a prorocit că va fi luat rob în Babilon împreună cu toată casa lui şi că va muri acolo. Toate acestea s-au împlinit la scurt timp după ce profetul şi-a rostit cuvântul.

În timpul regelui Sedechia, Ieremia a profeţit că babilonienii vor cuceri cetatea în anul al unsprezecelea al împăratului Sedechia, adică anul 586 i.Hr.

Ieremia a fost totodată profetul decăderii împărăţiei Iuda. Babilonienii au capturat la scurt timp după aceea Ierusalimul, l-au ucis pe regele Szedechia, au jefuit şi au trecut cetatea prin ascuţişul sabiei, şi au tăiat capetele unei mari mulţimi de iudei.

Ieremia a profeţit şi anii adevăraţi ai robiei, 70 de ani, spre deosebire de falşii profeţi care vorbeau de o robie de scurtă durată.
Ieremia a ajuns apoi în Egipt unde a trăit vreme de patru ani. Egiptenilor, Ieremia le-a prorocit căderea idolilor lor şi sosirea Fecioarei împreună cu Pruncul în Egipt.

Sfântul proroc Ieremia a fost omorât cu pietre de către iudei.

În Proloage este amintită tradiţia potrivit căreia împăratul Alexandru cel mare, a dat poruncă mutării moaştelor proorocului Ieremia şi a îngropării lor la Alexandria.

Sursa: CreştinOrtodox.ro

Preot dr. Marius Daniel Profir - Controversa profetului Ieremia cu falșii profeți

Fenomenul profetic a apărut în perioada vechi testamentară foarte de timpuriu, alături de instituția preoției, în legătură cu necesitatea comunicării legii sfinte a lui Dumnezeu către poporul evreu *[Gerhard von Rad, Old Testament Theology:The Theology of Israel`s prophetc traditions, vol II, Introduced by Walter Brueggermann, Published by Westminster John Knox Press, Louisville, p. 6]*, însoțindu-l pe acesta în istorie, până la întruparea Domnului nostru Iisus Hristos. De altfel, în centrul mesajelor profetice ale profeților Vechiului Testament a fost ideea mesianică ce a luat naștere odată cu începutul neamului omenesc (Facerea 3, 15), fiind întâlnită nu doar la poporul evreu, ci și la alte popoare antice precum greci, romani, babilonieni, chinezi, indieni, egipteni, perși care așteptau venirea unui răscumpărător *[Pr. Nicolae Neaga, Hristos în Vechiul Testament, Editura Renașterea, Cluj Napoca, 2007, pp. 36-37]*. În acest fel, generație după generație, poporul evreu a fost chemat să mențină vie conștiința faptului că Dumnezeu lucrează în istorie și își cheamă poporul la împlinire voii Sale sfinte care implica, în primul rând, împlinirea poruncilor.

Au existat însă și numeroase momente de rătăcire, de relativizare a valorilor morale cuprinse în prescripțiile legale mozaice, existând chiar și profeți falși, care își arogau aura profetică de a vesti cuvântul Domnului către popor, dar în realitate

îndeplineau doar niște interese omenești pur conjuncturale, care nu aveau nici o legătură cu lucrarea profeților autentici.

La fel s-a întâmplat și în vremea profetului Ieremia, care a fost chemat să-și îndeplinească misiunea profetică în anul al treisprezecelea al domniei regelui Iosia (627 î.d.Hr.), activitatea sa fiind asociată perioadei ultimilor cinci regi ai regatului Iuda (Ieremia 1, 2-3), în anul 586 î.d.Hr. având loc căderea Ierusalimului în mâinile babilonienilor. Legitimitatea sa profetică rezulta din chemarea lui Dumnezeu pe care a primit-o cu smerenie, asemenea profetului Moise, înaintea lui: ***„«Înainte de a te fi zămislit în pântece te-am cunoscut, și înainte de a ieși din pântece te-am sfințit și te-am rânduit prooroc pentru popoare». Iar eu am răspuns: «O, Doamne, Dumnezeule, eu nu știu să vorbesc pentru că sunt încă tânăr». Domnul însă mi-a zis: «Să nu zici: Sunt încă tânăr; căci la câți te voi trimite, la toți vei merge și tot ce îți voi porunci vei spune».”(Ieremia 1, 5-7).***

Se regăsește în acest dialog înștiințarea cu caracter imperativ din partea lui Dumnezeu adresată lui Ieremia, de a răspunde chemării profetice, care nu accepta refuzul și care, de multe ori, l-a plasat în situații dificile în relație cu regii lui Iuda sau conaționalii săi, din cauza mustrărilor pe care era nevoit să le aducă acestora, ca mesaj din partea lui Dumnezeu *[Vezi Samuel J. Schultz, Călătorie prin Vechiul Testament, Editura Cartea Creştină, Oradea, 2008, pp. 406-408]*.

Atunci când profetul Ieremia a ieșit în public să prorocească despre captivitatea babiloniană (Ieremia 27) luând în chip simbolic pe umerii săi un jug de lemn, a fost întâmpinat de falsul profet Anania, care a sfărâmat jugul și a profețit opusul celor rostite de către profetul Ieremia, pentru a fi pe placul poporului și a regelui lui Iuda, motiv pentru care a fost cuvântul Domnului către Ieremia și i-a zis: ***„Mergi și spune lui Anania: Așa zice Domnul: Tu ai sfărâmat un jug de lemn, și voi face în locul lui altul, de fier. (Ieremia 28,13)***, iar în ceea ce-l privește pe Anania dorința de a falsifica mesajul divin pentru a se bucura de privilegii trecătoare l-a costat viața: ***„De aceea, așa zice Domnul: Iată te voi arunca de pe fața pământului; chiar în anul acesta vei muri, pentru că ai grăit împotriva Domnului. Și a murit Anania proorocul chiar în anul acela în luna a șaptea” (Ieremia 28, 16-17).***

Este evident faptul că receptarea, asumarea și transmiterea voii lui Dumnezeu către popor erau, pentru majoritatea profeților, responsabilități „dureroase”, care nu țineau de interese conjuncturale personale sau de grup. În aceeași cheie a înțelegerii fenomenului profetic la „poporul ales” pot fi plasați și ceilalți falși profeți care s-au opus profetului Ieremia, precum Ahab și Sedechia (Ieremia 29,21)

sau Șemaia (Ieremia 29,32). Faptul că mesajul lor se bucura de acceptare pe scară largă din partea conaționalilor, avea „priză la public”, nu este de mirare deoarece ei rosteau ceea ce publicul larg dorea să audă; de cele mai multe ori, îndemnându-i a avea atitudini dezangajante în relația cu Dumnezeu, prezentând interpretări laxe ale prescripțiilor legii morale, lucru ce nu a fost tolerat de către Dumnezeu, așa cum am putut vedea în cazul falsului profet Anania. Falsificarea mesajului divin sau arogarea de prerogative profetice erau aspru pedepsite de către Dumnezeu, fără întârziere (Ieremia 29,32).

Prin urmare, rostul profetului nu era neapărat acela de a descoperi viitorul, ci de a descoperi absolutul, de a-l așeza pe om într-o relație corectă cu Dumnezeu *[Pr. Prof. Petre Semen, Experiența umanului cu divinul după Sfânta Scriptură, Editura Performantica, 2007, pp.150-151]*, el fiind profund marcat de grandoarea teofanică la care a fost martor și care i-a marcat existența personală, dar influențându-i și pe cei care primeau mesajul său cu „inimă curată” (Isaia 38,3) și cu dorința de a rămâne consecvenți voii divine.

Diaconul Dr. Cătălin Vatamanu – Ieremia, profet al pătimirilor

Sfântul Ieremia la Catedrala din Amiens

Experiența sa profetică a fost una dificilă, în contextul în care Ieremia a trăit atât vremea reformei religioase și administrative a marelui rege Iosia, cât și imediata decădere morală a conaționalilor săi. Profetul, fără a face referire directă la centralizarea cultică şi la cea administrativă, din 622 î.Hs., a susţinut programul naţional de reformă ca singura șansă de izbăvire a lui Israel în fața atacurilor popoarelor.

De aceea, în textul sfânt Ieremia scoate în evidență milostivirea lui Dumnezeu și îndelunga Sa răbdare: ***„Întoarceți-vă copii răzvrătiți și eu voi vindeca neascultarea voastră” (3, 22); „Ierusalime, spală răul din inima ta ca să te izbăvești” (4, 14), „Înțelepțește-te Ierusalime ca să nu se depărteze sufletul meu de la tine” (6, 8).*** Acest discurs părintesc se transformă, în timp, „de vreme ce ei

M-au părăsit şi şi-au săpat fântâni sparte, care nu pot ţine apă", în unul amenințător, de avertizare a iminenței pedepsei divine:„Am pus înainte (modul) de viață și (modul) de moarte" (21, 18).

Discursul profetului a fost neînțeles de contemporani, care mult prea încrezători în puterea prezenței Slavei lui Dumnezeu în Templul din Ierusalim, au căzut în laxism moral și neglijare a celor sfinte, așteptând intervenția divină necondiționată.

Preoţii şi falșii prooroci au cerut ca Ieremia să fie pedepsit cu moartea, înainte de 587 acesta fiind aruncat în rezervorul de apă din curtea temniței.

Numele ebraic al profetului Ieremia îi confirmă trăirea zbuciumată. El este un „izgonit" de confrații săi, cuvântul său este pentru contemporani nepriceput și „aruncat".

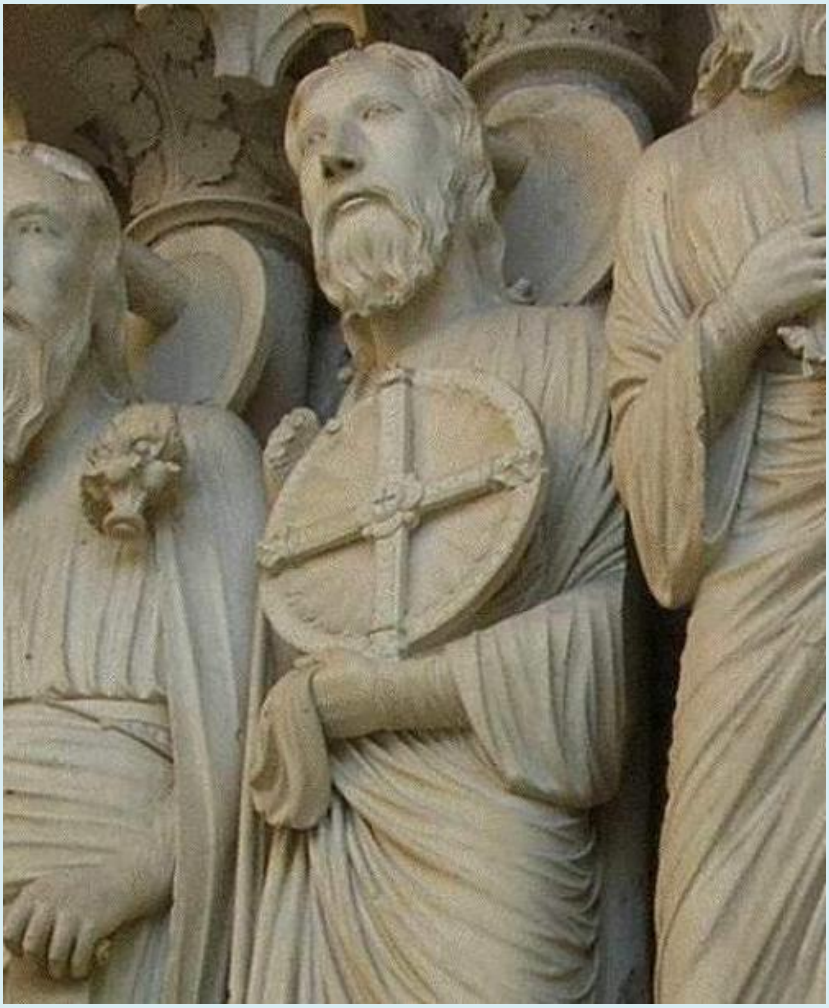

Sfântul Ieremia la Catedrala din Chartres

Prin propriul exemplu de smerenie, de răbdare, de insistență în propovăduirea și împlinirea Cuvântului, Ieremia este profet al pătimirilor. Așa se explică de ce în bisericile apusene profetul Ieremia este adesea reprezentat având o cruce în mână sau este încadrat de semnul crucii, iar tradiția liturgică a Bisericii Ortodoxe mărturisește rolul său în iconomia mântuirii noastre prin cuvintele: „Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai înainte grăitorule de cele dumnezeiești” (Cântarea a 6-a de la Utrenie).

Sfântul proroc Ieremia, profet al lacrimilor sau al plângerilor

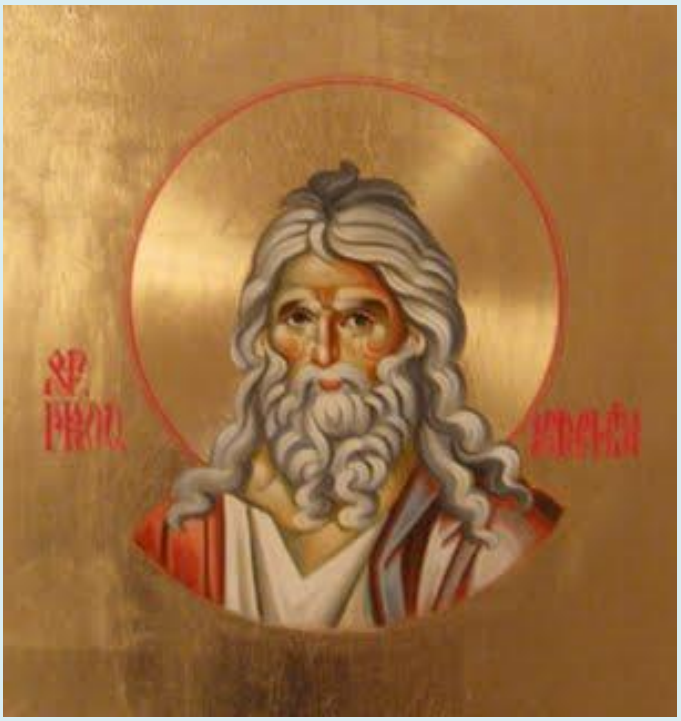

Sfântul proroc Ieremia, alături de Isaia, Iezechiel și Daniel, face parte dintre marii profeți ai Vechiului Testament.

Sfântul proroc Ieremia este cinstit pe 1 mai. A trăit în jurul anului 600 i.d.Hr., când evreii au fost luați în robia babilonică sau persană de către împăratul Nabucodonosor. Numele său înseamna „Iahve înalță”, era preot, iar profeția sa a fost trecută în scris de Sfântul proroc Baruh.

A fost supranumit profet al lacrimilor sau al plângerilor, deoarece a plâns pentru poporul iudeu care se depărtase de Dumnezeu și slujea idolilor și care a atras astfel pedeapsa divină.

Sfântul proroc Ieremia a trăit sub patru regi din țara lui Iuda: Iosia, Ioachim, Iehonia și Sedechia. El a început să profetească de la vârsta de cincisprezece ani.

⇒ *În timpul împăratului Iosia, predicând pocăința către rege și către nobilii săi, către prorocii cei mincinoși și către preoții templului.*

⇒ *În timpul regelui Ioachim, Ieremia a prorocit că înmormântarea acestuia va fi ca îngroparea unui măgar, adică, după ce va muri trupul lui va fi aruncat în afara zidurilor Ierusalimului, apoi târât pe pământ, fără cinstea unei îngropări omenești. Cuvântul prorocesc s-a împlinit întocmai.*

⇒ *Despre regele Iehonia, fiul lui Ioachim, regele din Iuda, Ieremia a prorocit că va fi luat rob în Babilon împreună cu toată casa lui şi că va muri acolo. Toate acestea s-au împlinit la scurt timp după ce prorocul şi-a rostit cuvântul.*

⇒ *În timpul regelui Sedechia, Ieremia a profeţit că babilonienii vor cuceri cetatea în anul al unsprezecelea al împăratului Sedechia, adică anul 586 i.Hr. Ieremia a fost totodată profetul decăderii împărăţiei Iuda. Babilonienii au capturat la scurt timp după aceea Ierusalimul, l-au ucis pe regele Sedechia, au jefuit şi au trecut cetatea prin ascuţişul sabiei, şi au tăiat capetele unei mari mulţimi de iudei.*

Ieremia a profeţit şi anii adevăraţi ai robiei, 70 de ani, spre deosebire de falşii profeţi care vorbeau de o robie de scurtă durată.

Ieremia a ajuns apoi în Egipt unde a trăit vreme de patru ani. Egiptenilor Ieremia le-a prorocit căderea idolilor lor şi sosirea Fecioarei împreună cu Pruncul în Egipt. Sfântul proroc Ieremia a fost omorât cu pietre de către iudei.

În Proloage este amintită tradiţia potrivit căreia împăratul Alexandru cel mare, a dat porunca mutării moaştelor prorocului Ieremia şi a îngropării lor la Alexandria.

Orthodoxwiki - Proorocul Ieremia

Originea

A fost fiul preotului Hilchia din localitatea Anatot „din pământul lui Veniamin” (Ier1.1), aproape de Ierusalim. Profetul Ieremia apare cu numele de Ieremia din Anatot (Ier 29.27), Anatot fiind trecută în lista cetăților preoțești (Iosua 21.18). Ieremia a cumpărat o bucată de pământ de la Hanameel, fiul unchiului său (Ier 32.6-15).

Alegerea profetului

Ieremia a fost ales înainte de naștere pentru misiunea de profet (Ier 1.5). La început Ieremia se scuză spunând că nu știe să vorbească căci e doar un copil însă Dumnezeu îi spune să nu mai vorbească așa și să nu-i fie teamă căci El va fi cu el ca să-l scape. Apoi Domnul își întinde mâna și-i atinge gura spunând că pune cuvintele Sale în gura lui, adăugând: „Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi, și să nimicești, să zidești și să sădești". Referirea era în prima parte la mustrările adresate regilor vremii, iar în a doua parte la sfaturi, îndemnuri, încurajări și îmbărbătări.

Avertizare

Dumnezeu îi spune să nu-și ia nevastă și să nu aibă fii și fiice în locul acela căci tații, mamele, fiii și fiicele din locul acela vor fi doborâți de o boală rea. Ei vor pieri de sabie și de foamete, nu vor fi plânși, nu vor fi îngropați iar trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor pământului (Ier 16.1-3).

Ieremia și Iosia

Și-a început activitatea în al treisprezecelea an al domniei lui Iosia (Ier 25.3). La moartea acestui rege, după lupta de la Megghido împotriva regelui Neco al Egiptului, profetul a făcut o cântare de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit de Iosia în cântecele lor de jale până în ziua de azi, și au ajuns o datină în Israel. Cântările acestea sunt scrise în Cântecele de jale. (2 Cron 35.25)

Ieremia și Ioiachim

Ieremia îl acuză pe Ioiachim de nedreptăți (Ier 22.3,13,17), lăcomie (Ier 22.15,17) și vărsare de sânge nevinovat (Ier 22.3,17) și-i prezice că va fi târât afară din porțile Ierusalimului și va fi înmormântat ca un măgar (Ier 22.19), adică fără a fi plâns (Ier 22.18). Într-adevăr Nabucudonosor l-a legat cu lanțuri de aramă ca să-l ducă la Babilon (2 Cron 36.6). Ieremia scrie o carte la porunca Domnului și o trimite lui Ioiachim care după ce îi sunt citite trei sau patru foi, o taie cu briceagul logofătului și o aruncă în jăratecul de cărbuni până când a fost arsă de tot (Ier 36.23)

Ieremia și Sedechia

Sedechia a avut o atitudine fluctuantă față de Ieremia. Deși Ieremia îi spune să se supună lui Nabucudonosor, fiindcă acesta împlinește o poruncă dumnezeiască, Zedechia, influențat și sfătuit de profeți falși, își pune nădejdea în egipteni, de la care așteaptă eliberarea de sub jugul lui Nabucudonosor.

Ieremia ajunge în temniță fiind suspectat că vrea să treacă de partea haldeilor (Ier37.13), când, de fapt, el vroia să se ducă în țara lui Beniamin (Ier 37.12). La

rugămintea sa este lăsat în curtea temniței (Ier 37.21) Apoi, la sugestia căpeteniilor sale care spuneau că moaie inimile oamenilor de război prin cuvintele sale adresate poporului, Ieremia este aruncat într-o groapă (Ier 38.1-6). Este mutat apoi de Sedechia iarăși în curtea temniței.(Ier38.12)

Ieremia, chemat la curte, îl sfătuiește pe Sedechia fără știrea căpeteniilor să se supună lui Nabucudonosor căci numai așa va scăpa cu viață și cetatea nu va fi arsă în foc (Ier38.15-28). Sedechia nu-l ascultă, Nabucudonosor vine împotriva Ierusalimului, Sedechia încearcă să fugă dar este prins. Copiii lui sunt uciși înaintea lui împreună cu mai-marii lui, apoi i se scot ochii și este legat cu lanțuri de aramă și dus la Babilon (Ier 39.6-7).

Ieremia și alți conducători

Ieremia este lăsat de Nabucudonosor să meargă unde va voi.(Ier40.4) Acesta rămâne în țară, lângă Ghedalia, pus de Nabucudonosor ca dregător (Ier 40.7). Ismael îl ucide pe Ghedalia (Ier 41.2). Iohanan a atacat pe Ismael care a fugit la amoniți (Ier 41.15). Ieremia îi sfătuiește pe toți să rămână în țară căci Domnul îi va scăpa din mâna lui Nabucudonosor, căruia îi va insufla milă (Ier42.10-11) și să nu se ducă în Egipt căci acolo vor muri de sabie și foamete sau ciumă (Ier 42.15-17). Azaria, fiul lui Hosea și Iohanan și alți oameni îngâmfați îi spun că minte că asta ar fi spus Domnul și că Baruc l-a aţâţat împotriva lor ca să-i dea în mâinile haldeilor (Ier 43.3). Ei pleacă în Egipt (Ier 43.7).

Ieremia în Sfânta Scriptură

Domnul Iisus Hristos, când alungă vânzătorii din Templu cu vorbele „Scris este: Casa mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi faceți din ea peșteră de tâlhari”, face aluzie la cuvintele profetului Ieremia adresate locuitorilor din regatul Iuda: „Este Casa aceasta, peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tâlhari înaintea voastră? Eu însumi văd lucrul acesta” (Ier 7.11).

Când evanghelistul Matei scrie: Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere, și bocet mult: Rahela își jelea copiii, și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.”, referirea era la profeția lui Ieremia 31,15.

Sfântul apostol Pavel când spune: Căci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou” (Evrei 8.8) face referire la profeția lui Ieremia în legătură cu un testament nou (Ier. 31.31).

În Cartea a II-a a Cronicilor (36.22) și în Cartea I Ezdra (1.1) se face o referire la o profeție a lui Ieremia (Ier25.12). Daniel mărturisește în cartea sa că „am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor, despre care vorbise Domnul către proorocul Ieremia.” (Daniel 9.2), ceea ce trimite la aceeași profeție a lui Ieremia (Ier 25.12, 29.10) care se referea la robia babilonică de 70 de ani.

Imnografie

Tropar, glasul al 2-lea: Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ieremia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condac, glasul al 3-lea: Curățindu-ți cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, slăvite mare prooroc și mucenic Ieremia, ai primit de sus darul proorociei, și la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, și nu este asemenea cu Dânsul; căci Acesta întrupându-Se, S-a arătat pe pământ.

Bibliografie:

Biblia sau Sfânta Scriptură a Vechiului și Noului Testament cu trimiteri, traducere Dumitru Cornilescu, ISBN 0 564 01708 6
Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2001, ISBN 973-9332-86-2
Nicolae Ciudin, Studiul Vechiului Testament, p. 175-185, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, ISBN 973-9332-59-5, București, 2002
Vladimir Prelipcean, Nicolae Neagă, Gheorghe Bârnă, Mircea Chialda, Studiul Vechiului Testament, p. 195-202, manual pentru Facultățile Teologice, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2006, ISBN 973-8248-74-4
Ene Branișteși Ecaterina Branișteș, Dicționar enciclopedic de cunoștințe religioase, Editura Diecezană Caransebeș, 2001, ISBN 973-97569-7-2

Icoane

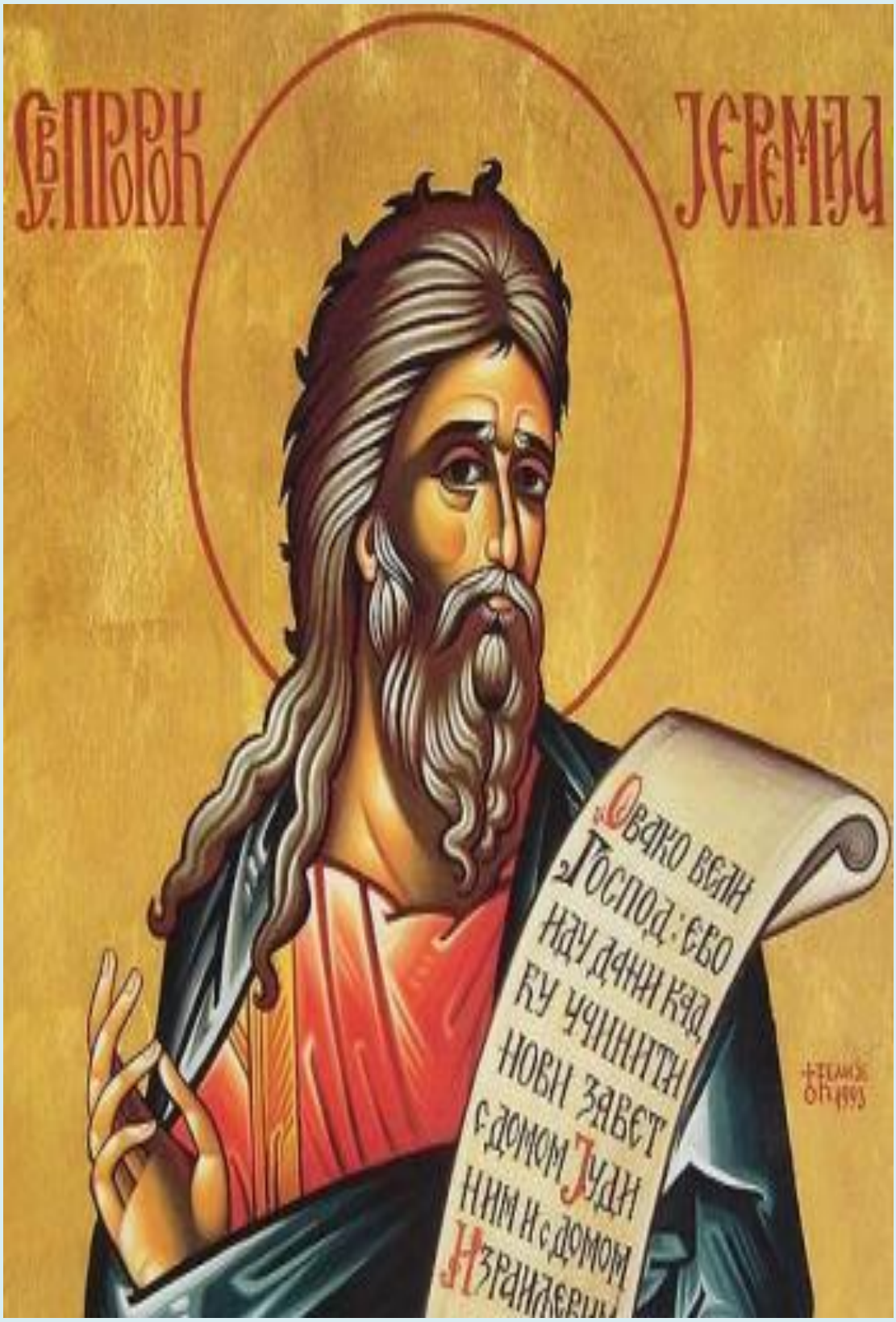
СВ. ПРОРОК
ЈЕРЕМИЈА
ОВАКО ВЕЛИ
ГОСПОД: ЕВО
НАУ ДАНИ КАД
КУ УЧИНИТИ
НОВИ ЗАВЕТ
С ДОМОМ ЈУДИН
НИМ И С ДОМОМ
ИЗРАИЛЕВИМ

Овако вели
Господ: Ево
наступају дани када
ћу учинити
нови завет
с домом Јудиним и с домом
Израиљевим

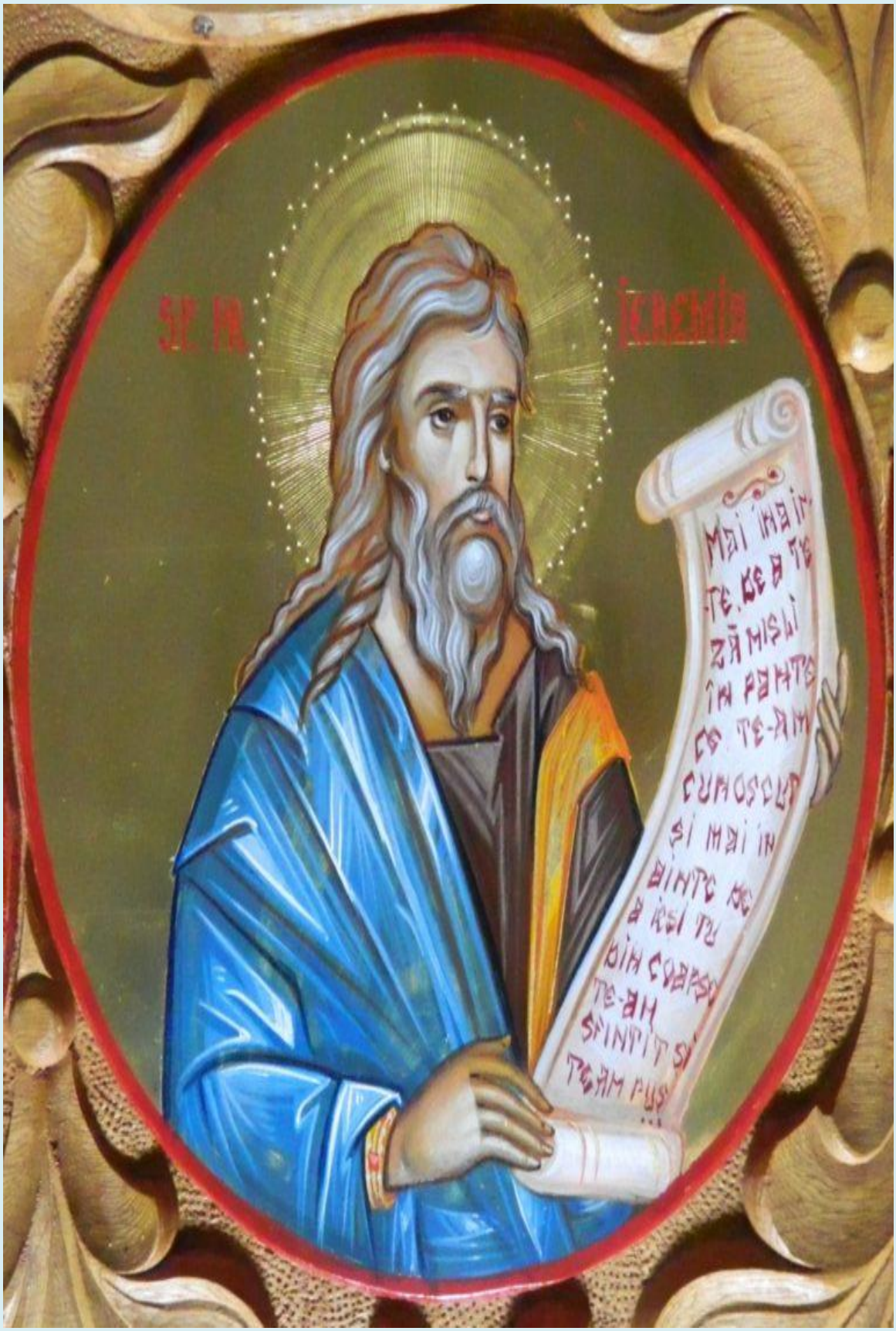
MAI INAIN
TE, DE A TE
ZĂMISLI
ÎN PĂNTE
CĂ TE-AM
CUNOSCUT
ȘI MAI IN
AINTE DE
A IESI TU
DIN COPAS
TE-AM
SFINȚIT

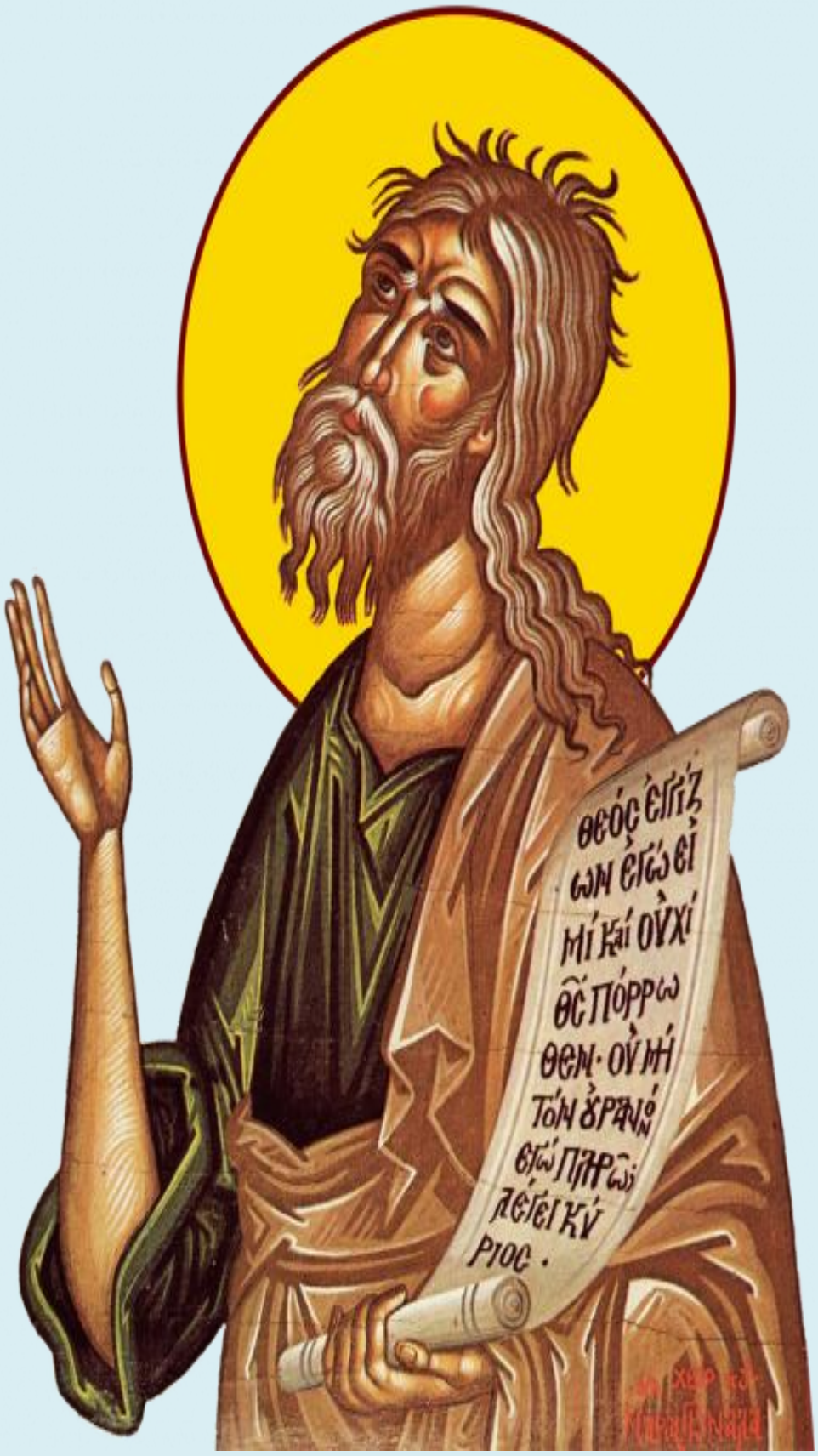
θεός ἐγγίζων ἐγώ εἰμί καί οὐχί θς πόρρωθεν· οὐ μή τόν ὐρανόν ἐγώ πληρῶ λέγει κύριος.

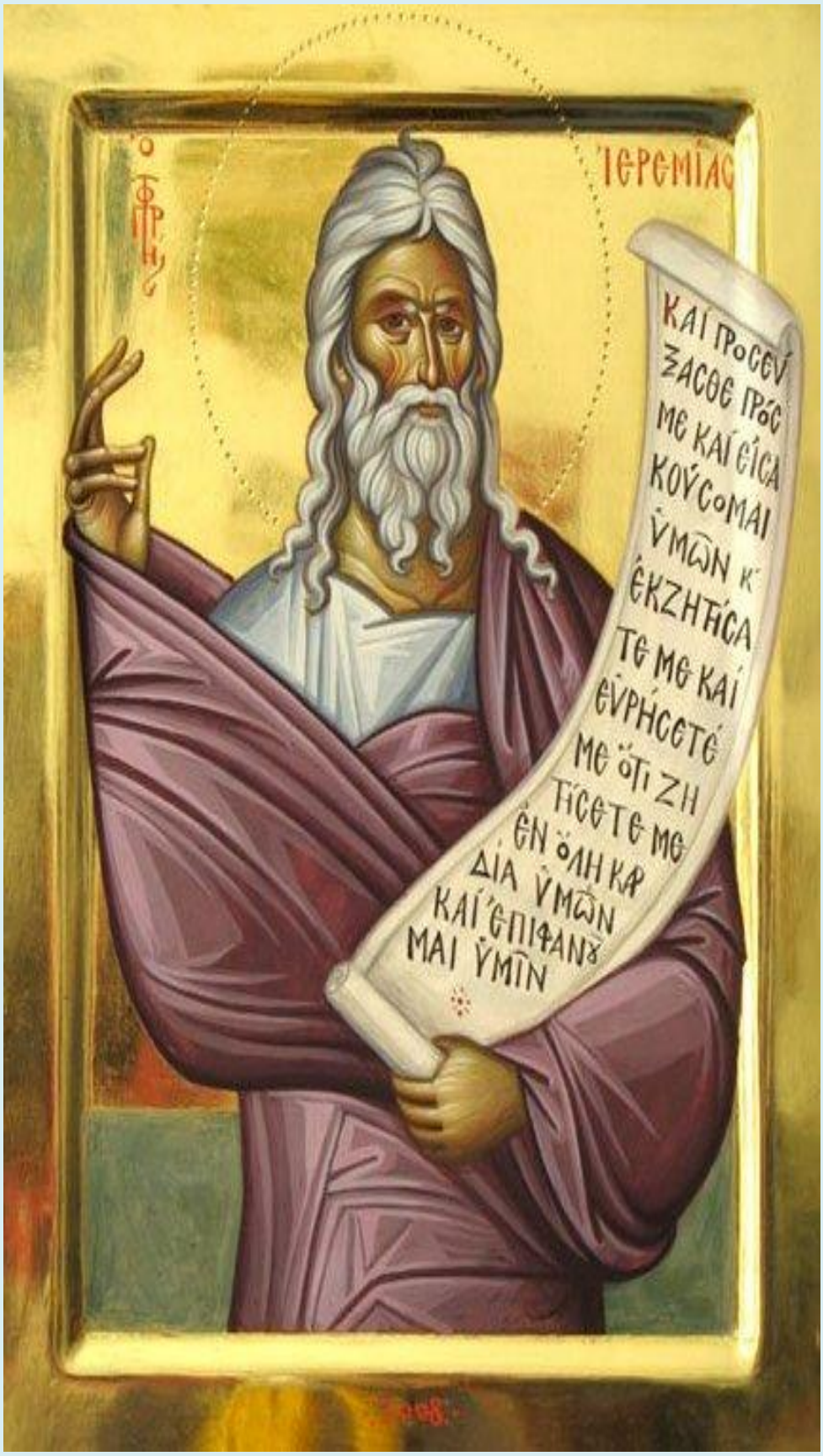
ΙΕΡΕΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥ
ΞΑΣΘΕ ΠΡΟΣ
ΜΕ ΚΑΙ ΕΙΣΑ
ΚΟΥΣΟΜΑΙ
ΥΜΩΝ Κ
ΕΚΖΗΤΗΣΑ
ΤΕ ΜΕ ΚΑΙ
ΕΥΡΗΣΕΤΕ
ΜΕ ΟΤΙ ΖΗ
ΤΗΣΕΤΕ ΜΕ
ΕΝ ΟΛΗ ΚΑ
ΔΙΑ ΥΜΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝ
ΜΑΙ ΥΜΙΝ

HOLY
PROPHET
JEREMIAH
I WILL
SURELY
PUT MY LAWS
INTO THEIR
MIND AND
WRITE THEM
ON THEIR
HEARTS.

The Prophet Jeremiah, Michelangelo

Sfântul prooroc Ieremia, Sfânta cuvioasă Isidora și Sfântul ierarh Panaret

Ο ΑΓΙΟΙ ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ ΠΑΦΟΥ
ΚΑΙ ΙΣΙΔΩΡΑ ΟΣΙΑ 1 ΜΑΙΟΥ

Sf. ierarh PANARET
Sf. proorocul IEREMIA
Sf. Cuv. ISIDORA
1 mai

1 mai

Sf. prooroc Ieremia

SE PEDOROC
IEREMIA

Toate drepturile rezervate. Manastirea Nicula

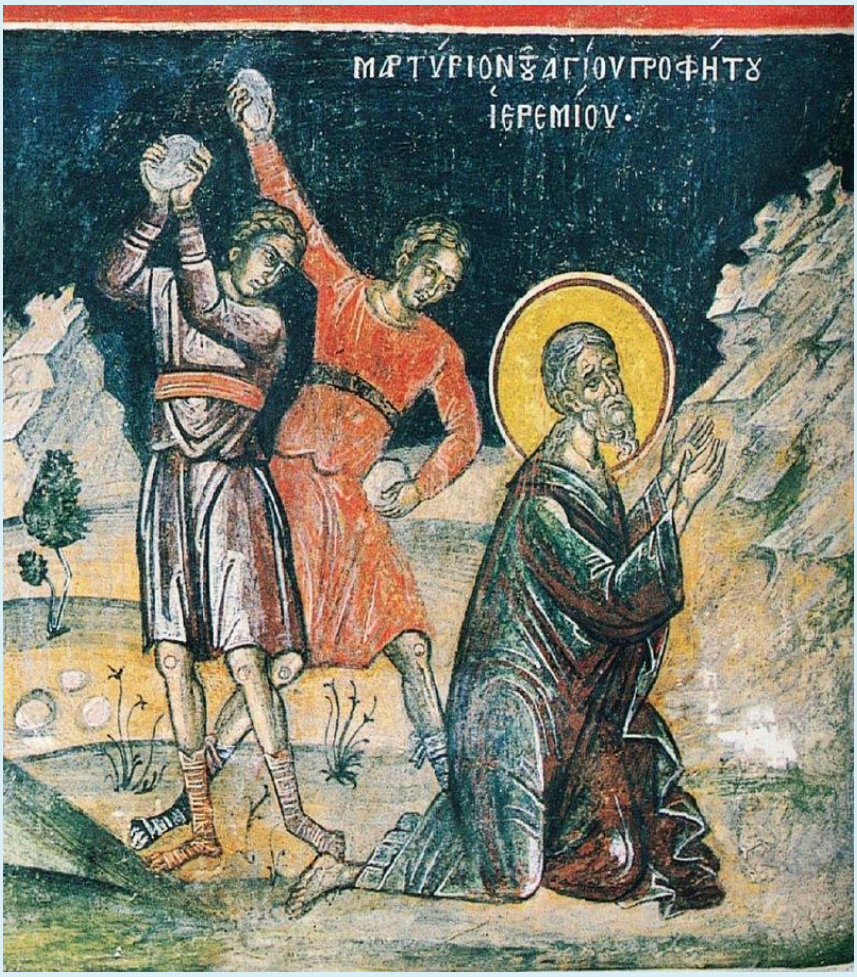

Sfântul

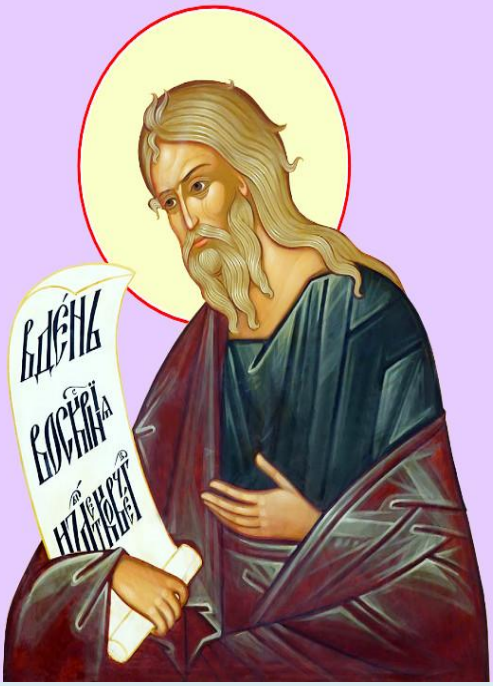

Proroc
IEREMIA

PRAVOSLAVIE.ro

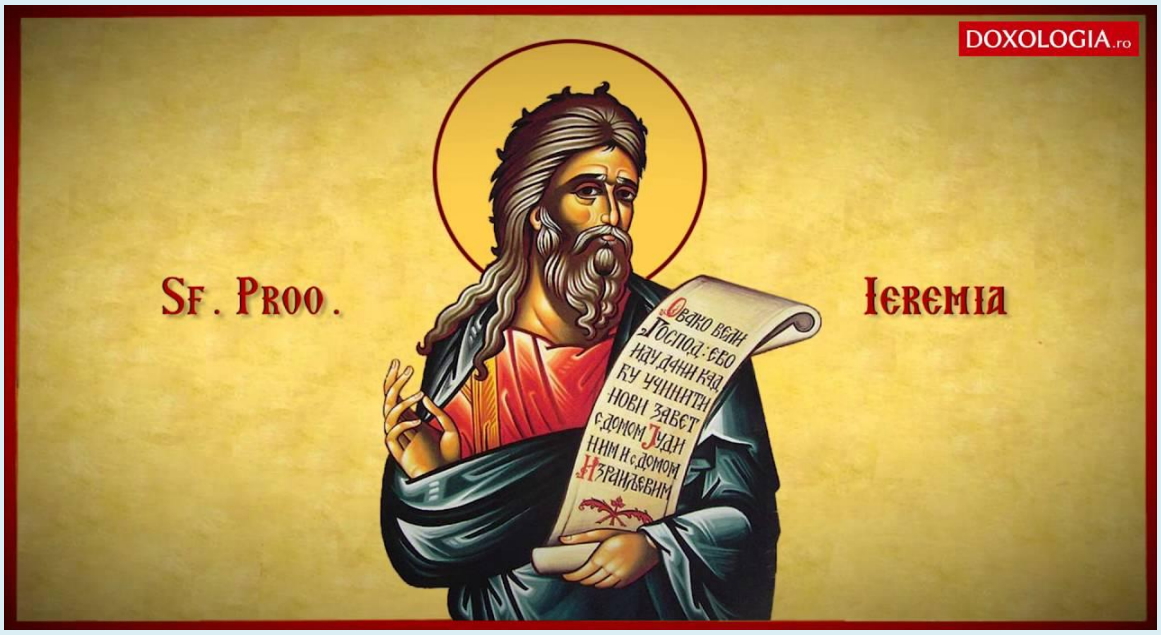
DOXOLOGIA.ro
Sf. Proo.
Ieremia
Овако вели
Господ: ево
иду дани кад
ку учинити
нови завет
с домом Іуди
ним и с домом
Израилевим

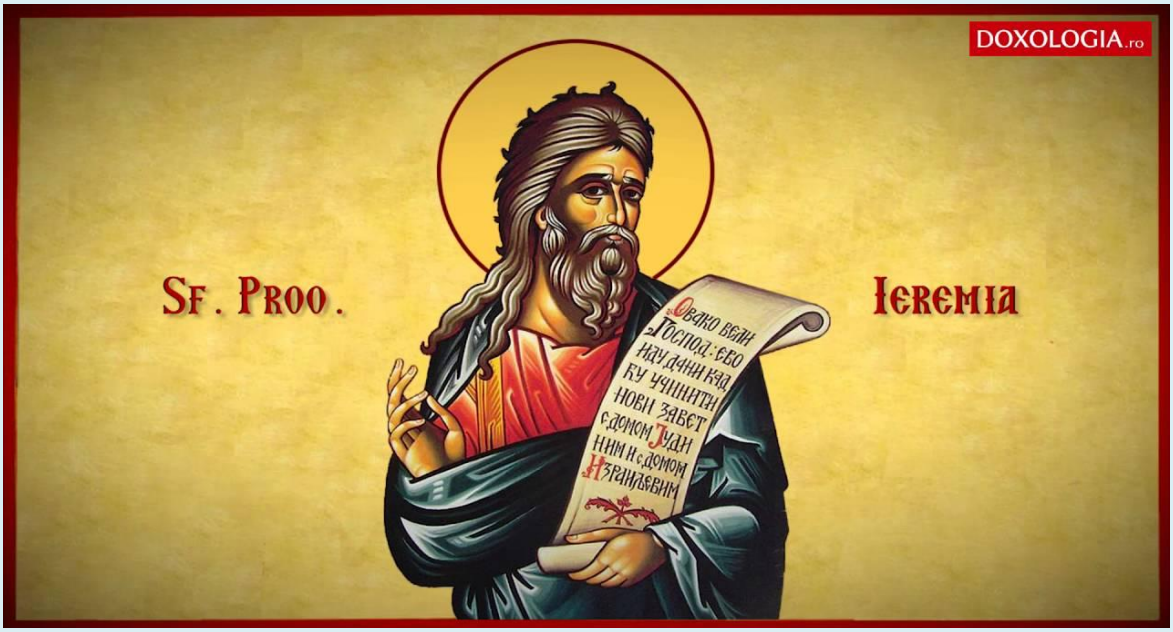
DOXOLOGIA.ro
Sf. Proo.
Ieremia
Овако вели
Господ: ево
иду дани кад
ку учинити
нови завет
с домом Іуди
ним и с домом
Израилевим

Troparul Sfântului
Prooroc Ieremia
1 Mai - Glasul 2
A proorocului Tău,
Doamne, Ieremia
pomenire
prăznuind,
printr-însul
Te rugăm,
mântuieşte
sufletele noastre.

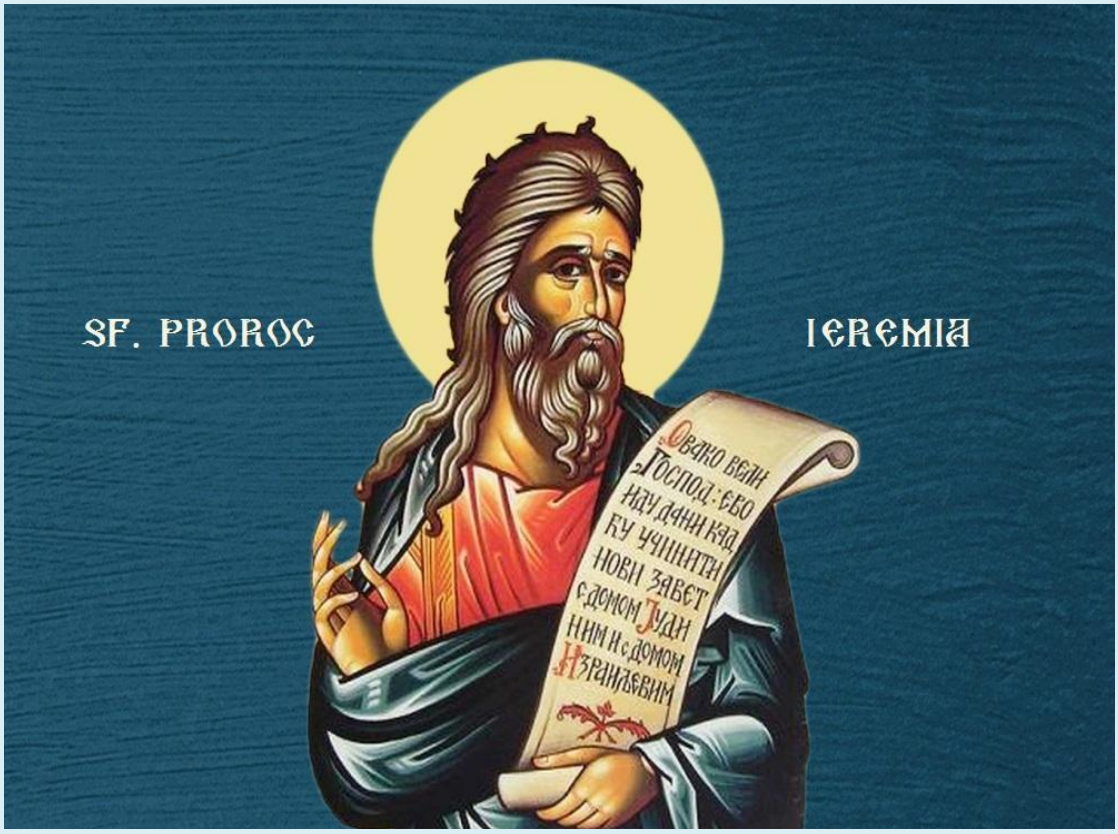
SF. PROROC
IEREMIA

Bucură-te, Sfinte prorooc Ieremia!